

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון - [CC BY-NC-SA 2.5](#) אסור
בשימוש מסחרי

בס"ד - כל הזכויות שמורות (c) ל "ויקיטקסט" תחת רשיון "GNU Free Doc". ול - J. Alan
Groves Center, ר' פנחס ראובן שליט"א

סידור תורת אמת

נוסח הספרדים ובני עדות המזרח

(יש לשים לב שיש שינויים בברכות ובפסקי ההלכות בין סידור זה לסידור נוסח ספרד (אשכנז))

[סדר השכמת הבוקר](#) • [סדר תיקון חצות](#) • [תפילת שחרית לימי החול](#) • [תוספות לשחרית](#) • [תפילת מנחה לימי החול](#) • [תפילת ערבית לימי החול](#) • [ספירת העומר](#) • [ברכת הלבנה](#) • [קריאת שמע שעל המיטה](#) • [סדר הדלקת נרות שבת](#) • [שיר השירים](#) • [קבלת שבת](#) • [תפילת ערבית של שבת](#) • [סדר ליל שבת](#) • [ברכת המזון](#) • [ברכת מעין שלוש](#) • [ברכות הנהנין](#) • [שחרית של שבת](#) • [מוסף של שבת](#) • [סדר סעודה שניה](#) • [מנחה לשבת קודש](#) • [סעודה שלישית](#) • [מוצאי שבת](#) • [סדר ראש חודש](#) • [תפילה לשלוש רגלים](#) • [תנוכה](#) • [פורים](#) • [חודש ניסן](#) • [ברכות ותפילות שונות](#) • [תעניות ואבילות](#) • [משניות](#)

סדר השכמת הבוקר

[מודה אני](#)

[ברכות השחר](#)

[ברכות התורה](#)

סדר תיקון חצות

[תיקון רחל](#)

[תיקון לאה](#)

תפילת שחרית לימי החול

[פתיחת אליהו](#)

[סדר עטיפת ציצית](#)

[סדר הנחת תפילין](#)

[ותתפלל חנה](#)

[תפילת שחרית](#)

[פטום הקטורת](#)

הודו

ברוך שאמר – פסוקי דזמרה

ק"ש וברכותיה

עמידה לשחרית של יום חול

וידוי

ספר תורה

אשרי יושבי ביתך

ובא לציון גואל

בית יעקב

שיר של יום

קוה

פטום הקטורת

עלינו לשבח

תוספות לשחרית

שלשה עשר עיקרים

עשר זכירות

תפילת מנחה לימי החול

תפילת עמידה ליום חול

וידוי

עלינו לשבח

תפילת ערבית לימי החול

ק"ש וברכותיה

תפילת עמידה ליום חול

עלינו לשבח

ספירת העומר

ברכת הלבנה

קריאת שמע שעל המיטה

סדר הדלקת נרות שבת

שיר השירים

קבלת שבת

תפילת ערבית של שבת

ק"ש וברכותיה

תפילת שבע (עמידה לליל שבת)

עלינו לשבח

סדר ליל שבת

שלום עליכם

אשת חיל

אתקינו סעודתא

קידוש ליל שבת

ברכת הבנים

סעודה ראשונה

זוהר לסעודה ראשונה

שירי שבת

ברכת המזון

ברכת מעין שלוש

ברכות הנהנין

שחרית של שבת

ברוך שאמר – פסוקי דזמרה

ק"ש וברכותיה

עמידה לשחרית של שבת קודש

סדר קריאת התורה בשבת

ברכת הגומל

סדר זבד הבת

לשבת חתן

ברכות ההפטרה

הכרזת ראש חדש

הכרזת תענית

מי שברך לקהל

סיום תפילת שחרית

מוסף של שבת

פטום הקטורת

עלינו לשבח

סדר סעודה שניה

קידוש היום

מנחה לשבת קודש

ובא לציון גואל

עמידה למנחה של שבת

עלינו לשבת

סעודה שלישית

מוצאי שבת

סדר הבדלה

שירים למוצאי שבת

פסוקי ברכה

סעודה רביעית

סדר ראש חודש

הלל לראש חודש ולמועדים

ובא לציון גואל

שיר של יום

מוסף של ראש חודש

ברכי נפשי

קוה

פטום הקטורת

עלינו לשבת

תפילה לשלוש רגלים

מזמור לפסח

[מזמור לשבועות](#)
[מזמור לסוכות](#)
[מזמור לשמיני עצרת](#)
[עמידה לשחרית מנחה וערבית שלוש רגלים](#)
[מוסף שלוש רגלים](#)

[חנוכה](#)

[סדר הדלקת נרות חנכה](#)
[תפילת שחרית לחנוכה](#)

[פורים](#)

[שבת זכור](#)
[קריאת המגילה](#)
[סדר יום פורים](#)

[חודש ניסן](#)

[סדר ברכת האילנות](#)
[סדר למוד לחדש ניסן](#)

[ברכות ותפילות שונות](#)

[סדר ארוסין ונשואין](#)
[סדר שבע ברכות](#)
[סדר ברית מילה](#)
[סדר פדיון הבן](#)
[ברכת המזוזה](#)
[ברכת המעקה](#)
[סדר הפרשת חלה](#)

ברכת טבילת כלים
סדר הפרשת תרומות ומעשרות
ברכת הקשת
ברכת ברקים ורעמים
תפלת הנוטל תרופה
תפלת הדרך

תעניות ואבילות

סליחות לצום גדליה
סליחות לעשרה בטבת
סליחות לתענית אסתר
סליחות ל"ז בתמוז
אבלות
קריאת התורה לתענית ציבור

משניות

משניות שבת לסעודה ראשונה
משניות שבת לסעודה שניה
משניות שבת לסעודה שלישית
פרקי אבות

מודה אני

(כשיעור משנתו קודם שיטול ידיו יאמר)

מודה אני (האשה אומרת: מודה) לפניך מלך חי וקים

שהחזרת בי נשמתی בחמלה, רבה אמונתך:

ברכות השחר

(אחר שנטל ידיו, לפני שינגבן יגבیهן ויאמר הברכה, (ואם היה ער כל הלילה – לא יברך אלא יטול

ברכה))

בלא

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר

קדשנו במצותיו וצוננו על נטילת ידים:

(ובכל פעם שעושה צרכיו יברך ברכת אשר יצר:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, שָׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא כָּל בֶּשָׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

(יסמוך ברכת אלהי נצור לברכת אשר יצר:)

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרַאתָה, אַתָּה יִצְרַתָּה, אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָה בִּי לְעֲתִיד לָבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אָדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנוֹתֵן לְשִׁכּוּי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. פּוֹקֵחַ
עֲוֹנוֹת:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. מַתִּיר
אֲסוּרוֹת:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. זוֹקֵף
כְּפוּפִים:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. מַלְבִּישׁ
עֲרֻמִּים:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנּוֹתֵן
לַיַּעַף כֶּחַ:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. רוֹקֵעַ
הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּכִּין
מִצְעָדֵי
גִבּוֹר:**

(בתשעה באב וביום הכיפורים, אין אומרים ברכת "שעשה לי כל צרכי" והנוהגים לברך – יש להם
על מה לסמוך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁעֲשֵׂה
לִי כָּל צְרָכָי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אוֹזֵר
יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עוֹטֵר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁלֵא
עֲשֵׂנִי גוֹי : (האשה אומרת: גויה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁלֵא
עֲשֵׂנִי עֶבֶד : (האשה אומרת: שפחה)

(האיש) (מברך)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁלֵא
עֲשֵׂנִי אִשָּׁה :

(האשה) מברכת ללא שם ומלכות)
בְּרוּךְ שְׁעֲשֵׂנִי כְרָצוֹנוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
הַמַּעֲבִיר חֲבִלֵי שָׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי.
וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתִּרְגְּלִינִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתִדְבְּקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל
תִּבְיָאֵנִי לַיַּדֵי חַטָּא, וְלֹא לַיַּדֵי עֶוֹן, וְלֹא לַיַּדֵי
נִיסְיוֹן, וְלֹא לַיַּדֵי בְּזִיוֹן, וְתִרְחִיקֵנִי מִיִּצָּר הָרָע,
וְתִדְבְּקֵנִי בְּיִצָּר הַטּוֹב, וְכוּף אֶת יִצְרֵי
לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִנְנֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵי,
וּגְמִלְנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתִּצְיִלְנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם, מֵעַזֵי פָּנִים,
וּמֵעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, מִיִּצָּר רָע, מִחֲבֵר רָע,
מִשָּׂכֵן רָע, מִפֶּגַע רָע, מֵעֵין הָרָע, וּמִלְּשׁוֹן הָרָע,
מִדִּין קָשָׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בּוֹ

בְּרִית, וּבֵין שְׂאֵינוּ בֶן בְּרִית:

ברכות התורה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה:

וְהָעֶרֶב נָא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ
בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה
אֲנַחְנוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵינוּ
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן הַתּוֹרָה :**

**וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן
וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲמֹר לָהֶם. יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרְךָ. יָאֵר יְהוָה
פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנְךָ. יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם
לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
אֲבָרְכֵם :**

סדר תיקון חצות

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד קַיִי בְּנֹא"ו קַיִי בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל, הַרִינִי מוֹכֵן לומר תיקון רַחֵל וְתִיקוֹן לָאָה (בימים המיוחדים: תיקון
לאה, בימי בין המיצרים: תיקון רחל) כְּמוֹ שֶׁסִּדְרוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּהּ,

לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁם (שֵׁרֶשׁוּ) בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: (שְׁתֵּי פַעַמִּים)

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּכֵנוּ מִתְחַנְּתֵנוּ.
שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וּקְשֵׁי עֶרְף לּוֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל חָטָאנוּ. עֹוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גָּזַלְנוּ.
דִּבַּרְנוּ דָּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ.
חִמְסָנוּ. טַפְּלָנוּ שֶׁקֶר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ יַעֲצוֹת
רָעוֹת. כִּזְבָּנוּ. כָּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מְרַדְּנוּ. מְרִינוּ
דְּבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְרָנוּ. עֹוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
פָּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיָנוּ עֶרְף.
רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ.
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מה נאמר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת
סִתְרֵי כָּל חַי, אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, רוֹאֶה
כְּלִיּוֹת וְלֵב, אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר
מִנְּגִד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּמַחֹל לָנוּ אֶת כָּל
חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

תיקון רחל

על נהרות בבל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ
אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנִירוֹתֵינוּ:
כִּי שָׁם שְׁאַלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ

שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אֵיךְ נָשִׁיר אֶת
שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶר : אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבֹּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם לֹא
אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׁמַחְתִּי : זָכַר יְהוָה לְבַנֵּי אֲדָוָה אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִיסוּד בָּהּ : בַּת
בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ
שֶׁגַמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ וְנִפֹּץ אֶת עַלְלִיךְ אֶל
הַסַּלַע :

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ
טַמְאוּ אֶת הַיַּכֵּל קִדְשֶׁךָ שְׁמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַם
לְעַיִים : נָתַנוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ אֶרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם
כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר : הָיִינוּ
חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעֲג וְקָלַס לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה
יְהוָה תִּתְאַנֶּף לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ : שִׁפֹּךְ
חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת

אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ : כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
נֹוֹהוּ הַשָּׁמוּ : אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזֹנֹת רֵאשִׁימִים מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי
אֱלֹהֵיהֶם יִנְדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
הַשְּׁפוּדִים : תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ
הַזֶּה בְּנֵי תַמּוּתָהּ : וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים
אֶל חֵיקִים חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדָנִי : וְאֲנַחְנוּ
עִמָּךָ וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר
נִסְפָּר תִּהְלָתֶךָ :

זָכֹר יְהוָה מָה הָיָה לָנוּ הַבֵּיטָה וּרְאֵה אֶת
חֲרָפְתָנוּ : נִחַלְתָנוּ נִהַפְכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ
לְנִכְרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אֲמַתֵּינוּ
כְּאֲלֻמָּנוֹת : מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר
יָבֹאוּ : עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ :
מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשִׁבְעַת לָחֶם : אֲבַתֵּינוּ

חָטְאוּ וְאִינָם וְאֶנְחֵנוּ עֲזַנְתִּיהֶם סָבְלוּנוּ : עֲבָדִים
מִשְׁלוּ בָנוּ פִּרְק אֵין מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמוֹנוּ
מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עֲזַרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי
זְלַעְפוֹת רָעַב : נָשִׂים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלְתַּת בְּעָרֵי
יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא
נִהְדָּרוּ : בַּחֲוָרִים טָחוּן נָשָׂאוּ וּנְעָרִים בְּעֵץ
כָּשְׁלוּ : זִקְנִים מִשְׁעַר שַׁבָּתוֹ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם :
שַׁבַּת מְשׁוֹשׁ לְבָנוּ נִהְפָּדָ לְאַבֵּל מִחֵלְנוּ : (כשיאמר: נפלה
עֲטָרַת רֵאשֵׁנוּ - יְכוּף רֵאשׁוֹ בְּקִרְקַע עַד: הִלְכוּ בּוֹ) נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשֵׁנוּ אוֹי
נָא לָנוּ כִּי חָטְאוּנוּ : עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנוּ עַל אֱלֹהָ
חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ : עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ
בוֹ : אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֱדָ לְדָר וְדוֹר :
לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְדָּ יָמִים :
הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְּם :
כִּי אִם מָאֵס מִאֲסִיתָנוּ קִצְפָּתָ עָלֵינוּ עַד מָאֵד :
הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְּם :

הַבַּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבֵּל קֹדֶשְׁךָ וְתִפְאַרְתְּךָ
אֵיחָה קִנְיָתְךָ וּגְבוּרַתְךָ הַמּוֹן מֵעֵידָה וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי
הַתְּאַפְּקוּ: כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם לֹא יָדָעְנוּ
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרְנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹאֲלֵנוּ
מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ: לָמָּה תִתְעַנּוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ
תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאַתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבֹטֵי
נַחֲלָתְךָ: לְמַצָּעַר יִרְשׁוּ עִם קֹדֶשְׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ
מִקֹּדֶשְׁךָ:

וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה
לְצָרְנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלְנוּ: אֵל תִּקְצֹף יְהוָה עַד
מָאֵד וְאַל לָעַד תִּזְכֹּר עוֹן הוּן הַבַּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ:
עָרֵי קֹדֶשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הִיָּתָה
יְרוּשָׁלַם שְׁמֶמָה: בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתִפְאַרְתְּנוּ אֲשֶׁר
הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפֹת אֵשׁ וְכָל מַחֲמַדֵּינוּ
הָיָה לְחָרָבָה: הֵעֵל אֱלֹהֵי תִתְאַפֵּק יְהוָה תִּחַנֶּשֶׁה
וְתִעַנֶּנּוּ עַד מָאֵד:

(בימי בין המיצרים בחצות היום - מוסיפים כאן מזמורים נוספים שלא הבאנו כאן)

עַל חוֹמַתֵיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחָשׂוּ הַמְזַכְרִים אֶת יְהוָה אֶל דָּמֵי לָכֶם : וְאַל תִּתְּנוּ דָּמֵי לֹו עַד יְכוּוֹן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַם תִּהְלֶה בְּאַרְץ : נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ וּבְזֵרוּעַ עֵזוֹ אִם אֶתְּנוּ אֶת דְּגַנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֶכֶר תִּירוּשֶׁךָ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפִיו יֹאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בְּחִצְרוֹת קְדָשֵׁי :

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד : כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָה יִחַנְנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֹס :

לְמַנְצֵחַ מִשְׁכִּיל לְבַנֵי קָרַח: כְּאִיל תִּעְרַג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם כִּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים:
צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מֵתֵי אָבוֹא
וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִי דְמַעְתֵּי לֶחֶם
יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִים:
אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹר בַּסֶּדֶךְ
אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשֵׁי וְתִהְיֶמְי עָלַי הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כִּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדּוֹן
וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעַר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִים כָּל מִשְׁבְּרִים וְגִלְיָד עָלַי עָבְרוּ:
יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירוּ עָמִי
תִּפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: אֲוֹמְרָה לֵאלֹהֵי סִלְעֵי לָמָּה
שָׁכַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרָצַח
בְּעִצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהִים: מַה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשֵׁי וּמַה תִּהְיֶמְי

עָלֵי הוֹחִילֵי לַאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי :

שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְגוֹי לֹא חָסִיד
מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תִּפְלִטְנֵי : כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
מְעוֹזַי לָמָּה זִנְחִתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ
אוֹיֵב : שְׁלַח אוֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ הֵמָּה יִנְחוּנֵי יְבִאוּנֵי
אֶל הַר קְדֻשֶׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאַבּוֹאָה אֶל
מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שְׂמַחַת גִּילֵי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוֹר
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמַה תִּתְהַמֵּי
עָלֵי הוֹחִילֵי לַאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי :

(בימים שאין אומרים תחנון לא יאמר מזמור זה)
לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה
סֶלָה : יִתֵּן לָךְ כָּל־כְּלָבָד וְכָל־עֲצָתֶךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה בִישׁוּעֹתֶיךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ
יַעֲנֵהוּ מִשְׁמַי קְדֻשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יִמְיֵנוּ : אֵלֶּה בִּרְכָב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים
וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְמוּ
וְנִתְעוֹדֵד : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

לְדוֹד מְזִמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל
וְיִשְׁבִי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת
יְכוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקְוֹם
קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵיבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לַשָּׂוֵא
נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִרְכָה מֵאֵת
יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו
מִבִּקְשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹז וְגִבּוֹר
יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֵמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
סֵלָה:

לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיֹנֹת מְזִמּוֹר שִׁיר: אֲלֹהִים יַחֲנֵנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאָרֶץ
דִּרְכֶךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֲלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי

תִּשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם
סָלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם :
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ :

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוּד יִשְׂרָיִם
וַעֲדָה : גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל
חַפְצֵיהֶם : הוֹד וְהָדָר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לְעַד :
זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה : טָרַף
נָתַן לִירְאָיו יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כַּח מַעֲשָׂיו
הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו : סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשֶׁר : פְּדוּת שְׁלַח
לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל
עֲשִׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עֲמַדַת לְעַד :

לְמִנְצֵחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד : בָּבוֹא אֱלֹיו נָתַן הַנְּבִיא
כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שֹׁבַע : חֲנִינֵי אֱלֹהִים כְּחִסְדְּךָ

כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעַי : הָרַב כִּבִּסְנִי מֵעוֹנֵי
וּמִחֲטָאתֵי טְהַרְנִי : כִּי פְשָׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחֲטָאתִי
נִגְדִי תִמְיֵד : לָךְ לְבַדְךָ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ
עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדֵּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן
בְּעוֹוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחֲטָא יַחֲמַתְנִי אֱמִי : הֵן אָמַת
חִפְצָתְךָ בַטָּחוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי :
תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֶר תִּכְבֹּסְנִי וּמִשְׁלַג
אֲלִבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת
דְּכִיתָ : הִסִּיתָר פָּנֶיךָ מִחֲטָאֵי וְכָל עֲוֹנֹתַי מִחַה :
יֵלֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדַשׁ
בְּקִרְבִּי : אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל
תִּקַּח מִמֶּנִּי : הִשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
תִּסְמְכֵנִי : אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דְּרַכִּיךָ וְחֲטָאִים
אֲלִיךָ יָשׁוּבוּ : הִצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
תִּשׁוּעָתִי תִרְנֹן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ : אֲדַנִּי שְׁפָתֵי
תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ : כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח
וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זָבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ
נִשְׁבָּרָה יֵלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה :

הִיטִיבָה בְּרָצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַם : אֲזִי תִחַפֵּץ זִבְחֵי צְדָק עוֹלָה וְכָלִיל אֲזִי
יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים :

(בימים שאין אומרים תחנון לא יאמר פסוק זה)
עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים :

תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן , תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם :

(ויש נוהגים לומר או"א ומזמור בשוב ה' כדי לפסוק בנחמה (בא"ח וישלח))
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ,
שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רָצוֹנָךְ, בְּנֶה בֵּיתֶךָ
כַּבְּתֻחָלָה, כּוֹנֵן בַּיִת מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ, הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שְׂמַחְנוּ בְּתִקְוֵנוּ,
וְהָשִׁב שְׂכִינְתֶךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשִׁב פְּהֵנִים לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם, לְשִׁירָם
וְלִזְמָרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ :
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ, וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֲבַתֵּינוּ,
תִּמְיָדִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחִלְמִים : אֲזִי יִמְלֵא
שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי :
הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים : שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ
כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב : הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלּוֹף יִלְךְ וּבָכָה נִשְׂא
מִשָּׁד הַזֶּרַע בֹּא יְבוֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתֵינוּ :

תפילת שחרית לימי החול

פתיחת אליהו

(נוהגים לומר פתיחת אליהו לפני התפילה שהיא מסוגלת לקבלת התפילה ולפתיחת הלב)
ויהי נעם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִלֵּינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עִלֵּינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהוּ:

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר, רַבּוֹן
עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹּן, אַנְתָּ הוּא
עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
לִית מִחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא בְּדָ כָּלֵל, אַנְתָּ הוּא
דְּאַפְקֵת עֲשֵׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לוֹן עֲשֵׂר סְפִירוֹן,
לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתִגְלִין,
וְעֲלֵמִין דְּאַתִּגְלִין, וּבְהוֹן אֲתִכְפְּסִיאת מִבְּנֵי נְשָׂא,

וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לוֹן, וּמִיַּחַד לוֹן, וּבְגִין דְאַנְתָּ
מְלָגְאוּ, כָּל מֵאן דְאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין
עָשָׂר, אֶתְחַשֵּׁיב לִיהּ כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּדָ:

וְאֲלִין עָשָׂר סְפִירוֹן אֵינּוֹן אֲזֵלִין כְּסֻדְרוֹ, חַד
אָרִיזָה, וְחַד קֶצֶר, וְחַד בֵּינוֹנִי, וְאַנְתָּ הוּא
דְאַנְהִיג לוֹן, וְלִית מֵאן דְאַנְהִיג לָדָה, לָא לְעֵילָא
וְלָא לְתַתָּא וְלָא מְכָל סְטָרָא, לְבוּשֵׁין תַּקְנִתָּ
לוֹן, דְמַנְיִיהוּ פְרָחִין נְשֻׁמְתִין לְבַנֵּי נְשָׂא, וְכַמָּה
גּוּפִין תַּקְנִתָּ לוֹן, דְאַתְקָרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין
דְמְכַסִּין עֲלִיהוֹן, וְאַתְקָרִיאוּ בְתַקּוּנָא דָא, חֶסֶד
דְרוּעָא יְמִינָא, גְבוּרָה דְרוּעָא שְׂמָאלָא, תַּפְאָרַת
גּוּפָא, נְצַח וְהוֹד וְתֵרִין שׁוּקִין, יְסוּד סִיּוּמָא
דְגּוּפָא אוֹת בְּרִית קִדְשׁ, מְלָכוּת פָּה תוֹרָה
שְׁבַעַל פָּה קָרִינָן לָהּ: חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי
מִחֲשָׁבָה מְלָגְאוּ, בִּינָה לְבָא וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל
אֲלִין תֵּרִין כְּתִיב הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוּזָה אֱלֹהֵינוּ,
כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיהּ אֶתְמַר

מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקֶפְתָּא
דְּתַפְלִי, מִלְּגָאוּ אִיהוּ יוּ"ד ק"א וְא"ו ק"א,
דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיּוֹ דְּאִילָנָא
בְּדְרוּעוּי וְעֵנְפוּי, כְּמִיָּא דְּאֲשְׁקִי לְאִילָנָא,
וְאֲתֵרְבִּי בְּהֵוָה שְׁקִיּוֹ:

רבוֹן הָעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֵלְת הָעֵלוֹת, וְסִבַּת
הַסְּבוֹת, דְּאֲשְׁקִי לְאִילָנָא בְּהֵוָה נְבִיעוֹ, וְהֵוָה
נְבִיעוֹ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, דְּאִיהִי חַיִּים
לְגוּפָא, וּבְדָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקָנָא מְכָל מַה
דְּלָגָאוּ וְלָבֵר, וּבְרָאֲתָ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקֶת
מְנַהוֹן שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבָּיָא וּמְזָלִי,
וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא דְּעֵדוֹן וְעֵשְׂבִין
וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נְשָׂא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ יִתְנַהְגוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין
וְתַתְּאִין, וְאִידָּ אֲשְׁתְּמוּדְעוֹן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי,
וְלִית דְּיַדְעָ בְּדָ כְּלָל וּבֵר מְנַדָּ לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאִי
וְתַתְּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָ אָדוֹן עַל כְּלָא, וְכָל

סְפִירוּ כָּל חַד אֵיךְ לִי שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוֹן
אֲתִקְרִיאוּ מִלְּאֲכִיָּא, וְאַנְתָּ לִי לְךָ שֵׁם יְדִיעַ,
דְּאַנְתָּ הוּא מִמְּלֵא כָּל שְׁמָהוֹן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ
דְּכִלְהוֹן, וְכַד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ
כְּלָהוֹן שְׁמָהוֹן כְּגוֹפָא בְּלֵא נְשֻׁמְתָא: אַנְתָּ חֲכִים
וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָא, אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא
מִבִּינָה יְדִיעָא, לִי לְךָ אֲתֵר יְדִיעָא אֶלָּא
לְאֲשַׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפֶד וְחִילָדָּא לְבִנֵי נְשָׂא,
וְלֶאֱחִזְאָה לֹון אֵיךְ אֲתִנְהִיג עֲלִמָּא בְּדִינָא
וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמְשַׁפֵּט, כְּפוּם עוֹבְדִיהוֹן
דְּבִנֵי נְשָׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מְשַׁפֵּט עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, צְדָק מִלְּכוּתָא קְדִישָׂא, מֵאֲזִנֵי
צְדָק תִּרְיוֹן סְמִי קְשׁוּט, הִין צְדָק אֹת בְּרִית,
כְּלָא לְאֲחִזְאָה אֵיךְ אֲתִנְהִיג עֲלִמָּא, אֲבָל לֹא
דְּאִית לְךָ צְדָק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין, וְלֹא מְשַׁפֵּט
יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מְכָל אֱלִין מְדוּת
כְּלָל: קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִין עַל יְדָדָּא,
דְּהָא רְשׁוּתָא אֵיךְ לְךָ (נִיֵּא אֲתִיב לְךָ) לְגַלְאָה

רְזִין טְמִירִין עַל יַדְךָ, מֵה דָלָא אֲתִיְהֵב רְשׁוּ
לְגַלְאָה לְשׁוּם בַּר נֶשׁ עַד כְּעֵן :

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוֹה הַגְּדוּלָה
וְהַגְּבוּרָה וְכוּ', עֲלָאִין שְׁמַעוּ אֵינּוּן דְּמִיכִין
דְּחֻבְרוּן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוֹן,
הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, אֵלִין אֵינּוּן צְדִיקָא
דְּאֵינּוּן מִסְטָרָא דְהֵהִיא דְאֲתַמַּר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה
וְלִבִּי עֵר, וְלֹא אֵינּוּן מֵתִים, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר
בְּהוּן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְגו', רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲנִתְ
וְאַבְהוּן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאֲתַעְרוּתָא דְשְׁכִינְתָא,
דְּאֵיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְעַד כְּעֵן צְדִיקָא כְּלָהוּ
דְּמִיכִין וּשְׁינְתָא בְּחוּרֵיהוֹן : מִיַּד יְהִיבַת
שְׁכִינְתָא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיֵּימָר
לִיה קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְהָא עֲלָךְ אֲתַמַּר קוּל
דוּדֵי דוּפִק לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן דִּילִיה, וַיֵּימָר
בְּהוּן, פְּתַחֵי לִי אֲחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי,
דְּהָא תָם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוּתֵךְ :

שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל, מֵאֵי נִמְלָא טַל, אֵלָא אָמַר
קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא
דְּאַתְחָרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא בְּבֵיתָא דִּילִי,
וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא, לָאוּ הֲכִי, דְּלֵא אֵעֵלֵנָא כָּל
זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגָלוּתָא, הֲרִי לָךְ סִימְנָא, שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טַל, הִיא שְׂכִינְתָּא בְּגָלוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ
וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ ט״ל, וְדָא אִיהוּ יו״ד הִיא
וְאִיו, וְהִיא אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְּלֵא מַחְשַׁבּוֹן ט״ל,
אֵלָא יו״ד ק״א וְאִיו, דְּסִלִּיקוּ אַתְּוֹן לְחֲשַׁבּוֹן
ט״ל, דְּאִיהִי מִלֵּיא לְשְׂכִינְתָּא מִנְּבִיעוּ דְּכָל
מְקוֹרֵי עֵלְאִין, מִיַּד קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַבְהוּ
קְדִישִׁין עֲמִיה, עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא. בְּרוּךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן וְאָמֵן :

(לפני

שיתעטף

בטלית

גדול

יברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

(לפני שיקשור התפילין בזרועו – יברך ויכוון לפטור גם את התפילין של ראש)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:

(לאחר הנחת התפילין יאמר שתי פרשיות אלו, ואם אינו יכול לאומרם – יאמרם לאחר התפילה)

(התפילין)

חליצת

לפני

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְּשׁ לִי כָל
בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֵתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים כִּי בַחֲזָק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה

וְלֹא יֵאָכַל חֶמֶץ : הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֹדֶשׁ
הָאֲבִיב : וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעַבַדְתָּ
אֶת הָעֶבֶדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצַּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה : מִצּוֹת
יֵאָכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ חֶמֶץ
וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גְּבֻלָּךְ : וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם : וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ
וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּתְּהִי תּוֹרַת יְהוָה
בְּפִיךָ כִּי בָיִד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם :
וְשִׁמַּרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים
יָמִימָה :

**וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָּךְ וְלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לָּךְ : וְהִעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר
רַחֵם לַיהוָה וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֵּר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהִי**

לָךְ הַזְכָּרִים לַיהוָה : וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְּשָׂה
וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ
תִּפְדֶּה : וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה
זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פְרַעֲה
לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ
לַיהוָה כָּל פֶּטֶר רָחֵם הַזְכָּרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי
אֲפֻדָה : וְהָיָה לְאוֹת עַל יַדְכָּה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

ותתפלל חנה

ותתפלל חנה ותאמר עלֵךְ לְבִי בִיהוָה רָמָה
קִרְנֵי בִיהוָה רָחַב פִּי עַל אוֹיְבֵי כִּי שְׂמַחְתִּי

בִּישׁוּעַתְּךָ : אֵין קְדוֹשׁ כִּיהוָה כִּי אֵין בְּלִתְּךָ וְאֵין
צוּר כִּאלֹהֵינוּ : אֵל תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה
יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּכֵנוּ
עַלְלוֹת : קִשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ
חֵיל : שְׁבַעִים בַּלְּחָם נִשְׁפְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד
עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה : יְהוָה
מִמִּית וּמְחִיָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל : יְהוָה מוֹרִישׁ
וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֵף מְרוֹמִים : מְקִים מַעֲפָר דָּל
מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אָבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֹסֵא
כְּבוֹד יִנְחַלֵם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם
תֵּבֵל : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרִשְׁעִים בַּחֲשָׁד יִדְמוּ
כִּי לֹא בָכַח יִגְבֵר אִישׁ : יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו עֲלָיו
בְּשָׁמַיִם יִרְעִם יְהוָה יִדִין אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֹז
לְמַלְכוֹ וַיָּרֶם קַרְן מְשִׁיחוֹ : אֲתוּהִי כְּמָה רַבְרָבִין
וְתִמְהוּהִי כְּמָה תִקְיִפִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלֵם
וְשִׁלְטָנָה עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךָ וְצֵאן
מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר נִסְפָר
תִּהְלֶתְךָ : עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה

וְיִשְׁמַע קוֹלִי : בְּרוּן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְיֵעוּ כָּל
בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב
שָׁתוּ עָלַי : וְאֲנִי בִיהוָה אֶצְפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי : (בשבת יום טוב אין אומרים פסוק זה) אֵל תִּשְׁמָחִי
אִיבַתִּי לִי כִי נִפְלַתִי קָמַתִּי כִי אֲשֵׁב בַּחֲשֹׁךְ יְהוָה אֹר לִי : כִּי לָךְ
יְהוָה הוֹחֲלַתִּי אַתָּה תַעֲנֶנָּה אֲדַנִּי אֱלֹהֵי : רַגְלֵי
עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה :

תפילת שחרית

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוּד קִיִּי בְּנֹאִי קִיִּי בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית, שְׁתַּקֵּן אֲבָרְהָם
אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמְּצוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה
בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי
נָעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ

כּוֹנֵנָהוּ : (שתי פעמים)

הריני מקבל עלי מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" והריני אוהב
כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי, והריני מזמן את פי להתפלל לפני
מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
מִלְּפָנֶיךָ, וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקוּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם, וּזְכוּר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲהַבַת הַקְּדָמוֹנִים אֲבָרְקֶם יְצַחֵק וַיִּשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְאֶת
הַעֲקֻדָּה שֶׁעֲקַד אֶת יְצַחֵק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמְּזִבֵּחַ
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה
אֶת אֲבָרְקֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ אֲבָרְקֶם וַיֹּאמֶר הִנְנִי :
וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ
אֶת יְצַחֵק וְלֶךָ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ :
וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְקֶם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמָרוֹ וַיִּקַּח
אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יְצַחֵק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי

עָלָה וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת
עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר
נִלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת עֵצֵי הָעֵלָה וַיִּשֶׂם עַל יְצַחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יְצַחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאֵיהֶם הַשָּׂה לְעֵלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ הַשָּׂה לְעֵלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים וַיָּבֹן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ
אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יְצַחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל
הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יְדֹ
וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֹת לְשַׂחֵט אֶת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא
אֵלָיו מִלְּאֲדָּי הִזְהָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל

הַנַּעַר וְאֵל תַּעַשׂ לוֹ מֵאוֹמָה כִּי עָתָה יִדְעָתִי כִּי
יֵרָא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת
יַחֲדָד מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבָרְהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא
וְהִנֵּה אֵיל אַחַר נֶאֱחָז בַּסַּבֵּד בְּקֶרְנָיו וַיִּלְדָּד
אֲבָרְהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת
בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה
יֵרָא אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאָה:
וַיִּקְרָא מִלְּאֵד יְהוָה אֶל אֲבָרְהָם שְׁנִית מִן
הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה כִּי יַעַן
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ
אֶת יַחֲדָד: כִּי בָרַד אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת
זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת
הַיָּם וַיִּרְשׂ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ
בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי:
וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל
בְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשָּׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע:

וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אֱהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב :

(יש נהגים לומר את הקטע הבא)
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְמַלֵּא רַחֲמִים
עָלֵינוּ, וּבְכֹן בְּרוּב רַחֲמֶיךָ תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲקֻדָּתוֹ שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ בֶּן אֲבִרָהם
אָבִינוּ עָלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, כְּאֵלוֹ אֲפָרוֹ צָבוּר וּמוֹנֵחַ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְתַבִּיט
בְּאֲפָרוֹ לְרַחֵם עָלֵינוּ, וּלְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וְתִזְכְּנוּ
לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְתִצְלִלְנוּ מִיִּצָּר הָרָע וּמִכָּל חַטָּא וְעוֹן,
וְתִאָּרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנִעְיָמִים :

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבִרָהם אָבִינוּ
אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, כֵּן יְכַבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ,
וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד
וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתִכַּנֵּס לָנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת
הַדִּין, וּבְטוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ, מֵעַמְּךָ
וּמֵעִירֶךָ וּמֵאֶרְצֶךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ, וְקִיַּם לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יַדֵּי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר : וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב

וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם
אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר : וְנֹאמַר : וְאָף גַּם זֹאת
בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֻתִּים וְלֹא
גַּעֲלֻתִים לְכַלְתֶּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשֻׁנִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לְהִית לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה : וְנֹאמַר :
וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
שָׁמָּה : אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
וְקִבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ : וְהִבִּיאֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וּיְרֻשְׁתֶּהּ וְהִיטִבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ : וְנֹאמַר עַל
יַד נְבִיאֶךָ : יְהוָה חָנּוּן לָךְ קוֹיֵנוּ הֵיכָּה זָרַעַם
לְבַקְרִים אֶף יִשׁוּעַתֵּנוּ בְּעַת צָרָה : וְנֹאמַר : וְעַת
צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשַׁע : וְנֹאמַר : בְּכָל
צָרְתְּם לוֹ צָר וּמִלֶּאֶד פָּנִיו הוֹשִׁיעַם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי

עוֹלָם : וְנֹאמַר : מִי אֵל כְּמוֹד נִשְׂא עֹן וְעִבֵר עַל
פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתּוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוּ כִּי
חִפֵּץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאוֹתֶם : תִּתֵּן אֲמֶת
לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ
מִימֵי קֶדֶם : וְנֹאמַר : וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קֹדֶשׁ
וְשִׂמְחֹתִים בְּבַיִת תִּפְלֹתֵי עוֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם
לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתֵי בַיִת תִּפְלֶה יִקְרָא לְכָל
הָעַמִּים :

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר : הַפָּאָה,
וְהַבְּכוֹרִים, וְהַרְאִיוֹן, וְגַמְלוֹת חֶסְדִים,
וְתִלְמוּד תּוֹרָה : אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֲדָם עוֹשֶׂה
אוֹתָם וְאוֹכֵל פִּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַקָּרוֹן
קִימָת לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֱלֹהֵי הוֹן : כְּבוֹד אָב וָאִם,
וְגַמְלוֹת חֶסְדִים, וּבְקוֹר חוֹלִים, וְהַכְּנֵסֶת
אוֹרְחִים, וְהַשְׂכַּמַּת בַּיִת הַכְּנֵסֶת, וְהַבָּאת שְׁלוֹם

בֵּין אָדָם לְחֵבֶרֶוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתִלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם.

לְעוֹלָם יֵהֵא אָדָם יִרְא שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר כְּבַגְלוּי,
וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ, וַיִּשְׁכַּח
וַיֹּאמֶר: רַבּוֹן הָעוֹלָמַיִם וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא
עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעָה, אֲדָנִי סְלַחָה,
אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְאַחֵר. לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִי, כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: מַה
אֲנַחְנוּ, מַה חַיֵּינוּ, מַה חֲסִידֵנוּ, מַה צְדָקוֹתֵינוּ,
מַה נֹּאמֶר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
הֲלֹא כָּל הַגִּיבּוֹרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנִשֵּׁי הַשָּׁם -
כָּלֹא הָיוּ, וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מַדָּע, וְנְבוֹנִים כְּבִלֵי
הַשֶּׁכֶל, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה - אֵין, כִּי
הַכֹּל הֶבֶל, לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה
לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְכָל הַגּוֹיִים
כָּאֵין נִגְדָדְךָ, שְׁנֵאמַר: הֵן גּוֹיִים כְּמֹר מְדָלִי

וְכַשְׁחַק מֵאַזְנַיִם נִחְשָׁבוּ, הֵן אֵיִם כְּדָק יִטּוֹל:
אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבָרָהִם אֲהַבְּךָ
שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זָרַע יִצְחָק עָקֹדֶךָ
שְׁנַעֲקֹד עַל גְּבֵי הַמְּזִיבָח, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ,
שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתָּךְ
שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁוֹרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ
וּלְפָאֲרָךְ וּלְרוֹמְמָךְ, וּלְתַן שִׁיר שְׁבַח וְהוֹדָאָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּכָל יוֹם תְּמִיד. אֲשֶׁרִינוּ, מַה טוֹב
חֲלָקֵינוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמַה יָּפָה מְאוֹד
יְרוּשָׁתֵינוּ, אֲשֶׁרִינוּ שְׁאַנְחָנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים בְּבִתֵּי כְּנַסִּיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת
וּמִיַּחַדִּים שְׁמְךָ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים
פְּעַמַּיִם בְּאֲהַבָּה:

(אם רואה שזמן קריאת שמע עובר - יאמר כאן קריאת שמע כולה)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

אַחַד:

(ואומר בלחש) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד :

אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שְׁבָרָאֲתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר שְׁבָרָאֲתָ הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוּתִיךָ לֹא יִתְמוּ: קִדְּשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ מִלְּכֻנּוֹתָ וּתְגִבֶיךָ קִרְיָנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ הַמְּקֻדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, בְּשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוֹיֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ, אַתָּה עֹשֶׂת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל

מַעֲשֵׂה יָדַי בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ
מָה תַעֲשֶׂה וּמָה תַפְעֵל. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֵי
וְקַיִם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעָבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקַיִם לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי
צְפִנְיָה חוֹזֵךְ כְּאֲמוֹר: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם
וּבָעֵת קִבְצִי אֶתְכֶם כִּי אֲתֹן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלַתְהַלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל
חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ, וְתִבְנֶה בַּיִת
הַמְּקֻדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קֶרֶב
הַתְּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדֵּינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ כְּאֲמוֹר:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי
רֵיחַ נִיחַחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כִּבְשָׁיִם בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה
תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
רְבִיעֵת הַהֵינֶן: עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחַחֵי אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינֶן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּדֵף נֶסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת
הַבֶּקֶר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַחֵי לַיהוָה:

פטום הקטורת

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו
לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש
קיים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך
ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בוד
יהיה: ועשית אתה קטרת לקח מעשה רוקח
ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
ונאמר: והקטיר עליו אהלון קטרת סמים
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
ובהעלת אהלון את הנרות בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתכם:

תָּנוּ רַבָּנוּ, פְּטוּם הַקְטָרֶת כִּיצַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשָׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב, וְשִׁלְשָׁה
מְנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל
מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֲרֵב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְוָה מִן הַדִּקְוָה וְאַחַד עָשָׂר סְמָנִים הָיוּ
בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן :

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. מוֹר, וְקִצִּיעָה וְשִׁבְלֶת נֶרְדִּי
וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
תְּשֻׁעָה, בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָה תְּשֻׁעָה קִבִּין, יִין
קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶתָא, וְאִם לֹא
מָצָא יִין קְפָרִיסִין, מִבֵּיא חֲמַר חוֹר עֲתִיק. מֶלֶח
סְדוּמִית רוּבַע, מֵעֵלָה עֲשׂוֹן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן

הַבְּבִלִי אֹמֵר: אֵף כַּפֶּת הַיַּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא, אִם
נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חִסָּר אַחַת מִכָּל
סַמְּמָנֶיהָ, חָיַב מִיתָהּ:

רַבּוֹן שְׂמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ
אֶלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֲצֵי הַקָּטָף. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָה
לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדִי שְׂתֵּהָא נְאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדִי שְׂתֵּהָא עֲזָה.
וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה
לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשָׂרָה: לְשָׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל
אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשָׂרָה לְחַצְאִין, וְאִם חִסָּר אַחַת
מִכָּל סַמְּמָנֶיהָ, חָיַב מִיתָהּ.

תַּנִּי בַר קַפְרָא : אַחַת לְשָׁשִׁים אוּ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצָאִין. וְעוֹד תַּנִּי
בַר קַפְרָא : אֱלוֹהֵי הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קַרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה : כִּי כָל
שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה :
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה :
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּטַח בָּךְ : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ : וְעַרְבָה
לִיהוָה מְנַחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמָנִיּוֹת :

אַבְיִי מְסִדֵּר סִדֵּר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְרָא,
וְאַלִיבָא דְאַבָּא שְׂאוּל. מְעַרְכָּה גְדוֹלָה קוֹדְמָת
לְמְעַרְכָּה שְׁנֵיָה שֶׁל קְטָרֵת, וּמְעַרְכָּה שְׁנֵיָה שֶׁל
קְטָרֵת קוֹדְמָת לְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים, וְסִדּוֹר
שְׁנֵי גְזִירֵי עֲצִים קוֹדֵם לְדִישׁוֹן מְזַבַּח הַפְּנִימִי,
וְדִישׁוֹן מְזַבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהִטָּבֵת חֲמִשׁ

גְּרוֹת, וְהִטְבַּת חֲמֵשׁ גְּרוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם הַתְּמִיד,
וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֵם לְהִטְבַּת שְׁתֵּי גְּרוֹת, וְהִטְבַּת
שְׁתֵּי גְּרוֹת קוֹדֶמֶת לְקִטְרוֹת, וְקִטְרוֹת לְאַבְרִים,
וְאַבְרִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לְחֻבֵּיתִין, וְחֻבֵּיתִין
לְנִסְכִּין, וְנִסְכִּין לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין לְבְּזִיכִין,
וּבְזִיכִין קוֹדֶמִין לְתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֻלְבֵי
הַשְּׁלָמִים: עָלֶיהָ הַשְּׁלֵם כָּל הַקְּרָבָנוֹת כֻּלָּם:

אֲנָא בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינָךְ, תַּתִּיר
צְרוּרָה:

קָבַל רַנַּת, עֲמָךְ. שְׁגִבְנוּ, טְהַרְנוּ נוֹרָא:
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבַבַּת שְׁמַרְם:
בְּרַכְס טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקוֹתְךָ, תְּמִיד
גְּמִלִם:

חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרַב טוֹבָךְ, נִהַל עֲדָתְךָ:
יְחִיד גְּאָה, לְעֲמָךְ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ:

שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת:

(בלחש)

(ואומר)

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רבוּן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהִקְרִיב קִרְבָּן
הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת כְּהֹנִים בְּעִבּוֹדְתֶם,
וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה
בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַּל הַתְּמִיד,
וְאִין לָנוּ לֹא כַהֵן בְּעִבּוֹדְתוֹ וְלֹא לוֹי בְּדוּכָנוּ, וְלֹא
יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה אָמַרְתָּ: וּנְשַׁלְּמָה פְּרִים
שְׁפַתֵינוּ:

לָנוּ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִהְיֶה שִׁיחַ שְׁפַתוֹתֵינוּ זֶה חָשׁוּב
וּמִקְבָּל וּמְרוֹצָה לְפָנֶיךָ כְּאִילוֹ הַקִּרְבָּנוֹ קִרְבָּן
הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר: וּנְשַׁלְּמָה פְּרִים שְׁפַתֵינוּ: וְנֶאֱמַר:

וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יַרְדֵּי הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב: וְנֹאמַר: זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה
וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשָׁם וְלַמְלוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

אִיזָהוּ מְקוֹמוֹ שֶׁל זְבָחִים, קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמוֹ בְּכָלֵי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן,
וְדָמוֹ טָעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל
מִזְבֵּחַ הַזָּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְּבֶת. שִׁירֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מֵעֶרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן, לֹא עֹכֵב:

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירֵי הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמוֹ בְּכָלֵי שְׂרֵת בַּצָּפוֹן,
וְדָמוֹ טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב.
מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְּבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מֵעֶרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם

לֹא נָתַן, לֹא עָכַב . אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית
הַדָּשׁוּן :

חֲטָאת הַצְּבוּר וְהִיחִיד . אֱלוֹ הֵן חֲטָאת
הַצְּבוּר, שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשָׁל מוֹעֲדוֹת,
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמּוֹ בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן,
וְדָמּוֹ טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת,
כִּי צָד, עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב, וּבָא לוֹ לְקָרוֹ
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית
מִמְּעַרְבִית, מִמְּעַרְבִית דְּרוֹמִית . שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה
עַד חֲצוֹת :

הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן,
וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְטָעוֹנָה הַפְּשִׁט וְנִתּוּחַ
וְכָלִיל לְאֲשִׁים :

זְבַחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאַשְׁמוֹת. אֱלוֹהֵי אֲשָׁמוֹת,
אֲשֶׁם גִּזְלוֹת, אֲשֶׁם מְעִילוֹת, אֲשֶׁם שְׁפָחָה
חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נְזִיר, אֲשֶׁם מְצוֹרֵעַ, אֲשֶׁם תְּלוּי,
שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמּוֹ בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן,
וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהוּ אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין
לְפָנֶיךָ מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל
לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר, קִדְשֵׁי קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ
בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת
שֶׁהוּ אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל
מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם
כִּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנָיִם
לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

שְׁלָמִים, קִדְשֵׁי קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם
בְּעֶזְרָה, וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהוּ אַרְבַּע,
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי
יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם,

אֵלָא שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, לְנִשְׂיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם :

הַבְּכוֹר וְהַמְעַשֵּׂר וְהַפֶּסֶח, קִדְשֵׁים קָלִים,
שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמוֹ טָעוֹן מִתְּנֶה
אַחַת, וּבִלְבָד שְׂיִתּוֹ כְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנֵה
בְּאַכִּילָתוֹ, הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, וְהַמְעַשֵּׂר לְכָל
אָדָם, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל
לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא
בַּיְלָה, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
אֵלָא לְמִנּוּיוֹ, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר : בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת : מִקַּל וְחוֹמֵר, מִגְּזֵרָה שְׁוֵה,
מִבְּנִין אָב וְכָתוּב אֶחָד, וּמִבְּנִין אָב וּשְׁנֵי
כָּתוּבִים, מִכֹּלל וּפְרָט, מִפְּרָט וּכְלָל, כֹּלל וּפְרָט
וּכְלָל, אִי אֵתָה דָן אֵלָא כְּעֵין הַפְּרָט, מִכֹּלל
שְׁהוּא צְרִיךְ לְפְרָט, וּמִפְּרָט שְׁהוּא צְרִיךְ לְכֹלל,
וְכָל דְּבַר שְׁהִיָּה בְּכֹלל וְיִצָּא מִן הַכֹּלל לְלַמֵּד, לֹא

לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכֶּלֶל כָּלוּ
יֵצֵא, וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכֶלֶל, וְיֵצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן
אַחַר שֶׁהוּא כְּעֵנִינֹו, יֵצֵא לְהַקְלִיל וְלֹא לְהַחְמִיר,
וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכֶלֶל, וְיֵצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחַר
שֶׁלֹא כְּעֵנִינֹו, יֵצֵא לְהַקְלִיל וְלְהַחְמִיר, וְכָל דָּבָר
שֶׁהָיָה בְּכֶלֶל, וְיֵצֵא לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ, אִי אִתָּהּ
יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֶלֶל עַד שֶׁיִּחְזְרוּנוּ הַכָּתוּב
לְכֶלֶל בְּפִירוּשׁ, וְדָבָר הַלְּמֵד מֵעֵנִינֹו, וְדָבָר
הַלְּמֵד מִסּוּפּוֹ, וְכֵן שְׁנֵי כָּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֵא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכָּרֵעַ
בְּנִיהָם:

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר, הֵי עַז כְּנִמְרָא, וְקָל
כְּנִשָּׁר, וְרַץ כְּצָבִי, וְגִבּוֹר כְּאַרְיֵל לַעֲשׂוֹת רָצוֹן
אָבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַז פָּנִים
לְגִיחֵנָם, וּבּוֹשׁ פָּנִים לְגוֹן עֵדוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, וְתוֹ חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וּלְעִבְדְּךָ בְּלֵב שָׁלֵם :

(הצבור אומרים כאן קדיש "על ישראל")
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךָ
מְלְכוּתֵהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנֵהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יְתִבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאַתְרָא. יְהֵא
לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסִידָא וְרַחֲמֵי. מִן קֻדְסֵי מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָא
וְרַפּוּאָה וְגִאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיח וְהַצָּלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן. [אָמֵן]

הודו

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל
נְפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַּקְּשׁוֹ פָּנָיו
תִּמְיֹד: זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפָּטָיו פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוֶה לְאַלְף
דָּוָר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יֹאמֶר לְךָ אֲתוּ אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
בְּהִיּוֹתְכֶם מִתֵּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ:
וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר:
לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ:

שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם
יְשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאֵתִיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיהוָה שְׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי
עֲזֵ וְחֻדְוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֲזֵ: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
שָׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְּׁתַחֲוֹו לַיהוָה בְּהַדְרַת
קִדְשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָּל הָאָרֶץ אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל
תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בַּגּוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲלֶץ
הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֲזֵ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי
יְהוָה כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעֵלֶם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם
אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֵדֶם רַגְלֵינוּ
קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לָהֶר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם
יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אֶפְסוֹ וְלֹא
יַעֲרִיר כָּל חַמָּתוֹ : אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חֲסִדֶיךָ וְאַמֶּתֶךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי : זְכֹר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : תָּנוּ עֲזֵ
לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻתוֹ וְעֲזֹ בִשְׁחָקִים :
נֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן
עֲזֵ וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא
שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גְּאִים : לִיהוָה
הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרִכְתֶּךָ סֶלָה : יְהוָה צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרִךְ אֶת
נַחְלָתֶךָ וִרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה

לִיהוֹה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוּ יִשְׁמַח לְבַנּוּ כִּי
בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֲסִדְךָ יְהוֹה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ יְהוֹה חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ
תַּתֵּן לָנוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ :
אֲנֹכִי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לוֹ
אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיֵהוֹה אֱלֹהֵיוּ : וְאֲנִי בְּחֲסִדְךָ
בְּטַחְתִּי יָגַל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוֹה כִּי
גָמַל עָלַי :

אֲרוֹמְמֶךָ יְהוֹה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שְׂמַחְתָּ אֵיבֵי
לִי : יְהוֹה אֱלֹהֵי שׁוֹעֵתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפְּאֵנִי : יְהוֹה
הַעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי חִייתָנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר :
זָמְרוּ לִיהוֹה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קֹדֶשׁוֹ : כִּי רָגַע
בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וְלִבְקָר רִנָּה :
וְאֲנִי אֶמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי בַּל אָמוּט לְעוֹלָם : יְהוֹה
בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָתָּ פָנֶיךָ
הִייתִי נְבֻהָל : אֵלֶיךָ יְהוֹה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי

אֶתְחַנֵּן : מֵה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֶף
עָפָר הַיִּגִּיד אֶמְתֶּף : שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הֵיחָה
עֲזֵר לִי : הִפְכַת מִסִּפְדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שִׁקִּי
וְתֹאזְרֵנִי שְׂמַחָה : לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם
יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ :

(בעשרת ימי תשובה ובהושענא רבה עומדים ואומרים)
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים (שתי פעמים)
(עומדים ואומרים)

יְהוָה מְלֶכֶךְ יְהוָה מְלֶכֶךְ יְהוָה | יְמַלֶּכֶךְ לְעוֹלָם

וְעַד : (שתי פעמים)

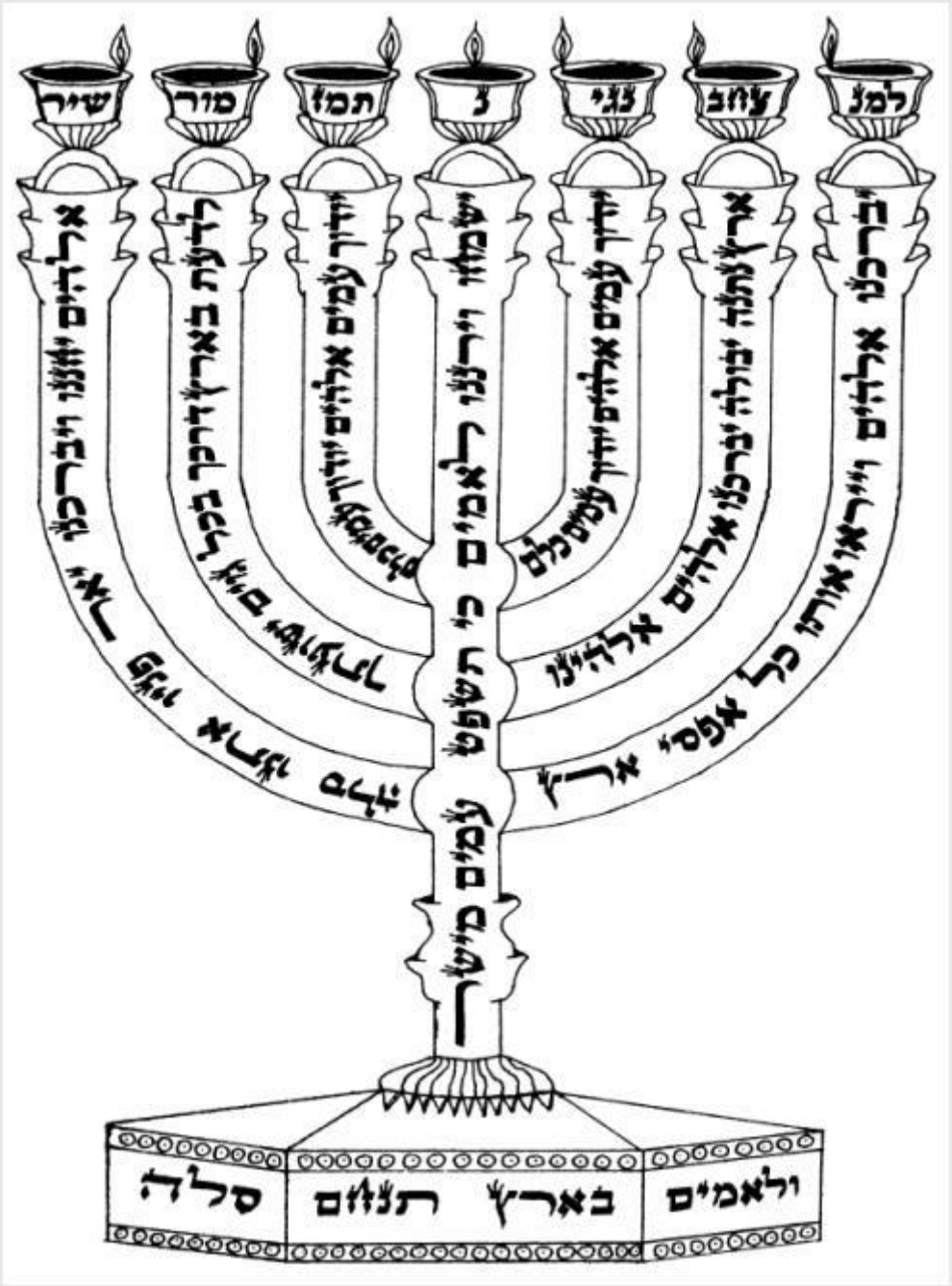
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִיָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתֶךָ : בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל
יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

(בשבת ימשיר: למנצח מזמור לדוד; השמים מספרים כבוד אל ...)

(מזמור למנצח - בצורת המנורה)

לְמַנְצַח בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֶנּוּ
וּיְבָרְכֶנּוּ יְיָ פָּנָיו אֶתְּנוּ סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ
דְּרָכָךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוֹר וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם
סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם:
אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֶנּוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יְבָרְכֶנּוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֶתְּךָ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

ברוך שאמר – פסוקי דזמרה

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם: בְּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְּרֵאשִׁית, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו.
בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמַצִּיל
בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ
הָעוֹלָם הָאֵל אָב הַרְחֵמֵנוּ הַמְהַלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ
מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי
דָוִד עֲבַדְךָ נְהַלְלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת וּנְגִידֹת וּנְשִׁבְחֶךָ וּנְפָאֲרֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ
וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חַי
הָעוֹלָמִים, מְלַךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה מְלַךְ מְהַלֵּל
בְּתִשְׁבְּחוֹת: (אם סיים לפני השליח ציבור – עונה אמן אחריו)

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עֲבַדוּ
אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹר לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי

יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ
וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה תְּצַרְתִּיו
בְּתִהְיֶה הוֹדוֹ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְהוָה
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

(בכל פסוק יכוון אות אחת מצירופי ש-ד-י)

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה (ש)
בְּמַעֲשָׂיו: (ד) יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: (י) מִמְזַרְח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם
יְהוָה: (ש) רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: (י) יְהוָה שְׁמֵךְ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדָר
וָדָר: (ד) יְהוָה בְּשָׁמַיִם הֵכִין כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל
מְשָׁלָה: (ד) יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְהוָה מְלֹךְ: (ש) יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה מְלֹךְ יְהוָה
יְמֹלֵךְ לְעוֹלָם וָעַד: (י) יְהוָה מְלֹךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ
גוֹיִם מֵאָרֶצוֹ: (ד) יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: (י) רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ
וְעֲצַת יְהוָה הִיא תִּקְוִים: (ש) עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
תִּעֲמַד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר: (י) כִּי הוּא אָמַר

וַיְהִי הוּא צָוָה וַיַּעֲמֵד : (ש) כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן
אֲוֶה לְמוֹשָׁב לוֹ : (ד) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
לְסִגְלָתוֹ : (י) כִּי לֹא יִטָּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וַיִּנְחָלְתוּ לֹא
יַעֲזֹב : (ד) וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ : (ש)
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ :

אֲשֵׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹכוּ סָלָה : אֲשֵׁרִי
הָעַם שָׁפְכָה לוֹ אֲשֵׁרִי הָעַם שְׁיַהְוֶה אֱלֹהָיו :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דֹּר לְדֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ
וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נִוְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ
וּגְדוּלָּתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכָר רַב טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ
וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם
וּגְדֹל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל

מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ
יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְּךָ וְכְבוֹד
הַדָּר מַלְכוּתְךָ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמְשַׁלֶּתְךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רָצוֹן יִרְאֵהוּ וְעֲשֵׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר
שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֲהַלֵּלָהּ יְהוָה
בְּחַיֵּי אֲזַמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי : אֵל תִּבְטְחוּ

בְּנִדְיָבִים בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה : תִּצַּא
רוּחוֹ יָשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עֲשֵׂתִנְתָּיו : אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל
יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשָּׁמַיִם אֲמַת לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מִתִּיר
אֲסוּרִים : יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקָף כְּפוּפִים
יְהוָה אָהַב צְדִיקִים : יְהוָה שָׁמַר אֵת גְּרִים
יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹדֵד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲנֹת : יִמְלֹךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוּהָ
תְּהַלֵּהּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס : הִרְפָּא לְשִׁבְרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם :
מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבֵי שָׁמַיִם שְׁמוֹת יְקָרָא :
גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּחַ לְתַבּוּנָתּוֹ אֵין מִסְפָּר :
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ :
עָנּוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :

הַמִּכְסָּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמִּכִּין לְאָרֶץ מָטָר
הַמִּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר׃ נוֹתֵן לְבִהֵמָה לַחֲמָה
לְבָנִי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בַגְבוּרַת הַסּוּס
יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוּצָה יְהוָה אֶת
יִרְאָיו אֶת הַמִּיחַלִּים לְחַסְדּוֹ׃ שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם
(יְרוּשָׁלַם) אֶת יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן׃ כִּי
חִזַּק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בִּירֵךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ׃ הַשָּׁם
גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֶךָ׃ הַשְׁלַח
אֲמַרְתוּ אָרֶץ עַד מִהֲרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנִּתֵּן שֶׁלֶג
כִּצְמֹר כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר׃ מִשְׁלֵיךָ קִרְחוֹ כִּפְתִּיִם
לְפָנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יִשָּׁב
רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם׃ מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל
צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי

אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צְנוּה
וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תִּנְיָיִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה
עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל
אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף:
מַלְכֵי אֲרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שִׁפְטֵי אֲרֶץ:
בַּחֹרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שֵׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוּ עַל אֲרֶץ
וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם קָרוֹן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתּוּ בְּקִהֵל
חֲסִידָיִם: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמַלְכָם: יְהַלְלוּ שֵׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ
לוֹ: כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנֻיִם בִּישׁוּעָה:
יַעֲלִזוּ חֲסִידָיִם בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשֻׁכְבוֹתָם:

רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם :
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחַת בַּלְּאֲמִים : לְאָסוּר
מִלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזָל :
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ
בְּתִקְוָה שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכַנּוֹר : הַלְלוּהוּ בַתֶּף
וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה לְעֵינָיו כָּל הַקְּהָל. וַיֹּאמֶר
 דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ,
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְהוָה הַגְּדֵלָה, וְהַגְּבוּרָה,
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ, לָךְ יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל

בְּכָל (כשיאמר "בכל" יתן שלוש מטבעות לצדקה, שתי הפרוטות הראשונות בבת אחת, וח"כ

השלישית) וּבִידָךְ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבִידָךְ לְגִדְל וּלְחִזְק
 לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
 וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפִאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שָׁם כְּבוֹדֶךָ,
 וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְהוָה
 לְבַדָּךְ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל
 אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלֶם וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם
 לָךְ מְשִׁתְּחוּיִם: אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים (עד כאן)
 (מעומד) אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
 כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת לָבָבוֹ

נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עֲמוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגָשִׁי לָתֵת לְזָרְעוֹ וַתִּקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי
צַדִּיק אַתָּה: וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
וְאֵת זַעֲקוֹתֵם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתָת
וּמִפְתִּים בְּפָרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם
הַזֶּה: וְהָיָם בְּקִעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם
בַּיַבֶּשֶׁה וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ
אֶבֶן בַּמַּיִם עֲזִים:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵעַל שְׁפַת
הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
בַּיְהוָה וּבַמֶּלֶךְ עֲבָדוֹ:

אֵז יִשְׂיֵר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה

גָּאָה סוּס וְלִכְבוֹ רָמָה בַּיָּם : עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְמָנְהוּ : יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ :
מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וְחִילוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁיו
טָבְעוּ בַיָּם סוּף : תְּהַלֵּמַת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלוֹת
כְּמוֹ אָבֹן : יְמִינֶךָ יְהוָה נְאֻדָּרִי בַכַּחַּ יְמִינֶךָ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב : וּבָרַב גְּאוֹנֶךָ תִּהְרַס קִמְיֶךָ תִּשְׁלַח
חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ כִּקֶּשׁ : וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נְעַרְמוּ מֵיָם
נִצְּבוּ כְמוֹ יַד נְזֻלִים קִפְאוּ תְהַלֵּמַת בְּלֶב יָם : אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֶחְלִק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי
אָרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי : נִשְׁפֹּת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ
יָם צָלְלוּ כַּעֲזוֹפֶרֶת בְּמֵיִם אֲדִירִים : מִי כָמֹכָה
בְּאֵלִים יְהוָה מִי כָמֹכָה נְאֻדָּר בִּקְדֹשׁ נוֹרָא
תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלְאָ : נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ :
נְחִיתָ בְּחִסְדֶּךָ עִם זֹו גְּאֻלְתָּ נִהְלֵתָ בְּעֲזֶךָ אֵל נוֹה
קִדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזֵ יִשְׁבִּי
פְּלִשְׁתִּים : אֲזֹ נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב
יֹאחֲזֵמוּ רָעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְּלַעְלִיָהֶם

אִימָתָה וּפִחַד בְּגֹדֶל זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר
עִמָּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתָ : תִּבְאֵמוּ
וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדַנִּי כּוֹנְנֵנוּ יְדִידְךָ : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעַד : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד : יְהוָה מַלְכוּתִיהָ
קָאִים לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמֵיָא : כִּי בָא סוֹס פִּרְעֹה
בְּרִכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת מִי
הָיִם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם :

כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל בַּגּוֹיִם : וְעָלוּ
מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת הַר עֵשׂוֹ וְהִיתָה
לִיהוָה הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד :

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֶינוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעַד : שִׁיר
וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֲזֵ וּמְשֻׁלָּה, נֶצַח, גְּדֻלָּה

וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חַי
הָעוֹלָמִים. אָמֵן:

(בעשרת ימי תשובה מוסיפים מזמור ממעמקים):
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תְהַיִינָה
אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי
עָמַד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: קוִיִּתִּי יְהוָה קוִיִּתָּה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי:
נַפְשִׁי לֹאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי
עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהֶרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
עֲוֹנוֹתָיו:

(ואומר החזן חצי קדיש)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמֵּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהוָה
שְׁמִיה רַבָּא...]. יְהוָה שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלָמֵי אָמֵן וְיִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלָּא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן]

(ואומר החזן:) בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

(ועונים הקהל:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(ואומר החזן:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק"ש וברכותיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם. **יוֹצֵר**
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.
הַמְּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מֶה
רַבּוֹ מַעֲשָׂיֶיךָ יְהוָה כֹּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֶאכֶה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמְּלַךְ הַמְּרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז,
הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפוֹאָר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם.
אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן

עוֹזְנֵנוּ, צוֹר מְשַׁגְּבֵנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מְשַׁגֵּב בְּעַדְנוּ.
אֶל בְּרוּךְ גָּדוֹל דְּעָה, הֵכִין וּפָעַל זְהָרֵי חֶמָה. טוֹב
יֵצֵר כְּבוֹד לְשֵׁמוֹ, מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ.
פִּינּוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי, תִמְיֵד
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֶל וּקְדוֹשָׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל
שִׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָךְ וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שִׁיצִרְתָּ הֶמָּה
יִפְאָרוּךְ סֵלָה :

תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוֹרְנוּ מִלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא
קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכֵנוּ יוֹצֵר
מְשֻׁרְתִים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵינוּ כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם
עוֹלָם וּמְשֻׁמֵיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֻךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֶהוּבִים, כֻּלָּם
בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּיבוּרִים, כֻּלָּם קְדוֹשִׁים, כֻּלָּם
עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רָצוֹן קוֹנִיָהֶם, וְכֻלָּם
פוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאָרִין

וּמְקַדִּישֵׁין וּמְעַרְיָצִין וּמְמַלְיָכִין אֶת שֵׁם הָאֵל
הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וְכֻלָּם
מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזָה,
וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנַחַת
רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּחָה וּבְנַעֲיָמָה קְדוֹשָׁה, כֻּלָּם
כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה, וְאוֹמְרִים בְּיַרְאָה:

(קדושה זו אומרים אותה בישיבה, ואם עמד ישב)

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהַאֲוִפְנִים וְחֵיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ
גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת הַשָּׁרָפִים, לַעֲמַתָּם
מִשְׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בְּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לַמְּלַךְ אֵל חַי וְקַיִם,
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא
לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמֵּיחַ
יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן

הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחִדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּאֲמֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזֶּה יוֹצֵר
הַמְּאֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ יְיָ הַזֶּה אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתְךָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלִכֵנוּ,
בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוֹ
בָּךְ וַתִּלְמַדְמוּ חֻקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם, כִּן תַּחֲנֵנוּ אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמֵנוּ הַמְּרַחֵם,
רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהַבִּין,
לְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמֵּעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:

וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לֹא
נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלֵם וְלֹא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קִדְשֶׁךָ הַגְּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטַחָנוּ, נִגִּילָה

וְנִשְׁמַחָה בְּיִשׁוּעָתְךָ, וְרַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְחִסְדֵיךָ הַרְבִּים, אֶל יַעֲזֹבוּנוּ נֹצַח סֶלָה וְעַד :

מֵהָר וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם (יקבץ הציציות בידו השמאלית

וישימן כנגד לבו) **מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְשִׁבַר עַל הַגּוֹיִם
מֵעַל צְנֹאֲרֵנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֶרָה קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֶל פּוֹעַל יְשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבְנוּ בְּחֶרֶף
מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלְכֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַדְךָ לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שִׁמְךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :**

(יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים שלוש מצוות מן התורה: לקרוא קריאת שמע, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו עם זו, ויאמרה בכוונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל – הבן ישראל, יהוה – אדון הכל היה הווה ויהיה, אלהינו – אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה – כנ"ל, אחד – יחיד ומיוחד – שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם – יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

אַחַד :

(בלחש:) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעַד :

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מְצֹוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֶּן אֶת יְבוּלָהּ

וְאַבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נָתַן לָכֶם. וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בְּיִתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף
פָּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ

(יסתכל בציציות שבידיו, יעבירם על גבי עיניו וינשקם – שתי פעמים) וזכרתם (ידיגיש

את האות ז) את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא

תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (יעביר הציציות על גבי

עיניו וינשקם) אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו

(ידיגיש את האות ז) וְעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(ועונים הקהל): אָמֵן : (וחוזר החזן): יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן :

וְיִצִיב, וְנִכּוֹן, וְקָיָם, וְיִשָּׁר, וְנֶאֱמָן, וְאֶהוּב,
וְחִבִּיב, וְנֶחֱמָד, וְנֶעֱיָם, וְנוֹרָא, וְאֲדִיר, וּמְתוֹקוֹ,
וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וְיִפָּה, הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד.

אָמֵן, אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם, וְשִׁמוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נִכּוֹן,
וּמְלָכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעַד קִיּוֹמֵת, וּדְבָרָיו חֲיִים
וְקִיּוּמִים, וְנֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לְעַד (כשאומר לעד ינשק הציציות
שבדין, יעבירם על גבי עיניו ויניחם מידיו) וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל
אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל
דוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. עַל הָרָאוּשׁוֹנִים וְעַל

הָאֲחֵרוֹנִים דָּבַר טוֹב וְקִים בְּאֵמֶת וְאֲמוּנָה חוֹק
וְלֹא יַעֲבוֹר. אֵמֶת שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְכָּנוּ מִלְכָּד אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלָנוּ
גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרָנוּ צוּר יְשׁוּעָתָנוּ. פּוֹדֵנוּ
וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֵד, וְאִין לָנוּ עוֹד
אֱלֹהִים זוֹלָתָד סָלָה:

עֲזֵרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם, מִגּוֹ
וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶד, וּמִשְׁפָּטִיד, וְצִדְקָתָד עַד
אֶפְסֵי אָרֶץ, אֵמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצּוֹתֵי
וְתוֹרָתָד וּדְבָרָד יִשִּׁים עַל לְבוֹ. אֵמֶת שְׁאֵתָה
הוּא אֲדוֹן לְעַמָּד וּמִלְכָּד גְּבוֹר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת
וּבְנִים, אֵמֶת אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא
אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אִין לָנוּ מִלְכָּד גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
אֵמֶת מִמְצָרִים גְּאֲלָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרָד
יִשְׂרָאֵל גְּאֲלָתָ, וְיָם סוּף לָהֶם בְּקַעַתָ, וְזֵדִים

טְבִיעַת, וַיִּדְיִדִים עָבְרוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיָהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים,
וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
רַם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ,
מִגְבִּיהַ שְׁפָלִים עַד מְרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים,
פוֹדֵה עֲנָוִים, עוֹזֵר דְּלִים, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵת שׁוֹעֵם אֱלֹיו.

(לעמוד)

צריך

(כאן)

תְּהִילוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֲלָם, בְּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ, מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בְּאֱלִים |
יְהוָה, מִי כָמֹכָה נְאֻדָר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְּהִלַּת
עֲשֵׂה פֶלֶא. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל עַל שִׁפְתֵי הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ: יְהוָה יְמֶלֶךְ לְעֹלָם וָעַד. וְנֶאֱמַר: גְּאֻלָּנוּ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה

גֵּאֵל

יִשְׂרָאֵל:

עמידה לשחרית של יום חול

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים

טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא

גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, (בעשרת ימי

תשובה): זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן

אֱלֹהִים חַיִּים. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,

רַב לְהוֹשִׁיעַ.

(בק"ץ): מוריד הטל. (בחורף): משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. (בעשרת ימי תשובה): מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אלה להחיות מתים. ברוך אלה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה, כשאומרים 'זה' - משתחווים לצד ימין, 'אל זה' - לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד... וכן 'מלוך')

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְתְּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.
וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלֵךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ.

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשָׁיִם בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(בעשרת ימי תשובה:) הַמְלִיךְ הַקְּדוֹשׁ

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאֲנוֹשׁ בִּינָה.
חַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבֵּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבֹדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסֵלַח:

**רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּמִהֵר לְגַאֲלָנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:**

(בתענית ציבור, אומר כאן שליח הציבור בחזרה עננו)

עֵנְנוּ אֲבִינוּ עֵנְנוּ בַּיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֵל תַּפְּן לְרַשְׁעֵינוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּכָנוּ מִבִּקְשֵׁתָנוּ,
הִזָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהִים אַתָּה תַעֲנֶנּוּ,
נִדְבָר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כַּדְּבַר שְׁנֵאָמַר: וְהִזָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶנּוּ, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֵה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

**רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי
תִהְלֹתָנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי**

אֵל רֹפֵא רַחֲמֹן וְנֶאֱמָן אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(בקי"ז:)

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה
אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרַךְ
הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

(בחורף:)

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת.
וְאֶת כָּל מִיְּנֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
לְבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל וְשִׁבַע
אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְטוֹבָךְ. וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ
וּמֵעֲשֶׂר מִתְּנוּת יְדֶיךָ. שְׂמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ
מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִיְּנֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיְּנֵי
פְּרַעֲנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם
. חוּס וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל תְּבוּאַתָּה וּפִירוֹתֶיךָ.
וּבְרָכָה בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה

אַחֲרֵי־תָהָּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם. כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבָרְכָהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

**תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִהֲרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :**

**הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיִוַעֲצֵנוּ
כְּבַתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ
מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִלֶּךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :** (בעשרת ימי תשובה אומרים:) הַמֶּלֶךְ

הַמִּשְׁפָּט :

**לְמִינִים וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל
הַיָּדַיִם כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ
מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִעַקֵּר**

וּתְשׁוּבָר וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַעַם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים :

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זְקֵנֵיהֶם וְעַל פְּלִטַת בַּיִת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ, יְהֵמוּ נָא
רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם,
וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בָּטַחְנוּ, וְעַל חֲסִדֶּיךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִהְיוּ,
מִשְׁעוֹן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים :

תְּשׁוּבָה בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
וְכִסָּא דָּוִד עַבְדֶּיךָ, מְהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְוֵן, וּבְנֵה
אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

(בתשעה באב מוסיפים: **נחם** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת
אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת הָעִיר הַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמְמָה.

מבלי בניה היא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא
ילדה. ויבלעוה ליגיונים ויירשוה, ויטילו את עמך ישראל
לחרב, ויהרגו בזדון חסידי עליון. על כן ציון במרר תבכה
וירושלים תיתן קולה. לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על
הרוגיהם, כי אתה יהוה באש הצתה ובאש אתה עתיד
לבנותה. כפתוב: ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש
סביב ולכבוד אהיה בתוכה.

ברוך אתה יהוה, מנחם ציון בבנין ירושלים. (וממשיכים "את
צמח" וכו'..)

ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו
תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו וצפינו כל
היום. ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו, אב הרחמן רחם
עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי
אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך
מלפנו, ריקם אל תשיבנו. חנינו ועננו ושמע
תפלתנו.

(בתענית יחיד ובתענית ציבור אומר כאן היחיד עננו, וכן שליח ציבור ששכח יאמר
כאן עננו ללא חתימה)

עֲנֵנוּ אֲבוֹנוּ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֶל תִּפְּן לְרַשְׁעֵינוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ,
הִיא נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהִיךָ אֶתְּהָ תַעֲנֶנּוּ,
נִדְבַר וְאֶתְהָ תִשְׁמַע, כְּדַבַּר שְׁנֵאמַר: וְהִיא טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶנּוּ, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אֶתְהָ יִהְיֶה פּוֹדָה
וּמִצִּיל וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכָל יַת צָרָה וְצוֹקָה:

כִּי אֶתְהָ שׁוֹמֵעַ תִּפְּלֵת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתְּהָ יְהוָה,
שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתִפְּלָתְךָ
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתִפְּלָתְךָ מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַגִּיעַ יִרְאֶה וְיִרְצֶה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

(בראש חדש) ראש חֲדָשׁ הַזֶּה,
(בחוה"מ פסח:) חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,
(בחוה"מ סוכות:) חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

(כשיאמר) מוֹדִים (ישתחווה)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר

תְּהַלְתֶּךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל
נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכָל יוֹם
עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת, עָרֵב
וּבֶקֶר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ
לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבֵּנּוּ

(בַּחֲזֵרַת הַש"ץ כִּשְׁהוּא אוֹמֵר מוֹדִים, הַקֵּהל אוֹמְרִים:) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחֲיֵיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְנוּ
וְתַאֲסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמְר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדָאוֹת.

על הניסים

(בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:)

על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

(בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו בן יוחנן** כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל גמור ובהודאה, ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

(בפורים אומרים: **בימי מרדכי** ואסתר בשישן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו

וְהִשְׁבוֹתָ לּוֹ גְמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

וְעַל כָּל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שְׁמֶךָ מִלְּפָנָיו, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֶלָה : (בעשרת ימי תשובה) וְכָתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה, הָאֵל
הַטוֹב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא

להם החזן: (

להנים:

(מברכים: (הכהנים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ

שֶׁל אֲהָרוֹן וְצִוְנוֹ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה : (הקהל עונים)
אמן :

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה):
יְבָרֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ : (ועונים: אמן)
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֵּךְ : (ועונים: אמן)
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם : (ועונים: אמן)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן):
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרוֹן וּבְנָיו
הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךָ כְּאֲמֹר :

יְבָרֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ, (עונים: כן יהי רצון)
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֵּךְ, (עונים: כן יהי רצון)
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (עונים: כן יהי רצון)

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָה וְשְׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֵז וְשָׁלוֹם. (בעשרת ימי תשובה:) וּבִסְפָר חַיִּים,
בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם, וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נְזַכֵּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הַזֶּה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתֶם. יְהִיו כְּמֶזֶץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֵּאדָּ יְהִי הַזֶּה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתֶךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה אומר: השלום) בְּמַרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

(בראש חודש יש לומר כאן הלל ...)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שְׁלָם :

אבינו מלכנו

(אומרים:	תשובה	ימי	בעשרת
אבינו	מלכנו	-	חטאנו	לפניך רחם עלינו:
אבינו	מלכנו	-	אין לנו	מלך אלה:
אבינו	מלכנו	-	עשה	עמנו למען שמך:
אבינו	מלכנו	-	חדש	עלינו שנה טובה:
אבינו	מלכנו	-	בטל מעלינו	כל גזרות קשות ורעות:
אבינו	מלכנו	-	בטל	מחשבות שנאינו:
אבינו	מלכנו	-	הפר	עצת אויבינו:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כִּלְהַ כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלִינוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כִּלְהַ דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבְזָה
וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וַיִּצָּר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי עַמֶּךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחַלְתֶּךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - מְחוּל וְסִלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - קִרַּע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - מְחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׁטָרֵי חוּבוֹתֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכְּלָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - הַצְּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - הָרַם קָרוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - וְהָרַם קָרוֹן מְשִׁיחֶךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - חַנּוּן חַנּוּן וְעֲנֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ - אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ :

(בימים שאין בהם תחנון יש אומרים יהי שם) יהי שם יהוה מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה. על השמים כבודו: יהוה אדונינו. מה אדיר שמו בכל הארץ: (ואחר כך אומר הש"צ חצי קדיש ...)

וידוי

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו יצות רעות. פזבנו. כעסנו. לצנו. מרדנו. מרינו דברך. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו.

פְּגַמְנוּ. צָרָרְנוּ. צָעַרְנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתַעַתְעֵנוּ. וְסָרְנוּ
מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ.
וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אָרְךָ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. גְּדֹלַת
רְחָמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֵרַע יְדִידֶיךָ, כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיֵּרֶד
יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם.
יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אָרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עֹוֹן וְנֹפֵשׁ וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:
רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(בישיבה)

(יאמר)

לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׁא: אֵלֶיךָ בָּךְ בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אִיבֵי לִי: גַּם כָּל קוֹיֶיךָ לֹא

יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם : דְּרָכֶיךָ יְהוָה
הוֹדִיעֵנִי אַרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי : הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ
וְלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל
הַיּוֹם : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הָמָּה : חַטָּאוֹת נַעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כְּחֲסָדֶךָ
זְכֹר לִי אֶתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְהוָה : טוֹב וַיֵּשֶׁר יְהוָה
עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדָרְךָ : יְדָרְךָ עֲנׁוּיִם
בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנׁוּיִם דְּרָכֶיךָ : כָּל אַרְחוֹת יְהוָה
חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֻתוֹ : לְמַעַן שְׁמֶךָ
יְהוָה וְסַלְחָתָהּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא : מִי זֶה הָאִישׁ
יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוֹ בְּדָרְךָ יִבְחָר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין
וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ : סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם : עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא
מִרְשֶׁת רַגְלֵי : פִּנְהָ אֵלַי וְחַנּוּנֵי כִּי יַחֲיֶד וְעֲנֵי אָנִי :
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצֵאנִי : רְאֵה
עֵינַי וְעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי : רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי
רַבוּ וְשָׂנְאָתָה חָמָס שְׂנֵאוֹנֵי : שְׁמְרָה נַפְשִׁי
וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְּךָ : תָּם וַיֵּשֶׁר

יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתִּיךָ : פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל
עֲוֹנוֹתָיו :

**יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ. וְהִנָּחֵם
עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ :**

**אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲנִנּוּ וְעַנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל
וְהוֹשִׁיעֵנו : וְאַנְחֵנוּ לֹא יִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ :**

**זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :
יְהִי חֶסֶדֶךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֵל
תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ. כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חֲנִנּוּ יְהוָה חֲנִנּוּ. כִּי רַב שָׁבַעְנוּ**

בוז : בְּרָגַז רַחַם תִּזְכֹּר . בְּרָגַז אֶהְבֶּה תִּזְכֹּר . בְּרָגַז
עֲקָדָה תִּזְכֹּר . בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה . הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ : כִּי הוּא יֵדַע
יִצְרָנוּ . זְכוּר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ . וְהִצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ :

(בימים שני וחמישי אין אומרים כאן את הקדיש הזה - וממשיכים אל מלך...)
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן] - יהא
שמיה רבה [...]. יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

(בימים א ג ד ו ממשיכים יהי

[חסדר .. ואשרי](#))

(בימי שני וחמישי מוסיפים:)

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמוּ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וְסֹלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא

כְּרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל, אֶל, הוֹרְתָנוּ לומר מִדּוֹת
שֶׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עוֹון וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה.
וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

(ובתעניות ציבור אומרים כאן קטעים נוספים שלא הבאנו כאן)

אֲנָשֵׁי אַמוּנָה אָבְדוּ, בְּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:
גְּבוּרִים לְעַמֵּד בַּפָּרֶץ, דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ
לָנוּ לְחוּמָה, וּלְמַחֶסֶה בְּיוֹם זָעַם: זוֹעֲכִים אֶף
בְּלַחֲשֵׁם, חֲמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעַם: טָרַם קְרָאוּךָ
עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לְעֵתֶר וּלְרָצוֹת: כָּאֵב רַחֲמֶת
לְמַעַנָם, לֹא הִשְׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם: מֵרַב עֲוֹנֵינוּ
אָבְדָנוּם, נֶאֱסָפוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה

לְמִנּוּחֹת, עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פִּסּוּ גוֹדְרֵי
גֵּדֵר, צַמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֶמָה: קָמִים בַּפֶּרֶץ אִינוּ,
רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶיךָ אָפִסוּ: שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת,
תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ: שִׁבְנוּ אֵלֶיךָ בַּבֶּשֶׁת פְּנִינוּ,
לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בְּעֵת סְלִיחָתָנוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה
לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא
כָרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל, אֵל, הוֹרְתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עֲווֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

תַּמְהֵנוּ מִרְעוֹת. תִּשֵּׁשׁ כַּחֲנוּ מְצָרוֹת. שִׁחֲנוּ עַד
לְמָאֵד, שְׁפַלְנוּ עַד עֶפֶר. רַחוּם כָּךְ הִיא מִדְּתֵנוּ,
קִשִּׁי עֶרֶף וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ. צַעֲקֵנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ,
פְּתִלְתוֹל וְעִקֵּשׁ לְבָנוּ. עֲלִיוֹן, רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם,
סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא. נָחַם עַל הָרָעָה, מִטָּה כָּל־פִּי
חֲסָד. לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵל, כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ. יִוָּדַע לְעֵינַי הַכֹּל, טוֹבֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
עִמָּנוּ. חָתַם פִּי שֶׁטֶן, וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ, זָעַם בּוֹ
וַיִּדָּם. וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ, הוּא יִגִּיד
יְשָׁרֵנוּ. דִּרְכֶיךָ רַחוּם וְחֲנוּן גְּלִיתָ לְנַאֲמֹן בְּיַת.
בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ, אֲמוֹנָתֶךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עוֹוֹנוֹת עִמוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מִרְבָּה מְחִילָה לַחֲטָאִים, וְסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, לֹא
כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל, אֵל, הוֹרַתְנוּ לּוֹמֵר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה

כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֱלֹפַיִם, נוֹשֵׂא עֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כָּלֵה,
תֵּאֱחָז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט. בְּבֹא תוֹכְחָה נִגְדָּדְךָ, שְׂמִנּוּ
מִסִּפְרֶךָ אֵל תִּמַּח. גִּשְׁתֶּךָ לְחַקֵּר מוֹסֵר, רַחֲמֶיךָ
יִקְדָּמוּ רַגְזֶךָ. דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ, קָרֵב צֶדֶק
מֵאֱלֹיךָ. הוֹרֵנוּ, בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צוּ יִשׁוּעַתֵּנוּ
בְּמִפְגִּיעַ. וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת אֱהָלֵי תָם, פְּתַחְיוּ רְאֵה
כִּי שְׂמִמוֹ. זְכֹר נְאֻמָּתְךָ, עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זִרְעוֹ. חוֹתֵם תְּעוֹדָה תִּתִּיר, סוֹדְךָ שֵׁים
בְּלִמּוֹדֶיךָ. טַבּוּר אֲגֹן הַסֶּהַר, נָא אֵל יַחֲסֹר
הַמְזִג. יְהִי, דַּע אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר אֶת

הגוים אשר לא ידעוך. כי תשיב לבָּצֵרוֹן,
לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ.

מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמַה נִּסְפֵּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הִנְסִתָּרוֹת וְהִנְגַּלְתָּ
אֶתְּהָ יוֹדֵעַ, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת
סִתְּרֵי כָּל חַי, אֶתְּהָ חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטֶן, רְאֵה
כְּלִיּוֹת וְלֵב. אִין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר
מִנְּגִד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְּחַל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ,
וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַמְּחַל וְתִסְלַח
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ, וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ:

סַלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי
פָּשַׁעְנוּ: כִּי אֶתְּהָ אֲדַנִּי, טוֹב וְסַלַּח, וְרַב חֶסֶד
לְכָל קִרְאֶיךָ: לְמַעַן שְׂמֶךָ יְהוָה, וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵי

כִּי רַב הוּא : לְמַעַן שְׁמַד יְהוָה תַּחֲיִינִי , בְּצַדִּיקוֹתָי
תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ , מִשְׁגָּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה : יְהוָה צְבָאוֹת , אֲשֶׁר־י
אָדָם בָּטַח בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה , הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קִרְאֵנוּ : הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה ,
חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֹדֶם :

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהִשָּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ : אַתָּה יְהוָה לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶיךָ וְאַמִּתֶּיךָ תִּמְיֵד
יִצְרוּנִי : הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קֹדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח
בְּתֵהֶלְתֶּךָ : אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהִי אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד :
כִּי עֲמָדָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגָּרָא : לֹא כַחֲטָאֵינוּ
עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְעֲזוֹנֵתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ : אִם עֲזוּנֵינוּ
עָנוּ בָנוּ יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ : זְכֹר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה : יַעֲנֶךָ יְהוָה
בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יְהוָה

הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ: אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ, חֲנֹנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה כָּרֹב רַחֲמִיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ:

וְעַתָּה, אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד
הַזֶּה, חֲטֵאנוּ רְשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כָּכָל צְדָקֹתֶיךָ יֹשֵׁב
נָא אִפְּךָ וְחַמְּתֶךָ מֵעִירֶךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קֹדֶשְׁךָ, כִּי
בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אָבִיתֵנוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ
לְחַרְפָּה לְכֹל סְבִיבֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל
תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדֹנָי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנֶיךָ
וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ, וְהַעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילָיִם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלְחָה, אֲדֹנָי

הַקְּשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֵל תְּאַחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אָבִינוּ אָב הַרְחָמֶן, הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבְּץ
נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ
הַחֲמֵר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדָךְ כִּלְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ - חוֹסֵה יְהוָה עַל
עַמְּךָ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרֶף לְמִשָּׁל בָּם גּוֹיִם.
לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה
כִּי חָטְאֵנוּ. וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ אֶלָּא שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. וּכְרַחֵם אָב עַל
בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ. חֲמַל עַל עַמְּךָ וְרַחֵם עַל
נַחֲלָתְךָ. חוֹסֵה נָא כָּרֵב רַחֲמֶיךָ חַיְנוּ מִלְכֵנוּ
וַעֲנֵנוּ. לָךְ יְהוָה הַצְּדָקָה עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת
וְעַתָּה. הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן מִרְעִיתְךָ. אֵל
יִמְשָׁל בָּנוּ קֹצֶף כִּי לָךְ יְהוָה הִישׁוּעָה בְּךָ

תוֹחַלְתֵּנוּ. אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנֵא סִלַּח נָא. כִּי אֵל
טוֹב וְסִלַּח אַתָּה :

אֲנֵא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, זְכוֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין
הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנַיִךְ עֶקְדַת יְחִיד. וּלְמַעַן
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ
מִלְּפָנֶינוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ
כָּל־הַ בְּגָלוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֵין כָּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ. אֵין כָּמוֹךָ אֵל
אֶרֶץ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
מִרַעַשׂ וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ : זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּתֵּן אֵל קִשִׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ : שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶיךָ : וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת
הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה. כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : אֲנֵא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא :
אֲנֵא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : אֲנֵא יְהוָה עֲנֵנוּ בְיוֹם
קִרְאָנוּ : לָךְ יְהוָה קוֹיֵנוּ. לָךְ יְהוָה חַכֵּינוּ. לָךְ

יְהוָה נִיחַל אֶל תַּחֲשָׁה וּתְעַנְנוּ. כִּי נֶאֱמוּ גוֹיִם
אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם. כָּל בְּרָךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הפֹּתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים.
נְבִהָלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֶל תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֶל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
עָמַד אֲנַחֲנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֶל הַבֵּיטָה. דַּל כְּבוֹדֵנוּ
בַּגּוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה. עַד מָתִי יַעֲזֶךְ
בְּשִׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבְשׁוּ
וַיִּחַתּוּ מִגְבוּרַתְךָ. עוֹרְרָה גְבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֶל יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ מֵהָר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵנוּ. לֹא לְמַעַנְנוּ אֶלָּא
לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זְכָר שְׂאֲרֵיתֵנוּ. כִּי
לָךְ מִיַּחְלֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם
אָתָּה. וּזְכוֹר עֲדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אֹמְרִים
פְּעָמִים בְּאַהֲבָה : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
יְהוָה אֶחָד :

יְתַגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אַמֵּן] בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אַמֵּן] בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן.
[אַמֵּן - יְהֵא שְׁמִיה רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי
עַלְמָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר.
וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אַמֵּן] לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמִּירוֹן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן. [אַמֵּן]

ספר תורה

(ביום שיש בו תחנון, לפני הוצאת ספר תורה אומרים):
אֵל אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, אֵל בְּאַפָּךְ תּוֹכִיחֵנוּ, חוֹסֶה יְהוָה עַל
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע, חֲטֵאֵנוּ לָךְ, אָדוֹן סֶלַח נָא, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ
אֵל:

אֵל אֲרָךְ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים, אֵל תְּסַתֵּר פְּגִיעַת מַמְנוֹ, חוֹסֶה יְהוָה עַל
שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע, חֲטֵאֵנוּ לָךְ, אָדוֹן סֶלַח נָא, כָּרֵב
רַחֲמֶיךָ אֵל:

(ביום שאין בו תחנון אומרים):
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ,

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ, וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם, בְּעִבּוֹר
דָּוֶד עֲבַדְךָ, אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

(כשמוציאים 30 פס תורה אומרים)

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁכָּכָה
לו, אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁיְהִי אֱלֹהֵינוּ, גְּדֹלוֹ לַיהוָה אֱתֵי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּיו,
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא, רוֹמְמוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

(כשמגיע לדוכן, מגביה את 30 פס התורה ומראה הכתב לקהל ואומרים)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תּוֹרָה צְנוּה לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, עַץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר:

(ואומר העולה:) הַשֵּׁם עִמָּכֶם:

(ועונים הקהל:) יְבָרְכֶךָ יְהוָה:

(ואומר העולה:) בְּרָכּוֹ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ:

(ועונים הקהל:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(וחוזר העולה:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(ומברך העולה לפני הקריאה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה: [אמן]

(וקורין בתורה, ולאחר הקריאה מברך העולה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

נָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע

בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה : [אִמּוֹן]

(העולה האחרון לתורה אומר חצי קדיש)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אִמּוֹן] בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקָּנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אִמּוֹן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אִמּוֹן - יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יְתַבְּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אִמּוֹן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׁיִרְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאִמְרוּן בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אִמּוֹן]

אשרי יושבי ביתך

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁרִי

הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמְמָהּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶהּ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָהּ
שְׁמֶהּ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדְר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְּרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבֶךָ יִבִּיעוּ
וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים
וְגִדְל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסֵּיֶיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ
יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ וְכְבוֹד
הַדְר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמִמְשָׁלְתֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב

יְהוָה לְכֹל קִרְאִיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֵת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

(ביום שאין אומרים בו תחנון - מדלגים מזמור זה)
לְמַנְצֵחַ, מְזִמּוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלֹתֶךָ יִדְשָׁנָה
סֵלָה : יִתֵּן לָךְ כִּלְבָבְךָ וְכֹל עֲצָתֶךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה בִישׁוּעֹתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מְשֻׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ
יַעֲנֵהוּ מְשִׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יִמִּינוּ : אֵלֶּה בְּרֻכָּב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים
וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ
וְנִתְעוֹדַד : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ :

[ובא לציון גואל](#)

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב נֹאֵם
יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי
אֲשֶׁר עָלַיְךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעְךָ אָמַר יְהוָה
יַמְעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ |
קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: (בְּקֹטֵעַ
זֶה הַמִּילִים בְּאַרְמִית נֹאמְרוֹת בְּלַחֶשׁ) וּמִקְבָּלֶיךָ דִּין מִן דִּין וְאָמְרֶיךָ
קָדִישׁ בְּשָׁמַי מִרוּמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ,
קָדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבַד גְּבוּרְתָּהּ, קָדִישׁ לְעֵלְמָא
וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֲרֻעָא
זִיו יְקָרִיָּה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל
רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרִי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין
וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה מֵאַתָּר בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יְהוָה
מְלֻכּוֹתֵיהָ קָאִים לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה

זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך, והכו
לבבם אליך: והוא רחום וכפר עוון ולא
ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל
חמתו: כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך: צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת:
נתן אמת ליַעקב, חסד לאברהם, אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום
יום, יַעֲמַס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יהוה
צבאות עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יהוה
צבאות אֲשֶׁרֵי אָדָם בֵּטַח בָּךְ: יהוה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן
התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע
בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו, וישים בלבנו
אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב
שלים. לא ניגע לריק, ולא נלד לבקלה. יהי
רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו

שְׁנַשְׁמֵר חֻקֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה
וְנִחַיָּה וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא :
לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם (יִפְסִיק מֵעַט), יְהוָה אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא
עָזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְהוָה: יְהוָה אֲדַלְּנֵנוּ, מָה אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וַיֹּאמְצוּ לְבַבְכֶם כֹּל
הַמִּיחַלִּים לַיהוָה:

(ואומר החזן קדיש תתקבל)
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דֵּי בְּרָא, פְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וַאֲמָרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוּתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קִדְּם אַבוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא וַאֲמָרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׁוַעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וַאֲמָרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

(ומחזירין את ספר התורה למקומו ואומרים יהללו)
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אֲרָץ וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם
קַרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֶּה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ: יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
אֵין עוֹד: אֵין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ: הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

בית יעקב

(בימים שאין אומרים תחנון - אין אומרים תפלה לדוד)
תְּפִלָּה לְדָוִד הִטָּה יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שְׁמַרְחֵנִי נַפְשִׁי כִּי
חָסִיד אָנִי הוֹשִׁעַ עַבְדְּךָ אֶתְּהַ אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֱלֹהֵי: חֲנִנִי אֲדָנִי כִּי אֱלֹהֵי
אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֵי אֲדָנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אֶתְּהַ
אֲדָנִי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֵיךָ: הֲאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה
בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים
אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי
וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גָדוֹל אֶתְּהַ וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּהַ אֱלֹהִים לְבָדְךָ: הוֹרְנִי
יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֶהְלֵךְ בְּאֶמְתְּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ: אֹודְךָ אֲדָנִי אֱלֹהֵי
בְּכָל לְבָבִי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי חֶסֶדְךָ גָדוֹל עָלַי וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי
מִשָּׂאוֹל תַּחֲתֵיךָ: אֱלֹהִים יְדִים קָמוּ עָלַי וְעַדֵּת עָרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא

שְׁמוּדָה לְנִגְדָם : וְאַתָּה אֲדַנִּי אֶל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְדָּ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת :
פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנֵּה עֲזָדָה לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִּבִּי אֶמְתֵּךָ : עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׁנֵאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתַּנִּי וְנַחַמְתַּנִּי :

בֵּית יַעֲקֹב, לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה : כִּי כָּל
הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְאַנְחֵנוּ נִלְדָּה
בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֶל
יַעֲזִבֵנוּ וְאֶל יִטְשֵנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבֵנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת
בְּכָל דֶּרֶכָיו, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים, אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶי יְהוָה, קִרְבִּים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, דָּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלִּי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל : לְוִלִּי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם
עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפִּים
בָּנוּ : אֲזִי הַמִּים שֶׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵנוּ :

אָזי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיַּדוֹנִים : בְּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וְאַנְחָנוּ
נִמְלָטָנוּ : עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ :

שיר של יום

(בכל יום אומרים את המזמור השייך לאותו היום)
(מזמור ליום ראשון) היום יום אחד בשבת קודש, השיר שהיו הלויים
אומרים על הדוכן :

**לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֲרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיִּשְׁבֵּי
בָּהּ : כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶה :
מִי יַעֲלֶה בָהֶר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ :
נְקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וּצְדָקָה מֵאֵלֵהי יִשְׁעוּ : זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקִשִׁי**

פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֶלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם
וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה :

[\(וממשיך הושיענו ...\)](#)

(מזמור ליום שני) היום יום שני בשבת קודש, השיר שהיו הלויים אומרים
על הדוכן :

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְח : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ : יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב :
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב : כִּי הִנֵּה
הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו : הִמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּ
נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ : רַעְדָה אַחֲזַתְם שָׁם חֵיל כִּיּוֹלְדָה :
בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ : כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ כִּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶה עַד עוֹלָם סֶלָה : דְּמִינוּ

אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ : כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֹּן
תְּהַלְתֶּךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ צֶדֶק מְלֶאכָה יְמִינֶךָ :
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ : סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ :
שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן : כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת : (וממשיך הושיענו ...)

(מזמור ליום שלישי) היום יום שלישי בשבת קודש, השיר שהיו הלויים
אומרים על הדוכן :

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵדֹת אֵל בְּקָרֵב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט : עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפְגִי
רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה : שְׁפֹטוּ דַל וְיִתּוֹם עָנִי וְרֹשׁ
הַצְּדִיקוּ : פִּלְטוּ דַל וְאַבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ :
לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֻׁכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוּ כָּל
מוֹסְדֵי אֶרֶץ : אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
עֲלִיוֹן בְּלִבְכֶם : אֲכֹן כְּאָדָם תִּמְוִיתוּן וּכְאַחַד
הַשָּׂרִים תִּפְלוּ : קוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי
אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם : (וממשיך הושיענו ...)

(מזמור ליום רביעי) היום יום רביעי בשבת קודש, השיר שהיו הלויים
אומרים על הדוכן:

אַל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גְּאִים: עַד מָתִי
רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ
יִדְבְּרוּ עָתָק וְתֹאמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֱוֹן: עֲמֹף יְהוָה
יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתֶּף יַעֲנוּ: אֶלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
וּיתוֹמִים יִרְצְחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא
יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעַם וּכְסִילִים
מָתִי תִשְׁכְּלוּ: הִנֵּטַע אֲזֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם יִצַּר
עֵין הֲלֹא יַבִּיט: הִיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמֶּלֶמֶד
אָדָם דָּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה
הֶבֶל: אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיִסְרֶנּוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתֶּךָ
תִּלְמָדְנוּ: לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיַּמֵּי רָע עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע
שָׁחַת: כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב:
כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשֹּׁפֵט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל:
מִי יִקּוּם לִי עִם מְרַעִים מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פְּעֻלֵי
אֱוֹן: לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה

נִפְשִׁי : אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִדְךָ יְהוָה
יִסְעֲדֵנִי : בְּרַב שְׂרָעֵפִי בְּקִרְבִּי תִנְחַוְמִיךָ יִשְׁעֲשְׂעוּ
נִפְשִׁי : הִיחַבְּרְךָ כְּסֵא הַיּוֹת יִצַּר עָמַל עָלַי חֶק :
יִגֹּדְדוּ עַל נַפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי
יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי : וַיָּשָׁב
עָלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יִצְמִיתֵם יִצְמִיתֵם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : (וממשיך הושיענו ...)

(מזמור ליום חמישי) היום יום חמישי בשבת קודש, השיר שהיו הלויים
אומרים על הדוכן :

לְמִנְצֵחַ עַל הַגָּתִית לְאַסָּף : הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים
עוֹזֵנוּ הִרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : שָׂאוּ זְמֶרָה וּתְנוּ תֵּן
כְּנֹר נְעִים עִם נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה
לְיוֹם חֲגִינוּ : כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב : יַעֲדוּת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ
מִצְרַיִם שְׁפַת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעַ : הִסִּירוּתִי
מִסָּבֵל שְׁכֵמוֹ כִּפְיוֹ מִדּוֹד תִּעְבְּרָנָה : בַּצָּרָה
קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אָעֲנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל
מִי מְרִיבָה סָלָה : שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲיִדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל

אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך המעלה
מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו: ולא שמע
עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי
שמע לי ישראל בדרך יהלכו: כמעט אויביהם
אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יהוה
יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב
חטה ומצור דבש אשביעה: (וממשיר הושיענו...)

(מזמור ליום ששי) היום יום השישי בשבת קודש, השיר שהיו הלויים
אומרים על הדוכן:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם
אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש יהוה
לארץ ימים: (וממשיר הושיענו...)

(בצום גדליה ובעשרה בטבת אומרים)

שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסֹּף: אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינּוּ וּמִשְׁנֵאֵיךָ נְשָׂאוּ רֹאשׁ: עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְעַצְּבוּ עַל צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לָכֵן וַנִּכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נוֹעְצוּ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֶהְיֶה אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאֵב וְהַגְּרִים: גָּבַל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק פָּלְשֶׁת עִם יִשְׁבִּי צוּר: גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי לוּט סָלָה: עָשָׂה לָהֶם כְּמִדְּוָן כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דָּאֵר הָיוּ דְמִן לְאַדְמָה: שִׁיתְמוּ נְדִיבָמוּ כְּעָרֵב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמְנַע כָּל נְסִיכָמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כַּגְּלָגַל כְּקֶשׁ לְפָנֵי רוּחַ: כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלֶהְבָּה תִּלְהֶט הָרִים: כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךָ וּבְסוּפֹתֶךָ תִּבְהַלֵּם: מֵלֵא פְּנִיָהֶם קִלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ עַדִּי עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיֵּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ: (וממשיך הושיענו ...)

(למחרת יום הכיפורים אומרים)

לְמַנְצַחַת לְבָנֵי קִרַח מְזֻמּוֹר: רְצִיתָ יְהוָה אֲרַצְךָ שְׁבַת שְׁבִית יַעֲקֹב: נִשְׂאֵת עוֹן עַמֶּךָ כְּסִיתָ כָּל חַטָּאתֶם סָלָה: אֲסַפֶּת כָּל עֲבֹרֹתֶיךָ הַשִּׁיבוֹת מִחֲרוֹן אַפֶּךָ: שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ: הִלְעוּלָם תִּתְאַנֶּף בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּךָ לְדָר וְדָר: הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תִּחְיֶינּוּ וְעַמֶּךָ יִשְׁמָחוּ בָּךְ: הֲרֵאֵנוּ יְהוָה חֲסִדֶךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: אֲשַׁמְעָה מֵהַ יְדִבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שְׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יְשׁוּבֵי לְכִסְלָה: אֵךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשָׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ: חֲסִד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צָדֵק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: אֲמַת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצָדֵק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקוּ: גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצָנוּ תִּתֵּן יְבוּלָה: צָדֵק לְפָנֵינוּ יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדָרְךָ פְּעַמָּיו: (וממשיך הושיענו ...)

(בחנוכה אומרים)

מְזֻמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמְמָךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחֲתָ אֵיבִי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוּעֵתִי אֲלֶיךָ וַתִּרְפְּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל

נפְּשֵׁי חַיִּיתַי מִיַּרְדֵי בּוֹר : זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזָכֶר קִדְשׁוֹ : כִּי רָגַע בְּאֵפוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעָרֵב יַלִּין בְּכִי וּלְבַקֵּר רִנָּה : וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי בַל אֲמוּט לְעוֹלָם : יְהוָה בְּרָצוֹנָךְ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָתְךָ פָּנֶיךָ הֵייתִי נִבְהַל : אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן : מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֶמְתֶּךָ : שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הָיָה עֲזָר לִי : הִפְכָתָּ מִסִּפְדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שָׁקִי וַתֵּאֲזָרְנִי שְׁמַחָה : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ : (וממשיך הושיענו ...)

(בתענית) אסתר ובפורים (אומרים)

לְמַנְצַחַח עַל אֵיֶלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק מִיִּשׁוּעָתִי דַבְּרֵי שְׁאֵגָתִי : אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא דוֹמְיָה לִי : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בָּךְ בְּטַחוֹ אֲבַתִּינוּ בְּטַחוֹ וַתִּפְלְטֵמוּ : אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בָּךְ בְּטַחוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ : וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפַת אָדָם וּבְזוּי עָם : כָּל רֹאֵי יִלְעָגוּ לִי וַיִּפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ יִנְיַעוּ רֹאשׁ : גַּל אֵל יְהוָה יִפְלְטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גַחֵי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי : עֲלִיךָ הַשְּׁלַכְתִּי מֵרַחֵם מִבְּטָן אֲמִי אֵלֵי אַתָּה : אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֲזָרָה : סִבְבוּנֵי פָרִים רַבִּים אֲבִירִי בְּשׁוֹן כְּתֵרוֹנֵי : פָּצוּ עָלַי פִּיָּהֶם אֲרִיִּה טִרְף וְשֹׂאֵג : כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתַי הִיָּה לְבִי כַּדוֹנֵג נִמְסַ בְּתוֹךְ מַעֵי : יָבֵשׁ כְּחָרָשׁ כַּחֵי וּלְשׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁפָּתַנִּי : כִּי סִבְבוּנֵי כְּלָבִים עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפוּנֵי כְּאֵרֵי יָדֵי וְרַגְלֵי : אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי הֵמָּה וּבֵיטוּ יִרְאוּ בִי : יַחֲלָקוּ בְּגַדֵי לָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גוֹרֵל : וְאַתָּה יְהוָה אֵל תִּרְחַק אֵיֶלֶוֹתַי לְעֲזָרָתִי חוֹשֶׁה : הַצִּילָה מִחֲרֵב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי : הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיִּה וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתַנִּי : אֲסַפְּרָה שְׁמֶךָ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קָהֵל אֲהַלְלֶךָ : יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּיבְדוּהוּ וְגוֹרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו שְׁמַע : מֵאַתָּה תִּהְלָתִי בְּקָהֵל רַב נְדָרֵי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יִרְאֵיו : יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁבְּעוּ יַהֲלִלוּ יְהוָה דִּרְשׁוּ יַחֵי לְבַבְכֶם לְעַד : יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבּוּ אֵל יְהוָה כָּל אֲפִסֵי אֲרָץ

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיִךָ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת גּוֹיִם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם :
אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשָׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו וְכָרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרַיִם וְנִפְשׁוּ לֹא חֵיהָ :
זָרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפָּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר : יָבֹאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה :
(וממשיך הושיענו ...)

(בשבעה עשר בתמוז אומרים)
מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתְךָ טִמְאוּ אֶת הַיִּכָּל קִדְשְׁךָ שְׁמוֹ
אֶת יְרוּשָׁלַם לְעַיִים : נָתַנּוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשׁוֹר
חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר :
הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשַׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָס לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה יְהוָה תִּתְאַנֵּן לְנֹצַח
תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ : שָׁפַךְ חַמָּתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל
מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי אֲכָל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֹהוּ הַשָּׁמוֹ :
אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עֲזוֹת רֵאשֻׁנִים מֵהָרַךְ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָה אֱלֹהֵיהֶם יִנְדַע בְּגוֹיִם לְעַיְנֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
הַשְּׁפוּף : תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִקְתָּ אֶסִיר כַּגְּדֹל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה :
וְהָשִׁב לְשַׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיקָם חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ אֹדְנֵי : וְאֲנַחְנוּ
עִמָּךָ וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ : (וממשיך
הושיענו ...)

(בבית האבל אומרים)
לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מִזְמוֹר : שְׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הֶאֱזִינוּ כָּל יִשְׁבֵי
חִלָּד : גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאָבִיוֹן : פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת
וְהַגִּית לְבִי תְבוֹנוֹת : אֵטָה לְמִשָּׁל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכֹנֹר חִידָתִי : לָמָּה אִירָא
בִּימֵי רָע עֲוֹן עַקְבֵי יִסּוּבֵנִי : הַבְּטָחִים עַל חֵילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ :
אֵח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ : וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל
לְעוֹלָם : וַיַּחֲיוּ עוֹד לְנֹצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת : כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוּתוֹ יַחַד
כְּסִיל וְבַעַר יֹאבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חֵילָם : קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם
מִשְׁפָּנְתָם לְדוֹר וָדוֹר קָרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת : וְאָדָם בִּיקַר בַּל יִלְוֶן

נְמָשֶׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמוּ: זֶה דְרָכָם כְּסָל לָמוּ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה:
כְּצֹאן לְשֹׂאֵל שְׂתוּ מָוֶת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לְבַקֵּר וְצוֹרֵם לְבִלּוֹת
שְׂאֹל מִזָּבֵל לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שְׂאֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל
תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא
יִרַד אַחֲרָיו כְבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיִּוְדָךְ כִּי תִיטִיב לָךְ: תִּבּוֹא עַד
דוֹר אַבּוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נְמָשֶׁל כְּבִהְמוֹת
נְדָמוּ: וַתְּשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה
וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ: (וממשיך הושיענו...)

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם
כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן:

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, פרעותה, וימליך
מלכותה, וינצח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן] - יהא

שמייה רבה ...] יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמרו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל
ואמרו אמן. [אמן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום
במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו
אמן. [אמן]

קוה

קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה :
אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור
כאלהינו : כי מי אלוה מבצעדי יהוה ומי צור
זולתי אלהינו :

אין פֿאלהיננו, אין פֿאדוֹננו, אין כִּמְלִכְנו, אין
כִּמוֹשִׁיעֵנו: מי פֿאלהיננו, מי פֿאדוֹננו, מי
כִּמְלִכְנו, מי כִּמוֹשִׁיעֵנו: נוֹדָה לֵאלֹהֵינו, נוֹדָה
לֵאדוֹננו, נוֹדָה לְמִלְכְנו, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנו: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵינו, בְּרוּךְ אֲדוֹננו, בְּרוּךְ מִלְכְנו, בְּרוּךְ
מוֹשִׁיעֵנו: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינו, אַתָּה הוּא
אֲדוֹננו, אַתָּה הוּא מִלְכְנו, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנו:
אַתָּה תוֹשִׁיעֵנו. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֵם צִיוֹן, כִּי עַתָּה
לְחַנֵּנָה, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פטום הקטורת

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינו שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינו
לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים, בְּזַמַּן שְׁבִית

הַמְקַדֵּשׁ קִיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטָף
וְשִׁחֲלֹת וְחֹלְבָנָה סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה בַד בַּד
יְהִיָּה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַּח מַעֲשֵׂה רוֹקַח
מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק
וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֹדֶת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֶוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּירֹת יִקְטִירָנָה:
וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנִּירֹת בֵּין הָעֲרֵבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּיִם הִקְטִירֹת כִּיצַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יָמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב, וְשְׁלֹשָׁה
מְנִים יִתְרִים שָׁמָּה מִכְּנִיס כְּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל

מֵהֶם מָלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְהָה מִן הַדִּקְהָה וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ
בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן :

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרוֹ וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. מוֹר, וְקִצִּיעָה וְשִׁבְלַת גֵּרֶד
וְכֶרֶכֶם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקִּשְׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
תְּשַׁעָה, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תְּשַׁעָה קִבִּין, יִין
קִפְרִיסִין סְאִין תְּלַת וְקִבִּין תְּלַתָּא, וְאִם לֹא
מָצָא יִין קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמַר חֲנוֹר עֲתִיק. מֶלֶח
סְדוּמִית רוּבֵעַ, מֵעֵלָה עָשׂוֹן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר : אֵף כִּפֶּת הַיֵּרֶדוֹן כָּל שְׁהִיא, אִם
נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה, וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל
סַמָּנֵיהָ, חַיֵּב מִיתָה :

רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר : הַצָּרִי אֵינוֹ
אֶלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה

לְמָה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדֵי שְׁתֵּהא נְאָה. יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָּא,
כְּדֵי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדֵי שְׁתֵּהא עֵזָה.
וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלֶּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תְּנִיא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר : כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה
לְבִשְׂמִים. פְּטָמָה לַחֲצֵאִין כְּשָׂרָה : לְשִׁלִּישׁ
וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה : זֶה הַכָּלֵל
אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשָׂרָה לַחֲצֵאִין, וְאִם חִסֵּר אַחַת
מִכָּל סַמְמָנֶיהָ, חִיָּב מִיתָהּ.

תְּנִי בַר קַפְרָא : אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תְּנִי
בַר קַפְרָא : אֵלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קַרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שְׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה : כִּי כָּל
שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוֹנָה :

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה :
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטַח בָּךְ : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ : וְעֲרָבָה
לִיְהוָה מִנַּחֲת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּי־מִי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמָנִיּוֹת :

תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ : כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם,
מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר
הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֶל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת, אֲלֵא
הַלְכוֹת : אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא
תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר
וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ, אֶל
תִּקְרִי בְּנֵיךְ אֲלֵא בּוֹנֵיךְ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךְ
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךְ : לְמַעַן אָחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה
טוֹב לָךְ : וְרֵאֵה בְּנִים לְבְנֵיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכַשׁוֹל :

יְהוָה עִז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

(ואומרים הציבור קדיש "על" ישראל")
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתֵיהּ, וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתֵיהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנֵיהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתִבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא, דְּאָמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

על ישראל ועל רבנו. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
דְּעִסְקִין בְּאוּרִינְתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאַתְרָא. יְהֵא
לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסֻדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֻדְסֵי מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור)
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ : (האומרים קדיש - אומרים):

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד : (והקהל עונים):

עלינו לשבח

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיָסֵד
אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵן עִזּוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אָמֵת מִלְּפָנֵינוּ וְאֶפְסֵי זוּלָּתוֹ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֲרֹת עֲזָדְךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתִקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
אֶלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכָּרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּכְתוּב
בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

שלשה

עשר

עיקרים

הריני מאמין באמונה שלמה בשלשה עשר עקרין של התורה הקדושה: (א) שהקדוש ברוך הוא נמצא ומשגיח, (ב) והוא אחד, (ג) ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף, (ד) והוא קדמון לכל קדומים, (ה) ואין עבודה לזולתו, (ו) ויודע מחשבות בני אדם, (ז) ושהנבואה אמת, (ח) ושמשה רבינו עליו השלום הוא אדון לכל הנביאים, (ט) ושהתורה כלה נתונה מן השמים, (י) ושללא תשתנה בשום זמן חס ושלום, (יא) ושהקדוש ברוך הוא מעניש לרשעים ומשלים שכר טוב לצדיקים, (יב) ושיבוא מלך המשיח, (יג) ושהמתים עתידים לחיות, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתכף יצרנו לעבודתך כל ימי חיינו תמיד, אמן כן יהי רצון:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ, הֲרִינִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֹׂר
 זְכוּרוֹת שְׂחִיב אָדָם לְזָכוֹר בְּכָל יוֹם, וְיֵאלוּ הֵן : (א) יְצִיאַת מִצְרַיִם, (ב)
 הַשַּׁבָּת, (ג) הַמָּן, (ד) מַעֲשֵׂה עֲמֹלֵק הַרְשָׁע, (ה) מַעֲמַד הַר סִינַי, (ו) מַה
 שֶׁהִקְצִיפוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנָיִךְ וּבִפְרֹט בְּעֵגֶל, (ז) מַה שֶׁיַּעֲצוּ בְּלֶק וּבְלָעָם
 לַעֲשׂוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה', (ח) מַעֲשֵׂה מֶרְס הַנְּבִיאָה, (ט)
 מִצְוֹת וְזְכוּרָת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנוֹתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל, (י)
 וְזְכוּרָת יְרוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכּוֹנֶן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

לְדָוִד יְהוָה אֱוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵינְרָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד : בְּקֶרֶב
 עָלִי מְרַעִים לְאָכַל אֵת בְּשָׂרִי צָרִי וְאֵיבֵי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנָפְלוֹ : אִם
 תַּחֲנֶנּה עָלִי מִחֲנֶנּה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אָנִי
 בּוֹטֵחַ : אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל
 יָמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ : כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹכְהַ בְּיוֹם
 רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֹתֵר אֶהְלֹו בְּצוּר יְרוּמָמֵנִי : וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אֵיבֵי
 סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְחָהּ בְּאֶהְלֹו זְבַחִי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִיהוָה :
 שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי : לְךָ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנִי אֵת פָּנֶיךָ
 יְהוָה אֲבַקֵּשׁ : אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאָף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתָ
 אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וִיהוָה
 יִאֲסֹפֵנִי : הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ וּנְחֵנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי : אֵל

תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים: קנה אל יהוה חזק ונאמץ לבד וקנה
אל יהוה:

תפילת מנחה לימי החול

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו
ודחילו, ליחדא שם יוד קיי בוא"ו קיי ביחודא שלים בשם כל
ישראל. הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה, שתקן וצחק אבינו
עליו השלום, עם כל המצות הפלולות בה, לתקן את שרשה במקום
עליו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נעם אדני
אלהינו עלינו. ומעשה דינו כוננה עלינו. ומעשה דינו כוננהו: (שתי

פעמים)

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור: מה
ידידות משכנותיך יהוה צבאות: נכספה וגם
כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל
אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר
שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות

מִלְכִי וְאֱלֹהֵי : אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ
סָלָה : אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מְסַלֹּת בְּלִבָּבָם :
עֲבָרִי בְּעֵמֶק הַבְּכָא מֵעֵין יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרָכוֹת
יַעֲטָה מוֹרָה : יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן : יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעָה
תִּפְלְתִי הֶאֱזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה : מְגִנְנוּ רְאֵה
אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחֹךָ : כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ
מֵאֶלֶף בַּחֲרֹתִי הַסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדּוֹר
בְּאֶהְלִי רָשָׁע : כִּי שָׁמַשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חוֹ
וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלֻכִים
בְּתַמִּים : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַח בְּךָ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי
רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ :
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה
תְּמִיד : אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקָר וְאֶת

הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים : וְעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
רְבִיעֵת הַהֵיּוֹן : עֲלֵת תִּמְיֵד הָעֲשִׂיָּה בְּהַר סִינַי
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיּוֹן
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּדֵף נֶסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה :
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת
הַבֶּקָר וְכִנְסֻכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :

אֲתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ
קָיִם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף
וְשִׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה בַד בְּבַד
יְהִיָּה : וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקְחַת מִעֲשֵׂה רוֹקַח
מִמֶּלֶח טְהוֹר קֹדֶשׁ : וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק
וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֹדֶת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֲנִיעַד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם :

וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֱהָרֹן קְטֹרֶת סַמִּים
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוּ אֶת הַנִּרְתָּה יִקְטִירָנָה:
וּבַהֲעֵלֶת אֱהָרֹן אֶת הַנִּרְתָּה בֵּין הָעֲרֵבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי צַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשָׁמוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב, וְשִׁלְשָׁה
מְנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים לָהֶן גְּדוֹל וְנוֹטֵל
מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֲרֵב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְהָה מִן הַדִּקְהָה וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ
בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן:

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָה וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שְׁבָעִים מָנָה. מוֹר, וְקִצְיָעָה וְשִׁבְלֶת נֶרְדִּי
וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן

תְּשׁוּעָה, בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשׁוּעָה קִבִּין, יִין
קִפְרִיסִין סְאִין תְּלֵת וְקִבִּין תְּלֵתָא, וְאִם לֹא
מָצָא יִין קִפְרִיסִין, מְבִיא חֲמֵר חֲנֹר עֵתִיק. מְלַח
סְדוּמִית רוּבֵעַ, מְעַלָּה עֲשׂוֹן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כִּפֶּת הַיֵּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא, אִם
נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל
סְמָמְנִיהָ, חֲיָב מִיתָה:

רָבִן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ
אֵלָא שְׂרָף הַנוּטָף מְעַצִּי הַקָּטָף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה
לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדִי שְׁתֵּהא נְאָה. יִין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדִי לְשַׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדִי שְׁתֵּהא עֲזָה.
וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָא שְׁאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה
לְבָשָׁמַיִם. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה: לְשִׁלִּישׁ

וּלְרַבִּיעַ, לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה : זֶה הַכֶּלֶל
אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשָׂרָה לַחֲצֵאִין, וְאִם חֶסֶר אַחַת
מִכָּל סַמְּמָנֶיהָ, חַיֵּב מִיָּתָהּ.

תַּנִּי בַר קַפְרָא : אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה שֶׁל שְׁיָרִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תַּנִּי
בַר קַפְרָא : אֱלוֹהֵי הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה : כִּי כָל
שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה :
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה :
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּטַח בָּךְ : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : וְעַרְבָּה
לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמָנִיּוֹת :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סָלָה : אֲשֶׁרִי
הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְהוָה אֱלֹהֵיו :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמְמָהּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶהּ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָהּ
שְׁמֶהּ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדְר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : יֵזְכֵר רַב טוֹבֶךָ יִבִּיעוּ
וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים
וְגִדְל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסֵּיֶיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ
יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוֹרָתוֹ וְכְבוֹד
הַדְר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמִמְשָׁלְתֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי כֹּל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב

תפילת עמידה ליום חול

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, (בעשרת ימי
תשובה): זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם :**

**אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.**

**מוֹרִיד הַטֶּל. (בחורף): מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.**

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַכְשָׁיו. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּיחַ יְשׁוּעָה. (בעשרת ימי תשובה) מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמוֹ, זוֹכֵר
יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֶאֱמָר אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה, כשאומרים 'זה' - משתחווים לצד ימין, 'אל זה' -
לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי
הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד... וכן 'מלוך')

יְקַדִּישְׁךָ וְנִעְרִיצְךָ כְּנַעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים
לָךְ קִדְשָׁה. כְּפִתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.
וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ.

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקִדְוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
(בעשרת ימי תשובה:) הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.
חַיְנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלְּפָנוּ
לְעִבּוֹדְתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה :

סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלְּפָנוּ כִּי
פָּשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלַּח :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

(בתענית ציבור, אומר כאן שליח הציבור בחזרה עננו)

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֶל תִּפְּוֹן לְרַשְׁעֵינוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלְּפָנֵינוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ,
הִזָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי אֶתְּהָ תַעֲנֶנָּה,
נִדְבָר וְאֶתְּהָ תִשְׁמַע, כַּדְּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִזָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶנָּה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אֶתְּהָ יְהוָה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתְּהָ יְהוָה
הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

**רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי
תִהְלֹתָנוּ אֶתְּהָ, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי
אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתְּהָ. בְּרוּךְ אַתְּהָ יְהוָה,
רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

(בקי"ז:)

**בְּרַכְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
שְׁנֵתָנוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וּתְהִי**

אַחֲרֵי־כֵן חַיִּים וְשָׂבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבָרְכָהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

(בחורף:)

בָּרֵךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת.
וְאֶת כָּל מִיְּנֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
לְבָרְכָהּ עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל וְשִׁבַע
אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מְטוֹבָךְ. וּמִלֵּא יַדֵּינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ
וּמֵעֲשֶׂר מִתְּנוּת יְדֶיךָ. שְׂמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ
מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִיְּנֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיְּנֵי
פְּרַעְנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרֵי־כֵן שְׁלוֹם
. חוּס וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל תְּבוּאַתָּה וּפִירוֹתֶיךָ.
וּבְרַכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן בְּרַכָּהּ וּנְדָבָהּ. וְתֵהִי
אַחֲרֵי־כֵן חַיִּים וְשָׂבַע וְשָׁלוֹם. כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבָרְכָהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִהֶרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה, וְיִוַעֲצֵנוּ
כְּבַתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ
מִהֶרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִלֶּךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשרת ימי תשובה אומרים:) הַמְּלֶכֶד
הַמִּשְׁפָּט:

לְמִינִים וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל
הַיָּדַיִם כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ
מִהֶרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֶרָה תִּעַקֵּר
וּתִשָּׁבֵר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע יָדַיִם:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמּוֹת
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זְקֵנֵיהֶם וְעַל פְּלִטַת בַּיִת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ, יְהוּמוּ נָא
רַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם,
וְלַעוֹלָם לֹא יִבוֹשׁ כִּי בָּךְ בָּטַחְנוּ, וְעַל חֲסִדֶּיךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:

תְּשֻׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
וְכִסָּא דָּוִד עֲבֹדְךָ, מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן, וּבְנֵה
אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

(בתשעה באב מוסיפים "נחם" וחותרים "מנחם ציון בבנין ירושלים" במקום

החתימה הרגילה:)

נחם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת
הָעִיר הַחֲרֻבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמֵמָה. מִבְּלֵי בְּנֵיהָ הִיא יוֹשֶׁבֶת
וְרֹאשָׁה חֲפוּי כְּאִשָּׁה עֶקְרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לִיגְיוֹנִים
וַיִּירָשׁוּהָ, וַיִּטְּלוּ אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּזָדוֹן

חסידי עליון. על כן ציון במרר תבכה וירושלים תתן
קולה. לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על הרוגייהם, כי אתה
יהוה באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. כפתוב: ואני
אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה.

ברוך אתה יהוה, מנחם ציון בבנין ירושלים. (וממשיכים: את
צמח...)

ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו
תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו וצפינו כל
היום. ברוך אתה יהוה, מצמיח קרו ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו, אב הרחמן רחם
עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי
אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך
מלכנו, ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע
תפלתנו.

(בתענית יחיד ובתענית ציבור אומר כאן היחיד עננו, וכן שליח ציבור ששכח יאמר
כאן עננו ללא חתימה)

עֲנֵנו אֲבִינוּ עֲנֵנו בַּיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֶל תַּפֶּן לְרַשְׁעֵינוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִבְּקִשְׁתָּנוּ,
הֲיֵה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהִי אֶתְּהָ תַעֲנֵה,
נִדְבֵר וְאַתְּהָ תִשְׁמַע, כַּדְּבַר שְׁנֵאמַר: וְהֵיחָ טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתְּהָ יְהוָה פּוֹדֵה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

כִּי אַתְּהָ שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתְּהָ יְהוָה,
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

רַצְהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתִפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאִשִּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתִפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תִּמְיֵד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֵה וַיָּבֵא, נִגְיַע יִרְאָה וַיִּרְצָה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר, זְכוֹרֵנוּ וְזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזְכוֹרֵן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוֹרֵן כָּל עַמְּךָ

בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לחן, לחסד ולרחמים
לחיים טובים ולשלום ביום:

(בראש חדש): ראש חדש הזה,

(בחוה"מ פסח): חג המצות הזה, ביום מקרא קדש הזה,

(בחוה"מ סוכות): חג הסוכות הזה, ביום מקרא קדש הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה,
ויפקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר
ישועה ורחמים. חוס וחסנו, וחמל ורחם עלינו, והושיענו
כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה, ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו.
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון:

(כשיאמר) מודים (שתחוה)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נוודה לך ונספר
תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום

עָמְנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתַיךָ וְטוֹבוֹתַיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב
וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוֹיֵנו
לָךְ:

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים): מודים אנחנו לך,
שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר,
יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש, על שהחייטנו וקיימתנו. כן תחיינו ותחננו
ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל
ההודאות.

על הניסים

(בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:)

על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

(בחנוכה אומרים: **בימי מתתיה** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל גמור ובהודאה, ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

(בפורים אומרים) **בימי מרדכי** ואסתר בשישן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבית לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד,
שמה מלכנו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך
סלה: (בעשרת ימי תשובה) וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך.
ויהללו ויברכו את שמה הגדול, באמת, לעולם
כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל
הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב
שמה ולך נאה להודות:

ברכת כהנים - בתענית ציבור

(בתענית ציבור, כשמתפללים מנחה קטנה תוך חצי שעה סמוך לשקיעה: החזן
והכהנים אומרים ברכת כהנים ככתוב כאן, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם
החזן:
(

להנים:

(מברכים) (הכהנים)
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדש
של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: (הקהל עונים)
אמן:

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:)

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (ועונים: **אמן**)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: (ועונים: **אמן**)

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (ועונים: **אמן**)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן:)

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו
הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךָ כְּאָמֹר:**

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, (עונים: **כן יהי רצון**)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ, (עונים: **כן יהי רצון**)

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (עונים: **כן יהי רצון**)

**שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר
פָּנֶיךָ נְתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים,
אֶהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ**

יִשְׂרָאֵל בָּרַב עַז וְשָׁלוֹם. (בעשרת ימי תשובה:) וּבִסְפָר חַיִּים,
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נְזַכֵּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיּוֹהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הַיּוֹהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדִים, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה,
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקְּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתֶיךָ. יְהִיו כְּמֶזֶץ לְפָנֶי רוּחַ.
וּמִלֶּאֶד יְהִי דוֹחָה. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה
לִמְעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשֵׁתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי.

(הרוצה להתענות תענית יחיד למחר, יקבל על עצמו את התענית בתפילת מנחה בנוסח זה)
רבונו העולמים, הריני לפניך על תנאי בתענית יחיד למחר מעלות

השחר עד אחר תפילת ערבית, ואם לא אוכל או לא ארצה, כשאומר
מזמור לדוד יהוה רועי, אוכל להפסיק, ולא יהיה בי שום עון. אבל
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתתן בי כח ובריאות,
ואזכה להתענות מחר, ותקבלני באהבה וברצון, ותזכני לשוב
בתשובה שלמה, ותענה עתירתי, ותשמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת
כל פה, ברוך שומע תפלה:

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

**יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי וגאלי:**

עשה שלום (בעשרת ימי תשובה אומר: **השלום**) **במרומיו, הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו
ישראל, ואמרו:** **אמן:**

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב
שלם:

אבינו מלכנו

(בעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו:)

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - אֵין לָנוּ מִלְּךָ אֱלֹא אַתָּה:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - בִּטֹּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - בִּטֹּל מִחֻשְׁבוֹת שְׂנֵאִינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כִּלְהַ כָּל צָר וּמִשְׁטִין מֵעָלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כִּלְהַ דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבִזָּה
וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וַיִּצַּר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - מְנַע מִגְּפָה מִנְּחַלְתֶּךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - מְחֹל וְסֹלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - קַרַע רוּעַ גְּזֵר דֵּינֵנוּ
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוּבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו - זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הַצָּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הָרֵם קָרוֹ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - וְהָרֵם קָרוֹ מִשִּׁיחָךְ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - חֲנִינוּ וְעַנּוּנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיךָ:

(בימים שאין בהם תחנון יש אומרים יהי שם וכו')
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל
שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: (ויאמר החזן קדיש תתקבל)

וידוי

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְפָּנֵינוּ מִתְחַנְּתֵנוּ.

שָׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזִי פָּנִים וּקְשֵׁי עַרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטְאנוּ. אֲבָל חָטְאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ.
דִּבַּרְנוּ דָּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ.
חֲמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ יַעֲצוֹת
רָעוֹת. פָּזַבְנוּ. פָּעַסְנוּ. לִצָּנוּ. מָרַדְנוּ. מָרִינוּ
דְּבַרְיֶךָ. נֶאֱצַנוּ. נֶאֱפַנוּ. סָרַרְנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
פָּגַמְנוּ. צָרַרְנוּ. צַעַרְנוּ אָב וְאִם. קִשִּׁינוּ עַרְף.
רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבַבְנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסִרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ.
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶץ אֲפִים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. גִּדְלַת
רְחָמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֶרַע יִדִּידֶיךָ, כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרַד

יְהוָה בְּעֵנּוּ וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם.
יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצַר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נוֹשֵׂא עוֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(בישיבה)

(יאמר)

לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בְּךָ בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אִיבֵי לִי: גַם כָּל קוֹיֶךָ לֹא
יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָה
הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתֶיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאֲמַתֶּךָ
וְלַמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתֶךָ קוֹיֵתִי כָּל
הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הִפָּה: חַטָּאוֹת נַעוּרֵי וּפֹשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כְּחַסְדֶּךָ
זְכֹר לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: טוֹב וַיִּשָּׂר יְהוָה
עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדָרֶךְ: יִדְרֶךָ עֲנוּיִם
בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ: כָּל אֲרַחֲוֹת יְהוָה

חֶסֶד וְאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדְתָיו : לְמַעַן שְׁמֹד
יְהוָה וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא : מִי זֶה הָאִישׁ
יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךְ יִבְחָר : נִפְשׁוּ בְטוֹב תְּלִין
וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ : סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם : עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא
מִרְשֶׁת רַגְלִי : פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדָה וְעָנִי אָנִי :
צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאָנִי : רְאֵה
עֵינַי וְעַמְּלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי : רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי
רַבוּ וְשָׁנְאת חֶמֶס שְׁנֵאוּנִי : שְׁמְרָה נַפְשִׁי
וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ : תָּם וַיִּשָּׁר
יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתִּיךָ : פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל
עוֹנוֹתָיו :

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ. וְהִנָּחֵם
עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, אָבִינוּ אֶתְהָ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין
לָנוּ מִלְךְ אֶלָּא אֶתְהָ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲנִינוּ וְעַנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.
עֲשֵׂה עִמּוֹ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
וְהוֹשִׁיעֵנו: וְאַנְחֵנו לֹא יֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ
עֵינֵינוּ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
יְהִי חֶסֶדֶךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֵל
תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהָר יִקְדְּמוֹנוּ
רַחֲמֶיךָ. כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חֲנִינוּ יְהוָה חֲנִינוּ. כִּי רַב שָׁבַעְנוּ
בוֹז: בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגַז אֶהְבֶּה תִזְכֹּר. בְּרָגַז
עֲקָדָה תִזְכֹּר. בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִזְכֹּר: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יֵדַע
יִצְרָנוּ. זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:

(ואומר החזן קדיש תתקבל)
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחיכוך וביומיכוך

וּבְחַיֵּי דָכַל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמִיָּה רַבָּה ...] יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׂרִיתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמְתָא, דְּאָמִירוֹ בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תְּתִקְבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל
קֻדְסֵי אַבּוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

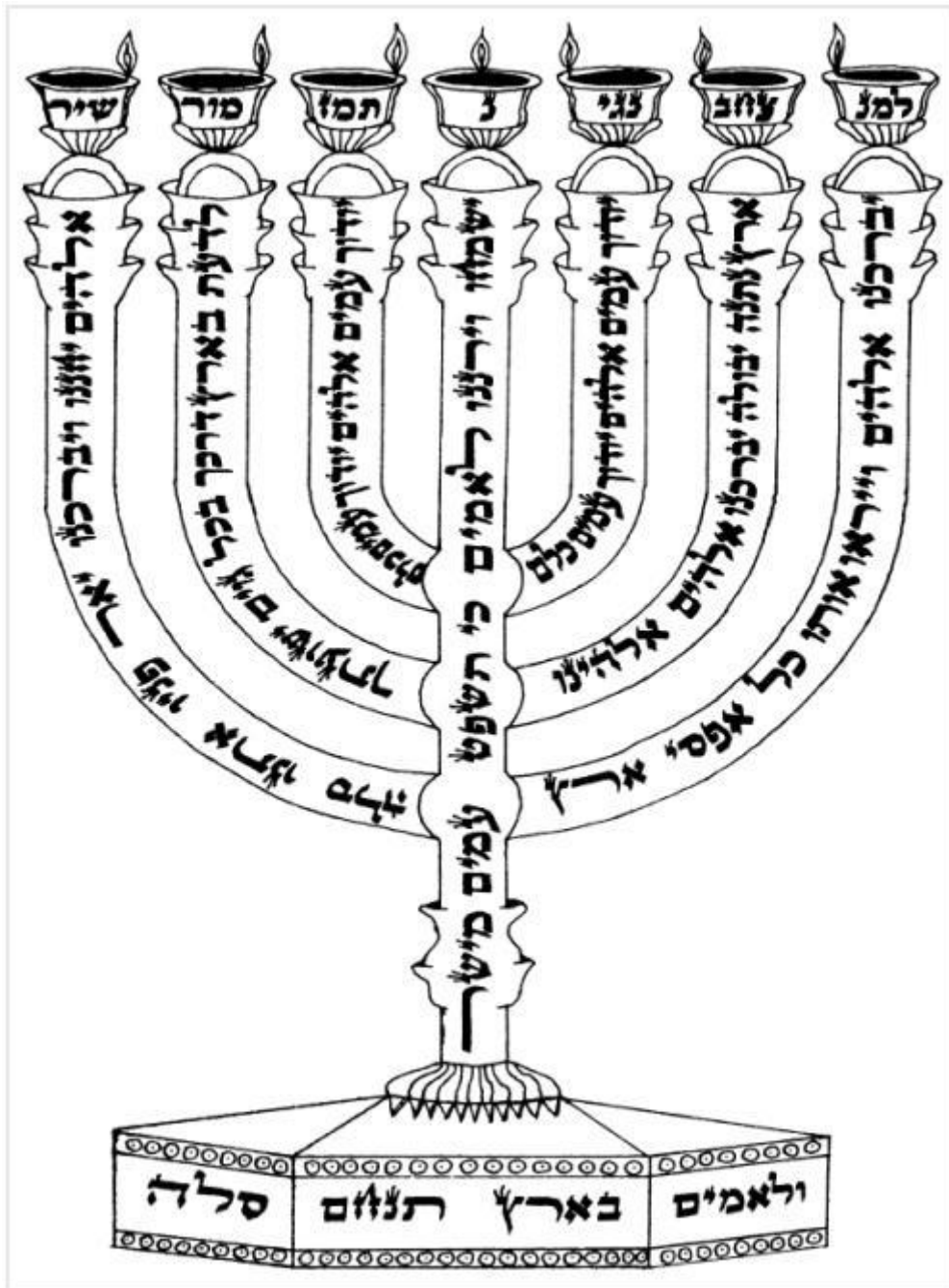
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

(בערב שבת לא אומרים "למנצח" - ובחול המועד סוכות ופסח יש נוהגים לומר את מזמור החג
במקום "למנצח")

לְמַנְצַח בְּנִגְיִנַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱרֶץ פָּנִיו אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ
דִּרְכָּךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוּר וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם
סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם:

אָרֶץ נְתַנָּה יְבוּקָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֶתְּו כָּל אֶפְסֵי אָרֶץ :

(בערב שבת אומרים מזמור "יהוה מלך" במקום "למנצח")

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר אֶף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמּוֹט :
נְכוֹן כִּסֵּאֲךָ מֵאִז מַעֲוֹלִים אָתָּה : נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים : מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה : עֲדַתְיֶךָ נֶאֱמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

(בתענית) ציבור (אומרים)

תִּפְלָה לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ : יְהוָה שְׁמְעָה תִּפְלָתִי
וְשׁוֹעֲתִי אֶלֶיךָ תְּבוֹא : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מֵהָר עֲנֵנִי : כִּי כָלוּ בְעֵשׂוֹן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹ קֵד נִחְרוּ : הוֹכֵחַ
כְּעֹשֵׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי : מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָּבָקָה עֲצָמֵי
לִבְשָׁרִי : דְּמִיתִי לְקֹאת מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרָבוֹת : שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה
כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג : כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוּנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ : כִּי אֶפְר
כְּלָחֵם אֲכַלְתִּי וְשָׁקוּי בְּבִכִי מִסְכָּתִי : מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ כִּי נִשְׂאֵתַנִּי
וּתְשַׁלִּיכֵנִי : יָמֵי כְּצֹל נְטוּי וְאֲנִי כְּעֹשֵׁב אֵיבָשׁ : וְאֶתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב
וְזַכְרֶךָ לְדוֹר וָדוֹר : אֶתָּה תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד :
כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֶת עַפְרָהּ יַחַנְנוּ : וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה
וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ : כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכַבּוֹדוֹ : פָּנָה אֶל
תִּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא בָּזָה אֶת תִּפְלָתָם : תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם
נִבְרָא יִהְלֵל יָהּ : כִּי הִשְׁקִיף מִמָּרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבַּיִט :
לִשְׁמֹעַ אֲנִקְתָּ אֶסִּיר לְפִתַח בְּנֵי תִּמּוּתָהּ : לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהַלְתּוּ
בִּירוּשָׁלַם : בְּהַקְבֵּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה : עֲנֵה בְּדַרְךָ
כַּחַי קִצֵּר יָמֵי : אֲמַר אֵלַי אֵל תַּעֲלֵנִי בְּחֲצֵי יָמֵי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ :
לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדָּתָהּ וּמַעֲשֶׂהּ יִדִּיךָ שְׁמִים : הִפָּה יֵאבְדוּ וְאֶתָּה תַעֲמֹד
וְכָלֶם כְּפָגַד יִבְלוּ כְּלָבוֹשׁ תִּחְלִיפֶם וַיִּחַלְפוּ : וְאֶתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
יִתָּמוּ : בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזִרְעֶם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן :

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אַמֵּן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתְהָ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתְהָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אַמֵּן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמֵּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן - יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אַמֵּן] לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]

עלינו לשבח

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׂם חֶלְקֵנוּ כְּהֵם,

וְלֹא גִוְרִלְנוּ כָּכֵל הַמוֹנֵם, שְׁהֵם מְשַׁתְּחוּיִם
לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֲנַחְנוּ מְשַׁתְּחוּיִם לְפָנָי מִלֶּדֶד מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד
אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינַת עֲזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר,
אֲמֵת מַלְכֵנוּ וְאֲפָס זולָתוֹ. כִּפְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אִין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרִאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵי מִן הָאֶרֶץ,
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שִׁדְי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְּנוֹת
אֶלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יַכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ

יָקָר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תפילת ערבית לימי החול

(בליל ראש חודש יש הנוהגים לומר מזמור זה קודם ערבית)
בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ: עֹטָה
אוֹר פֶּשֶׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם פִּרְיעָה: הַמְקַרָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עָבִים
רְכוּבוֹ הַמְהִלְךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶיךָ רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט:
יִסַּד אָרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כְּלוֹבֵשׁ כְּסִיתוֹ עַל
הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעֵרַתְךָ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעְמֶךָ יַחֲפִזוּן: יַעֲלוּ הָרִים
יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם: גְּבוּל שִׁמְתָּ בַּל יַעֲבִרוּן בַּל יִשׁוּבוּן
לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים בֵּין הָרִים יַחֲלוּן: יִשְׁקוּ כָּל
חַיֵּי שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין

עָפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מְעַלְיוֹתָיו מִפָּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעֹבְדֵי הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:
וַיֵּין יִשְׂמַח לִבָּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֵד:
יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
בְּרוֹשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סִלְעִים מַחְסָה לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה
גֵּרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲוֶה וְיִהְיֶה לְיִלְכָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל
חֵיטּוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שְׁאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֲסֻפוֹן וְאֵל מְעוֹנֹתֶם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדְתוֹ עַדִּי עָרַב: מָה
רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיָּם
גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיטּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם
אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּ לְוַיְתֵּן זֶה יִצְרָתָה לְשַׁחֵק בּוֹ: כָּל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּן לְתַת
אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ
וּבַהֲלוֹן תִּסְוֶה רוּחַם יִגְוְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ וּבְרָאוּן
וּתְחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו:
הַמְבִיט לְאָרֶץ וּתְרַעַד יִגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה
לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְּמוּ חֲטָאִים מִן
הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שֵׁם יוֹד קַיִי בְּנֹאִיו קַיִי בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת עֲרַבִית, שְׁתַּקֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמְּצוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׁרָשָׁה בְּמִקּוֹם
עָלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיֶה נֵעַם אֲדָנִי

אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ: (שתי פעמים)

**יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סָלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בָּדָ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:**

(ואומר החזן חצי קדיש)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יְתַבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׁרִיתָא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן]

**וְהוּא רַחוּם יַכִּיֵּר עֵזוֹ וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:**

(ואומר החזן): בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:
(ועונים הקהל): בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:
(ואומר החזן): בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

ק"ש וברכותיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה, פּוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתַבּוּנָה, מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים,
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ
כְּרִצּוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבַת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ,

וְנִשְׁמַח וְנִעְלֵז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וּמִצְוֹתֶיךָ
וּחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ,
וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ לֹא תִסּוּר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים מצוות עשה מן התורה לקרוא קריאת שמע של ערבית, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו עם זו, ויאמרה בכונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל – הבן ישראל, יהוה – אדון הכל היה הווה ויהיה, אֱלֹהֵינוּ – אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה – כנ"ל, אחד – יחיד ומיוחד – שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם – יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֶחָד:

(בלחש:) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ. וְשִׁנְנַתֶם לְבַבְיֶיךָ
וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יְדֵיךָ וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בְּיַתְדְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטַּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת דְגָנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אֵף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֶּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַדֶּרֶךְ

וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בְּיַתְדְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכַּנֹּף
פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וַיִּזְכְּרֶתֶם (יְדִישׁ אֶת הָאוֹת ז) אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ (יְדִישׁ אֶת
הָאוֹת ז) וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(וְעוֹנִים הַקְּהֵלִי) : אָמֵת : (וְחֹזֵר הַחֲזָן) : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת :

וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה
אֲלֵהֵינוּ וְאִין זולָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ,
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגְּאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכָּף כָּל
עָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְּשַׁלֵּם
גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים,
וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ, הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, הָאֵל
הַעֲשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה, בָּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם, הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף,
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.
רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ,
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ
כְּלָם מִי כָמֶכָה בְּאֵלִים יְהוָה, מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלָּתוֹ, עֲשֶׂה פְלָא : מַלְכוּתוֹ יְהוָה
אֲלֵהֵינוּ רְאוּ בְּנֵיךְ עַל הַיָּם, יַחַד כְּלָם הוֹדוּ

וְהַמְּלִיכוֹ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְנֹאמַר : כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וַגָּאֵלוּ מִיַּד
חֲזַק מִמֶּנּוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂפִיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת
שְׁלוֹמְךָ, וְתִקַּנְנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ, וְהִגּוּ בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר
מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב, דָּבָר, חָרָב, חֲלִי, צָרָה, רָעָה,
רָעַב, וַיְגוֹן וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה. שֶׁבַר וְהִסֵּר הַשָּׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֹל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ,
וּשְׁמֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה
מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפֶּחַד לַיְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד. אָמֵן.

(ואומר) החזן חצי קדיש
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וְתִבְרַךְ.

וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרַומֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמָה
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵי בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן]

תפילת עמידה ליום חול

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, (בעשרת ימי
תשובה:) זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מַחִיָּה מִתִּים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

(בְּקִיץ:) מוֹרִיד הַטֶּל. (בְּחוֹרֶף:) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מַמְיֵת וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. (בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה:) מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֶן, זוֹכֵר
יְצוּרֵיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֹאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיֹת מִתִּים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחִיָּה הַמִּתִּים :

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
(בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה:) הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאֶנוּשׁ בִּינָה.

(במוצאי שבת ויום טוב מוסיפים אתה חוננתנו)

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל, אתה אמרת
להבדיל בין קדש לחל ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים,
ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. כשם שהבדלתנו
יהוה אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה, כך פידנו
והצילנו משטן רע ומפגע רע, ומכל גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם. ו...

חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה
יהוה, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבינו מלפנו
לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלפנו כי
פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה
יהוה, חנון מרבה לסלח:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמִהֵר לְגַאֲלָנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹד, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֶזֶק
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה, כִּי
תְהַלְתָּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי
אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(בקי"ז:)

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וְתֵהִי
אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב אַתָּה וּמְבַרַךְ
הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבַרַךְ הַשָּׁנִים:

(בחורף:)

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת.
וְאֶת כָּל מִיַּי תְּבוֹאָתָה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר

לְבָרְכָהּ עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פָּנֵי תַבַּל וְשִׁבַע
אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ מְטוֹבָךְ. וּמִלֵּא יַדֵּינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ
וּמֵעֲשָׂר מִתְּנוּת יַדֶּיךָ. שְׁמְרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ
מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי
פְּרַעֲנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם
. חוּס וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתֶךָ וּפִירוֹתֶיךָ.
וּבְרָכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתֵהִי
אַחֲרִיתֶךָ חַיִּים וְשִׁבַע וְשְׁלוֹם. כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבָרְכָהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִהֲרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיִוַעֲצֵינוּ
כְּבַתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ
מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,

בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוִיָהוּ, מֶלֶךְ

אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשרת ימי תשובה אומרים:) הַמֶּלֶךְ

הַמִּשְׁפָּט:

לְמִינִים וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל

הַיָּדִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ

מִהָרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהָרָה תִעָקַר

וּתְשַׁבֵּר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ הַהוֹה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זְקֵנֵיהֶם וְעַל פְּלִטַת בַּיִת

סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ, יְיָמוּ נָא

רַחֲמֶיךָ יְיָ הַהוֹה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל

הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם,

וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטַחְנוּ, וְעַל חֲסִדֶיךָ

הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוִיָהוּ,

מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:

**תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
וְכִסָּא דְּוֹד עֲבָדְךָ, מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶין, וּבְנִיה
אוֹתָהּ בְּנִין עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.**

(מנהג ירושלים לומר בערבית של תשעה באב נחם)

נחם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת
הָעִיר הַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. מִבְּלֵי בְּנִיָּהּ הִיא יוֹשֶׁבֶת
וְרֵאשָׁה חֲפוּי כַּאֲשֶׁה עֶקְרָה שְׁלֵא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לִיגְיוֹנִים
וַיִּירָשׁוּהָ, וַיִּטִּילוּ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב, וַיִּהְרָגוּ בְּזֶדוֹן
חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמָרָר תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן
קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חַלְלֵיהֶם, מְעֵי מְעֵי עַל הַרוּגֵיהֶם, כִּי אַתָּה
יְהוָה בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. כִּכְתוּב: וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבֹּד אֶהְיֶה
בְּתוֹכָהּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְנַחֵם צִיּוֹן בְּבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם. (וממשיך: את

צמח ...)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צַמַּח דָּוִד עֲבַדְךָ מִהָרָה תִצְמַיֵחַ, וְקָרְנוּ
תְּרוּם בְּיִשׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵנוּ וְצַפִּינוּ כָּל
הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִצְמַיֵחַ קָרוֹן יִשׁוּעָה :

שִׁמְע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָב הַרְחֵמוֹן רַחֵם
עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמִלְפָּנֶיךָ
מִלְפָּנוּ, רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. חֲנִנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ.

(בתשעה באב אומרים כאן עננו)

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֵל תַּפֹּן לְרַשְׁעֵינוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְפָּנוּ מִבִּקְשָׁתֵנוּ,
הִזָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהִיךָ אַתָּה תַעֲנֵנָה,
נִדְבַר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כַּדְבַר שְׁנֵאמַר : וְהִזָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶנָה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע : כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֵה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה :

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֹת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתִפְלֹתֶם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתִפְלֹתֶם מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תַּמִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, נִגִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכָרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

(בראש חודש) ראש חודש הַזֶּה,

(בחוה"מ פסח:) חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

(בחוה"מ סוכות:) חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר

ישועה ורחמים. חוס וחסון, וחמל ורחם עלינו, והושיענו
כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה, ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו.
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון:

(ישתחוה)

מודים

(כשיאמר)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר
תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום
עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך,
המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו
לך:

על הניסים

(בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:)

על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

(בחנוכה אומרים:) בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל גמור ובהודאה, ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

(בפורים אומרים) בימי מרדכי ואסתר בשישן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר הוא חדש אדר ושלקם לבו ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו

וְהִשְׁבוֹתָ לּוֹ גְמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתִלּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

וְעַל כָּל־מַלְאָכֶיךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שְׁמֶךָ מִלְּכָנּוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֶלָה : (בעשרת ימי תשובה) וְכָתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה, הָאֵל
הַטוֹב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבִרְכָנוּ אֲבֵינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם. (בעשרת ימי תשובה) וּבִסְפָר חַיִּים,

בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפַתִּי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתַי. יְהִיו כְּמֶזֶץ לְפָנֶי רוּחַ.
וּמִלֶּאדָּ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִי לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה אומר: השלום) בְּמִרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ: אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֵלָל שֵׁם יְהוָה: רָם
עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה
אֲדוֹנֵנוּ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

(בכל לילות החול מלבד מוצאי שבת - אומר החזן קדיש תתקבל)
יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמֵהּ רַבָּא...] יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרָךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי עַלְמֵי אָמֵן וְיִתְבָּרָךְ.

וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אָמֵן] לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קִדְם אָבוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׂוֵעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

במוצאי שבת

(במוצאי שבת - אומר החזן חצי קדיש, ואחר כך אומרים הציבור "שובה" מעומד)

(לפני "שובה" יש נוהגים לומר בקשה זו:)

הַרִינִי מִכִּין עֲצָמֵי לְקַבֵּל אֹר תּוֹסַפֶּת קֻדְשַׁת שַׁבַּת לִימֵי
הַחֹל, וְאַתְּקַדְּשׁ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּימֵי הַחֹל מִקֻּדְשַׁת
הַשַּׁבַּת, כְּמוֹ שֶׁצָּוֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה:
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים, וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנָיִךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיעֲלֶה לְפָנָיִךְ כְּאֵלוּ כְּוִנָּתִי בְּכָל
הַכְּוִנּוֹת הַרְאוּיוֹת לְכֹוֹן בְּזָה:

שובה יהוה עד מתי, והנחם על עבדיך: שבענו בבקר
חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו,
שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך, והדרך על
בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה דינו כוננה
עלינו, ומעשה דינו כוננהו:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסתרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה
אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאוניך פן תגף באבן רגלך:
על שחל ופתן תדרוך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי
בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי: (עד כאן מעומד)

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
קדוש | קדוש, קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו:
(בלחש) ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא
עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יהוה צבאות, מליא כל ארעא זיו
יקרה: (בקול) ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו: (בלחש) ונטלתני רוחא, ושמעית
בתרי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה

מאתר בית שכינתה: (בקול:) יהוה ימלך לעולם ועד: (בלחש):
יהוה מלכותה קאים לעולם ולעלמי עלמיה: (בקול:) יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם,
ליצר מחשבות לבב עמו, והכו לבבם אליך: והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל
חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח, ורב חסד לכל קראיך:
צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת: ותנו אמת ליעקב,
חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
אדני יום יום יעמס לנו, האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות
עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות, אשרי
אדם בטח בך: יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן
לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו
בתורתו, וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו
ולעבדו בלבב שלם. לא ניגע לריק, ולא נלד לפהלה. יהי
רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנשמר חקיך
ומצותיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה
לחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא ידם (יפסיק מעט),
יהוה אלהי לעולם אודך: יהוה חפץ למען צדקו, יגדיל
תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת דרשיך
יהוה: יהוה אדנינו, מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו
ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

מְלֻכּוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקָּנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבְּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׂרִירְתָּא, תְּשֻׁבְחַתָּא
וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל
קִדְם אַבוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאִין
יְבֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ :
אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלָךְ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ : הֲיֵנָה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שְׁמֶרְךָ
יְהוָה צְלָךְ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה
וַיִּרַח בַּלְיָלָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ : יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם :

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")

יתגודל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, פרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן - יהא שמה רבה ...] יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי תברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמאי, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. [אמן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן. [אמן].

ברכו את יהוה המברך: (האומרים קדיש - אומרים:)

ברוך יהוה המברך לעולם ועד: (והקהל עונים:)

עלינו לשבח

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד
אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינֵת עֵזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אֲמֵת מַלְכֵנוּ וְאֶפְסֵ זִולָתוֹ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֲרֵת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילֵים כָּרוֹת יִכְרְתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שִׁדְי, וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְּנוֹת

אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ
יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ,
וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתוּב
בְּתוֹרַתְךָ: יִהְיֶה יְמֹלֶךְ לְעַלְמֵם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה
יִהְיֶה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יִהְיֶה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ספירת העומר

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁמֵ אֹת יו"ד אֹת ה"א בְּאֹת וְא"ו אֹת ה"א, בְּיַחְדָּא
שְׁלֵים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְקַיִים מְצוֹת סְפִירַת הָעֹמֶר,
לְתַקּוֹן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֲשׂוֹת רְצוֹן

בוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ: יְהוָה יִגְמַר בְּעַדֵי, יְהוָה חֲסִידָךְ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדִיךָ
 אֶל תִּרְף: אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיוֹן, לְאֵל גֹּמֵר עָלַי: וְנֹאמַר: וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ
 וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ. וְאֹמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי, וְאֹמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי:
 בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה | יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד, הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתֶּךָ: עֲטָה
 אֹר כְּשֶׁלֶמָה, נְטָה שָׁמַיִם כִּפְרִיעָה:

(הש"ץ אומר:) **בְּרָשׁוֹת מוֹרֵי ורְבוֹתֵי.** (והקהל עונים:) **שָׁמַיִם**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל סִפְרֵי הָעֵמֶר:**

(ט"ז)	הַיּוֹם	יּוֹם	אַחַד	לְעֵמֶר:	(ניסן)
	אֲנִי חֲסִיד שְׁבַחֲסָד אֱלֹהִים י				

(י"ז)	הַיּוֹם	שְׁנֵי	יָמִים	לְעֵמֶר:	(ניסן)
	בְּכַח גְבוּרָה שְׁבַחֲסָד יַחֲנֵנוּ ש				

(י"ח)	הַיּוֹם	שְׁלֹשָׁה	יָמִים	לְעֵמֶר:	(ניסן)
	גְדוּלַת תְּפֹאֶרֶת שְׁבַחֲסָד וַיְבַרְכֵנוּ מ				

(י"ט)	הַיּוֹם	אַרְבָּעָה	יָמִים	לְעֵמֶר:	(ניסן)
	יְמִינְךָ נֹצַח שְׁבַחֲסָד יֵאָר ח				

כ) (ניסן)
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר :
תתיר הוד שבחסד פניו ו

כ"א) (ניסן)
הַיּוֹם שֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר :
צרורה יסוד שבחסד אתנו ו

כ"ב) (ניסן)
הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד :
אב"ג ית"ץ מלכות שבחסד סלה י

כ"ג) (ניסן)
הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה יָמִים לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד וַיּוֹם אֶחָד :
קבל חסד שבגבורה לדעת ר

כ"ד) (ניסן)
הַיּוֹם תְּשֻׁעָה יָמִים לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד וּשְׁנַיִם יָמִים :
רנת גבורה שבגבורה בארץ נ

כ"ה) (ניסן)
הַיּוֹם עֶשְׂרֵה יָמִים לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :
עמד תפארת שבגבורה דרכך נ

כ"ו) (ניסן)
הַיּוֹם אֶחָד עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים :
שגבנו נצח שבגבורה בכל ו

כ"ז) (ניסן)
הַיּוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד וְחֲמִשָּׁה יָמִים :
טהרנו הוד שבגבורה גוים ל

כ"ח (ניסן)
הַיּוֹם שֶׁלִּשְׁשֶׁה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שָׁבוּעַ אֶחָד וְשִׁשָּׁה יָמִים:
נֹרָא יסוד שבגבורה ישועתך א

כ"ט (ניסן)
הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת:
קרי"ע שט"ן מלכות שבגבורה יודוך מ

ל (ניסן)
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד:
נא חסד שבתפארת עמים י

א (אייר)
הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַי יָמִים:
גבור גבורה שבתפארת אלהים ס

ב (אייר)
הַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת וְשִׁלְשָׁה יָמִים:
דורשי תפארת שבתפארת יודוך כ

ג (אייר)
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:
יחודך נצח שבתפארת עמים י

ד (אייר)
הַיּוֹם תְּשַׁעָה עָשָׂר יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁנַי שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים:
כבבת הוד שבתפארת כלם ת

ה) (אייר)
היום עֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת וּשְׁשֵׁה יָמִים:
שְׁמֵרֵם יסוד שבתפארת ישמחו ש

ו) (אייר)
היום אֶחָד וְעֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת:
נִגְזַר יכ"ש מְלָכוֹת שבתפארת וירננו פ

ז) (אייר)
היום שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת ויום
אֶחָד:
בְּרַכְּסֵם חסד שבנצח לאמיס ו

ח) (אייר)
היום שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת וּשְׁנֵי
יָמִים:
טְהַרְסֵם גבורה שבנצח כי ט

ט) (אייר)
היום אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת
וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:
רַחֲמֵי תפארת שבנצח תשפוט ע

י) (אייר)
היום חֲמִנְשָׁה וְעֶשְׂרִים יום לְעֹמֶר, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁבֻעוֹת
וְאַרְבָּעָה יָמִים:
צְדָקְתְךָ נצח שבנצח עמיס מ

(י"א) (אייר)
הַיּוֹם שְׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת
וְחֲמִשָּׁה
תּוֹמִיד הוֹד שְׁבִנְצַח מִישׁוֹר י

(י"ב) (אייר)
הַיּוֹם שְׁבַעַה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה
יָמִים:
גּוֹמֵלס יסוֹד שְׁבִנְצַח וּלְאַמִּים ם

(י"ג) (אייר)
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת:
בְּט"וֹר צַת"ג מְלָכוֹת שְׁבִנְצַח בְּאַרְצָ מ

(י"ד) (אייר)
הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם
אַחַד:
חֲסִין חֲסֵד שְׁבִהוֹד תְּנַחֵם י

(ט"ו) (אייר)
הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים:
קְדוֹשׁ גְּבוּרָה שְׁבִהוֹד סְלֵה ש

(ט"ז) (אייר)
הַיּוֹם אַחַד וְשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שְׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת
וְשְׁלֹשָׁה
בְּרַב תְּפֹאֶרֶת שְׁבִהוֹד יוֹדוֹךְ ו

(י"ז) (אייר)
הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת
וְאַרְבָּעָה
טוֹבךְ נַצַּח שְׁבַהוּד עַמִּים ר

(י"ח) (אייר)
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת
וְחֲמִשָּׁה
נְהַל הוֹד שְׁבַהוּד אֱלֹהִים ו

(י"ט) (אייר)
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת
וְשֵׁשָׁה
עֲדַתְךָ יִסוּד שְׁבַהוּד יוֹדוּךָ ל

(כ) (אייר)
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת:
חֻק־ב טַנ"ע מְלָכוֹת שְׁבַהוּד עַמִּים א

(כ"א) (אייר)
הַיּוֹם שֵׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם
אַחַד:
יַחִיד חֶסֶד שְׁבַיִסוּד כֹּלֵם מ

(כ"ב) (אייר)
הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנַיִ
יָמִים:
גֵּאָה גְבוּרָה שְׁבַיִסוּד אֶרֶץ י

(כ"ג) (אייר)
הַיּוֹם שְׂמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת
וּשְׁלֹשָׁה
לְעֹמֶךָ תִּפְאֶרֶת שְׁבִיּוֹד נִתְּנָה ס

(כ"ד) (אייר)
הַיּוֹם תְּשַׁעָּה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת
וְאַרְבָּעָה
פְּנֵה נֶצַח שְׁבִיּוֹד יִבּוֹלֶה ב

(כ"ה) (אייר)
הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה
יָמִים:
זוֹכְרֵי הוֹד שְׁבִיּוֹד יִבְרַכְנוּ א

(כ"ו) (אייר)
הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁשָׁה
יָמִים:
קְדוּשַׁתְךָ יִסוֹד שְׁבִיּוֹד אֱלֹהִים ר

(כ"ז) (אייר)
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שָׁבוּעוֹת:
יִגְ"ל פַּז"ק מַלְכוּת שְׁבִיּוֹד אֱלֹהֵינוּ ך

(כ"ח) (אייר)
הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם
אֶחָד:
שׁוֹעַתְנוּ חֶסֶד שְׁבִיּוֹד מַלְכוּת יִבְרַכְנוּ ת

(כ"ט) (אייר)
הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי

יָמִים :

קבל גבורה שבמלכות אלהים נ

(א) (סיון)
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שְׁבוּעוֹת

וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :

ושמע תפארת שבמלכות וייראו ח

(ב) (סיון)
הַיּוֹם שְׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שְׁבוּעוֹת

וְאַרְבָּעָה יָמִים :

צעקתנו נצח שבמלכות אותו ס

(ג) (סיון)
הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שְׁבוּעוֹת

וְחֲמִשָּׁה יָמִים :

יודע הוד שבמלכות כל ס

(ד) (סיון)
הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שְׁשָׁה שְׁבוּעוֹת

וּשְׁשָׁה יָמִים :

תעלומות יסוד שבמלכות אפסי ל

(ה) (סיון)
הַיּוֹם תְּשָׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעֹמֶר, שָׁהִם שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת:

שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות ארץ ה

הַרְחֵמוּ הוּא יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ
לְמִקְוָמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן :

לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיֵנֶת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱרֶץ פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ
דִּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם
סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם :
אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ :

אָנָּה בְּלַח, גְּדוּלַת יְמִינֶךָ, תַּתִּיר

צָרוֹרָה :

קָבַל רַנַּת, עֲמָךְ. שְׁגִבְנוּ, טְהַרְנוּ נוֹרָא :

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבַבַּת שְׁמֵרָם :

בְּרַכָּם טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקוֹתֶךָ, תַּמְיֵד

גְּמִלִים :

חֲסִין קְדוֹשׁ, בָּרַב טוֹבָה, נִהַל עֲדָתְךָ :

יְחִיד גְּאָה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדְשֶׁךָ :

שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ

תַּעֲלוּמוֹת :

(ואומר בלחש) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד :

ברכת הלבנה

לְמַנְצֵחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד

אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע

אָמַר וְלִילָה לְלִילָה יְחִוֶּה דָעַת : אֵין אָמַר וְאֵין

דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם

וּבְקִצָּה תִּבֵּל מְלִיכָהּם לְשֹׁמֵשׁ שָׁם אֱהֵל בָּהֶם :
וְהוּא כְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יָשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֲרַח : מְקִצָּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל
קְצוֹתָם וְאִין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ : תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְהוָה יְהוָה נֶאֱמָנָה
מִחֻפִּימַת פָּתִי : פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב
מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאֵת יְהוָה
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מְשֻׁפְּטֵי יְהוָה אִמֶּת צְדָקוֹ
יִחַדּוּ : הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפִיז רַב וּמְתוֹקִים
מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם
בְּשִׁמְרָם יֵקֶב רַב : שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נִקְנִי : גַּם מִזֵּדִים חֲשָׁךְ עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲז
אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב : יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

צוּרֵי בְּעוֹלָם הִזָּה וּגֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדַּע
תְּרוֹמְמָנָה קִרְנוֹת צְדִיק :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בְּמִרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כָּל מְלֶאכֶיו הַלְלוּהוּ כָּל

צָבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
אֹר: הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צְנוּה
וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר:

(כשאומר 'כי אראה שמיר' יסתכל בשמים ובלבנה, אבל לכשיתחיל בברכה לא יסתכל בה עוד (בא"ח ויקרא (ג.)

כִּי אֲרָאָה שָׁמַיִךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ יָרַח
וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹת: יְהוָה אֲדַנִּינוּ, מָה אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

(לפני הברכה יאמר):
לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדַחֲלֵנוּ, לִיחֻדָּא שֵׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א, בְּיחֻדָּא
שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְבָרְךָ בְּרַפְתָּ הַלְבָנָה כְּמוֹ
שְׁתַּקְנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, עִם כָּל הַמְצוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ,
לְתַקּוֹן אֶת שְׁרִשָּׁהּ בְּמַקּוֹם עֲלִיוֹן, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֲשׂוֹת רְצוֹן
בוֹרְאֵנוּ, וַיְהִי נֵעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ: (שתי פעמים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם,

חֶק וְזַמֵּן נָתַן לָהֶם שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת תַּפְקִידֵם,
שְׁשִׁים וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנִיָּהֶם, פּוֹעֵל
אֲמֵת שֶׁפָּעֲלָתוֹ אֲמֵת, וְלִלְבָּנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ,
עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטֶן, שְׁגִם הֵם עֲתִידִים
לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצֵרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :

סִימֵן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל :
סִימֵן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל :
סִימֵן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל :

בָּרוּךְ יוֹצֵרֵךְ, בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ, בָּרוּךְ קוֹנֵךְ, בָּרוּךְ
בוֹרֵךְ, כְּשֵׁם שֶׁאֲנַחֲנוּ מִרְקָדִים (ידלג ג"פ) כְּנִגְדֵךְ,
וְאִין אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לַגַּע בְּךָ, כָּךְ אִם יִרְקָדוּ
אַחֲרַיִם כְּנִגְדֵנוּ לְהִזְיֵקֵנוּ, לֹא יוּכְלוּ לַגַּע בְּנוּ,
וְלֹא יִשְׁלְטוּ בְנוּ, וְלֹא יַעֲשׂוּ בְנוּ שׁוֹם רִשְׁם כָּלֵל
וְעָקָר. (יש מוסיפים לסגולה: לא בגופנו, ולא בממוננו, ולא בכל אשר לנו, ולא יהיו לנו

כָּאֲבֵי שְׁנַיִם). תִּפְּלַעְלֵיָהֶם אֵימָתָה וַפִּחַד, בְּגִדְל זְרוּעֶךְ

יְדָמוּ כְּאָבוֹן : כְּאָבוֹן יְדָמוּ, זְרוּעֶךָ בְּגָדְלִי, וְפָחַד
אֵימָתָה עָלֵיהֶם תִּפְּל :

(אומרים מ"סימן טוב" עד כאן שלוש פעמים.)

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם (שלוש פעמים). אָמוֹן, אָמוֹן,
אָמוֹן : נֶצַח, נֶצַח, נֶצַח : סָלָה, סָלָה, סָלָה : וְעַד,
וְעַד,
לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ
בְּקִרְבִּי : (שבע פעמים)

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ : אֵל
יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה
צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכָּפֶה וַיָּרַח
בַּלַּיְלָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ :
יְהוָה יִשְׁמַר צִיאָתְךָ וּבֹאֶתְךָ מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו :
הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ
בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתוֹף
וּמְחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהִלַּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

תְּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֱלִמְלִי לֹא זָכוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים
פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ דְּיָס. אָמַר אַבְיֵי הַלְכָד
נִימְרִינְהוּ מֵעַמָּד :

(ואומרים קדיש על ישראל)

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתְהָ,
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
[אָמֵן - יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי
עָלְמֵיָא יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמְרֵן בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

על ישראל ועל רבנו. ועל תלמידיהוון ועל כל תלמידי תלמידיהוון.
דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא
לנא ולהוון ולכוון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא
ואמרו אמון. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל
ואמרו אמון. [אמן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום
במרומו, הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו
אמן. [אמן].

(ואחר הקדיש יש אומרים)

והיה אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים, כאור
שבעת הימים, ביום חבש יהיה את שבר עמו, ומחץ מכתו ירפא:
ותעדי זהב וכסף, ומלבושך שש ומשי ורקמה, סלת ודבש ושמן
אכלת, ותיפי במאד מאד, ותצלחי למלוכה:

(ואומרים ג' פעמים): **שלום עליכם.**

קריאת שמע שעל המיטה

(אם נשאר ער עד אחר חצות יקרא הק"ש שעל המטה קודם חצי השעה שלפני חצות, ואם שכח יקרא כמה שיותר מהר קודם חצות, ואם שכח אף לקרוא קודם חצות יכול לקרוא כל סדר ק"ש אחר חצות (רב פעלים ח"ב ס' ב).)

**לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ, בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ
וְדַחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱוָה יוּיִד אֱוָה הִיא בְּאֱוָה וְאִיו אֱוָה הִיא, בְּיַחְדָּא
שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מְעַפְרָא וּלְעֵלוֹי שְׁכִינְתָּא עֲזָנוּ,
הַרִינִי מְקַבֵּל עָלַי אֱלֹהוֹתוֹ יְתַבְרַךְ וְאַהֲבָתוֹ וְיִרְאַתוֹ, וְהַרִינִי יִרְא מְמִנּוּ,
בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשְׁלִיט עַל כָּלָּא, וְכָלָּא קָמָה כְּלָא. וְהַרִינִי מְמַלְכִיכוּ עַל כָּל
אֲבָר וְאֲבָר וְגִיד וְגִיד מִרְמִיחַ אֲבָרִים וְשֵׁסִי גִידִים שֶׁל גּוֹפִי וְנַפְשִׁי רוּחִי
וְנִשְׁמָתִי, מְלָכוֹת גְּמוּרָה וְשְׁלָמָה. וְהַרִינִי עֶבֶד לְשֵׁם יְתַבְרַךְ, וְהוּא
בְּרַחֲמָיו יִזְכְּנִי לְעֶבְדוֹ בְּלֵב שְׁלָם וְנַפֶּשׁ חַפְצָה. אָמֵן כֹּן יְהִי רְצוֹן:**

(קודם ברכת המפיל נוהגים לומר "רבוננו של עולם הריני מוחל וסולח", ונוהגים לאומרו אף בשבתות וימים טובים, אבל בשבתות וימים טובים לא יאמר את מה שמופיע באותיות הקטנות)

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַרִינִי מוֹחֵל וְסוֹלַח לְכָל מִי
שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי, אוֹ שִׁחַטָּא כְּנֶגְדִי בֵּין
בְּגוֹפִי, בֵּין בְּמִמוֹנִי, בֵּין בְּכַבּוּדִי, בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר
לִי, בֵּין בְּאַנְסִי בֵּין בְּרְצוֹן, בֵּין בְּשׁוּגְגִי בֵּין בְּמִזִּיד,
בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה, בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין
בְּגִלְגוּל אַחֵר, לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם
אָדָם בְּסִבָּתִי. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא
אֶחְטָא עוֹד, וּמָה שִׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִחֶק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אָבֵל לֹא עַל**

יְדֵי יִסּוּרִין וְחֻלָּאִים רָעִים. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבָבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

(בלילות) (החול) (אומרים)
הִשְׁפִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם,
וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ, וְתַקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ, וְהִגּוּ בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב, דָּבָר, חָרָב,
חֲלִי, צָרָה, רָעָה, רָעָב, וְיִגּוֹן וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה. שֶׁבֶר וְהִסֵּר הַשָּׁטָן מִלְּפָנֶיךָ
וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וְשָׁמֵר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה מְכַל דָּבָר רָע
וּמִפֶּחַד לִילָה. בְּרוּךְ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

(בלילות) (שבת) (וימים) (טובים) (אומרים)
הִשְׁפִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם,
וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ, וְתַקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ, וְהִגּוּ בְּעַדְנוּ, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ סִפְתָּ
שָׁלוֹם. בְּרוּךְ הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם:

(יש להשתדל בכל עוז שלא להפסיק בדיבור בין ברכת "המפיל" לשינה, זולת בפסוקי "קריאת שמע"
ושאר פסוקים שנוהגים לומר. ואם עבר ודיבר, אין ברכתו לבטלה, ואינו חוזר ומברך. ואם צמא
למים רשאי לברך "ברכת הנהנין" ולשתות אחר ברכת "המפיל". וכן רשאי לברך ברכת "אשר יצר"
אחר ברכת "המפיל". וכן מותר לדבר לצורך גדול, כגון להשתיק תינוק המפריעו לישון (יחו"ד ח"ג))
(אם ישן אחר חצות הלילה יאמר ברכת המפיל ללא שם ומלכות)

בְּרוּךְ [אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם] הַמְּפִיל חֲבָלֵי שֵׁנָה

עַל עֵינַי, וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפֵי, וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית

עֵינַי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתַי, שְׁתִּשְׁכַּחֲנִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתִרְגְּלֵנִי
לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאֵל תִּרְגְּלֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה, וְאֵל
תְּבִיאֵנִי לַיָּדִים חֹטֵא, וְלֹא לַיָּדִים נְסִיוֹן, וְלֹא לַיָּדִים
בְּזִיוֹן, וְיִשְׁלַט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב, וְאֵל יִשְׁלַט בִּי יֵצֶר
הָרָע, וְתִצְלֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וּמִחֲלָאִים רָעִים, וְאֵל
יְבַהֵילֵנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים,
וְתֵהֵא מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישׁוֹן
הַמָּוֶת. בְּרוּךְ [אַתָּה יְהוָה] הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ
בְּכַבֹּדוֹ:

(יכוון בקריאת שמע זו לקיים מצוות יחוד השם)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אַחַד:

(בלש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לְבַבְךָ. וְשִׁנַּנְתֶּם לְבַנְיָדְךָ
וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבִקְוִמְךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתַּבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בְּיַתְדְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת דְּגַנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֶבְדַּתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה

נָתַן לָכֶם. וְשַׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם
וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתֶּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וְכִתְבֹתֶם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכַּנֹּף
פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם (יְדִישׁ אֶת הָאוֹת ז) אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ (יְדִישׁ אֶת
הָאוֹת ז) וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(וחוזר ואומר) יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמַת.

יַעֲלֶזוּ חֲסִידַי בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשֻׁכְבוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם :

הִנֵּה מִטָּתוֹ (ידגיש את הט' של מטתו) שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים
גְּבֻרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל : כָּלֵם אַחֲזִי
חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד
בְּלִילוֹת : (ג' פעמים)

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחַנְדֶּךָ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם :

(טוב לומר פסוקים אלו לפני יושב בستر עליון)
אם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבְּתָ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ : שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי בְּצַל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי : אֲנִי שִׁכְבְּתִי וְאִישְׁנָה הִקִּיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי : בְּיָדְךָ
אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמַת :

יָשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן : אִמֵּר
לִיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אָבֹטָח בּוֹ : כִּי
הוּא יִצְיַלְךָ מִפֶּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת : בְּאֶבְרָתוֹ
יִסֹּד לְךָ וְתַחַת כְּנַפָּיו תִּחְסֶה צָנָה וְסַחֲרָה
אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיִלָּה מִחַץ יַעוּף יוֹמָם :
מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְלֶךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד צְהָרִים : יִפֹּל
מִצִּדָּךְ אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אֲתָה
יְהוָה מַחְסֵי :

(יעמוד ויאמר וידוי, וישחה ראשו, ויכה באגרופו על לבו בכל תיבה של הודוי, ואין לאומרו בליל שבת
ובשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון. וכן אין לאומרו במוצ"ש עד חצות הלילה, וכן במוצאי יו"ט
ור"ח, וכיוצא בזה.)

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבְאֵר
לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּכָנוּ מִתְחַנְּתֵנוּ.
שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וּקְשֵׁי עֶרֶף לֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אָבָל חָטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ : אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזְלָנוּ.
דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ.

חֲמִסָּנוּ. טַפְּלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ יַעֲצוֹת
רְעוֹת. כְּזָבָנוּ. כְּעִסָּנוּ. לִצָּנוּ. מְרַדְּנוּ. מְרִינוּ
דְּבַרְיָךְ. נֹאצָּנוּ. נֹאפְנוּ. סַרְרָנוּ. עֹיִנוּ. פִּשְׁעָנוּ.
פְּגַמְנוּ. צַרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיָנוּ עֲרָף.
רִשְׁעָנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסַרְנוּ
מִמְצוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ.
וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

(אחר כך יאמר: "אנא בכח" כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה
ג' פעמים)

(ליל א) אָנָּא בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)
(ליל ב) קָבַל רַנַּת, עֲמָךְ. שְׁגַבְנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)
(ליל ג) נָּא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבַבַּת שְׁמַרְם: (נג"ד יכ"ש)
(ליל ד) בְּרַכְס טַהֲרַם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גְּמַלְם: (בט"ר צת"ג)
(ליל ה) חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרַב טוֹבָךָ, נַהֵל עֲדָתְךָ: (חק"ב טני"ע)
(ליל ו) יַחֲדֵי גְּאָה, לְעַמְּךָ פִּנְה, זִוְכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: (יג"ל פז"ק)
(ליל ז) שׁוֹעֲתָנוּ קָבַל, וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
(בלחש) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד :

אַתָּה תַּקוּם תַּרְחַם צִיוֹן, כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא
מוֹעֵד: בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה
אֵל אֲמַת: בְּטוֹב אֱלִין וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים: תוֹרָה

צָוָה לָנוּ מֹשֶׁה מִוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב:

סדר הדלקת נרות שבת

(לפני הדלקת נרות שבת תברך:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

(לפני הדלקת נר של יום טוב תברך:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (אם חל בשבת

(יוסיף: (שַׁבָּת) (ו) יום טוב:

שיר השירים

(ען שיר השירים קדש קדשים, אין בכל ימות השבוע שעה מקדשת כשעה זו שהאדם פשט בגדי חול וטבל ולבש מחלצות, ואז נכר ומתגלה תוספת אור קדשת השבת בגוף האדם. וזו שעת הכשר שיהיה ראוי לקרות שיר השירים קדש קדשים (פתח הדביר).)

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו
ודחילו, ליחדא שם אות יי"ד אות ה"א באות ו"א"ו אות ה"א, ביחדא
שלים בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לשורר בקול נעים שיר
השירים, קדש קדשים, לעורר חבצלת השרון, לשיר בקול נעים גילת
ורגן כבוד הלבנון, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ורעותא
וחדותא דלבא, ששון ושמחה ומצא בה, תודה וקול זמרה, ותעלה
לפניך קריאת שיר השירים כאלו אמרו שלמה בעצמו, וכאלו השגנו
כל הסודות החתומים בו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו
כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי:

(קודם שיר השירים אומרים פסוק זה)
יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את
קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה:

א שיר השירים אשר לשלמה: ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין: לריח
שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות
אהבוך: משכני אחריך נרוצה הביאני המלך
חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין

מִישָׁרִים אֶהְבֹּד: שְׁחֹרָה אָנִי וְנֹאֶה בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קֶדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה: אֵל
תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת שְׁשִׁזְפַתְנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי
אֲמִי נָחֵרוּ בִי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמִי
שְׁלִי לֹא נְטָרְתִי: הַגִּידָה לִי שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי אֵיכָה
תִּרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֵמָה אֶהְיָה
כְּעֹטֶיָה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיד: אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ
הַיָּפָה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֶת
גְּדִיתֶיךָ עַל מְשֻׁכְנוֹת הָרְעִים: לְסִסְתִי בְּרֻכְבִּי
כְּרַעַה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נָאוּ לְחִינֶיךָ בַּתָּרִים
צְנֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם
נְקֻדוֹת הַכֶּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נָתַן
רִיחוֹ: צְרוֹר הַמֶּר דּוֹדִי לִי בִּין שְׁדֵי יָלִין: אֲשַׁכַּל
הַכֶּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכֶרְמֵי עֵין גְּדִי: הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי
הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הִנֵּךְ יָפָה דּוֹדִי אֶף נְעִים
אֶף עֲרֻשָׁנוּ רַעֲנָנָה: קִרוֹת בְּתֵינוּ אֶרְזִים רַהֲיִטְנוּ
בְּרוֹתִים:

ב אָנִי חִבַּצְתָּת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשֶׁנֶת הָעֲמָקִים :
כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת :
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כִּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצֵלוֹ
חֲמִדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֶכְי : הֵבִיאֲנִי אֶל
בֵּית הַיָּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֶהָבָה : סִמְכוּנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת
רְפָדוֹנִי בַתְּפוּחִים כִּי חוֹלַת אֶהָבָה אָנִי : שְׁמְאֵלוֹ
תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנִי : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה אִם
תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעוֹרְרוּ אֶת הָאֶהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ :
קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מִקַּפֵּץ
עַל הַגְּבְעוֹת : דּוֹמָה דּוֹדִי לְצָבִי אוֹ לְעֹפֵר
הָאֵילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן
הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים : עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי
קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי לָךְ : כִּי הִנֵּה הִסְתָּיו
עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֵּךְ לוֹ : הִנְצָנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ :
הַתְּאֵנָה חֲנִטָּה פִּגְיָה וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ
קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי לָךְ : יוֹנְתִי בְּחִגְוִי

הַסַּלַע בְּסִתֵּר הַמְדַרְגָּה הִרְאִינִי אֶת מְרֵאִידֶךָ
הַשְּׁמִיעֵינִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֵאִידֶךָ
נְאוּהָ: אֶחְזוּ לָנוּ שׁוֹעָלִים שׁוֹעָלִים קִטְנִים
מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר: דּוֹדֵי לִי וְאֲנִי
לוֹ הָרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שְׂיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצִּלָּלִים סָב דָּמָה לָךְ דּוֹדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֵר
הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּתָר:

ג עַל מִשְׁכְּבֵי בַלִּילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי
בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מְצֵאתִיו: אֶקוּמָה נָא וְאֶסּוּבָבָה
בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֵת שְׂאֵהָבָה
נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מְצֵאתִיו: מְצֵאוּנִי הַשְּׁמֵרִים
הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֵת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם:
כְּמַעַט שְׁעַבְרַתִּי מֵהֶם עַד שְׁמְצֵאתִי אֵת
שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אֶחְזַתִּיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד
שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל בֵּית אֲמִי וְאֶל חֶדֶר הוֹרַתִּי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעוֹרְרוּ אֵת

הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפָץ : מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר
כְּתִימָרוֹת עֵשׂוֹן מִקְטָרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל
אֲבָקֶת רוֹכֵל : הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים
גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל : כֹּלָם אֲחֵזִי
חָרֵב מִלְמָדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד
בְּלִילוֹת : אֲפָרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מֵעֲצֵי
הַלְבָּנוֹן : עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֵרְכָבוֹ
אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֱהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם :
צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֶטְרָה
שְׁעֵטְרָה לוֹ אָמוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִחַת
לְבוֹ :

ד הַנֶּדֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי הַנֶּדֶךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד
לְצַמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֵזִים שְׁגָלְשׁוּ מִהַר גִּלְעָד :
שְׁנֵיךָ כְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה שְׁכָלָם
מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם : כְּחוּט הַשָּׁנִי
שְׂפִתֶיךָ וּמִדְבָּרֶיךָ נְאוּהָ כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ
מִבַּעַד לְצַמְתֶּךָ : כְּמַגִּדֵל דָּוִד צִנְאֲרֶךָ בְּנוֹי

לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי
הַגְּבוּרִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה
הָרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנִים : עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצְּלָלִים אֵלֶיךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר וְאֵל גְּבֻעַת
הַלְּבוֹנָה : כִּלְךָ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ : אֲתִי
מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ
אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֵנוֹת אֲרִיּוֹת
מִהַרְרֵי נְמָרִים : לְבַבְתִּנִּי אֲחֹתִי כָלָה לְבַבְתִּינִי
בְּאֲחַת מַעֲיִנֶיךָ בְּאַחַד עֲנָק מִצִּוְרָנֶיךָ : מַה יָּפוֹ
דְּדִיךָ אֲחֹתִי כָלָה מַה טָּבוּ דְדִיךָ מֵיַיִן וְרִיחַ
שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים : נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׂפָתוֹתֶיךָ
כָּלָה דָּבֵשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֵמַתֶיךָ
כְּרִיחַ לְבָנוֹן : גֹּן נְעוּל אֲחֹתִי כָלָה גֹל נְעוּל מַעֲיָן
חֲתוּם : שְׁלַחֲךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם נָרְדִים : גִּרְדִּי וְכַרְכֹּם קָנָה וְקַנְמוֹן עִם
כָּל עֵצֵי לְבוֹנָה מִר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל רְאֵשֵׁי
בְּשָׂמִים : מַעֲיָן גְּנִים בְּאֵר מִים חַיִּים וְנִזְלִים מִן

לְבָנוֹן : עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תֵימָן הִפְיַחֵי גַנִּי יִזְלוּ
בְּשָׁמָיו יָבֹא דוֹדֵי לִגְנוֹ וַיֹּאכֵל פְּרִי מִגְדָּיו :

הַ בָּאתִי לִגְנֵי אֲחֹתִי כִּלְהָ אֲרִיתִי מוֹרֵי עֵם
בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עֵם
חֲלָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים : אֲנִי
יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אֲחֹתִי
רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׁרָאשִׁי נִמְלָא טָל קוֹצוֹתַי
רְסִיסֵי לִילָה : פִּשְׁטֹתַי אֶת פֶּתְנֹתַי אֵיכָכָה
אֶלְבָּשְׁנָה רַחֲצֹתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנִיפִם :
דוֹדֵי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וַיַּמְעִי הָמוֹ עָלָיו : קִמְתִּי
אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדֵי וַיִּדֵּי נָטְפוּ מוֹר וַאֲצַבְעֹתַי מוֹר
עָבַר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל : פֶּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדֵי
וְדוֹדֵי חָמַק עָבַר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ
וְלֹא מִצְאֹתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי : מִצְאֹנִי
הַשְּׁמֵרִים הַסַּבְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְּצֵעוֹנֵי נִשְׂאוּ
אֶת רִדֵּי מֵעָלַי שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת : הַשְּׁבַעְתִּי
אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דוֹדֵי מֶה

תגידו לו שחולת אהבה אני : מה דודך מדוד
היפה בנשים מה דודך מדוד שפכה השבעתנו :
דודי צח ואדום דגול מרבבה : ראשו כתם פז
קוצותיו תלתלים שחרות כעורב : עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישובות על
מלאת : לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נטפות מור עבר : ידיו גלילי
זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספירים : שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני
פז מראהו כלבנון בחור כארזים : חכו
ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות
ירושלים :

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו לערוגות הבשם
לרעות בגנים וללקט שושנים : אני לדודי
ודודי לי הרעה בשושנים : יפה את רעיתי
כתרצה נאנה פירושלים אימה פנדגלות : הסבי

עִינֵיךָ מִנְגִדִי שְׁהִם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעֵזִים
שֶׁגִלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד : שְׁנֵיךָ כְּעֶדֶר הָרְחִלִים שֶׁעָלוּ
מִן הַרְחָצָה שֶׁכָּלֶם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְּלָה אֵין
בָּהֶם : כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצַמֶּתֶךָ :
שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנַיִם פִּילְגָשִׁים וְעַלְמוֹת
אֵין מִסְפָּר : אַחַת הִיא יוֹנְתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא
לְאַמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת
וְיִאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וְיִהְלֻוּהָ : מִי זֹאת
הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלִבְנָה בָּרָה כַּחֲמָה
אַיִמָּה כַּנְּדָגְלוֹת : אֵל גִּנַּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת
בְּאָבִי הַנַּחֲל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגָּפֹן הַנִּצּוֹ
הָרִמְנַיִם : לֹא יִדְעֶתִי נַפְשִׁי שְׁמֵתֵנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי
נְדִיב :

ז שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנַחֲזָה בְּךָ
מָה תִּחַזְוּ בַשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנָיִם : מָה יָפוֹ
כְּעַמִּיךָ בְּנִעְלָיִם בַּת נְדִיב חֲמוּקִי יִרְכִּיךָ כְּמוֹ
חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֹן : שְׁרִירָךָ אֶגֶן הַסֶּהַר אֶל

יְחַסֵּר הַמֶּזֶג בְּטֶנֶדַּךְ עֲרַמַת חֲטִיִּים סוּגָה
בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׁדִיִּךְ כְּשֵׁנִי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי
צְבִיָּה: צִוְאַרְךָ כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן עַל שַׁעַר בֵּית רַבִּים אֲפִיךָ כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן
צוּפָה פְּנֵי דְמָשֶׁק: רֵאשֶׁדְךָ עָלֶיךָ כְּפַרְמֶל וְדַלַת
רֵאשֶׁדְךָ כְּאַרְגָּמֹן מְלֶךְ אָסוּר בְּרִהֲטִים: מַה יִּפִּית
וּמַה נְעַמְתָּ אֶהְבָּה בַּתְּעַנּוּגִים: זֹאת קוֹמְתֶךָ
דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׁדִיִּךְ לְאַשְׁכְּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה
בְּתַמָּר אַחְזָה בְּסִנְסֶנִּי וַיְהִיו נָא שְׁדִיִּךְ
כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֲפִיךָ כַּתְּפוּחִים: וְחִכְךָ
כְּיִין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמִישָׁרִים דוֹבֵב שְׁפָתֵי
יְשָׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ: לְכֵה דוֹדִי
נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בְּכַפְרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים
נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַח הַסְּמִדָּר הַנִּצּוֹ
הַרְמוֹנִים שָׁם אָתָּן אֶת דִּדִּי לָךְ: הַדּוֹדָאִים נָתַנּוּ
רִיחַ וְעַל פְּתַחֵינוּ כָּל מִגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים
דוֹדִי צְפִנְתִּי לָךְ:

ח מי יתנדף כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֶמְצֵאָה
בַּחוּץ אֲשַׁקֶּה גַם לֹא יְבוֹזוּ לִי: אֶנְהַגֶּה אֲבִיָּאָה
אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיָּו הַרְקַח
מֵעֶסֶיס רַמְנִי: שְׂמֵאלוּ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ
תַּחֲבִיקֵנִי: הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵה
תַּעֲרִירוּ וּמֵה תַעֲרָרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: מִי
זֹאת עֵלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָה תַּחַת
הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךְ שָׁמָּה חֲבַלְתֶּךְ אִמָּךְ שָׁמָּה
חֲבַלָּה יִלְדֶתֶךְ: שְׂיִמְנִי כַחוֹתֶם עַל לִבֶּךָ כַחוֹתֶם
עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה כַמּוֹת אֱהָבָה קָשָׁה כְּשֵׂאוֹל
קִנְיָה רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתִּיָּה: מִיִּם רַבִּים
לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא
יִשְׁטַפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֱהָבָה
בוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשִׂדִים אֵין לָהּ
מֵה נַעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַּר בָּהּ: אִם חוֹמָה
הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם דָּלַת הִיא נָצוּר
עָלֶיךָ לוּחַ אֶרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשִׂדִי כַמְגִדְלוֹת אֶז
הִיִּתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרִם הִיָּה

לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת הַכָּרֶם לְנֹטָרִים
אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף : כִּרְמֵי שְׁלִי לְפָנַי
הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֵתֶיךָ לְנֹטָרִים אֶת פְּרִיו :
הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ
הַשְּׂמִיעֵנִי : בְּרַח דּוֹדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה
הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם :

הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי :

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂבֻכּוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ, שֶׁהוּא קִדָּשׁ קִדָּשִׁים, בְּזֻכּוֹת
פְּסוּקֵינוּ, וּבְזֻכּוֹת תְּבוֹתֵינוּ, וּבְזֻכּוֹת אוֹתֵינוּ, וּבְזֻכּוֹת נִקְדוּתֵנוּ, וּבְזֻכּוֹת
טַעֲמֵנוּ וְצִרוּפֵנוּ וְרַמְזֵנוּ וְסוּדוּתֵנוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים
הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהֵא שְׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת
הַאֲזָנָה, וְנִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתֵר לָנוּ, וְתִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ
קְרִיאַת שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלּוֹ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים
אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וְסוּתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנַאֲיוֹ, וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שֶׁהַנִּפְשׁוֹת,
הַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת, נִחְצְבוֹת מִשָּׁם, וְכֵאלּוֹ עֲשִׂינוּ כָּל מָה שֶׁמִּטָּל עָלֵינוּ
לְהַשִּׁיג בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה, בֵּין בְּגִלְגוּלִים אַחֲרִים, וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָם
וְהַזֹּכִים לְעוֹלָם הַבָּא, עִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְחַסִּידִים. וּמֵלֵא כָּל מְשָׁאֵלוֹת
לְבָנוּ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעִם יַדֵּינוּ
בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה וְהַרְוָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂי יַדֵּינוּ,
וּמַעֲפָר עֲנֵינוּ תְּקִימוֹנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוּתֵנוּ תִּרְוַמְמוֹנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתְּךָ
לְעִיר קִדְשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך מלכותה, ונצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן - יהא שמה רבה ...] יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. [אמן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן. [אמן]

קבלת שבת

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ונפשתי ידיו יצרו: באו

נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנֶי יְהוָה לְעִשְׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם
מְרֵעִיתוֹ וְצֹאן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ : אֶל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמִרְיָבָה
כִּיּוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר : אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֲנוּנֵי גַם רָאוּ פַעְלֵי :
אֲרַבְעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תִּלְעִי לְבַב הֵם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דַרְכֵי :
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאַפִּי אִם יִבְאוּ אֶל מְנוּחָתִי :

(מזמור כנגד יום שני)

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוֹ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ
בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו :
כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עַז וְתִפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז : הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְחֻצְרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ : אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מָלְךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל
תִּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוּ : יַעֲלֹז שָׂדֵי וְכֹל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כָּל עֵצֵי יַעַר : לְפָנֶי יְהוָה כִּי בָא
כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ :

(מזמור כנגד יום שלישי)

יְהוָה מָלְךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִים רַבִּים : עָנָן וְעַרְפֶּל סְבִיבּוֹ צֹדֵק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאוֹ : אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְדֵּף וְתִלְהֵט סְבִיב צָרִיו : הַאִירוּ בְּרַקְיוֹ
תִּבְל רָאֲתָה וְתַחַל הָאָרֶץ : הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה מִלְּפָנֵי אֲדוֹן
כָּל הָאָרֶץ : הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֹדֵקוֹ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ : יִבְשׁוּ כָּל עֵבְדֵי
פֶּסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים : שְׁמַעַה וְתִשְׁמַח
צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה : כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל
כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נְעֻלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים : אֶהְיֶי יְהוָה שְׂנֵאוֹ רַע שְׁמֵר נִפְשׁוֹת
חִסִּידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יִצִּילֵם : אֹרֶז זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָיִל לֵב שְׁמֵחָה : שְׁמְחוּ
צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קֹדֶשׁוֹ :

(מזמור

כנגד

יום

רביעי)

מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוּעַ
קִדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ : זָכַר חֲסִדּוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֲרָץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הֲרִיעוּ
לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ : זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זְמֵרָה : בְּחִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֵאוּ תַבַּל וַיִּשְׁבְּי בָּהּ : נְהָרוֹת יִמְתְּאוּ כִּף יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ : לְפָנֵי יְהוָה
כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תַבַּל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

(מזמור

כנגד

יום

חמישי)

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ : יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וָרֶם
הוּא עַל כָּל הָעַמִּים : יוֹדוּ שְׁמֶךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא : וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט
אָהַב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וּצְדִיקָה בִּיַעֲקֹב אֶתְּהָ עָשִׂיתָ : רוּמְמוֹ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא : מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו
וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְיָאֵי שְׁמוֹ קִרְיָאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם : בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹּר
אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נְתַן לָמוֹ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא
הַיִּתָּ לָהֶם וְנִקַּם עַל עֲלִילוֹתָם : רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר
קִדְשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

(מזמור

כנגד

יום

שישי)

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ : עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ
לְפָנָיו בְּרִנְנָה : דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ (ולא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ
וְצֵאן מִרְעִיתוֹ : בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרְתּוֹ בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ :
כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד דָּר וְדָר אֲמוּנָתוֹ :

מְזִמּוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹים הָבוּ לַיהוָה

כְּבוֹד וְעַז : הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ

לִיהוֹה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים : קוֹל יְהוָה
בַּפֶּחַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר : קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים
וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקֵידֵם כְּמוֹ
עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִין כְּמוֹ בֶן רֵאמִים : קוֹל יְהוָה
חָצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ : קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְּבַר יָחִיל
יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֲיִלוֹת
וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת וּבִהִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד : יְהוָה
לְמַבּוּל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יְהוָה מִלֶּךְדָּ לְעוֹלָם : יְהוָה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

לְכֹה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כֹּלָה, פְּנֵי שַׁבָּת

נִקְבְּלָה :

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד, הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל
הַמְּיַחֵד, יְהוָה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם
וּלְתַפְאֵרַת וּלְתִהְלָה :

לְקַרְאֵת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָה, כִּי הִיא מִקּוֹר
הַבְּרָכָה, מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה
בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה :

מִקְדָּשׁ מִלְּדָ עִיר מְלוּכָה, קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהִפְכָה, רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא, וְהוּא
יִחְמוּל עָלֶיךָ חֶמְלָה :

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאָרֶתְךָ
עַמִּי, עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל הַלְחָמִי, קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי
גְּאֻלָּה :

הַתְּעוֹרְרִי, הַתְּעוֹרְרִי, כִּי בָּא אֲוִירְךָ קוּמִי אֲוִירִי,
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה :

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי, מֵהַ תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמֵהַ
תִּתְחַלֵּץ, בְּדָ יִחָסוּ עֲנִיִּי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל
תִּלְהָה :

וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסֵיד, וְרַחֲקוּ כָּל מִבְּלָעֵיד,
יְשִׁישׁ עָלֵיד אֶלְהֵיד, כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כֶּלֶה :

יָמִין וּשְׂמָאל תִּפְרוֹצִי, וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצִי, עַל
יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי, וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיָלָה :

בָּאִי בְּשָׁלוֹם עֵטָרֶת בִּיעָלָה, גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרָנָה
וּבְצַהֲלָה, תּוֹדֵ אֶמּוֹנֵי עַם סָגְלָה :

(יפנה לימין ויאמר בקול)
בָּאִי כֶּלֶה,

(יפנה לשמאל ויאמר)
בָּאִי כֶּלֶה, תּוֹדֵ אֶמּוֹנֵי עַם סָגְלָה :

(כשיאמר "בואי כלה" פעם שלישית יכוון לקבל תוספת הנפש, ויאמר בלחש)
בָּאִי כֶּלֶה, שֶׁבֶת מִלְּכָתָא :

(מי שלא הספיק לומר את שיר השירים יאמר פסוקים אלו שסימנם יעק"ב)
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כִּי טוֹבִים דְּדִידֵי מִיָּין : עוֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תֵימָן,
הַפִּיחֵי גַנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹ, יָבֵא דוֹדֵי לִגְנוֹ וַיֹּאכֵל פְּרִי מִגְּדֵיו : קוֹל דוֹדֵי הִנֵּה
זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת : בָּאתִי לִגְנֵי אַחֲתֵי כֶּלֶה,
אַרִיתִי מוֹרֵי עַם בְּשִׁמִּי, אֶכְלֹתִי יַעֲרֵי עַם דְּבִשִּׁי, שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֲלָבֵי,
אֶכְלוּ יַרְעִים שְׁתַּנוּ וּשְׁכְרוּ דוֹדִים :

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר וְעַמּוּד כְּלָם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לַהֲתַפְּאֵר :

(אין אומרים "במה מדליקין" בערב שבת שחל בו יום טוב או ערב יום טוב, ולא בחול המועד, ולא בערב שבת חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האבל.)

א. בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ, וְלֹא בַחֲסוֹ, וְלֹא בְכֶלֶד, וְלֹא בְפִתִילַת הָאֵידוֹן, וְלֹא בְפִתִילַת הַמַּדְבָּר, וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בְזָפֶת וְלֹא בְשַׁעוּה, וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק, וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרָפָה, וְלֹא בְאַלְיָה, וְלֹא בְחֶלֶב. נְחוּם הַמְּדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָׁל, וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבֻשָׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ : **ב.** אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְיוֹם טוֹב, רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרוֹן מְפִנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת, וְחֲכָמִים מִתִּירִים בְּכָל הַשְּׂמֵנִים בְּשֶׁמֶן שְׂמֶשֶׁמִין, בְּשֶׁמֶן אֶגוֹזִים, בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת, בְּשֶׁמֶן דָּגִים, בְּשֶׁמֶן פְּקוּעוֹת, בְּעֶטְרוֹן וּבְנֶפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלֶּא בְשֶׁמֶן זֵית בְּלֶבֶד : **ג.** כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלֶּא פְּשִׁתָּן, וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא טְמֵאת אֱהֻלִים, אֶלֶּא פְּשִׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד שְׁקִפְלָה וְלֹא הַבְּהֵבָה, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אֹמֵר טְמֵאָה הִיא, וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ, רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא, וּמְדַלִּיקִין בָּהּ : **ד.** לֹא יְקוּב אָדָם שְׁפוּפָרַת שֶׁל בֵּיצָה, וְיִמְלֶאנָה שְׁמֹן, וְיִתְנַנֶּה עַל פִּי הַנֵּר בְּשִׁבִיל שְׁתֵּהא מְנֻטְפָת, וְאֶפְלוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס, וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר, אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלָּה מִתֵּר, מְפִנֵי שֶׁהוּא כָּלִי אֶחָד : לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שְׁמֹן, וְיִתְנַנֶּה בְּצַד הַנֵּר, וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשִׁבִיל שְׁתֵּהא שׁוֹאֲבָת, וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר : **ה.** הַמְּכַבֶּה אֶת הַנֵּר מְפִנֵי שֶׁהוּא מִתִּירָא מְפִנֵי גוֹיִם, מְפִנֵי לְסָטִים, מְפִנֵי רוּחַ רָעָה, מְפִנֵי הַחוּלָה שְׁיִשּׁוֹן פְּטוּר. כָּחַס עַל הַנֵּר, כָּחַס עַל הַשְּׁמֹן, כָּחַס עַל הַפְּתִילָה חִיב, וְרַבִּי יוֹסִי

פּוֹטֵר בְּכֵלֹ, חוּץ מִן הַפְּתִילָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַם : ו. עַל שְׁלֹשׁ
עֲבִירוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת לְדָתָן עַל שֶׁאֵינָן זֹהִירוֹת בְּנֹדָה וּבַחֲלָה
וּבַהֲדַלְקַת הַנֵּר : ז. שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹמַר בַּתּוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב
שַׁבַּת עִם חֲשֻׁכָה, עֲשֶׂרְתָּן? עֲרַבְתָּן? הֲדַלִּיקוּ אֶת הַנֵּר! סָפַק חֲשֻׁכָה, סָפַק
אֵינָהּ חֲשֻׁכָה, אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנּוֹדָאֵי, וְאֵין מְטַבִּילִין אֶת הַפְּלִים, וְאֵין
מִדְּלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת, אֲבָל מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָאֵי, וּמַעֲרַבִין וְטוֹמְנִין אֶת
הַחֲמִין :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי
חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל
בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרִי
בְּנֵיךְ אֶלָּא בּוֹנֵיךְ : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם
בָּךְ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ :
וְרֵאֵה בְּנִים לְבְּנֵיךְ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכַשׁוֹל : יְהוָה עֲזֵ
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

(הצבור אומרים כאן קדיש "על ישראל")
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, פרעויתה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן - יהא
שמה רבה ...] יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי ותברך.

וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמָה
דְּקִדְשָׁא, בְּרִידָּהּ הוּא. [אַמֶּן] לְעֵלָּא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבְּחָתָּא
וְנַחֲמָתָּא, דְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אַמֶּן. [אַמֶּן]

על ישראל ועל רבנו. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
דְּעֵסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קִדְשֵׁתָּא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר. יְהֵא
לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסִדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא
וְאַמְרוּ אַמֶּן. [אַמֶּן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיח וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרוּ אַמֶּן. [אַמֶּן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ
אַמֶּן. [אַמֶּן.]

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ
וְאַמוֹנַתֶּךָ בַּלַּיְלוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֶל עָלֵי
הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי
יְדֶיךָ אֲרִינּוּ: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכֹסִיל לֹא יָבִין
אֶת זֹאת: בְּפִלְחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל
פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמַדֵם עַד־יְעַד: וְאַתָּה מְרוֹם
לְעֵלְמָא יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה

אִיבִידָּ יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֵלֵי אָוֶן : וַתָּרֶם
כְּרָאִים קֶרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמֹן רַעְנָן : וַתַּבֵּט עֵינַי
בְּשׁוּרֵי בִקְמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזֵנַי :
צַדִּיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה :
שְׁתוּלִים בְּבַיִת יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ :
עוֹד יִנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד
כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עֹלָתָה בּוֹ :

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר
אֶף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כְּסֶאֶד מֵאֵז
מֵעוֹלָם אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִים : מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בַּמָּרוֹם יְהוָה :
עֲדַתֶּיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְּשׁ יְהוָה
לְאֶרֶץ : יָמִים :

תפילת ערבית של שבת

(בליל ראש חודש יש הנוהגים לומר כאן מזמור ברכי נפשי (המופיע בתפילת ערבית של חול))

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד קָיִי בְּנֵא"וֹ קָיִי בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֶרְבִית שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ, שֶׁתִּקַּן
יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמְצֻוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקַּן אֶת
שְׂרָשֶׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.
וַיְהִי נֵעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהוּ: (שתי פעמים)

(ואומר החזן חצי קדיש)
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמֵהּ רַבָּה ...] יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתִבְרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקֹדֶשׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מוֹן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא
וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּ בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן]

(ואומר החזן:) בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

(ועונים הקהל:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

(ואומר החזן:) בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

ק"ש וברכותיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה, פּוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתַבּוּנָה, מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים,
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
כְּרָצוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אָהֲבַת, תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ,

וְנִשְׁמַח וְנִעְלֶז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ, וּמִצְוֹתֶיךָ
וּחֻקֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ,
וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים מצוות עשה מן התורה לקרוא קריאת שמע של ערבית, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו עם זו, ויאמרה בכונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל – הבן ישראל, יהוה – אדון הכל היה הווה ויהיה, אלהינו – אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה – כנ"ל, אחד – יחיד ומיוחד – שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם – יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֶחָד:

(בלחש:) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ. וְשִׁנְנַתֶם לְבַבְּךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל יְדֵיךָ וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בְּיַתְדְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטַּר
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת דְגָנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אֵף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֶּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהָה עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתְּם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתְּם אֶתְּם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בְּיַתְדְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף
פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם (יְדִישׁ אֶת הָאוֹת ז) אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ (יְדִישׁ אֶת
הָאוֹת ז) וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(וְעוֹנִים הִקְהִלִי): אָמֵת : (וְחֹזֵר הַחֲזִין): יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת :

וְאַמוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה
אֲלֵהֵינוּ וְאִין זולָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ,
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגְּאֵלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכַּף כָּל
עָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְּשַׁלֵּם
גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים,
וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ, הַמְּדַרְיֵכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, הָאֵל
הַעֲשֶׂה לָנוּ נְקָמָה בַּפְּרָעָה, בָּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם, הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף,
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.
רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ,
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ
כְּלָם מִי כָמֶכָה בְּאֵלִים יְהוָה, מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלָּתוֹ, עֲשֶׂה פְלָא : מַלְכוּתוֹ יְהוָה
אֲלֵהֵינוּ רְאוּ בְּנֵיךְ עַל הַיָּם, יַחַד כְּלָם הוֹדוּ

וְהַמְּלִיכּוֹ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד :
וְנֹאמַר : כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וַגָּאֲלוּ מִיַּד
חֲזַק מִמֶּנּוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל :

הַשְּׂפִיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת
שְׁלוֹמֶךָ, וְתִקַּנְנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְהִגּוּ בַּעֲדֵנוּ, (באמרו
"ופרש עלינו" יעמוד ויכוון לקבל תוספת נשמה) וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ סִפְת שָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַפּוֹרֵשׁ סִפְת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן :

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדוֹרְתֵם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲוֹת הִיא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ :

(ואומר

החזן

חצי

קדיש)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יְתִבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן : [אָמֵן]

תפילת שבע (עמידה לליל שבת)

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, (בשבת שובה

מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן

אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מִגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטֶּל. (בַּחֹרֶף:) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכֶד מִמִּית וּמַחֲיֵה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. (בַּשַּׁבָּת שׁוֹבֵה מוֹסִיפִים:) מִי כְמוֹךָ אָב הַרְחֵמוּ, זוֹכֵר
יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :
(בַּשַּׁבָּת שׁוֹבֵה אוֹמְרִים:) הַמְּלֶכֶד הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה קִדְשָׁתָּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשִׁמּוֹד, תִּכְלִית
מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבִרְכָתוֹ מְכַל הַיָּמִים,
וְקִדְשָׁתוֹ מְכַל הַזְּמַנִּים, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשַּׁבָּעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי.
עִם מְקַדְּשֵׁי שַׁבָּעִי, כָּל־שֹׁבְעֵי וַיִּתְעַנְּגוּ
מְטוֹבֶךָ. וְהַשַּׁבָּעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִידַת
יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ, זְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ,
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ
מְטוֹבֶךָ, שְׂמִיחַ נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ

לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשְׁךָ, וַיְנוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֶׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשׁ
הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא, יִגִּיעַ יִרְאָה וַיִּרְצֶה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר, זְכָרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

(בראש חודש:)

ראש חודש חֲדָשׁ הַזֶּה,

חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר

ישועה ורחמים. חוס וחסון, וחמל ורחם עלינו, והושיענו
כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה, ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו.
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון:

(ישתחוה)

מודים

(כשיאמר)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נוודה לך ונספר
תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום
עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך,
המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו
לך:

על הניסים

(בחנוכה ופורים המשולש אומרים כאן על הניסים:)

על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

(בחנוכה אומרים: **בימי מתתיה בן יוחנן** כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל גמור ובהודאה, ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

(בפורים אומרים) **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר הוא חדש אדר ושלקם לבו ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו

וְהַשְׁבוֹתָ לּוֹ גְמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתִלּוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל כָּל־ם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שִׁמְךָ מִלְּפָנָיו, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סְלָה : (בשבת שובה מוסיפים:) וְכָתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל
הַטוֹב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַטוֹב
שִׁמְךָ וְלִךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבִרְכָנוּ אֲבֵינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נְתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרְכָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם. (בשבת שובה מוסיפים:) וּבִסְפָר חַיִּים,

בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוּוֹהוּ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים, וְנִפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפְר
עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מִחֲשָׁבוֹתֶיךָ. יְהִיו כְּמֹץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֵּאדָּ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִי לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בשבת שובה אומר: השלום) בְּמִרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם :

(ואומר החזן עם הקהל מעומד)

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיִּכַּל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק ואלהי יַעֲקֹב, הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קוֹנֵה
בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ, מְגֹן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מְחַיֶּה
מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הָאֵל (בְּשַׁבַּת שׁוֹבָה: הַמִּלָּךְ) הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין
כְּמוֹהוּ, הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדֻשׁוֹ, כִּי בָּם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וְפֶחַד,
וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעִין הַבְּרָכוֹת
וְהַהוֹדָאוֹת, לְאֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וּמְבַרֵּךְ הַשְּׁבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מִדְּשָׁנֵי
עֲנָג, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ,
קְדֻשָּׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ, שִׂמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קְדֻשָּׁה, וְיִנוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל

מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת :

(ואומר החזן קדיש תתקבל)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמֵךְ רַבָּא. [אֲמֹן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתְהָ, וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתְהָ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אֲמֹן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאֲמַרוּ אָמֵן. [אֲמֹן - יְהָא
שְׁמִיָּה רַבָּה ...] יְהָא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעֵלְמֵי וְלְעֵלְמֵי עֲלֵמֵיָּא יְתַבְּרָךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַומֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵךְ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אֲמֹן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרֻכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וּנְחֻמָּתָא, דְּאֲמִירוֹן בְּעֶלְמָא, וְאֲמַרוּ אָמֵן. [אֲמֹן]

תתקבל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קָדָם אַבּוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא וְאֲמַרוּ אָמֵן. [אֲמֹן]

יְהָא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנְחֻמָּה, וְשִׂיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְגֵאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכִפְּרָה וְרוּחַ וְהַצָּלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאֲמַרוּ אָמֵן. [אֲמֹן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בשבת שובה אומר: **השלום**) בְּמַרוֹמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרוּ אָמֵן. [אֲמֹן]

מְזִמּוֹר לְדָוִד יְהוָה רְעִי לֹא אֶחָסֵר : בְּנֵאוֹת
דָּשָׂא יַרְבִּיצָנִי עַל מֵי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי : נַפְשִׁי
יִשׁוּבֵב יִנְחֲנִי בְּמַעְגְּלֵי צַדִּיק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי
יֵאלֶךְ בְּגִיָּא צְלֻמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עַמְדִּי

שְׁבִטָּךְ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הֵמָּה יִנְחַמְנִי : תַּעֲרֹךְ לְפָנַי
שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרֵי דְשִׁנְתְּךָ בְּשֵׁמוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה :
אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשַׁבְּתֵי בְּבֵית
יְהוָה לְאַרְךָ יָמַי :

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דֵּי בְּרָא , כְּרַעוּתְהָ , וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתְהָ , וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ , וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ . [אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל , בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב , וְאִמְרוּ אָמֵן . [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבְּרַךְ .
וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשָּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלָּה . וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא , בְּרִיךְ הוּא . [אָמֵן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא , תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא , דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא , וְאִמְרוּ אָמֵן . [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא , חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצְּלָה . לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן . [אָמֵן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו , הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל , וְאִמְרוּ
אָמֵן . [אָמֵן]

יְהוָה אֵת בְּרַכּוֹ (האומרים קדיש - אומרים):

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד : (והקהל עונים):

עלינו לשבח

עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׂם חֶלְקֵנוּ כִּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהָבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֵנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיָסֵד
אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵן עִזּוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אָמֵת מִלְּפָנֵינוּ וְאֶפְסֵי זוּלָּתוֹ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהָרָה
בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתִקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
אֶלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכָּרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהָרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּכְתוּב
בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

(יש בזה לומר פיוט זה אחר תפילה ערבית של שבת קודש):
יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו:
אחד ואין יחיד פִּיחודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו:

אין לו דַּמוֹת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף. לֹא נֶעְרַךְ אֱלֹהֵי קִדְשׁוֹ:
קִדְמוֹן לְכֹל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רִאשִׁית לְרִאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכֹל נוֹצָר. יוֹרֵה גְדֻלְתּוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֵל. אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמוֹשָׁה עוֹד. נְבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ:
תּוֹרַת אֲמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בְּיָתוֹ:
לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר. דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוּפָה וְיודֵעַ סִתְּרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמוֹתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקָץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לְפִדּוֹת מְחַפֵּי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֲסִידוֹ. בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרֵים. הֵן הֵם יְסוּד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ:
תּוֹרַת מוֹשֶׁה וְנְבוֹאָתוֹ. בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שבת

ליל

סדר

שלום עליכם

(כשיבוא לביתו ינשק ידי אביו ואמו, כי יש סוד בדבר, ואח"כ יסתכל באור הנר אשר ברכו עליו, ויסתכל בשני הנרות ויכוין שהם אחד כנגד זכור ושמור. ואח"כ יעמוד במקום שישב שם אצל השולחן, ויאמר בקול רם: דָא הַיָּא סַעְדָתָא דְחַקְלָא תְּפֻחִין קְדִישִׁין, ויקיף את השלחן פעם אחת, ויקח שתי אגודות הדס (אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור) ויברך עליהם ויריח, ויאמר בפיו: זְכוֹר וְשִׁמּוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד נְאֻמְרוּ, וגם יאמר בלחש: רִים נִיחָם אֶשֶׁה לְיַהֲנֶה, ויקיף בשתיקה פעם שניה את שלחנו בעוד ההדס בידו (אם אין לו הדס יקח מיני בשמים אחרים). ויאמר בשמחה תפלה זו המהוה את קבלת הפנים למלאכים המלוים את היהודי בדרכו מבית הכנסת לביתו (שבת קי"ט).)

שְׁלוֹם עָלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת, מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹן,

מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ג' פעמים)

בוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי

עֲלִיוֹן, מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

(ג' פעמים)

בְּרַכּוֹנוֹ לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי

עֲלִיוֹן, מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

(ג' פעמים)

בְּשַׁבְּתְּכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי

עֲלִיוֹן, מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

(ג' פעמים - בבית שאין שלום בית רח"ל לא יאמרו - רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל)

בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלְּאֲכֵי

עֲלִיוֹן, מִלְּדַם מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

(ג' פעמים)

כִּי מִלְּאֲכֵי יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ:

יְהוָה יִשְׁמַר צִיאָתְךָ וּבּוֹאָתְךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(אין להפסיק בין שלום עליכם לאשת חיל - בא"ח)

אשת חיל

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמָּצָא וְרָחֵק מִפְּנִינִים מִכָּרָה:

בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלְיָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר: גְּמַלְתָּהּ

טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרִשָּׁה צֶמֶר

וּפְשָׁתַיִם וַתַּעַשׂ בְּחִפְּץ כַּפְּיָהּ: הִיָּתָה כְּאֲנִיּוֹת

סוּחַר מִמְּרָחֵק תָּבִיא לַחֲמָה: וַתִּקֶּם בְּעוֹד לִילָהּ

וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֵה

וּתְקַחְהוּ מִפְּרֵי כַּפֵּיהָ נְטֵעָה כָּרֶם : חֲגֹרָה בְּעוֹז
מִתְנִיָּה וְתֵאֱמָץ זֹלְעוֹתֶיהָ : טַעֲמָה כִּי טוֹב
סַחֲרָה לֹא יִכָּבֵה בְּלִילָה גֵּרָה : יָדֶיהָ שְׁלָחָה
בַּכִּישׁוֹר וְכַפֵּיהָ תִמְכּוּ פֶלֶדֶךְ : פִּפְּהָ פָּרְשָׁה לְעֵנִי
וְיָדֶיהָ שְׁלָחָה לְאֲבִיוֹן : לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג
כִּי כָּל בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים : מִרְבֵּדִים עָשְׂתָה לָּהּ
יֶשֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ : נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ
בְּשִׁבְתוֹ עִם זִקְנֵי אֶרֶץ : סָדִין עָשְׂתָה וְתִמְכֹּר
וְחִגּוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֲנֵי : עֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁהּ וְתִשְׁחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן : פִּיהָ פְּתִיחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד
עַל לְשׁוֹנָהּ : צוֹפִיָּה הִלְיָכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת
לֹא תֹאכַל : קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ :
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיִל וְאֶתְּ עֲלִית עַל כְּלָנָהּ : שִׁקָּר
חֵחוֹ וְהֶבֶל הִלְפִי אִשָּׁה יִרְאַת יְהוָה הִיא
תִּתְהַלָּל : תָּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים

מעשיה:

אתקינו סעודתא

אתקינו סעדתא דמהימנותא שלימתא, חדותא דמלכא קדישא:
אתקינו סעדתא דמלכא, דא היא סעדתא דחקל תפוחין קדישין
(וועיר אנפין ועתיקא קדישא אתין לסעדה בהדיה):

(פזמון סעודת הלילה מהארי הקדוש - לחן מתי יבושר עם - ר"ת אני יצחק לוריא בן שלמה)

אסדר בשבחין. למיעאל גו פתחין. דבחקל תפוחין. דאינון קדישין:

בזמן לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא טבתא. דנהרא על רישין:

גמינא ושמאלא. וביניהו כלה. בקשוטין אזלא. במאנן ולבושין:

דחבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד נייחא לה. יהא כתיש

כתישין:

הווחין אף עקתינ. בטיילין ושביתינ. ברם אנפין חדתין. ורוחין עם

נפשין:

וידו סגי ייתי. ועל חדא תרתני. נהורא לה ימטי. וברכאן דנפישין:

קריבו שושבינין. עבידו תיקונין. לאפשא זינין. ונונין עם רחשין:

למעבד נשמתין. ורוחיא חדתין. בתרתין ותלתין. ובתלתא שבשין:

ועטרין שבעין לה. ולמלכא דלעילא. דיתעטר כולא. בקדש קדשים:

רשימין וסתימין. בגווה כל עלמין. דבה עתיק יומין. הלא בטש

בטישין:

יהא רעוא קמה. דתשרי על עמה. דאתענג לשמה. במתקין ובדובשין:

אשוי לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא. בצפונא ארשים:

בחמרא גו כסא. ובמדני אסא. לארוס וארוסה. לאתקפא חלשין:

נעטר לון כתרין. במילין יקירין. בשבעין עטורין. דעל גבי חמשין:

שביתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבילין דמעיקין. וכל זיני

חרשין:

שכינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר. בוויין תתקטר. וזיוין דכנישין:

למבצע על רפתא. כזיתא וכביעתא. תרין יודין נקטא. סתימין

ופרישין:

משח זיתא דכיא. דטחנין ריחיא. ונגדין נחליא. בגווה בלחישין:

הלא נימא רזין. ומלין דגניזין. דליתהון מתחזין. טמירין וכבישין:

אעטרית כלה. ברזין דלעילא. בגו האי הלולא. דעירין קדישין:

אֶהְלֵלָהּ שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וְאֶגְדֹּלְנָהּ בַתּוֹדָה: יִהְיֶה עֲזִי וּמִגְנִי בּוֹ בְטַח
לְבִי וְנִעְזְרֹתִי, וַיַּעֲלֵז לְבִי, וּמִשִּׁירֵי אֶהוֹדֶנּוּ:

(נוהגים לומר לשון הזוהר פרשת ויקהל דף ר"ז ע"ב)
יֹמָא דָא, מִתְעַטְרָא בְּשַׁבְעִין עֶטְרִין, וְשָׂמָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא, אֲשֶׁתִּילִים
בְּכָל סֶטְרִין, וְאֶתְנַהִירוּ כְּלֵהוּ דְרַגִּין, וְכֹלָא בְּחֻדְוָה דְּבִרְכָאן, וּבְקַדוּשָׁה
עַל קַדוּשָׁה, וְתוֹסַפֵּת דְּקַדוּשָׁה.

קַדוּשָׁה דְּמַעְלֵי שְׁבַתָא, דָּא אִיהִי קַדוּשָׁה דְּשַׁבַּת בְּרַאשִׁית. דְּהָא
אֶתְקַדְּשׁ מִתְלַתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרַגִּין דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. וּבְעֵינָן
לְאֶדְכָּרָא עַל הָאִי קַדוּשָׁה, כְּלָלָא דְּעוּבָדָא דְּבְרַאשִׁית, וְנִיחָא בְּרָזָא
דְּתַלְתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרַגִּין דְּאֶתְכַלִּילָן בְּהוּ, רְזָא דְּסִהְדוּתָא
דְּעוּבָדָא דְּבְרַאשִׁית, דְּהֵינּוּ וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וְגו'. וַיְכַל
אֱלֹהִים, דָּאִית בְּסִהְדוּתָא דָּא, תַּלְתִּין וְחֲמִשׁ תִּיבִין. תַּלְתִּין וּתְרִין
שְׁבִילִין, וְתַלְתַּת דְּרַגִּין דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין.

תַּלְתַּת דְּרַגִּין, דְּאֵינּוּן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וְאִית בֵּיהּ רְזָא דְּעֲלָמָא
עֲלָאָה, וְרְזָא דְּעֲלָמָא תַּתְּאָה, וְרְזָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא. תַּלְתַּת זְמָנִין
אֱלֹהִים, חַד, עֲלָמָא תַּתְּאָה. וְחַד, פַּחַד יִצְחָק. וְחַד, עֲלָמָא עֲלָאָה
קַדִּישָׁא, קַדְּשׁ קוּדְשִׁין. בְּעִי בַר נֶשׁ לְמַסְהַד סִהְדוּתָא דָּא, בְּחֻדְוָה,
בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא, לְאֶסְהַדָּא קַמִּי מְאָרִיָּה דְּמְהִימְנוּתָא. וְכָל מָאן דְּיִסְהִיד
דָּא, וַיִּשְׁוֵי לְבִיָּהּ וְרַעוּתִיהּ לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוּיָא.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מְלִךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ
וְכוּי, הָאִי קִידוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא, לְקַבֵּל סִהְדוּתָא דְּמְהִימְנוּתָא,
וְאֵינּוּן תַּלְתִּין וְחֲמִשׁ תִּיבִין אַחֲרָנִין, כְּמָה דָּאִית בְּוַיְכַלּוּ. כְּלָא סְלָקִין
לְשַׁבְעִין תִּיבִין, לְאֶתְעַטְרָא בְּהוּ שְׁבַת, דְּמַעְלֵי שְׁבַתָא. זְכָאָה חוּלְקִיָּה
דְּבַר נֶשׁ, דְּיִכְוֹן רַעוּתִיהּ לְמַלְיָן אֱלִין, לִיקְרָא דְּמְאָרִיָּה. בְּרוּךְ יִהְיֶה

קידוש ליל שבת

(לפני הקידוש יש אומרים לשם יחוד זה, מספר לשון חכמים)
 לְשֵׁם יְחִוּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
 וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱוָה יוֹדֵי אֱוָה הִיא בְּאוֹת וְאִי אֱוָה הִיא בְּיַחְדָּא
 שְׁלֵימָה, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוּרִיתָא
 לְקַדְּשׁ אֶת הַשַּׁבָּת, וּלְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְרַבְּנֵי לְקַדְּשׁ עַל הַיּוֹם, כְּמוֹ
 שִׁפְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה פְּסוּק: "זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ"
 - זְכָרְהוּ בְּדַבְּרֵי הַנְּאֻמָּרִים עַל הַיּוֹם. לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ מִצְוֹת אֱלוֹ בְּמַקְוִים
 עֲלִינוּ. וְהִרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְהַמְשִׁיךְ אוֹרוֹת עֲלִינוּ לְחַקֵּל תַּפּוּחִין
 קַדִּישִׁין עַל יְדֵי הַכְּנָה בְּסוּד הַמַּעֲשֵׂה וְהַכְּנָה בְּסוּד הַדְּבִיר.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיעֲלָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ
 כְּוִנּוּ בְּכָל הַכְּוִנּוֹת הָרְאוּיֹת לְכֻוֵן בְּסוּד הַמַּעֲשֵׂה וּבְסוּד הַדְּבִיר אֲשֶׁר
 יִסְדּוּ לָנוּ עֲבָדֶיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּסִדְרֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שַׁבָּת, וַיַּעֲלָה לְפָנֶיךָ
 קְדוּשָׁה זֶה עִם קְדוּשֵׁי בְּנֵיךָ הַיּוֹדְעִים וּמְכֻוֵּנִים כְּהַגֵּן. וַיִּמְשֵׁךְ שִׁפְעַת וּבִרְכָּה
 רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּמְשֵׁם יִמְשֵׁךְ שִׁפְעַת רַב לְנַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ
 וְנִשְׁמַתֵּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וּלְשִׁמְרֵי אֶת כָּל שַׁבָּתוֹת קְדֻשָּׁה, כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
 בְּמַחְשָׁבָה וְדְבִיר וּמַעֲשֵׂה, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה וּשְׂמִיחָה רַבָּה. וְהִרִי אֲנַחְנוּ
 מוֹכְנִים לְקַבֵּל עֲלֵינוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וּשְׁבַת עַד

יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ. וַיְהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִהֵא עֲתָה עֵת רָצוֹן
לְפָנֶיךָ, וַיִּמְשָׁךְ לָנוּ וּלְנַשְׁוֹתֵינוּ וּלְבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שְׁפַע שְׁלוֹם,
טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד, וּרְחֻמִּים, עַל יְדֵי כ"ב צְנוּרוֹת עֲלִיוֹנִים
אֲשֶׁר הֵם פְּתוּחִים וּמְרִיקִים שְׁפַע וּבִרְכָה מִבְּרִיכָה הָעֲלִיוֹנָה מֵרֵאשִׁית כָּל
הַכְּתָרִים. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבֻזָּכוֹת
מִצְוֹת מְזִיגַת כּוֹס הַיַּיִן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּמִים, מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ, מַעֲשֶׂה
מִתְנֹת יְדֶיךָ, וּבֻזָּכוֹת יַעֲקֹב תְּמִימָךָ, אֲשֶׁר מִתֵּק הַגְּבוּרוֹת בְּחֻסָּדִים,
כְּפָתוֹב: "וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתֶּה" - דְּאֲרַמִּי לִיה מֵיָא בֵּינָא, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ
וְחֻסָּדֶיךָ יִתְמַתְּקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין וּגְמִלְנוּ חֻסָּדִים טוֹבִים :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבֻזָּכוֹת מִצְוֹת
הַבְּרָכָה שֶׁל קְדוּשָׁה שְׁבֵת עַל כּוֹס יַיִן מֵלֵא, יִתְמַלְאוּ אוֹתֵינוּ כּוֹס שְׁהֵם
כ"ף וְא"ו סָמ"ךָ, שְׁעוֹלִים מִסְפֵּר הַבְּרָכָה, וַיְהִיו צְנוּרוֹת לְקַבֵּל לָנוּ שְׁפַע
הַבְּרָכָה מִן הַבְּרָכָה הָעֲלִיוֹנָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכָה. וַיִּתְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: יֵצוּ יְהוָה אֱתָךְ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמֶיךָ וּבְכָל מְשַׁלַּח יְדֶךָ. וְעֲתָה,
אֲדֹנָי אֱלֹהִים, הוֹאֵל וּבְרַךְ אֶת בֵּית עֲבָדֶךָ וּמִבְּרִכְתֶּךָ יִבְרַךְ בֵּית עֲבָדֶךָ
לְעוֹלָם. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

(יש) בוהגים לומר
מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רַעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנַחוֹת
יְנַהֲלֵנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא
צַלְמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עִמָּדִי שְׁבֻטָּךָ וּמִשְׁעֲנִתֶךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי:
תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רְוִיחָה: אֵךְ טוֹב
וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֶרֶץ יְמִים:

יוֹם הַשְּׁשַׁי : וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם :
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

(ואומר המקדש) סַבְרֵי מְרַנְּוּ, (ועונים) לחיים.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן :**

(יכוון לקיים מצות עשה דאורייתא של הקידוש, ועל היין מצוה דרבנן.)
**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְרָצָה בָּנוּ, וְשָׁבַת קִדְּשׁוֹ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, זְכוֹר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, תְּחַלֵּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זְכוֹר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם. וְשָׁבַת קִדְּשָׁה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הִנְחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקִּדְּשׁ הַשַּׁבָּת :**

(ישב וישתה רביעית או מלוא לוגמיו, ולא יברך אחריו ברכה אחרונה, אף אם שתה רביעית.)

ברכת הבנים

(על הבנים לנשק ידי הוריהם, וטוב שהאב יניח ידיו על ראשם ויברכם)
(לבן:)

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה
וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: יִשְׂא
יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת
שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבָרְכֶם.

(לבת:)

יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים כְּשָׁרָה, רַבֵּקָה, רָחֵל וְלֵאָה:
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ
וַיַּחַנְדֶּךָ: יִשְׂא יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבָרְכֶם.

סעודה ראשונה

(ימחר ליטול ידיו לסעודה אחר הקידוש. וקודם נטילת ידים יש נוהגים לומר לשם יחוד זה, שהובא בבא"ח)

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו
ליחודא שם אות יו"ד אות ה"א באות ו"ו אות ה"א, ביחודא שלים
בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עזנו, הריני
בא לקים מצות עשה דרבנן לטול ידי ולשפספון היטב קדם סעדה, כדי
לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי, לתקן שרש מצוה זו
במקום עליון. ויהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
שתהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך מצוה זו של נטילת ידיים
והשפשוף קדם סעדה, כאלו כוננתי בכל הפונות הראויות לכון במצוה
זו.

ויהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות
הברכה אשר נברך על נטילת ידיים קדם סעדה, יהיה עתה עת רצון
לפניך, וימשך מן אור אין סוף שפע מחין ואורות גדולים לשנים עשר
פרצופים, הרמוזים בעשר ספירות הכוללות, שהן רמוזות בעשר
אצבעות הידים, ומשם נקבל שפע עשר הברכות, כפתוב: ויתן לך
האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים
וישתחו לך לאמים, הוה גביר לאחיה, וישתחו לך בני אמה. אורריך
ארור, ומברכך ברוך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יְדָיִם:

(יאחז שתי ככרות פת בשתי ידיו, ויברך המוציא. ויש נוהגים לומר פסוקים אלו קודם הברכה)
עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פִּוְתַח אֶת יְדָיִךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצֵיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

(יבצע פרוסה ויטבול אותה במלח שלש פעמים ויכוין שלש פעמים הוי"ה, ויטעם ממנה, ואח"כ יתן
פרוסות לחם לכל המסובים.)

(לפני הסעודה טוב לומר):
לְשֵׁם יְחִוֵּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵמוֹ וְדַחִילוֹ
לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א באוֹת וְא"ו אוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מְעַפְרָא וְלְעֵלוֹי שְׂכִינְתָּא עֲזָנוּ, הָרִינֵי
מוֹכְוֵי לְקַיִם מְצוֹת סְעֻדָּה רֵאשׁוֹנָה שְׁל שְׁבֵת, לְתַקְוָה אֶת שְׂרָשָׁה בְּמַקּוֹם
עֲלִיוֹן, וְהִיא כְּנֻגַד יְצַחְקָא אָבָא קְדִישָׁא. וּבְזָכוֹתָו נִנְצַל מִחֲבָלוֹ שְׁל מְשִׁיחַ,
וְיִקְרִים בְּנוֹ מְקַרָּא שְׂפָתוֹב: "וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמִתֵּי אָרֶץ". וְיִהִי נֶעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

זוהר לסעודה ראשונה

(טוב לומר זוהר זה מדבר בכבוד השבת - יחרו פ"ח ע"א)

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְכַתִּיב בְּפֶנֶם שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה בוֹ. כִּיּוֹן דָּלָא מְשַׁתְּכַח בֵּיה מְזוּנִי, מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה.

אֵלָא הָכִי תַאנָּא, כָּל בְּרַכָּאן דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תִּלְיִין. וְתַאנָּא, אָמַאי לָא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דְהָהוּא יוֹמָא, מְתַבְּרָאן מִינֵיהּ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנֵיהּ לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֲהִיא בְּרַכָּה דְמְתַבְּרָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה.

וּבְגִינֵי כְּדָ, מֵאן דְאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְמַהֲיִמְנוּתָא, בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרָא, וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדַתָּא בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּגִין דְיִתְבַּרְךְ פְתוּרִיהּ, כָּל אֵינּוֹן שִׁיתָא יוֹמִין, דְהָא בְהָהוּא זְמַנָּא, אֲזַדְמֹן בְּרַכָּה, לְאֲתַבְּרָא כָּל שִׁיתָא יוֹמִין דְשַׁבְּתָא, וּבְרַכְתָּא לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנֵיָא. וְעַל כֵּד, בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרִיהּ בְּלִילְיָא דְשַׁבְּתָא, בְּנַהֲמֵי וּבְמְזוּנֵי.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָפִילוּ בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא נָמִי. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּעֵי לְאֲתַעֲנָגָא בְּהַאי יוֹמָא, וְלִמְיַכַּל תִּלְתַּת סְעוּדַתֵּי בְּשַׁבְּתָא, בְּגִין דְיִשְׁתְּכַח שְׁבַעָא וְעֶנּוּגָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעַלְמָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, לֹאֲזַדְמָנָא בְּרַכְתָּא בְּאֵינּוֹן יוֹמִין דְלַעֲיֵלָא, דְמְתַבְּרָאן מַהֲהִי יוֹמָא. וְהַאי יוֹמָא, מְלִיא רִישִׁיהּ דְזַעִיר אַנְפִּין, מְטַלָּא דְנַחֲתִית מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכֻלָּא, וְאָטִיל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישִׁין, תִּלְתַּת זְמַנֵּי, מִכַּד עָיִל שַׁבְּתָא, דְיִתְבַּרְכוּן כְּלָהוּ כְּחַדָּא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ, לְאֲתַעֲנָגָא תִּלְתַּת זְמַנִּין אֱלִין, דְהָא בְּהַא תִּלְיָא מַהֲיִמְנוּתָא דְלַעֲיֵלָא, בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וּבְזַעִיר אַפִּין, וּבְחַקְלָא

דְּתַפּוּחִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַתְעַנְגָּא בְּהוּ, וּלְמַחְדֵי בְּהוּ. וּמֵאן דְּגָרַע
סְעוּדָתָא מְנַיְיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא וְעוֹנְשִׁיהּ דְּהוּא בַר נָשׁ סְגִי.

בְּגִינֵי כֶּד, בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרִיהּ, תְּלַת זְמַנֵי, מִכַּד עָיִל שְׁבַתָּא, וְלֹא
יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיהּ רִיקְנִיָּא, וְתִשְׁרִי בְּרַכְתָּא עָלֶיהּ, כָּל שָׁאַר יוֹמֵי דְשְׁבַתָּא.
וּבְהֵאֵי מַלְּהָ, אַחֲזִי, וְתַלִּי מְהֵימְנוּתָא לְעִילָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָאֵי מֵאן דְּאִשְׁלִים תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשְׁבַתָּא, קָלָא נָפִיק
וּמְכַרְזָא עָלֶיהּ, אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יַי, דָּא סְעוּדָתָא חֲדָא, לְקַבֵּל עֲתִיקָא
קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין. וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ, דָּא סְעוּדָתָא תְּנַיְינָא,
לְקַבֵּל חֻקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישֵׁין. וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחְלַת יַעֲקֹב אַבִּיךָ, דָּא הוּא
שְׁלִימוּ דְאִשְׁתְּלִים בְּזַעִיר אַפִּין.

וּלְקַבְּלֵיהוּ בְּעֵי לְאַשְׁלֵמָא סְעוּדָתֵיהּ, וּבְעֵי לְאַתְעַנְגָּא בְּכֻלְהוּ סְעוּדָתֵי,
וּלְמַחְדֵי בְּכָל חַד וְחַד מְנַיְיהוּ, מְשׁוּם דְּאִיהוּ מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. וּבְגִין
כֶּד, שְׁבַתָּא אֲתִיקָר, מִכָּל שָׁאַר זְמַנִין וְחַגִין, מְשׁוּם דְּכֻלָּא בִּיהּ אִשְׁתַּכַּח,
וְלֹא אִשְׁתַּכַּח הָכִי בְּכֻלְהוּ זְמַנֵי וְחַגֵי. אָמַר רַבִּי חַנִּיָּא, בְּגִין כֶּד, מְשׁוּם
דְּאִשְׁתַּכַּח כָּלָא בִּיהּ, אִידְכֹּר תְּלַת זְמַנִין. דְּכַתִּיב, וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רַבִּי אַבָּא, כַּד הָוָה יְתִיב בְּסְעוּדָתָא דְשְׁבַתָּא, הָוֵי חַדֵי, בְּכָל חַד וְחַד,
וְהָוָה אָמַר, דָּא הִיא סְעוּדָתָא קַדִּישָׁא, דְעֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכֻלָּא.
בְּסְעוּדָתָא אַחְרָא הָוָה אָמַר, דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכֹן
בְּכֻלְהוּ סְעוּדָתֵי, וְהָוָה חַדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כַּד הָוָה אִשְׁלִים סְעוּדָתֵי, אָמַר
אִשְׁלִימוּ סְעוּדָתֵי דְמְהֵימְנוּתָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּד הָוָה אֶתִי לְסְעוּדָתָא, הָוָה אָמַר הָכִי, אֲתִקִּינוּ סְעוּדָתָא
דְּמְהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, אֲתִקִּינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא, וְהָוָה יְתִיב וְחַדֵי. כַּד

אֲשֶׁלִים סְעוּדָתָא תְּלִיתָאָה, הוּוּ מְכַרְזֵי עָלֶיהָ, אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְיָ
וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיהָ נְחֹלֶת יַעֲקֹב אָבִיהָ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבוּי, אֵלִין סְעוּדָתֵי הֵיךְ מִתְּתַקְנִין. אָמַר לֵיהּ, לֵילְיָא
דְּשִׁבְתָא, כְּתִיב, וְהִרְכַּבְתִּיהָ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ. בֵּיהּ בְּלֵילְיָא, מִתְּבַרְכָא
מְטְרוֹנִיתָא, וְכִלְהוּ חֲקֵל תְּפֹחִין, וּמִתְּבַרְכָא פְּתוּרִיהָ דְּבַר נֶשׁ, וְנִשְׁמָתָא
אֲתוֹסְפַת, וְהָהוּא לֵילְיָא, חֲדָוָה דְּמְטְרוֹנִיתָא הוּי. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּחֲדוֹתָא, וּלְמִיכַל סְעוּדָתָא דְּמְטְרוֹנִיתָא. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

(משניות לסעודה ראשונה מופיעות בסוף הסידור)

שירי שבת

יוחאי

בר

(סימן שמעון לביא)

בַּר יוֹחָאִי, נְמַשְׁחַתְּ אֲשֶׁרִידָהּ, שְׁמֹן שֶׁשׁוֹן
מִחֲבָרִידָהּ:

בַּר יוֹחָאֵי, שְׁמֹן מְשַׁחַת קֹדֶשׁ, נְמַשְׁחַת מִמֵּדַת
הַקֹּדֶשׁ, נְשַׁאֲתָ צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ
פֶּאֶרְדָּ:

בַּר יוֹחָאֵי, מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבֵת, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר
בְּרַחֲתָ, בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעַמְדָּתָ, שָׁם קָנִיתָ
הוֹדָה וְהַדָּרָה:

בַּר יוֹחָאֵי, עֲצִי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְהוָה
הֵם לוֹמְדִים, אֹר מִפְּלֵא אֹר הַיְקוּד הֵם
יוֹקְדִים, הֵלֵא הֶמָּה יוֹרוֹד מוֹרִיָּה:

בַּר יוֹחָאֵי, וּלְשִׁדָּה תַפּוּחִים, עָלִיתָ לְלִקּוּט בּוֹ
מְרַקְחִים, סוּד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה
אָדָם נֶאֱמַר בְּעִבּוֹרָה:

בַּר יוֹחָאֵי, נְאֻזְרָת בְּגִבּוֹרָה, וּבְמִלְחָמַת אֵשׁ דַּת
הַשְּׁעָרָה, וַחֲרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד
צַרְרִיָּה:

בַּר יוֹחָאֵי, לְמָקוֹם אַבְנֵי שֵׁשׁ, הִגַּעְתָּ לְפָנַי אֲרִיָּה
לֵישׁ, גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי
יִשׁוּרָךְ:

בַּר יוֹחָאֵי, בְּקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, קוֹ יָרוֹק מִחֲדָשׁ
חֲדָשִׁים, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת סוּד חֲמָשִׁים, קִשְׂרָתְךָ
קִשְׂרֵי שֵׁי"ן קִשְׂרֵיךְ:

בַּר יוֹחָאֵי, יוֹ"ד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ
לְכַבּוֹדוֹ פְּנִימָה, שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת
רְאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוֹב מְמַשֵּׁח זִיו אוֹרָךְ:

בַּר יוֹחָאֵי, אוֹר מוֹפְלָא רוּם מֵעֵלָה, יִרְאֶתְךָ
מְלַחֲבֵיט כִּי רַב לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאִין קוֹרָא לָהּ,
נִמְתָּ עַיִן לֹא תִשׁוּרָךְ:

בַּר יוֹחָאֵי, אֲשֶׁרֵי יוֹלְדָתְךָ, אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם
לוֹמְדֵיךָ, וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי
חֲשׁוֹן תְּמִיךָ וְאוֹרֵיךָ:

בַּר יוֹחָאֵי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
אֲחֵינוּ, שְׂיָבוֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ בְּמַהֲרָה, וְנֹאמַר אָמֵן :

בַּר יוֹחָאֵי, נְמַשְׁחֶתָּ אֲשֶׁרִידָּ, שְׁמוֹ שְׁשׁוֹן
מִחֲבָרִידָּ :

כי אשמרה שבת

(מלים: רבי אברהם אבן עזרא זצ"ל. סימן: אברהם.)

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי
עַד בְּיָנוּ וּבְיָנִי :

אֲסוּר מְצֵא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מְלַדְבֵּר בּוֹ,
דְּבָרֵי צָרָכִים. דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים.
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְּמֵנִי :

בוֹ אֶמְצָא תְּמִיד נוֹחַ לְנַפְשִׁי. הֵינָה לְדוֹר רִאשׁוֹן
נָתַן קְדוּשָׁה. מוֹפֵת בְּתֵת לְחֵם מְשֻׁנָּה בְּשֵׁשׁ.
כָּכָה בְּכָל שְׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי :

רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חֶק אֶל סִגְנִיו. בּוּ לְעֶרְךָ לֶחֶם
פָּנִים לְפָנָיו. עַל כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוּ עַל פִּי נְבוֹנִיו,
אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנִי:

הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים, לֶחֶם וַיֵּין טוֹב
בְּשָׂר וְדָגִים. הַשְּׂמֵחִים בּוּ הֵם שְׂמֵחָה מִשִּׂיגִים,
כִּי יוֹם שְׂמֵחֹת הוּא וּתְשַׂמְּחֵנִי:

מִחַל מְלָאכָה בּוּ סוּפוֹ לְהִכָּרִית. עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוּ
לְבִי בַבּוֹרִית. אֶתְפַּלֵּה אֶל אֵל עֲרֵבִית וּשְׁחַרִית.
מוֹסָף וּגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

יִקְרָא

דָּרוֹר

(מלים: דונש בן לברט. סימן: דונש בכל בית.)

דָּרוֹר יִקְרָא לְבֵן עֵם בֵּית. וַיִּנְצַרְכֶם כְּמוֹ בַּבֵּית.
נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֵּת. שְׁבוּ נוּחוּ בַיּוֹם שַׁבָּת:

דְּרוֹשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עַמִּי. נִטַע
שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי. שְׁעָה שׁוֹעֵת בְּנֵי עַמִּי:

דְּרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בַּצָּרָה. וְגַת בְּבַל אֲשֶׁר גְּבָרָה.
נְתוּץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה. שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֶקְרָא:

אֱלֹהִים תְּנוּ בְּמִדְבָּר הַר. הַדַּס שְׁטָה בְּרוֹשׁ
תִּדְהָר. וְלִמְזֵהִיר וְלִנְזָהֵר. שְׁלוֹמִים תְּנוּ כְּמִי
נְהָר:

הַדוֹךְ קָמִי אֵל חֵי קָנָא. בְּמוֹג לֵבָב וּבְמִגְנָה.
וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלֶאנָה. לְשׁוֹנְנוּ לָךְ רִנָּה:

דַּעַה חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ. וְהִיא כְּתָר לְרֵאשֶׁךָ. נִצּוֹר
מִצְוֹת אֱלֹהֶיךָ. שְׁמֹר שַׁבַּת קְדוֹשְׁךָ:

אהבתך

על

(מלים: רבי יהודה הלוי זצ"ל.)

עַל אֲהַבְתָּךְ, אֲשַׁתָּה גְבִיעֵי. שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם,
יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

שֵׁשֶׁת יָמֵי מַעֲשֵׂה, לָךְ כַּעֲבָדִים. אִם אֶעֱבֹד בָּהֶם,
אֲשַׁבֵּעַ נְדוּדִים. כָּל־בְּעִינֵי הֵם, יָמִים אֶחָדִים.
מֵאֲהַבְתִּי בָּךְ יוֹם שֶׁעָשׂוּעִי : עַל אֲהַבְתָּךְ

אֵצֶא בְיוֹם רֵאשׁוֹן, לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. לַעֲרֹךְ לְיוֹם
שַׁבָּת, הַמַּעֲרָכָה. כִּי הָאֱלֹהִים, שָׁם שָׁם הַבְּרָכָה.
אֲתָה לְבַד חֲלָקִי מִכָּל יְגִיעֵי : עַל אֲהַבְתָּךְ

מֵאֹר לְיוֹם קָדָשִׁי, מֵאֹר קָדָשִׁי. שְׁמֹשׁ
וְכֹכָבִים, קִנְאוּ לְשֹׁמְשֵׁי. מֵה לִּי לְיוֹם שְׁנֵי, אוֹ
לְשֹׁלֵי שֵׁי. יִסְתִּיר מֵאֹרְתֵי יוֹם הַרְבִּיעִי : עַל
אֲהַבְתָּךְ

אֲשִׁמַּע מִבֶּשֶׁר טוֹב, מִיוֹם חֲמִישִׁי. כִּי מִחֲרַת,
יְהִי נֶפֶשׁ לְנַפְשִׁי. בִּקֵּר לַעֲבָדוֹתֵי, עָרַב לְחַפְשִׁי.
קְרוּ אֵלַי שְׁלַחַן מִלְכֵי וְרוּעֵי : עַל אֲהַבְתָּךְ

אֶמְצָא בַיּוֹם שְׁשִׁי, נַפְשִׁי שְׂמֵחָה. כִּי קָרְבָה אֵלַי,
עַת הַמְנוּחָה. אִם נָע וְנָד אֵלֶיךָ, לְמִצָּא רְוָחָה.
עָרַב וְאַשְׁפַּח כֹּל נוֹדֵי וְנוֹעֵי: עַל אֲהַבְתֶּךָ

מָה נֶעְמָה לִי עֵת, בֵּין הַשְּׂמֵשׁוֹת. לְרֹאוֹת פְּנֵי
שַׁבָּת, פְּנִים חֲדָשׁוֹת. בּוֹאוּ בְּתַפּוּחִים, הֲרַבּוּ
אַשְׁשִׁישׁוֹת. זֶה יוֹם מְנוּחֵי זֶה דוֹדֵי וְרַעֲי: עַל
אֲהַבְתֶּךָ

אַשִּׁיר לָךְ שַׁבָּת, שִׁירֵי יְדִידוֹת. גַּם יֶאֱתָה לָךְ, כִּי
אֶת יוֹם חַמּוּדוֹת. יוֹם תַּעֲנוּגִים, יוֹם שְׁלֹשׁ
סְעוּדוֹת. תַּעֲנוּג לְשִׁלְחָנִי תַעֲנוּג יְצוּעֵי: עַל
אֲהַבְתֶּךָ

עֲמֹד מְאוֹר תּוֹרָה, עֲמֹד נְהָרָה. תִּמְיֵד לְפָנֶיךָ, אֶל
מוֹל מְנוֹרָה. גַּם לְיִהוּדִים, אֶת שְׂמֵחָה וְאוֹרָה.
אֶתָּה כָּלִיל רֹאשִׁי וְצִמִּיד זְרוּעֵי: עַל אֲהַבְתֶּךָ

יום

שבתון

(מלים: רבי יהודה הלוי זצ"ל.)

יום שַׁבְּתוֹן אֵין לְשַׁכַּח, זְכָרוֹ כְּרִיחַ הַנִּיחַח, יוֹנָה
מְצָאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשָׁם יְנוּחוּ יִגְיְעֵי כַח :

הַיּוֹם נִכְבָּד לְבַנֵּי אַמּוֹנִים, זְהִירִים לְשֹׁמְרוֹ
אֲבוֹת וּבְנִים, חֲקוּק בְּשָׁנֵי לַחֹת אַבְנִים, מֵרַב
אוֹנִים וְאַמִּיץ כַּח : יוֹנָה

וּבָאוּ כָּל־ם בְּבְרִית יַחַד, נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אָמְרוּ
כְּאַחַד, וּפְתָחוּ וְעָנוּ יְהוָה אַחַד, בְּרוּךְ הַנוֹתֵן
לִיַּעֲקֹב כַּח : יוֹנָה

דָּבָר בְּקִדְשׁוֹ בְּהַר הַמּוֹר, יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר
וְשִׁמּוֹר, וְכֹל פְּקוּדָיו יַחַד לְגִמּוֹר, חֲזִיק מְתַנַּיִם
וְאַמִּץ כַּח. יוֹנָה

הָעַם אֲשֶׁר נָע כְּצֹאן תְּעָה, יִזְכָּר לְפִקְדוֹ בְּרִית
וְשִׁבוּעָה, לְבַל יַעֲבוֹר בּוֹ מִקְרָה רָעָה, כְּאַשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ עַל מִי נַח. יוֹנָה

מה ידידות

מה ידידות מְנוחָתֶדָּ, אֶת שַׁבַּת הַמַּלְכָּה. בְּכֹן
נְרוּץ לְקָרְאֶתֶדָּ, בּוֹאֵי כֹלָה נְסוּכָה. לְבוּשׁ בְּגֵדֵי
חֲמוּדוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָּה. וְתִכַּל כֹּל
הָעֲבוֹדוֹת, לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

מִעָרֵב מִזְמִינִים, כֹּל מִינֵי מְטַעְמִים. מִבְּעוֹד יוֹם
מוֹכָנִים, תִּרְנְגוּלִים מִפִּטְמִים. וְלַעְרוֹד כִּפְּהָה
מִינִים, שְׁתוֹת יַיִנוֹת מִבְּשָׂמִים. וְתִפְנוּקֵי
מִעֲדָנִים, בְּכֹל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

נְחַלֵּת יַעֲקֹב יִירֶשׁ, בְּלֵי מְצָרִים נְחָלָה. וַיִּכְבְּדוּהוּ
עֲשִׂיר וָרֶשׁ, וְתִזְכּוּ לְגֵאֲלָה. יוֹם שַׁבַּת אִם

תִּשְׁמְרוּ, וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה. שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹדוּ, וּבַשְּׁבִיעִי נִגִּילָה :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

חֲפָצֶיךָ אֲסוּרִים, וְגַם לַחֲשֹׁב חֲשָׁבוֹנוֹת.
הִרְהוּרִים מִתְּרִים, וּלְשִׂדְדֵי הַבָּנוֹת. וְתִינּוֹק
לְלַמְדוֹ סֵפֶר, לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיָנוֹת. וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי
שֵׁפֶר, בְּכֹל פְּנוֹת וּמַחֲנוֹת :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

הַלּוֹכֶיךָ יִהְיֶה בְּנִחַת, עֲנֵג קָרָא לַשַּׁבָּת. וְהַשְּׁנָה
מִשְׁבַּחַת, כְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּכֹן נֶפֶשׁ לֵךְ
עֲרָגָה, וְלָנוּחַ בְּחַבַּת. כְּשׁוֹשֵׁנִים סוּגָה, בּוֹ יִנּוּחוּ
בֵּן וּבַת :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, יוֹם שַׁבַּת מְנוּחָה. כֹּל
הַמְתַּעֲנֵגִים בָּהּ, יִזְכּוּ לְרֹב שְׂמֵחָה. מִחֲבָלֵי

מְשִׁיחַ, יִצְּלוּ לְרוּחָהּ. פְּדוּתָנוּ תִצְמִיחַ, וְנָס יָגוֹן
וְאֶנְחָה :

לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים :

רַעֲיוֹנִי

יִוְדוּךָ

(מלים: רבי ישראל נג'ארה זצ"ל.)

יִוְדוּךָ רַעֲיוֹנִי יְהוֹה רוּעִי. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ יוֹם
הַשְּׁבִיעִי :

יוֹם אֲשֶׁר כָּלִיתָ, בּוֹ כָּל מְלֹאכֶתְךָ. אוֹמֵר כִּי
שָׂרִיתָ, עַל כָּל זוֹלָתְךָ. וּמַעֲשִׂים עָשִׂיתָ, אִין
לְבַלּוֹתְךָ. לִי בֶן אֶמְתָּךְ, חֵישׁ לְהַרְגִיעִי :

שְׁבִיעִי בְּחַרְתָּ, מִכָּל הַמְּנַנִּים. וְאוֹתוֹ קֹדֶשְׁתָּ,
בְּשָׁבוּעוֹת וְשָׁנִים. חֵישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ, לְגִזַּע
אֶמּוֹנִים. וּפְדָם מֵאֲסוֹנִים, אֶרְחִי וְרַבְעִי :

רָצָה בְּמִנוּחָתִי, יוֹם זֶה יוֹם מְנוּחָה. וּבְיוֹם
עֲבוֹדָתִי, הִמָּצָא לִי הַרְוּחָה. וְהִכּוֹן לְשַׁבִּיתָתִי,
מִשָּׂאת וְאַרְוִיחָה. וְשָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה, יִהְיֶה
שְׁעֵשׂוּעֵי:

אֶל עוֹלָם שְׁכָלוֹ, שַׁבָּת תִּזְכְּנִי. וְנִרְדָּה בְּהֵלוֹ, שִׁים
אוֹר בְּעֵדְנִי. וְאֶל מִשְׁכַּן שִׁילָה, תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי.
מִהָרָה עֲנֵנִי, אוֹרִי וְיִשְׁעֵי:

ברוך אל עליון

(סימן: ברוך חזק.)

בְּרוּךְ אֵל עֲלִיוֹן, אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה. לְנַפְשֵׁנוּ
פְּדִיוֹן, מִשָּׂאת וְאַנְחָה. וְהוּא יְדַרְשׁ לְצִיוֹן, עִיר
הַנְּדָחָה. עַד אָנָּה תּוֹגִיוֹן, נֶפֶשׁ נְאַנְחָה. הַשּׁוֹמֵר
שַׁבָּת, הִבּוֹן עִם הַבַּת. לְאֵל יִרְצוּ, כְּמִנְחָה עַל
מִחְבַּת:

רוֹכֵב בְּעָרְבוֹת, מְלַךְ עוֹלָמִים. אֶת עֲמוֹ לְשָׁבוֹת,
אֵזֶן בְּנְעִימִים. בְּמֵאֲכָלֵי עָרְבוֹת, בְּמִינֵי
מִטְעָמִים. בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, זָבַח מְשֻׁפָּחָה:
הַשּׁוֹמֵר

וְאֲשֵׁרֵי כָּל חוֹכָה, לְתַשְׁלוּמֵי כָּפָל. מֵאֵת כָּל
סוֹכָה, שׁוֹכֵן בְּעָרְפָּל. נִחְלָה לוֹ יִזְכָּה, בְּהָר
וּבְשָׁפָל. נִחְלָה וּמְנוּחָה, כִּשְׁמֶשׁ לוֹ זָרְחָה:
הַשּׁוֹמֵר

כֹּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת, כִּפְדֵת מִחֲלָלוֹ. הֵן הֶכְשֵׁר חֲבַת,
קִדְשׁ גּוֹרְלוֹ. וְאִם יֵצֵא חוֹבֵת, הַיּוֹם אֲשֵׁרֵי לוֹ.
אֶל אֵל אֲדוֹן מְחוֹלָלוֹ, מְנַחָה הִיא שְׁלוּחָה:
הַשּׁוֹמֵר

חֲמִידַת הַיָּמִים, קָרְאוּ אֵלַי צוּר. וְאֲשֵׁרֵי
לְתַמִּימִים, אִם יִהְיֶה נְצוּר. כְּתֹר הַלּוּמִים, עַל
רֵאשִׁם יְצוּר. צוּר הָעוֹלָמִים, רוּחוֹ בָּם נָחָה:
הַשּׁוֹמֵר

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ. קִרְנוּ כִּי גְבָהָה,
נִזְרַע עַל רֵאשׁוֹ. עַל כֵּן יִתֵּן הָאֱדָם, לְנַפְשׁוֹ. עֲנֵג
וְגַם שְׂמֵחָה, בָּהֶם לְמִשְׁחָה: הַשּׁוֹמֵר

קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם, שַׁבַּת הַמִּלְכָּה. אֶל תּוֹדוּ בְּתִיכֶם,
לְהַנִּיחַ בְּרָכָה. בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, לֹא תַעֲשׂוּ
מְלָאכָה. בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, עֶבֶד וְגַם שְׂפֵחָה:
הַשּׁוֹמֵר

יוֹם הַשַּׁבָּת

יוֹם הַשַּׁבָּת אֵין כְּמוֹהוּ. בִּרְכוּ אֱלֹהִים
וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁשִׁי. לְקִרְאֵת שַׁבַּת
נְכֻסְפָה נִפְשִׁי. כִּי בַשַּׁבָּת אֵצֶא חִפְשִׁי. וְכִי יוֹם
מְנוּחָה אֶקְרָאֵהוּ:

נְגִיל וְנִשְׁמַח כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת. וּלְזַמֵּר עֲלֵיוֹן עַל
כָּל אוֹדוֹת. כִּי הַשַּׁבָּת לָנוּ חֲמוּדוֹת. אִישׁ בַּעַר
לֹא יִדְעֵהוּ:

צָוָה לַעֲשׂוֹת שַׁבָּת כְּהַלְכָהּ. אֲזִי מְסִינֵי מְצֻוָה
עָרוּכָה. גַּם הִיא לְשׁוֹמְרָהּ. כְּתָר מְלוּכָה. וְכַבּוֹד
וְהִדָּר תִּעֲטֶרְהוּ:

וּמֵאֲהַבֵּיהָ חַיִּים יִאָּרִיכוּ. וְגַם טוֹעֲמֵיהָ חַיִּים
זָכוּ. וּבְנִתֵיב יוֹשֵׁר הַמָּה יִלְכוּ. יַעֲדוּתָיו בְּכָל לֵב
יִדְרְשׁוּהוּ:

רָצָה יְהוָה וּבָחַר בָּנוּ. וּמִכָּל לְשׁוֹן הִבְדִּילָנוּ.
וּקְדָשֶׁת הַשַּׁבָּת הִנְחִיל לָנוּ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
כְּבָדוּהוּ:

אכלנו

משלו

צור

(פזמון לפני ברכת המזון)

צור מְשָׁלוֹ אֶכְלָנוּ, בָּרְכוּ אַמוּנֵי, שְׁבַעְנוּ
והוֹתַרְנוּ, כְּדַבֵּר יְהוָה:

הֵזֵן אֶת עוֹלָמוֹ, רוֹעֵנוּ אָבִינוּ, אֶכְלָנוּ מִלַּחְמוֹ,
וּמֵיִנוּ שְׁתִּינוּ, עַל כֵּן נוֹדָה לְשֵׁמוֹ, וּנְהַלְלוּ בְּפִינוּ,
אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ, אֵין קָדוֹשׁ כִּיהוָה:

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה, נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ, עַל אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה, שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ, וּמִזֶּוֹן וְצִדָּה,
הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ, חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ, וְאַמֶּת יְהוָה:

רַחֵם בְּחֲסִדָּה, עַל עַמֶּךָ צוּרְנוּ, עַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן
כַּבוֹדָה, זְבוּל בַּיִת תִּפְאַרְתֵּנוּ, וּבֶן דָּוִד עַבְדָּה,
יבֹא וַיִּגְאַלְנוּ, רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה:

יִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ, עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא, וְשָׁם נִשְׁיֵר שִׁיר
חֲדָשׁ, וּבְרַנָּה שָׁם נַעֲלֶה, הַרְחֲמֵן הַנִּקְדָּשׁ,
יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה, עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא, כְּבָרְכַת
יְהוָה:

ברכת המזון

(יטול מים אחרונים, טוב שיאמר)
למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה
יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי
ארץ:

אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע את
האלהים ירא ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם: תהלת יהוה ידבר
פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:

(אם המסובים שלושה או יותר חייבים לזמן ככתוב כאן)

(ויאמר המזמן)
ברשותכם (ויש אומרים: הב לן ונברך למלא עלאה קדישא):

(והמסובים עונים)
שמים:

(ואומר המזמן)
ברשות מלאך עלאה קדישא וברשותכם נברך (בעשרה ויותר:
אלהינו) שאכלנו משלו:

(והמסובים)

(עונים)

בְּרוּךְ (בעשרה ויותר : **אלהינו**) שְׁאַכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ :

(והמסובים)

(עונים)

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאַכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִיּוֹת וּבְרַחֲמִים רַבִּים, נִתֵּן לָחֶם לְכֹל בֶּשֶׂר. כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִיֵס לְכֹל, וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל,
וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּזֶן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֶסֶדָיו, כְּאֶמֹר. פּוֹתַח אֶת יְדָךְ.
וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַזֶּן
אֶת הַכֹּל :

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים
וּמִזֶּזֶן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ
מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ.

וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדַתָּנוּ. וְעַל חֻקֵי רְצוֹנְךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שְׁאַתָּה זָן וּמַפְרִינֵס
אוֹתָנוּ :

(בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים):

על הניסים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל
הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה.

(בחנוכה אומרים): **בימי מתתיהו** בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבָנָיו
כִּשְׁעֵמָדָה מַלְכוּת יָוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם תּוֹרַתְךָ
וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת
צָרְתָם רַבָּת אֶת רִיבָם דָּגַתְּ אֶת דֵּינָם נִקְמַתְּ אֶת נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים
בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כִּהְיוּם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ
בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֹו אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בַּחֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֱלֹו בְּהִלָּל גָּמוּר וּבְהוֹדָאָה,
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

(בפורים אומרים): **בימי מרדכי** וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה כִּשְׁעֵמָד עֲלִיהֶם הָמוֹן
הִרְשָׁע בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקוֹן טוֹף
וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שִׁנַּיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר
וּשְׁלָלָם לְבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ וְעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ כְּאִמּוֹר וְאֶכְלֶתָ וְשָׂבַעְתָּ.
וּבִרְכֹתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמָּזוֹן :

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל
הַיְכָלְךָ. וְעַל מְעוֹנֶיךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ
זוּיָננוּ. פְּרַנְסָנוּ כֻּלְכֵלָנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְיַדֵּי מִתְנַוֹת בָּשָׂר וְדָם. וְלֹא לְיַדֵּי
הַלּוֹאֲתָם. אֲלֵא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֲבָה.
הַעֲשִׂיָרָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא גְבוּשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מִשִּׁיחָךָ תִּחְזַרְנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ :

(בשבת

מוסיפים:)

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות והגם שאכלנו ושתינו חרפו בירתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה :

(בראש

חודש

ביום

טוב

ובחול

המועד

מוסיפים:)

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, יגיע יראה וירצה, ישמע יפקד ויזכר, וזכרונו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לחן, לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום :

(בראש

חדש:)

ראש

חדש

הזה,

(בפסח: חג המצות הזה, ביום טוב מוסיפים: טוב) מקרא

קדש

הזה,

(בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

(בראש השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

(בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום טוב מוסיפים: טוב) מקרא

קדש

הזה,

(בשמיני עצרת: שמיני, חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש

הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו, וחמל ורחם עלינו, והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

**וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמִהְרָה בְיָמֵינוּ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם (ואומר בלחש) אָמֵן :**

(אם בשבת שכח לומר "רצה והחליצנו" ונזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר):
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבָרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת :

(אם שכח לומר "יעלה ויבוא" בראש חודש ונזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר):
בְּרוּךְ שְׁנַתָּן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן

(אם שכח לומר "רצה והחליצנו" וגם "יעלה ויבוא" בר"ח ושבט, ונזכר לאחר שחתם "בונה ירושלים",
יאמר):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבָרִית, וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לְעַד,
הָאֵל אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ.
קְדוֹשָׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל. שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם
הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִיטִיב לָנוּ.
הוּא גְמָלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חוֹ
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחוֹ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב :**

* הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ * הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשִׁמְיָם
וּבְאֲרָץ * הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דְּוֹרִים * הַרְחַמְנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ
יְרִים * הַרְחַמְנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים * הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ
בְּכְבוֹד וְלֹא בְבוּזִי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסוּר, בְּנַחַת וְלֹא בְצָעַר * הַרְחַמְנוּ הוּא
יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ * הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ * הַרְחַמְנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ * הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גְּלוֹת
מִהָרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ * הַרְחַמְנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֲרָצֵנוּ *
הַרְחַמְנוּ הוּא יִרְפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף *
הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה * הַרְחַמְנוּ הוּא יִבְרֹךְ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשִׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מַכַּל כָּל. כֵּן יִבְרֹךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן * הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמוֹ :

(בשבת)

* הַרְחַמְנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שִׁבְת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.

(בר"ח)

* הַרְחַמְנוּ הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

(ברה"ש)

* הַרְחַמְנוּ הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

(בסוכות)

* הַרְחַמְנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסִפְת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיְתָן. הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁפִיעַ
עָלֵינוּ שְׁפַע קְדוּשָׁה וְטְהָרָה מִשְׁבְּעָה אֲשֶׁר־יִזְיוֹן עֲלֵינוּ קַדִּישִׁין, זְכוּתֵם
תְּהֵא מִגֵּן וְצָנָה עָלֵינוּ. הַרְחַמְנוּ הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת סִפְת דָּוִד הַנוֹפֵלֵת.

(במועדים)

* הַרְחַמְנוּ הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים לְקִרְאֵתֵנוּ לְשְׁלוֹם.

הַרְחָמֵנוּ הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂפָלוֹ טוֹב.

הַרְחָמֵנוּ הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחָטָא. וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

(יכול להוסיף כאן בקשות פרטיות)

הַרְחָמֵנוּ הוּא יַחַיֵּנוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיִקְרַבֵּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מַגְדִּיל (בשבת ויו"ט וביום שמתפללים מוסף יאמר: מגדול) יְשׁוּעוֹת

מִלְכּוֹ. וְעָשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ. וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוֹ מִבִּקֵּשׁ לֶחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמִלֹּה וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה: מַה שְּׂאֲכַלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמַה שְּׂשָׂתִינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה. וּמַה שְּׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרָכָה כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ברכת מעין שלוש

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

(אם אכל מזונות יאמר) על המַחִיָּה ועל הַכִּלְפָּה

(אם שתה יין יאמר) על הַגֶּפֶן ועל פְּרֵי הַגֶּפֶן

(אם אכל פרות משבעת מינים יאמר) על הָעֵץ ועל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה, וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה, טוֹבָה

וּרְחֻבָּה, שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, לְאֹכֹל

מִפְרֵיהָ, וְלִשְׂבַע מְטוֹבָה. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

עָלֵינוּ, וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ,

וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מְזַבְחֶךָ, וְעַל

הַיְכָלְךָ, וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ,
וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ.

(בשבת) וְרָצָה וְהִתְלַיְצָנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.
(בראש-חודש) וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָהּ בְּיוֹם רֵאשִׁית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
(בראש-השנה) וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָהּ בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ
הַזֶּה.

(בפסח) וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביום טוב: טוב) מְקַרָּא קִדְשׁ
הַזֶּה.

(בשבועות) וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה.
(בסוכות) וְשִׁמְחֵנוּ חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביום טוב: טוב) מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה.
(בשמיני עצרת) וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם שְׁמִינִי חַג עֲצַרֶת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ
הַזֶּה.

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֶה לְךָ [יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ] עַל הָאָרֶץ

(אם אכל מזונות) וְעַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַפְּלִפְלָה (של ארץ ישראל) וְעַל מַחֲיָתָהּ וְעַל
פְּלִפְלָתָהּ

(אם שתה יין) וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן (של ארץ ישראל) וְעַל פְּרֵי גִפְנָהּ
(פירות שבעת המינים) וְעַל הַפְּרוֹת (של ארץ ישראל) וְעַל פְּרוֹתֶיהָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל

(אם אכל מזונות) הַמַּחֲיָה : (של ארץ ישראל) מַחֲיָתָה :

(אם שתה יין) פְּרֵי הַגֶּפֶן : (של ארץ ישראל) פְּרֵי גִפְנָהּ :

(פירות שבעת המינים) הַפְּרוֹת : (של ארץ ישראל) פְּרוֹתֵיהָ :

ברכות הנהנין

(על תבשיל מחמשת מיני דגן ועל מאפה ממינים אלה חוץ מן הלחם, ועל האורז מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
מִיַּי מְזוֹנוֹת :

(על היין מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן :

(על פירות העץ מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הָעֵץ :

על) פירות האדמה (מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה :

(על דבר שאין גדולו מן הארץ כגון בשר, דגים, חלב, גבינה, וכדומה, וכן על מים או שאר משקים חוץ מן היין, (מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ :

(לאחר האכילה - על פירות האילן (חוץ מז' מינים), על פירות האדמה, ועל דבר שאין גדולו מן הארץ (חוץ מן היין), אם אכל כזית בכדי אכילת פרס (4 דקות, ו"א 8 דקות), או שתה רביעית בבת אחת, (מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נַפְשׁוֹת רַבּוֹת, וְחִסְרוֹנָן עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ, לְהַחֲיֹת בָּהֶם נַפְשׁ כָּל חַי, בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

(על ריח טוב שבעצים (הכוונה כל שהקלח שלו קשה ונשאר הקלח כל השנה, ואין העלים שלו יוצאים מהשורש אלא (מגזעו) (מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְּשָׂמִים :

על) ריח טוב שבעשבים טוב (מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲשָׂבֵי בְּשָׂמִים :

(על ריח טוב שאינו עץ ולא עשב, או שהוא מסופק בו בין עץ לעשב, מברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא

מֵיְנֵי בְשָׂמִים :

(אם קנה או עשה מלבושים חדשים, או אפילו שקנה בגד משומש, או שקיבל במתנה, ושמח בו, מברך 'שהחיינו', מאחר שהוא שמח בו, וזה הכלל: כל בגד שהוא שמח בו, אפילו שלאחרים אין שמחה בבגד זה - הרי זה מברך שהחיינו, וכן להיפך, אם הוא עשיר ואין לו שמחה בבגד זה שקנה, אפילו שאצל אדם עני יהיה לו שמחה בבגד זה - הרי העשיר הזה לא יברך 'שהחיינו' (בא"ח ראה ב, ד). וכן מברכים 'שהחיינו' על פרי המתחדש משנה לשנה, ויש זמן קבוע לגידולו. אבל פירות שאין בהם היכר בין ישנים לחדשים, כגון אגוזים, שקדים, ותפוחים שנמצאים בשוק כל השנה וכדומה, אף על פי שהם מתחדשים משנה לשנה, ויודע באלו שהם חדשים, אפילו הכי לא יברך עליהם שהחיינו, מאחר שאין היכר בין חדשים לישנים (שם י). המנהג הוא לברך באכילת פרי חדש ברכת הפרי ואחר כך שהחיינו)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה :

שחרית של שבת

(מתפללים כמו שחרית של חול עד "כל הנשמה תהלל יה" שאחרי ה' מלך וממשיכים מכאן)

לְמִנְצַחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע
אֲמַר וְלִילָה לְלִילָה יַחֲוֶה דָעַת : אֵין אֲמַר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נְשִׁמָּע קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם
וּבְקִצָּה תֵבֵל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם אֵהֵל בָּהֶם :
וְהוּא כְּחָתָן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יִשְׁיֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֲרַח : מְקִצָּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל
קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ : תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְעֻדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה
מִחֻפִּימַת פָּתִי : פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי לֵב
מְצוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת יְהוָה
טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד מְשִׁפְטֵי יְהוָה אֲמַת צְדָקוֹ
יַחֲדוֹ : הִנְחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפִיז רַב וּמְתוֹקִים
מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם
בְּשִׁמְרָם יִקְבַּר רַב : שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְסֻתָרוֹת
נִקְנִי : גַּם מְזַדִּים חֲשָׁד עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲז
אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפְּשַׁע רַב : יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

רַנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה :
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זְמְרוּ לוֹ : שִׁירוּ
לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה : כִּי יִשָּׂר דְּבַר
יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה : אֲהַב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְהוָה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָּל צְבָאָם : כִּנֹּס כִּנֹּד מִי
הַיָּם נָתַן בְּאַצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירְאוּ מִיְהוָה כָּל
הָאָרֶץ מִמָּנוּ יִגִּירוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא אָמַר
וַיְהִי הוּא צְוָה וַיַּעֲמֵד : יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם
תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר : אֲשֶׁרִי הַגּוֹי
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ :
מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם :
מִמְּכוֹן שְׁבַתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הִלְצֹר
יַחַד לָבָם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אִין הַמְּלֹךְ
נוֹשָׁע בְּרַב חֵיל גְּבוּר לֹא יִנָּצֵל בְּרַב כֹּחַ : שֶׁקֶר
הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט : הִנֵּה עֵין
יְהוָה אֶל יִרְאָיו לְמִיחָלִים לְחִסְדּוֹ : לְהַצִּיל

מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחֵיוֹתָם בְּרָעַב : נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה
לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמְגִנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ כִּי
בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ : יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ
וַיִּגְרָשֶׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת
תָּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי : בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִיהוָה אֶתִּי
וַנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ : דַּרְשֵׁתִּי אֶת יְהוָה וְעֲנֵנִי
וּמְכַל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ
וּפְנִיָהֶם אֶל יַחְפְּרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע
וּמְכַל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ : חָנָה מִלְּאֵךְ יְהוָה סָבִיב
לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם : טַעְמוֹ וַרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה
אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְהוָה קֹדֶשׁוֹ
כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ
וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : לָכוּ בָנִים
שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת יְהוָה אֲלֶמְדְּכֶם : מִי הָאִישׁ

הַחֶפֶץ חַיִּים אֱהָב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נָצַר
לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מְרָמָה: סוּר מִרַע
וַעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֵל
צַדִּיקִים וְאֲזַנּוֹ אֵל שׁוֹעֲתָם: פְּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע
לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם: צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל
צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֶת
דַּכָּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמְכַלָּם
יִצִּילָנוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מִהֵנָּה
לֹא נִשְׁבָּרָה: תָּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק
יֶאֱשָׁמוּ: פּוֹדֵה יְהוָה נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל
הַחֹסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וָדָר: בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחוּלֵל
אֶרֶץ וַתִּבֵּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תָּשָׁב
אֲנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלְךָ
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיֹּם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמוּרָה
בְּלִילָה: זָרְמָתָם שָׁנָה יְהִיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֹצִיר יַחֲלֹף:

בַּבֶּקֶר יֵצֵיץ וְחִלָּף לְעֶרֶב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ : כִּי כָלֵינוּ
בְּאִפְּךָ וּבְחִמָּתֶךָ נִבְהַלְנוּ : (שֵׁת) שְׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ
לְנִגְדֶּךָ עֲלֵמֵנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ : כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
בְּעִבְרָתֶךָ כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה : יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרִהַבְּסָם עָמַל וְאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וְנִעְפָּה : מִי יוֹדֵעַ עַז
אִפְּךָ וּכְיִרְאָתֶךָ עִבְרָתֶךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע
וְנִבְא לְבַב חֲכָמָה : שׁוּבָה יְהוֹה עַד מָתַי וְהִנָּחֵם
עַל עִבְדֶּיךָ : שְׁבַעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ וַיִּרְנָנָה
וַיִּשְׁמַחַהּ בְּכָל יָמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ
שְׁנוֹת רְאֵינוּ רָעָה : יִרְאָה אֶל עִבְדֶּיךָ פְּעֻלָּתֶךָ
וְהִדְרָךָ עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהוּ :

יָשֵׁב בְּסִתְּרֵי עֲלִיוֹן בְּצֵל שִׁדֵי יִתְלוֹנֵן : אָמַר
לִיהוָה מַחְסֵי וּמְצוּדָתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בּוֹ : כִּי
הוּא יֵצִילֵךְ מִפֶּחַ יְקוּשׁ מְדַבֵּר הוֹוֹת : בְּאִבְרָתוֹ

יִסֹּד לְךָ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַּחְסֶה צָנָה וְסַחֲרָה
אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיִלָּה מִחַץ יַעֲוֹף יוֹמָם :
מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים : יִפֹּל
מִצְדָּד אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אֶתָּה
יְהוָה מִחֲסִי עֲלִיוֹן שְׁמֹתָ מֵעוֹנָדָּךְ : לֹא תֵאָנָה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלָךָ : כִּי מִלְּאֲכָיו
יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ : עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ
פֶּן תִּגָּף בְּאָבֹן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ
תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ
אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבֹּדָהוּ : אֶרְךָ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

(ביו"ט מוסיפים כאן את המזמור השייך לאותו חג)

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמִינוּ וּזְרוּעַ קְדָשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה
יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ : זְכַר חֲסִדּוֹ

וְאַמוֹנְתּוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ
וְרָנְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זְמֵרָה: בַּחֲצָצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ תַבַּל וְיִשְׁבִּי
בָּהּ: נְהַרְוֹת יִמְחֲאוּ כָּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי
יְהוָה כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תַבַּל בְּצַדֵּק
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִן
יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ:
אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ
יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה
וְיָרַח בַּלְיָלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרֵי לִי בַּיּוֹם
יְהוָה גִּלָּדָה: עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵי־ךָ
יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחַבְרָה לָהּ
יַחְדָּו: שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה יְעֻדוֹת
לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ
כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבַיִת דָּוִד: שְׁאֵלוּ
שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲיָ
אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשׂה טוֹב לְךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלְיָךְ נְשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי
בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינַי שְׁפָחָה אֶל יַד גְּבַרְתָּה כִּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיִּחְנְנוּ: חֲנִנוּ יְהוָה חֲנִנוּ כִּי רַב
שָׁבַעְנוּ בּוֹז: רַבַּת שְׁבָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג
הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגַאֲיוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לְוִלִי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם
עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפִּים
בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שֶׁטָּפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ:
אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֵׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ
נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
שְׁעַמְדִים בְּבַיִת יְהוָה בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ:
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אָנִי
יִדְעֵתִי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כָּל
אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים
וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלָה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרִקִּים לַמָּטָר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שְׁלַח

אֶתֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל
עֲבָדָיו: שֶׁהָכָה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן וְלָכֹל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה
זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יִדִּין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנַחֵם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כִּסְף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא
יֵרְאוּ: אֲזֵנֵי לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֵף אִין יֵשׁ רוּחַ
בְּפִיהֶם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בְּטַח
בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן
בְּרָכוּ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלְוִי בְּרָכוּ אֶת יְהוָה יֵרְאִי
יְהוָה בְּרָכוּ אֶת יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֹּן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים - כִּי לְעֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְעִשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְעִשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְעִשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֶּת בַּיּוֹם - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשַׁלוֹת בַּלַּיְלָה - כִּי
לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְמַכֶּה מִצְרַיִם בְּבַכּוֹרֵיהֶם - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְגַזֵּר יַם סוּף לְגַזְרִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וַנַּעַר פְּרָעָה וַחִילוֹ בַּיָּם סוּף - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְמַכֶּה מְלָכִים גְּדֹלִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :

וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
שֶׁבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
נָתַן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם - כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :

ברוך שאמר – פסוקי דזמרה

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם : בְּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְּרֵאשִׁית, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו.
בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ

הָעוֹלָם הָאֵל אָב הֶרְחֵמוֹן הַמְהַלֵּל בְּפֶה עֲמוֹ
מִשְׁבַּח וּמִפְאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי
דָּוִד עֲבָדֶיךָ נְהַלֵּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת וּנְגִדְלְךָ וּנְשַׁבְּחֶךָ וּנְפַאֲרֶךָ וְנִמְלִיכְךָ
וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חֵי
הָעוֹלָמִים, מְלֶכֶךָ מִשְׁבַּח וּמִפְאָר עַד־יְעַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְלֶכֶךָ מְהַלֵּל
בַּתְּשֻׁבּוֹת: (אם סיים לפני השליח ציבור – עונה אמן אחריו)

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת
לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר
חֲסִדֶיךָ וְאַמוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלַי עָשׂוֹר וְעָלַי נָבֵל
עָלַי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרִיגוֹ: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד
עִמָּקוֹ מִחֻשְׁבֵּתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא
יָבִין אֶת זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ
כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן לְהַשְׁמָדָם עַד־יְעַד: וְאַתָּה מְרוֹם
לְעֵלְמָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה

אִיבִידָּ יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֵלֵי אָוֶן : וְתָרַם
כְּרָאִים קֶרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמוֹן רַעְנָן : וְתַבֵּט עֵינַי
בְּשׁוּרֵי בְקָמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי :
צַדִּיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה :
שְׁתוּלִים בְּבַיִת יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ :
עוֹד יִנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד
כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עֲוֹלָתָה בּוֹ :

יְהוָה מִלֶּדֶד גְּאוֹת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר
אֶף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כְּסֶאֶד מֵאֵז
מֵעוֹלָם אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִים : מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה :
עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֲד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְּשׁ יְהוָה
לְאֶרֶץ יְמִים :

יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו :
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְזֶרֶח
שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : רָם עַל כָּל

גוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדָר וָדָר: יְהוָה בַּשָּׁמַיִם
הַכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלַךְ: יְהוָה מָלַךְ יְהוָה מָלַךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעַד: יְהוָה מָלַךְ עוֹלָם וָעַד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאָרֶץ:
יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא
תִּקּוּם: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ
לְדָר וָדָר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוָה וַיַּעֲמַד:
כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אָוֶה לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִטָּשׁ יְהוָה
עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲוֶיר כָּל
חַמְתּוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קְרָאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אַשְׁרֵי

הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעַם שֶׁיְהוֹה אֱלֹהָיו :

תִּהְיֶה לְדוֹד אַרְוֹמָמְךָ אֵלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה

שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָה

שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוֹה וּמְהֻלָּל מְאֹד

וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ

וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הֵדֵר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי

נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ

וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : יֵזְכֵר רַב טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ

וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוֹה אֶרֶךְ אַפַּיִם

וְגִדְל חֶסֶד : טוֹב יְהוֹה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל

מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוֹה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסִּיּוֹתֶיךָ

יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ

יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוֹרָתוֹ וְכְבוֹד

הֵדֵר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים

וּמְמַשְׁלֹתֶךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר : סוּמְךָ יְהוֹה לְכָל

הַנְּפֻלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים

יִשְׁבְּרוּ וְאֶתְּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ :
פֹּתַח אֶת יְדָד וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁיֵעַם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבֹּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֲהַלְלָה יְהוָה
בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי : אֵל תִּבְטְחוּ
בְּנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה : תִּצַּא
רוּחוֹ יָשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עֲשֵׂתִנְתִּיו : אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שְׁבְרוּ עַל
יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמִיר אֵמֶת לְעוֹלָם : עֲשֶׂה מִשְׁפָּט
לְעֲשׂוֹקִים נֵתֵן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר

אֲסוּרִים : יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקָף כְּפוּפִים
יְהוָה אָהַב צְדִיקִים : יְהוָה שָׁמַר אֶת גְּרָמָיו
יְתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲוֶת : יִמְלֹךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּהָ :

הַלְלוּהָ כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נְאוּהָ
תִּהְלָה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס : הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם :
מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים לְכֹלָם שִׁמוֹת יִקְרָא :
גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר :
מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אֶרֶץ :
עָנּוּ לִיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָטָר
הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה
לְבַנֵי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס
יַחֲפֹץ לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יְהוָה אֶת
יִרְאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ : שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם
אֶת יְהוָה הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן : כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי

שְׁעָרֶיךָ בְּרֵךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ : הַשָּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם
חֵלֶב חֲטִיִּים יִשְׁבְּעֶךָ : הַשְּׁלַח אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד
מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַנִּתְּנוּ שְׁלֵג כִּצְמֹר כְּפֹר
כְּאֶפֶר יִפְיֹר : מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנַי קָרְתוּ
מִי יַעֲמֹד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ
מַיִם : מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל
יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל
צְבָאָיו : הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
אֹר : הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צְנוּה
וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר : הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנְיִינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת : אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סִעָרָה
עָשָׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל

אַרְזִים : הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף :
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפִטֵי אֶרֶץ :
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם : וַיָּרֶם קָרוֹן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּךְ לְכָל חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קֶרֶב הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל
חֲסִידָיִם : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמִלְכָם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ
לוֹ : כִּי רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
יַעֲלִזוּ חֲסִידָיִם בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בִּידָם :
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחַת בַּלְאֻמִּים : לְאָסוּר
מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזָל :
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזָו :
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ
בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתוף
וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהִלַּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

(ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל. ויאמר
דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו,
מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה, והגבורה,
והתפארת והניצח וההוד, כי כל בשמים
ובארץ, לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל

לְרֹאשׁ׃ וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכֹל, וּבִיָּדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לְכֹל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
וּמֵהַלָּלִים לְשֵׁם תְּפֹאֲרֶתְךָ׃ וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ,
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וַתְּהַלָּה׃ אַתָּה הוּא יְהוָה
לְבַדְּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם
וְכֹל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל
אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּל־וּצְבֵי הַשָּׁמַיִם
לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים (עד כאן)
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם׃ וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ
נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגָשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וַתִּקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי
צַדִּיק אַתָּה׃ וַתִּרְא אֶת עֲנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
וְאֶת זַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף׃ וַתִּתֵּן אֶת
וּמִפְתֵּי־בְּפִרְעוֹ וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַתִּדְעָתָ כִּי הִזִּידוּ עָלֶיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיּוֹם

הַזֶּה : וְהֵימָּן בְּקִעְתָּ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְאֵת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֹן בַּמַּיִם עֲזִים :

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵעַל שְׂפַת
הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
בֵּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ :

אִז יִשְׁיֵר מֹשֶׁה וּבָנָי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה
גָּאָה סוּס וְלִכְבוֹ רָמָה בַּיָּם : עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְמָנְהוּ : יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ :
מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲיִלוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלִשְׁוֹ
טַבְּעוּ בַּיָּם סוּף : תְּהַלְּמֵת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת
כְּמוֹ אָבֹן : יְמִינֶךָ יְהוָה נְאֻדְרֵי בַכַּח יְמִינֶךָ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב : וּבְרַב גְּאוּנֶךָ תִּהְרַס קִמְיֶךָ תִּשְׁלַח

חֲרַנְךָ יֵאָכְלֵמוּ כִּקְשׁ : וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נַעֲרָמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כִּמוֹ יַד נִזְלִים קָפְאוּ תְהַמֹּת בְּלֵב יָם : אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֶחֱלִק שָׁלַל תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי
אָרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי : נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ
יָם צָלְלוּ כִּעוֹפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים : מִי כָמֹכָה
בְּאֵלִים יְהוָה מִי כָמֹכָה נְאֻדָּר בִּקְדֹשׁ נוֹרָא
תְהַלֹּת עֲשֵׂה פֶלְא : נְטִיתָ יְמִינְךָ תִבְלַעְמוּ אֶרֶץ :
נְחִיתָ בְּחִסְדְּךָ עִם זֶה גָּאֲלֶתָ נִהַלְתָּ בְּעֲזֶיךָ אֶל נוֹה
קְדֻשֶׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזֵי יוֹשְׁבֵי
פְּלִשְׁתִּים : אִזּוּ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב
יֵאֲחִזְמוּ רַעַד נִמְגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וּפִחַד בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאָבוֹן עַד יַעֲבֹר
עִמָּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנִּיתָ : תִּבְאֵמוּ
וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתְךָ יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנוּ יָדִיךָ : יְהוָה יְמִלֶךְ לְעֵלְם
וְעַד : יְהוָה יְמִלֶךְ לְעֵלְם וְעַד : יְהוָה מַלְכוּתָהּ
קָאִים לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא : כִּי בָּא סוּס פְּרָעָה

בְּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בְּיָם וַיָּשָׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת מֵי
הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :

כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמַשֵּׁל בַּגּוֹיִם : וְעָלוּ
מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הַר עֵשָׂו וְהִיטָה
לִיהוָה הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ
אֶחָד :

(כשאומר נשמת כל חי יכון לקבל תוספת נפש יתירה דבחינת היום)

נְשִׁמַת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֵר וּתְרוֹמֵם זְכוֹרְךָ מִלְּפָנֶיךָ
תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה
וּמַצִּיל, וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם, בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה,
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה :

אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל
בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְּהַלְל בְּכָל
הַתְּשׁוּבָחוֹת, הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד, וּבְרִיּוֹתָיו

בְּרַחֲמִים. וַיְהִי הַזֶּה אֱלֹהִים אֲמֵת, לֹא יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן, הַמְעוֹרָר יְשָׁנִים, וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, מְחִיָּה
מֵתִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים, וְזוֹקֵף
כְּפוֹפִים, הַמְשִׁיחַ אֱלָמִים, וְהַמְפַעֵנֵחַ נַעֲלָמִים,
וְלֵךְ לְבַדֵּךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים :

וְאֵלֹהֵינוּ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּיִּם, וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן
גְּלוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִרְחֵבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ
מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי
שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת, אִין אֲנַחְנוּ
מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְלִבְרָךְ אֶת
שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ, עַל אַחַת מֵאֵלֶּף אֱלֹפִים וְרֹב
רַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמְצָרִים
גְּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרָעַב זִנְתָּנוּ, וּבְשֹׁבַע כִּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ,
מִדָּבָר מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים
דִּלִּיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוֹנוּ

חֲסִידֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁנִּפְחַת בְּאֵפִינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן
הֵם יוֹדוּ, וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאָרוּ (וַיִּשְׁוֹרְרוּ),
אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶינוּ תָּמִיד, כִּי כָּל פֶּה לָּךְ יוֹדֶה, וְכָל
לָשׁוֹן לָּךְ תִּשְׁבַּח, וְכָל עַיִן לָּךְ תִּצְפֶּה, וְכָל בֶּרֶךְ לָּךְ
תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהִלְבַּבוֹת
יִירְאוּךָ, וְהִקְרַב וְהִכְלִיֹּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כַּדָּבָר
שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עֲצַמֹתַי תֵּאֱמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ!
מֵצִיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, וְעֲנֵי וּאֲבִיוֹן מִגְזְלוֹ :

שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אֶתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
וְתוֹשִׁיעַ, וְכַתּוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה, לַיִּשְׂרָאֵל
נְאוּה תְהִלָּה :

בְּפִי	יִשְׂרָאֵל	תִּתְרוֹמֵם,
וּבְשִׁפְתַי	צַדִּיקִים	תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלָשׁוֹן	חֲסִידִים	תִּתְקַדֵּשׁ,
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים	תְּהִלָּל,	

בְּמִקְהָלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל, שָׁכֵן
חֹבֶת כָּל הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר,
לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, וּלְנַצַּח, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכֹן

(שְׁבַח בְּרַכַּת "יִשְׁתַּבַּח" הוּא עֲצוּם וְנוֹרָא מְאֹד, וְיֵשׁ בּוֹ י"ג שְׁבָחִים כְּנֶגֶד י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, וְאִין
לְמַהֵר אֲמִירְתָם אֵלָא אוֹמְרָם בְּנִעִימָה כְּמִסְדֵּר שְׁבָחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ, פִּיּוּ וְלִבּוֹ שְׁוִים (הַחִיד"א בְּשֵׁם הַיַּעֲבֹ"ץ,
בֵּא"ח). וְיִמְנָה אוֹתָם בְּאַצְבָּעוֹתָיו, וְיִזְהַר שְׁלֵא לְהַבִּיא עֲצָמוֹ לִידֵי הַפֶּסֶק בִּיבִיחָם לְקַדֵּישׁ וְקִדְשָׁה, וְאִם
הִכְרַח לְהַפְסִיק יַחֲזֵר לֹמֵר כִּי לֶךְ נָא וְכוּ' כְּדֵי שְׁיֵאמַר הִ"ג שְׁבָחִים בְּלִי הַפֶּסֶק בִּיבִיחָם)

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ, הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, כִּי לֶךְ נָא, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר
וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמְשֻׁלָּה, נְצַח, גְּדֻלָּה
וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמְלָכוּת,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ,
וּמַעֲוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אֲתָה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְלֹךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל

הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, מְלַדְּ, אֶל, חַי הָעוֹלָמִים. אָמֵן :

(בשבת שובה מוסיפים מזמור ממעמקים:)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתִיךָ יְהוָה : אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תְהַיִּינָה
אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי : אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד : כִּי
עָמַד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּנָּרָא : קוֹיִתִּי יְהוָה קִוְיָתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי :
נַפְשִׁי לֹאדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר : יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי
עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְדוּת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
עֲוֹנוֹתָיו :

(ואומר החזן חצי קדיש)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן : [אָמֵן]

(ואומר החזן:) **בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ :**

(ועונים הקהל:) **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד :**

(ואומר החזן:) **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד :**

ק"ש וברכותיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.
הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין
קָדוֹשׁ כִּיְהוָה. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה, יוֹצֵר הַכֹּל.
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח,
וּבוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ, וּמְאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ
וּלְיוֹשְׁבָיו, שֶׁבָרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים. הַמְאִיר
לְאָרֶץ וְלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, כִּלְכֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֹאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ. הַמְלֵךְ הַמְּלָמֵם לְבַדּוֹ מְאֹד,
הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם.

אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ,
אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מְשַׁגֵּב
בְּעֵדְנוּ. אֵין עָרוּךְ לָךְ וְאֵין זולָתְךָ, אָפֶס בְּלָתְךָ,
וּמִי דוֹמָה לָךְ. אֵין עָרוּךְ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זולָתְךָ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא, אָפֶס בְּלָתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וּמִי
דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים.

אֵל, אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל
הַנְּשָׁמָה: גִּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם, יַדְעַת וַתְּבוֹנֶה
סוֹבְבִים הוֹדוּ: הַמְתַּנַּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ,
וְנִהְדָר בְּכָבוֹד עַל הַמְּרַכָּבָה: זְכוֹת וּמִישׁוֹר לְפָנֶי
כְּסָאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ: טוֹבִים
מְאֹרֹת שְׁבָרָאִם אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁפֵּל: כַּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לְהִיּוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תַּבֵּל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נְגִה, נְאֶה זִיוִם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצִאתָם
שְׂשִׁים בַּבָּאִם, עוֹשִׂים בְּאִימָה רְצוֹן קוֹנִיָהֶם:

פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשֵׁמוֹ, צְהֵלָה וְרָנָה לְזִכָּר
מִלְכוּתוֹ: קָרָא לְשֶׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אֹר, רָאָה
וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא
מְרוֹם, תַּפְאָרַת וַגְדֵּלָהּ, שְׂרָפִים וְחַיִּוֹת וְאוֹפְנֵי
הַקֹּדֶשׁ:

(ביום־טוב שאינו שבת מדלגים קטע זה:)
לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא
כְּבוֹדוֹ, תַּפְאָרַת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. זֶה שִׁיר
שָׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שָׁבַת אֶל מְכַל מְלֹאכֶתוֹ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: לְפִיכֶן וּפְאָרוֹ לֵאלֹהֵי כָּל יְצוּרָיו,
שָׁבַח וַיִּקָּר וַגְדֵּלָהּ וְכָבוֹד וַתִּנּוּ לְמִלְכָּךְ יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שָׁבַת קֹדֶשׁ:

שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדָּשׁ, וְזִכְרֶךָ יִתְפָּאֵר
מִלְּפָנֵינוּ, בְּשִׁמְיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל
כָּל שָׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ, וְעַל מְאוּרֵי אֹר שִׁיְצַרְתָּ,
הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.

תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא
קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנֵינוּ יוֹצֵר
מְשֻׁרְתִּים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו כִּלְסֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם

עוֹלָם וּמִשְׁמֵי עַיִם בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. כָּל־אֱהוּבִים, כָּל־
בְּרוּרִים, כָּל־גִּיבּוֹרִים, כָּל־קְדוּשִׁים, כָּל־
עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רָצוֹן קוֹנִיָּהֶם, וְכָל־
פוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה, בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין
וּמְקַדִּישִׁין וּמְעַרְיָצִין וּמְמַלְיָכִין אֶת שֵׁם הָאֵל
הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וְכָל־
מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזָה,
וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵר־ם בְּנִחַת
רוּחַ בְּשִׁפָּה בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קְדוּשָׁה, כָּל־
כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה, וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

(קדושה זו אומרים אותה בישיבה, ואם עמד ישב)

קְדוּשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהָאוֹפָנִים וְחֵיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ
גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֵמֶת הַשָּׁרָפִים, לְעֵמֶת־ם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בְרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְיעוּ, כִּי הוּא
לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמֵּחַ
יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כְּאֲמוֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלַכֵּנוּ,
בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אַבוֹתֵינוּ שְׁבִטְחוּ
בְּךָ וַתִּלְמַדְמוּ חֻקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם, כִּן תְּחַנְּנוּ אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם,
רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהַבִּין,
לְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמֵּעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:

**וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לְבִנּוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לֹא
נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְּשֵׁם
קִדְשֶׁךָ הִגְדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ, נִגִּילָה
וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ, וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְחִסְדֶיךָ הַרְבֵּים, אֶל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח סָלָה וָעֶד:**

מֵהָר וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם (יקבץ הציציות בידו השמאלית

וישימן כנגד לבו) **מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְשָׁבַר עַל הַגּוֹזִים
מֵעַל צְנֵאֲרֵנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֶל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבְנוּ בְּחֵרֶת
מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבַּתְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:**

(יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים שלוש מצוות מן התורה: לקרוא קריאת שמע, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו עם זו, ויאמרה בכונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל – הבן ישראל, יהוה – אדון הכל היה הווה ויהיה, אֱלֹהֵינוּ – אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה – כנ"ל, אחד – יחיד ומיוחד – שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם – יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד :

(בלחש:) בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאֶהְבֵּת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל
נַפְשְׁךָ וּבְכֹל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכָתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטַּר
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִמְלָקוֹשׁ וְאֶסְפַּתְּ דָגְנְךָ
וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ

וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּח לְבַבְכֶם
וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִיאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נָתַן לָכֶם. וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף
פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ

(יסתכל בציציות שבידיו, יעבירם על גבי עיניו וינשקם – שתי פעמים) וזכרתם (ידגיש

את האות ז) את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא

תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (יעביר הציציות על גבי

עיניו וינשקם) אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו

(ידגיש את האות ז) ועשיתם את כל מצותי והייתם

קדשים לאלהיכם. אני יהוה אלהיכם אשר

הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם

לאלהים אני יהוה אלהיכם :

(ועונים הקהל): אמת : (וחוזר החזן): יהוה אלהיכם אמת :

ויציב, ונכון, וקיים, וישר, ונאמן, ואהוב,

וחביב, ונחמד, ונעים, ונורא, ואדיר, ומתוקן,

ומקובל, וטוב, ויפה, הדבר הזה עלינו לעולם

ועד.

אמת, אלהי עולם מלפני צור יעקב מגן ישענו,

לדור ודור הוא קיים, ושמו קיים, וכסאו נכון,

ומלכותו ואמונתו לעד קימת, ודבריו חיים

וְקִיּוּמִים, וְנֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד (כשאומר לעד ינשק הציצית

שבדיו, יעבירם על גבי עיניו ויניחם מידיו) וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל

אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל

דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל

הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקָיָם בְּאֵמֶת וְאֲמוּנָה חוֹק

וְלֹא יַעֲבוֹר. אֵמֶת שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְכֵנוּ מִלְכֶךָ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ

גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ

וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאִין לָנוּ עוֹד

אֱלֹהִים זוֹלָתֶךָ סְלָה :

עֲזֵרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם, מִגּוֹן

וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,

בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ, וְצִדְקוֹתֶיךָ עַד

אֶפְסֵי אֶרֶץ, אֵמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצּוֹתֶיךָ

וְתוֹרֹתֶיךָ וּדְבָרֶיךָ יֹשִׁים עַל לְבוֹ. אֵמֶת שְׁאֵתָה

הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ וּמִלְכֶךָ גְבוֹר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת

וּבְנֵים, אֵמֶת אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא

אַחֲרוֹן וּמִבְּלֻעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
אָמֵת מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִבַּיִת
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ
יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ, וַיֵּם סוּף לָהֶם בְּקַעֲתָ, וַיִּזְדִּים
טַבַּעֲתָ, וַיִּדְיִדִים עֲבְרוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מִיַּם צָרִיחֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבָיִם,
וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם,
רַם וְנִשְׂאָ, גְדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ,
מִגְבִּיחַ שְׁפָלִים עַד מְרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים,
פוֹדֵה עֲנָוִים, עוֹזֵר דְּלִים, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵת שׁוֹעֵם אֱלִיוּ.

(לעמוד)

צריך

(כאן)

תְּהִילוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֲלָם, בְּרוּךְ הוּא
וּמִבּוֹרְךָ, מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כוֹלָם: מִי כָמֹכָה בְּאֱלִים
| יְהוָה, מִי כָמֹכָה נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְּהִלָּת
עֲשֵׂה פְלֵא. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלָּים לְשִׁמְךָ

הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּל־ס הוֹדוּ וְהַמְּלִיכוּ
וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֹאמַר: גְּאֲלֵנוּ
יְהוָה צְבָאוֹת שֵׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

עמידה לשחרית של שבת קודש

אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגְּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, **בְּאַהֲבָה**, (בשבת שובה
מוסיפים:) זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן

אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מַחִיָּה מִתִּים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטֶּל. (בְּקִיץ) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. (בְּשַׁבַּת שׁוֹבָה מוֹסִיפִים) מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמוֹן, זוֹכֵר
יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיֹת מִתִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחִיָּה הַמִּתִּים :

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה, כשאומרים 'זה' - משתחווים לצד ימין, 'אל זה' - לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד... וכן 'מלוך')

נְקַדִּישׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֶעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קִדְשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים
לְךָ קִדְשָׁה. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.
וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

אֲתָה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשָׁיִם בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סִלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(בשבת שובה חותמים): הַמְּלֵךְ הַקְּדוֹשׁ:

יְשַׁמַּח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נְאֻמָּן
קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרֵאשׁוֹ נָתַתָּ, בְּעַמְדוֹ
לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כְּתוּב
בְּתוֹרָתְךָ:

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹת הַיָּא לְעָלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ :

וְלֹא נָתַתּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא
הִנְחַלְתּוּ מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים, גַּם בְּמִנוּחַתּוֹ
לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים, כִּי לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל נָתַתּוּ
בְּאַהֲבָה, לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ :

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג, עִם
מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבְךָ,
וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשִׁתּוֹ, חֲמִידַת יָמִים אֹתוֹ
קָרָאתָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחַתֵנוּ,
קִדְשֵנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שְׁבַעֲנוּ
מִטוֹבְךָ, שִׂמַּח נַפְשֵנוּ בִישׁוּעַתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשָׁךְ, וַיְנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִמְקִדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִמְקִדְשֵׁי
הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תַּמִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, נִגְיַע יִרְאָה וְיִרְצָה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכָרוֹנֵנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזַכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

(בראש חודש) ראש חודש הַזֶּה,

(בחול"מ פסח:) חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

(בחול"מ סוכות:) חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר

ישועה ורחמים. חוס וחסון, וחמל ורחם עלינו, והושיענו
כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ואתה, ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו.
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון:

(ישתחוה)

מודים

(כשיאמר)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר
תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום
עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך,
המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו
לך:

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים): מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקיימתנו. בן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

על הניסים

(בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים):

על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בימן הזה.

(בחנוכה אומרים): בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות גון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם

נְקַמְתָּ אֶת נַקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזוֹדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וַיִּפְרָקוּ כְּהִיוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטְהַרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יְמֵי
חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל גְּמוּר וּבְהוֹדָאָה, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

(בפורים אומרים) **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד
עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה
ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו
והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ
ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סְלָה : (בשבת שובה מוסיפים) וְכַתֵּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.
וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, בְּאַמָּת, לְעוֹלָם
כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל

הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב

שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן: (

כהנים:

(מברכים: (הכהנים)
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך
של אהרן וצגנו לברך את עמו ישראל באהבה: (הקהל עונים)
אמן:

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:)
ברוך יהוה וישמך: (ועונים: (אמן)
יאר יהוה פניו אליך ויחנך: (ועונים: (אמן)
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: (ועונים: (אמן)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן:)
אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הפתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו
הכהנים עם קדושיך כאמור:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, (עונים: כן יהי רצון)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ, (עונים: כן יהי רצון)

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (עונים: כן יהי רצון)

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. (בשבת שובה מוסיפים:) וּבִסְפָר חַיִּים,
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁוְעָה וְנַחֲמָה, וַיַּגְזְרוּת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹהוֹוִהוּ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהִי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מְרָמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים, וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכֹל תִּהְיֶה,
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְךָ וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבוֹתַי. יִהְיוּ כְּמֹץ לְפָנַי רוּחַ.
וּמִלְאֵךְ יִהְיֶה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה אומר: **הַשְׁלוֹם**) בְּמָרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבֵי
 שָׁלוֹם :

אבינו מלכנו

(אומרים:	שובה	(בשבת)
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כִּלָּה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כִּלָּה דְבַר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבִזָּה וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וַיִּצָּר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמֶּךָ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- מִנַּע מִגְּפָה מִנַּחֲלַתֶךָ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- קַרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחֹסִידִים :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים :	אָבִינוּ
אָבִינוּ	מֶלְכֵנוּ	- כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה :	אָבִינוּ

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - זְכָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הָרַם קָרוֹ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - וְהָרַם קָרוֹ מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - חֲנִנּוּ וְעֲנֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ - אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ :

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
מִמְזַרְח שְׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מִהֶלֶל שֵׁם יְהוָה : רָם
עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה
אֲדוֹנֵנוּ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

(בשבת ר"ח או חול המועד או חנוכה אומרים כאן הלל לפני הקדיש)

(ואומר החזן קדיש תתקבל)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, פְּרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךָ
מְלְכוּתֵהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנֵהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיִוְמִיכּוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרָךְ לְעַלְמֵי עָלְמַי עֲלִמְיָא יְתִבְרָךְ.

וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קִדְם אָבוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וּישׁוּעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

סדר קריאת התורה בשבת

(קודם הוצאת ספר תורה אומרים "אתה הראת", וביו"ט שאינו בשבת מדלגים על שני הפסוקים
הראשונים ומתחילים "יהי ה' וגו'")

אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים,
אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה

עִם אַבְתֵּינוּ, אֶל יַעֲזִבֵנוּ וְאֶל יִטְשֵנוּ: הוֹשִיעָה
אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחְלֹתֶךָ, וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד
הָעוֹלָם: וַיְהִי בְנִסְעֵ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה
יְהוָה וַיִּפְצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשִּׁנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ:
קוּמָה יְהוָה לְמָנוּחָתֶךָ, אֲתָה וְאָרוֹן עֲזֶךָ: כִּהְנִיךָ
וּלְבָשׁוּ צְדָקָה, וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ,
אֶל־תָּשָׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָךָ:

(אמר רבי שמעון: כאשר מוצאין ספר תורה בצבור לקרא בו, נפתחין שערי שמים של רחמים ומעוררין את האהבה למעלה. וצריך אז לומר בריך שמה)

פּוֹתְחִים הַהִיכַל וְאוֹמְרִים)

**בְּרִיךְ שִׁמְהָ דְמְאִרֵי עֲלֵמָא, בְּרִיךְ כְּתָרְךָ
וְאַתָּרְךָ. יְהִי רַעוּתֶךָ, עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵם,
וּפּוּרְקוֹן יְמִינֶךָ אַחֲזִי לְעַמֶּךָ בְּבֵית מְקוֹדְשֶׁךָ,
לְאַמְטוּיַי לָנָא מְטוּב נְהוּרְךָ, וּלְקַבְלָא צְלוֹתְנָא
בְּרַחֲמֵי. יְהִי רַעוּא קְדָמְךָ דְתוּרִיךָ לִן חֵיִין
בְּטִיבוּ, וּלְהוּי אֲנָא עַבְדְּךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא,
לְמַרְחָם עָלַי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וְיֵית כּל דִּי לִי, וְדִי
לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכֻלָּא וּמְפָרְנִס**

לְכֹלֵא. אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלֵא, אַנְתָּ הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיא, וּמַלְכוּתֵא דִילְךָ הִיא. אַנְא
עֲבָדֵא דְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא, דְּסָגִידְנָא קִמָּה
מִקַּמֵי דִיקָר אֹרִיתָה בְּכַל עֵידוֹן וְעֵידוֹן. לָא עַל
אַנְשֵׁי רְחִיצָנָא, וְלָא עַל בְּרֵי אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֱלָא
בְּאֱלֹהֵא דְשָׁמַיָא, דְּהוּא אֱלֹהֵא דְקִשׁוּט,
וְאֹרִיתָה קִשׁוּט, וְנִבְיָאוּהִי קִשׁוּט, וּמִסְגֵי
לְמַעְבַּד טְבוּן וְקִשׁוּט, בְּהֵ אַנְא רְחִיץ וְלִשְׁמָה
יְקִירָא קִדִישָא אַנְא אֲמַר תִּשְׁבְּחוּ. יְהֵא רַעְוָא
קִדְמָךְ דִּתְפַתַח לְבִי בְּאֹרִיתְךָ, (וּתְיַהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין
דְּעֲבָדִין רַעִיתְךָ), וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלְיִן דְּלִבָּאֵי וְלִבָּא
דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן :

(ישראל)

לחיילי

שבירך

(מי)

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

מִי שְׁבִירְךָ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא
יְבָרַךְ אֶת חַיִּילֵי יִשְׂרָאֵל, הָעוֹמְדִים עַל מְשֻׁמֵר
אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ, מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מְדִבְרַ

מִצָּרִים וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֲרָבָה,
בִּיבְשָׁה בְּאוֹיֵר וּבַיָּם, יִתֵּן יְהוָה אֶת אוֹיְבֵינוּ
הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵיהֶם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִשְׁמַר וַיִּצִיל אֶת חַיְלֵינוּ וְאֶת כָּל אַחֵינוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדֵיהֶם, וַיְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחְתֵּיהֶם וַיַּעֲטֵרם
בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבַעֲטָרֹת נֶצְחוֹן, וַיִּקְּם בָּנוּ
הַכָּתוּב כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵלֵךְ עִמָּכֶם,
לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם:
וְנֹאמַר אָמֵן:

צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חַתֻּנָּתוֹ וּבְיוֹם
שְׂמֵחַת לְבוֹ:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ
הוּא: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׂיְהוּהוּ
אֱלֹהָיו:

גִּדְלוּ לַיהוָה אֶתִּי, וַנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ והִשְׁתַּחֲווּ לְהַדָּם רַגְלָיו,
קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ והִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קְדֻשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: יְהוָה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אֵין קְדוֹשׁ כִּי הוּא כִּי אֵין בְּלִתְּדָ, וְאֵין צוֹר
כִּי אֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֵלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה, וּמִי צוֹר
זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה
קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ,
וְתַמְכֶּיָהּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיָהּ דִּרְכֵי נֵעַם, וְכֹל
נְתִיבֶתֶיָהּ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָךְ,
וְאֵין לָמוֹ מְכַשׁוֹל: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא,
הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תָּנוּ עֹז לַאֱלֹהִים, וְתָנוּ
כְּבוֹד לַתּוֹרָה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,

וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִשְׁמַח הָרַר צִיּוֹן
תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:

(ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ומשתחויים ואומרים)

וְזֹאת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֵלָת
יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ, אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה,
מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

(איסור חמור לדבר בשעת הקריאה בספר התורה)

(לפני קריאת התורה)

אומר (העולה) הַשֵּׁם עִמָּכֶם:

(ועונים) יְבָרְכֶךָ הַשֵּׁם:

אומר (העולה) בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ:

(ועונים) הַקְּהֵל בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(וחוזר העולה) בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(ומברך העולה)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(ואחר קריאת התורה מברך העולה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
נָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

(ארבעה צריכים להודות:
יורדי הים כשעלו ממנו, הולכי מדברות כשהגיעו לישוב, מי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש
בבית האסורים)

(לפני הברכה אומר המברך)
הַלְלוּיָהּ, אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵבָב, בְּסוּד יִשְׂרָאֵל
וְעֵדָה:

(ומברך)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל
לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת, שְׂגַמְלֵנִי כָּל טוֹב.

(והקהל)

(עונים)

אָמֵן. הָאֵל שְׁגִמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב
סְלָה.

(ועונה)

(המברך)

אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

סדר זבד הבת

יוֹנְתִי בְּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמְדִּירָה, הִרְאִינִי
אֶת מְרֵאִיךְ הַשָּׁמַיִם אֶת קוֹלְךְ, כִּי קוֹלְךְ עָרֵב
וּמְרֵאִיךְ נְאוּה.

מִי שֶׁבִּרְךְ אֲמוֹתֵינוּ, שָׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל וְלֵאָה
וּמְרִים הַנְּבִיאָה וְאַבְיגַיִל, וְאַסְתֵּר בֵּת אַבְיֵחַיִל,
הוּא יְבָרְךְ אֶת הַיְלָדָה הַנְּעִימָה הַזֹּאת, וְיִקְרָא
שְׁמָהּ (פלונית) בְּמִזֵּל טוֹב וּבְשֵׁעַת בְּרָכָה,

וּיְגַדְלָהּ בְּבְרִיאוֹת שְׁלוֹם וּמְנוּחָה, וַיִּזְכֶּה לְאָבִיהָ
וּלְאִמָּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחָתָהּ וּבְחִפְתָּהּ, בְּבָנִים
זְכָרִים, עֶשֶׂר וְכָבוֹד, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְנוּבוּן
בְּשִׁיבָה, וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

לשבת חתן

בְּרִשׁוֹת אֵל חַי אֱמֶת וַיִּצִיב, אֶתְרִגְס פְּרִשֵׁת
וְאַבְרָהָם סִיב:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וַיְהִי בְרִדְךָ אֶת
אַבְרָהָם בְּכָל:

וְאַבְרָהָם סִיב עַל בְּיוֹמָיו וַיִּי בְרִידְךָ יֵת אַבְרָהָם בְּכָל:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵל עֶבְדוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמְּשֻׁל בְּכָל
אֲשֶׁר לוֹ שִׁים נָא יְדָךְ תַּחַת יְרֵכֵי:

וַאֲמַר אַבְרָהָם לְעִבְדָּהּ סָבֵא דְבֵיתָהּ דְשְׁלִיט בְּכָל דִּי לֵה שְׂוֵי כְעֹן יִדָּךְ
תַּחֲוֹת גְּרָכִי :

וַאֲשֶׁבִיעֶךָ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבָּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ :

וַאֲקִיִם עָלֶיךָ בְּמִימְרָא דִּי אֱלֹהָא דְשָׁמַיָא וְאֱלֹהָא דְאָרְעָא דְלֹא תִסָּב
אֶתְתָּא לְבָרִי מִבְּנֵי כְּנַעֲנָאִי דִּי אֲנָא יִתֵּב בִּינֵיהוֹן :

כִּי אֶל אֶרֶצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵלֶךְ וְלִקְחֹתָ אִשָּׁה
לְבָנִי לְיִצְחָק :

אֱלֹהִין לְאָרְעִי וְלִיְלַדוֹתַי תִּיזִיל וְתִסָּב אֶתְתָּא לְבָרִי לְיִצְחָק :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הָעֶבֶד אֲוִלִי לֹא תֵאבְּהָ הָאִשָּׁה
לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הֵהָשֵׁב אֲשִׁיב אֶת
בְּנֶךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצֵאתָ מִשָּׁם :

וַאֲמַר לֵה עִבְדָּא מֵאִים לֹא תִיבִי אֶתְתָּא לְמִיתִי בְתַרִי לְאָרְעָא הַדָּא
הָאֶתְבָּא אֶתִּיב יְת בְּרַךְ לְאָרְעָא דִּי נִפְקֵתָא מִתַּמָּן :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הַשָּׁמַר לְךָ פֶּן תִּשְׁיֵב אֶת
בְּנֵי שָׂמָה :

וַאֲמַר יְהוָה אֲבִרְהֶם אֶסְתַּמֵּר לָךְ דִּילְמָא תַּתִּיב יְת בְּרִי לְתַמּוֹן :

יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקַחְנִי מִבֵּית אָבִי
וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי
לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתְּנוּ אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח
מִלְאָכֹו לְפָנֶיךָ וְלִקְחֹתָ אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם :

וְיִ אֱלֹהֵא דְשָׁמַיָא דִּי דִּבְרַנִּי מִבֵּית אָבִא וּמֵאֶרֶע וּלְדוּתִי וְדִי מִלָּל לִי וְדִי
קַיִם לִי לְמִימַר לְבָרְךָ אֶתְּנוּ יְת אֶרְעָא הַדָּא הוּא יִשְׁלַח מִלְאָכְהָ קְדָמְךָ
וְתִסַּב אֶתְתָא לְבָרִי מִתַּמּוֹן :

ברכות ההפטרה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בְּנַבִּיאִים טוֹבִים, וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם
הַנְּאֻמְרִים בְּאַמֶּת :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁפָּה עַבְדּוֹ,
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבַנְּבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצְּדָק:**

(וקורא ההפטרה, והקהל קוראים אותה בלחש: ולאחר קריאת ההפטרה יאמר)
גוֹאֲלֵינוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

(ואחר כר יברך)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן,
הָאוֹמֵר וְעָשָׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, כִּי כָל דְּבָרָיו
אֱמֶת וְצְדָק. נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא
יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:**

**רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ
תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:**

**שְׂמַחֲנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהוּ הַנְּבִיאַ עַבְדְּךָ,
וּבַמְּלָכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה יָבֵא וַיְגַל**

לְבַנּוּ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד
אַחֲרַיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁ נְשַׁבְּעֶתָ לּוֹ
שֶׁלֹּא יִכָּבֵה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִגֵּן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְקֹדֶשׁה וְלְמִנוּחָה לְכָבוֹד וְלְתַפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת, אָמֵן.

הכרזת ראש חדש

(בשבת שלפני ראש חדש, אפילו בראש חדש אב מכריזין ראש חדש, ואומר: יהי רצון, חוץ מראש
חדש תשרי, שאין מכריזין, דכתיב: "בכסה ליום חגנו". ונכון לידע זמן המולד, ולכן יש נוהגים להכריז
בשעת קריאת "יהי רצון" על זמן המולד בדיוק)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, לְכוּן אֶת בַּיִת
חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב שְׂכִינְתוֹ לְתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, לְרַחֵם עַל
פְּלִיטָתֵנוּ, וְלַעֲצוֹר הַמַּגִּפָּה, וְהַמְּשַׁחֵת, וְהַחֲרֹב,
וְהַרְעֵב, וְהַשְּׁבִי, וְהַבְּזֶה, מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, לְקַיֵּם לָנוּ אֶת
כָּל חֻמְי יִשְׂרָאֵל, הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם
וְתַלְמֵי־דֵיהֶם, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם,
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, שֶׁנִּשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנִחְמוֹת, מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ, וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ וּמִמְצָרִים גְּאָלָם,
הוּא יְגַאֵל אוֹתֵנוּ וְיִשְׁיב בָּנִים לְגְבוּלָם, בְּסִימָן

טוב יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני
(חדושיה ביום פלוני וקבועיה ומניניה ביום
פלוני). יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל
עמו ישראל בכל מקום שהם, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה
ולכלכלה טובה, לשמועות טובות, ולבשורות
טובות, (בחורף) ולגשמים בעתם, (בקיץ) ולטללי ברכה,
ולרפואה שלמה, ולגאולה קרובה, ואמרו
אמן:

הכרזת תענית

(בשבת שלפני הצום של י"ז בתמוז ושל י' בטבת מכריז החזן (חוץ מט' באב וכיפור ותענית אסתר
שאין מכריזין עליהם, וסימניך "אכ"ף עליו פיהו")
אחינו בית ישראל שמעו. צום (ל"ז בתמוז הרביעי) (לעשרה
בטבת העשירי) יהיה יום פלוני. יהפך אותו הקדוש

בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, כְּדַכְתִּיב כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת צוּם הַרְבִּיעִי (י"ז בתמוז) וְצוּם
הַחֲמִישִׁי (ט' באב) וְצוּם הַשְּׁבִיעִי (צוּם גְּדַלְיָה) וְצוּם
הָעֲשִׂירִי (עֶשְׂרֵה בְּטַבַּת) יְהִיָּה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים, וְהֶאֱמַת וְהִשְׁלוּם
אָהְבוּ:

מי שברך לקהל

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה, וְכָל הַקְּהָלוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת, הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקְּהָל
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, גְּדוֹלִים וְקַטְנִים, הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. מְלַכָּא

דְּעֲלֹמָא הוּא יְבָרַךְ יִתְכוּן, וַיִּזְכֶּה יִתְכוּן, וַיִּשְׁמַע
בְּקֹל צְלוֹתְכוּן, תִּתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתַּזְבְּוּן מִכָּל צָרָה
וְעִקְתָּא, וַיְהִי מִימְרָא דִּיהוָה בְּסַעֲדְכֶם, וַיִּגַּן
בְּעַדְכֶם, וַיִּפְרוֹשׂ סִפְתֵי שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם, וַיִּטַּע
בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּהָ, שְׁלוֹם וְרַעוּת, וַיִּסְלַק
שְׁנֵאת חֲנָם מִבֵּינֵיכֶם, וַיִּשְׁבֹּר עַל הַגּוֹיִם מֵעַל
צְוֹאַרֵיכֶם, וַיִּקְיֵם בְּכֶם מִקְרָא שְׁכָתוּב יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְף פַּעְמִים,
וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, (בשבת תשובה) וַיִּכְתְּבֶכֶם
וַיִּכְתְּבוּ הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוֹמִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וּנְאֻמָּר

אָמֵן :

סיום תפילת שחרית

יְהִי חֲסִידְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁכָחָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁיְחָה אֶלְהִיו :

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמָמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : יִזְכֵּר רַב טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ
וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפַּיִם
וְגִדְל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסֵּיֶיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ
יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוֹרָתוֹ וְכְבוֹד
הִדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי כָּל אֶלְיֶיךָ

יְשַׁבְּרוּ וְאֶתְּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ :
פֹּתַח אֶת יְדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן : צַדִּיק
יְהוֹה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
יְהוֹה לְכָל קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוֹה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוֹה יִדְבֹּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְהוֹה מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוֹה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר , לֹא נָפַל דְּבַר
אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עֶבְדּוֹ : יְהִי יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ
עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ , אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ
אֵלָיו , לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחַקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנָתִי לִפְנֵי יְהוֹה קְרֹבִים אֵל יְהוֹה
אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה , לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוֹה הוּא הָאֱלֹהִים , אֵין עוֹד : לֹא
יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ , כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ , וְאַז תִּשְׁכִּיל : הַלּוֹא
צְוִיתִיךָ חֲזַק וְאַמָּץ , אֵל תַּעֲרֹץ וְאֵל תִּתְחַת , כִּי עִמָּךְ יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
אֲשֶׁר תִּלְדָּךְ :

יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר,

הַלְלוּיָהּ : (ב' פעמים)

(מחזירים את ספר התורה למקומו ואומרים מזמור הבו לה')

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹיִם הָבוּ לַיהוָה

כְּבוֹד וְעֹז : הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ

לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל

הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים : קוֹל יְהוָה

בַּפֶּחַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר : קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵי אַרְזִים

וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקֵדֵם כְּמוֹ

עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׂרִין כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים : קוֹל יְהוָה

חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ : קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל

יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ : קוֹל יְהוָה יַחֲוִל אֵילוֹת

וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת וַבְּהִיכְלוֹ כָּלוּ אֵמֶר כְּבוֹד : יְהוָה

לְמַבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם : יְהוָה עֹז

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

(כשמכניסים את ספר התורה להיכל אומר החזן)

שׁוּבָה (מלעיל) לְמַעֲוֹנֶךָ וּשְׁכּוֹן בַּבַּיִת מֵאֲוִיךָ, כִּי כָל

פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתֶךָ : וּבִגְחָה

יאמר שובה (מלרע) יהוה רבות אלפי ישראל:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

מוסף של שבת

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
לחודא שם אות יו"ד אות ה"א באות וא"ו אות ה"א, ביחודא שלים
בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מוסף של שבת
קדש, כמו שתקנו לנו רבותנו ז"ל, עם כל המצות הכלולות בה לתקן
את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון
בוראנו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו,
ומעשה ידינו כוננהו:

(ואומר החזן חצי קדיש)
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
מלכותה, ויזמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחיכוך וביומיכוך
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן - יהא
שמה רבה ...] יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: [אמן]

אֲדַנִּי, שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, **בְּאַהֲבָה**, (בשבת שובה
מוסיפים:) זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפְצֵי בְחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, **בְּרוּךְ** אַתָּה
יְהוָה, מִגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מּוֹרִיד הַטָּל. (בחורף:) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר

אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹד
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכְךָ מִמִּית וּמַחִיָּה
וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה. (בשבת שובה מוסיפים:) מִי כְמוֹד אָב הַרְחָמֹן, זֹכֵר
יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֶאֱמָן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה)

כְּתוּב יִתְנוּ לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ,
כַּדָּבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר **קְדוֹשׁ** |
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ
מְלֵא עוֹלָם, וּמְשַׁרְתֵּנוּ שׁוֹאֲלִים אֵיךְ (בתיבת איה יכוון לקבל תוספת
נשמה דבחינת היום) **מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ**: לְעַמְּתֶם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים **בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ**: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפְּן
בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיֻּחָדִים שְׂמוֹ עָרַב וּבָקֵר, בְּכָל יוֹם תְּמִיד
אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֶחָד (בתיבת אחד יכוון שהוא מוכן למסור נפשו על קידוש השם): הוּא
אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שְׁנִית, וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעִינֵי כָּל חַי

לאמר, הן גאלתי אתכם אחרית פראשית להיות לכם
לאלהים, אני יהוה אלהיכם: ובדברי קדשך פתוב לאמר
ימלך יהוה לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה:

אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

(בשבת שובה חותמים): המלך הקדוש:

(כשלא חל ראש חודש בשבת יאמר)
תפנת שבת, רצית קרבנותיה, צוית פירושיה עם סדורי נסכיה,
מענגיה לעולם כבוד ונחלו, טועמיה חיים זכו, וגם האוהבים דבריה
גדלה בחרו. אז מסיני נצטוו צוויי פעליה פראוי:

ובכו, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה
לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. את מוסף יום השבת הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה, כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך, על
ידי משה עבדך, כאמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה:

(ואם חל ראש חודש בשבת יאמר)
אתה יצרת עולמך מקדם, כלית מלאכתך ביום השביעי, בחרת בנו
מכל האמות ורצית בנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך, וקרבנתנו
מלפני לעבודתך, ושםך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יהוה

אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֵתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְפִי שְׁחָטָנוּ
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲרָבָה עִירָנוּ וְשָׁמַם מִקְדָּשֵׁנוּ, וְגָלָה
יְקָרְנוּ, וְנָטַל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ
קָרְבָן, וְלֹא כִהֵן שְׂיִכְפֹּר בְּעַדְנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ,
תְּמִידִים כְּסֻדָּרִם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. אֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה, וְיוֹם
רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שֶׁתְּבַת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר:

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תִמְיָמִים, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנֹּחַח
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שְׁבִיט בְּשִׁבְתוֹ עַל עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
אֶחָד, כִּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תִמְיָמִים: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כְּמִדְבָר:
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לָפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכִבָּשׁ, וַיִּין כְּנִסְכּוֹ,
וְשֶׁעִיר לְכַפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה,
לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה, לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה, לְפָרְנִסָּה וְלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם, לְמַחִילַת חַטָּא, וְלִסְלִיחַת עֲוֹן, (בשנה מעוברת אומרים: **וּלְכַפָּרַת פְּשָׁע**).
וַיְהִיָּה רֵאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶחֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפָדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ, כִּי בְעַמְדְךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲמוֹת בְּחִרְתָּ, וְחֻקֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם
קִבַּעְתָּ:

יְשַׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבִיט וְקוֹרְאֵי עֲנִי,
עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי, כִּלְכִּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ

מְטוֹבָד, וְהִשְׁבִּיעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ,
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ
מְטוֹבָד, שְׂמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ, וַיְנוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ : **בְּרוּךְ** אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת

(בראש חודש מוסיפים) וישראל וראשי חדשים :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ : וְאַתָּה,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. וְתַחֲזִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא לָדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל
נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרַב
וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ
לָךְ:

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים:) מודים אֲנַחְנוּ לָךְ,
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַחַנְנוּ
וְתַאֲסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמְרֵךָ וְלַעֲשׂוֹת

רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבֵי שָׁלֵם, עַל שְׂאֵנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדְאוֹת.

עַל הַנִּסִּים

(בַּחֲנוּכָה וּפּוּרִים אוֹמְרִים כֵּן עַל הַנִּסִּים):

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ הַהֵם
בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

(בַּחֲנוּכָה אוֹמְרִים): **בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה** בֶּן יוֹחָנָן כִּהְיוּ גְדוֹלֵי חַשְׁמוֹנָאִי
וּבְנֵיהֶם כָּשְׁעָמְדָה מַלְכוּת יְוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֶם
תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּתָּ אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם
נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטְהַרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי
חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל גְּמוּרָה וּבְהוֹדְאָה, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֶלָה:

(בפורים אומרים) בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואפה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלפנינו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה : (בשבת שובה מוסיפים) וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך. ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות :

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא

להם החזן: (

להנים:

(מברכים: (הכהנים)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך שנתו

של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: (הקהל עונים)

אמן:

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:)

יברך יהוה וישמרך: (ועונים: אמן)

יאר יהוה פניו אליך ויחנך: (ועונים: אמן)

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: (ועונים: אמן)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן:)

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה

הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו

הכהנים עם קדושיך כאמור:

יברך יהוה וישמרך, (עונים: כן יהי רצון)

יאר יהוה פניו אליך ויחנך, (עונים: כן יהי רצון)

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. (עונים: כן יהי רצון)

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד,

צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבְרַכְנוּ אָבוֹנֵנוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. (בשבת שובה מוסיפים) וּבְסֵפֶר חַיִּים,
בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם, וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוּוָהוּ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. יְהִיו כְּמֹץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֵּאד יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה

לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֵׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעַנְנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בשבת שובה אומר: השלום) בְּמַרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם:

(אחרי חזרת הש"צ יש אומרים)
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מִהַלֵּל
שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ:

(ואומר החזן קדיש ותקבל)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] - יְהִי

שמייה רבה ...] יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל
קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה, ושיזבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלה, לנו ולכל עמו ישראל,
ואמרו אמן. [אמן]

עושה שלום במרומו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו
ישראל, ואמרו אמן. [אמן]

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא,
שנאמר ועמד כלם צדיקים, לעולם יירשו
ארץ, נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה
ועשה נחת רוח ליוצרו, גדל בשם טוב, ונפטר
בשם טוב מן העולם, ועליו אמר שלמה
בחכמתו טוב שם משמן טוב, ויום המות
מיום הולדו. למד תורה הרבה ויתנו לך שכר

הַרְבֵּה. וְדַע, מִתּוֹן שְׂכָרָם שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד
לְבֹא:

רַבִּי חֲנַנְיָהּ בֶּן עֲקֻשָּׁיָא אֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הַרְבֵּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן
צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

אִין פֵּאלֵהִינוּ, אִין פֵּאדוֹנֵנוּ, אִין כְּמִלְכֵנוּ, אִין
כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵּאלֵהִינוּ, מִי כֵּאדוֹנֵנוּ, מִי
כְּמִלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לֵאלֵהִינוּ, נוֹדָה
לֵאדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מִלְכֵנוּ, בְּרוּךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה
לְחַנְּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פטום הקטורת

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו
לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש
קיים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך
ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וּחלבֵנָה סמים ולבנה זֶכָה בַד בַּד
יהיה: ועשית אתה קטרת לקח מעשה רוקח
ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
אוּעַד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
ונאמר: והקטיר עליו אהלן קטרת סמים
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה:

וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרוֹן אֶת הַנִּרְתָּבַי בֵּין הָעֲרָבִים
יִקְטִירְנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּיצַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב, וְשִׁלְשָׁה
מָנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מִכְּנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל
מֵהֶם מָלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֲרֵב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְהָה מִן הַדִּקְהָה וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ
בָּהּ וְאַלּוֹהֵי הוֹן :

הַצָּרִי וְהַצָּפוֹרֵן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבֹנָה, מְשֻׁקָּל
שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה. מוֹר, וּקְצִיעָה וְשִׁבְלֵת גֵּרֶד
וְכִרְכָּם, מְשֻׁקָּל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
תְּשַׁעָה, בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קַבִּין, יֵין
קִפְרִיסִין סָאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא, וְאַם לֹא

מָצָא יִיּוֹן קַפְרִיסִין, מְבִיא חֵמֶר חֲנֹר עֲתִיק. מִלַּח
סְדוּמִית רוֹבֵעַ, מְעַלָּה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כִּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא, אִם
נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל
סַמְמָנֶיהָ, חַיֵּב מִיתָהּ:

רָבִן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ
אֵלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מְעַצֵּי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָה
לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדֵי שְׁתֵּהא נְאָה. יִיּוֹן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדֵי שְׁתֵּהא עֲזָה.
וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה
לְבַשְׁמַיִם. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה: לְשָׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל

אם כְּמִדַּתָּהּ כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין, וְאִם חָסַר אַחַת
מִכָּל סִמְמָנֶיהָ, חָיֵב מִיָּתָהּ.

תְּנִי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תְּנִי
בַר קַפְרָא: אֱלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבֶשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהִתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָּל
שְׂאֵר וְכָל דְּבֶשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה:
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּטַח בְּדָךְ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: וְעַרְבָּה
לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמָנִיּוֹת:

תְּנֵא דְבֵי אֱלִיהוּ: כָּל הַשּׁוֹנָה הֶלְכוֹת בְּכָל יוֹם,
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר
הֶלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֶל תִּקְרִי הֶלִיכוֹת, אֶלָּא
הֶלְכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְא

תְּלַמִּיּוֹדֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר
 וְכָל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל,
 תִּקְרִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲלֵא בּוֹנֵי־יִשְׂרָאֵל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶיךָ
 שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אָחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
 שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה
 טוֹב לְךָ: וְרֵאֵה בְּנִים לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל:
 שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל:
 יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֶת יְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ
 בְּשְׁלוֹם:

(ואומרים הציבור קדיש "על" ישראל")
 יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
 מלכותה, וינצח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון
 ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן] - יהא
 שמיה רבה [...]. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.
 וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
 דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
 ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

על ישראל ועל רבנו. ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
 דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא
 לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא
 ואמרו אמן. [אמן]

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׂבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] (הַאֲמֵרִים קֳדִישׁ פּוֹסְעִים שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לְאַחֹר) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן. [אָמֵן.]

בְּרִכּוֹ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ: (הַאֲמֵרִים קֳדִישׁ – אֲמֵרִים):

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (וְהַקְהֵל עוֹנִים):

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כִּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנִם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֵנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיָסַד
אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינַת עֲזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אֲמֵת מִלְּכָנוּ וְאַפְסֵי זוּלָתוֹ. כִּפְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה
בַּתְּפִאֲרֹת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵי מִן הָאֶרֶץ,
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן, לְתִקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שִׁדְי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
אֲלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כְּלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתוּב

בְּתוֹרַתְךָ : יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר : וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

סדר סעודה שניה

(כשיבוא לביתו, יעמוד במקום שעומד לשבת בו בסעודת שחרית, ויקיף את השלחן פעם אחת, ויקח שתי אגודות הדס (אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור) ויברך עליהם ויריח, ויאמר בפיו: זְכוֹר וְשֵׁמוֹ בְּדַבּוּר אֶחָד וְנֹאמְרוֹ, וְגַם יֹאמַר בְּלִחְשׁ: רִים נִיחַם אֶשֶׁה לַיהוָה וְיִקְיָף בְּשִׁתִּיקָה פֶּעַם שֵׁנִיָּה אֶת שִׁלְחוֹנוֹ בְּעוֹד הַהֶדֶס בִּידוֹ (אם אין לו הדס יקח מיני בשמים אחרים).)

(אומרים משניות אלו ממסכת כלים פרק א' משנה ו'.)
ו. עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת הֵן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת. וּמָה הִיא קִדְשָׁתָהּ, שֶׁמְבִיאִים מִמֶּנָּה הַעֹמֵר וְהַבְּכוֹרִים וְשֵׁתֵי הַלֶּחֶם, מֵה שְּׂאִין מְבִיאִין כֹּן מִכָּל הָאֲרָצוֹת: ז. עֵירוֹת הַמְּקֻפָּוֹת חוּמָה מְקַדְּשׁוֹת מִמֶּנָּה, שֶׁמְשַׁלְּחִין מֵתוֹכָן אֶת הַמְּצוֹרָעִים, וּמְסַבְּבִין לְתוֹכָן מֵת עַד שֶׁיִּרְצוּ. יצא, אִין מִחֲזִירִין אוֹתוֹ: ח. לִפְנֵים מִן הַחוּמָה מְקַדְּשׁ מֵהֶם, שְׂאוֹכְלִים שֶׁם קִדְשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי. הֵר הַבַּיִת מְקַדְּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׂאִין זָבִים וְזָבוֹת נְדוֹת וְיוֹלָדוֹת נְכַנְסִים לָשֶׁם. הַחֵיל מְקַדְּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׂאִין גּוֹיִם וְטַמְאֵי מֵתִים נְכַנְסִים לָשֶׁם. עֲזָרַת נְשִׁים מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנּוּ, שְׂאִין טְבוּל יוֹם נְכַנְס לָשֶׁם, וְאִין חֲנֻבִים עָלֶיהָ חֲטָאֵת. עֲזָרַת יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנָּה, שְׂאִין

מְחַסֵּר כְּפוּרִים נִכְנָס לְשֵׁם, וְחִיבֵין עָלֶיהָ חֲטָאת. עֲזַרְת הַכֹּהֲנִים מְקַדְּשֵׁת מִמֶּנָּה, שְׂאִין יִשְׂרָאֵלִים נִכְנָסִים לְשֵׁם אֶלָּא בְּשַׁעַת צְרֻכִיהֶם, לְסַמֵּיכָה לְשַׁחֲיטָה וְלִתְנוּפָה: ט. בֵּין הָאוּלָם וְלִמְזִבַּח מְקַדְּשׁ מִמֶּנָּה, שְׂאִין בְּעָלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לְשֵׁם. הַהִיכָל מְקַדְּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׂאִין נִכְנָס לְשֵׁם שְׁלֵא רְחוּץ יָדִים וְרִגְלִים. קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים מְקַדְּשׁ מֵהֶם, שְׂאִין נִכְנָס לְשֵׁם אֶלָּא כִּהֵן גְּדוּל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּחַמְשָׁה דְבָרִים בֵּין הָאוּלָם וְלִמְזִבַּח שׁוּה לַהִיכָל, שְׂאִין בְּעָלֵי מוּמִין, וּפְרוּעֵי רֹאשׁ, וּשְׂתוּיֵי יָוֵן, וְשְׁלֵא רְחוּץ יָדִים וְרִגְלִים נִכְנָסִין לְשֵׁם, וּפּוֹרְשֵׁין מִבֵּין הָאוּלָם וְלִמְזִבַּח בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה:

(ואומרים משנה ראשונה מפרק ב', משום אל תעמוד על הפרק.)
פּוֹרֵק ב כְּלֵי עֵץ וְכְלֵי עוֹר וְכְלֵי עֶצֶם וְכְלֵי זְכוּכִית פְּשׁוּטִיָּהוּן טְהוּרִים, וּמְקַבְּלִיהוּן טְמֵאִים. נִשְׁפְּרוּ, טְהוּרוּ. חֲזַר וְעָשָׂה מֵהֶם כְּלִים, מְקַבְּלִין טְמֵאָה מִכָּאן וּלְהַבָּא. כְּלֵי חָרָס וְכְלֵי נֶתֶר טְמֵאָתוֹן שׁוּה, מִטְּמֵאִין וּמִטְּמֵאִין בְּאֵוִיר, וּמִטְּמֵאִין מֵאַחֲזוּרִיהוּן וְאֵינוֹן מִטְּמֵאִין מִגְּבִיָּהוּן, וּשְׁבִירָתוֹן הִיא טְהוּרָתוֹן:

(יאמר נא ישראל זוהר זה המדבר במעלת סעודות השבת.)
בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּסַעוּדָתָא תִּנְיָנָא, כְּתִיב: "אִז תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה". "עַל ה" וְדַאי, דְּהֵהִיא שַׁעְתָּא אֲתַגְּלֵא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלִמִין בְּחֻדוֹתָא וּשְׁלִימוּ. וְחֻדוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ, וּסַעוּדָתָא דִּילָהּ הִיא וְדַאי. בְּסַעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב: "וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ", דָּא הִיא סַעוּדָתָא דְזַעִיר אֲנָפִין דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא, וְכִלְהוּ שַׁתָּא יוֹמִין מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכוּן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסַעוּדָתָהּ וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סַעוּדָתִי, דְּאֵנוֹן סַעוּדָתִי דְּמַהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא דְזַרְעָא קַדִּישָׁא דִּישְׂרָאֵל, דִּי מַהִימְנוֹתָא עֲלָאָה דָּא דִּילְהוּן, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּבְגִין כֹּד אָמַר: "בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". תָּא חֲזִי, בְּסַעוּדָתִי אֵלִין אֲשַׁתְּמוּדְעוּן יִשְׂרָאֵל דְּאֵנוֹן בְּנֵי מַלְכָּא, דְּאֵנוֹן מַהִיכְלָא דְמַלְכָּא,

דַּאָנון בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. וּמָאן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מְנִיְהוּ, אַחְזֵי פְּגִימוּתָא
לְעֵלָא, וְאַחְזֵי גְרָמָה דְּלָאוּ מְבַנֵּי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא, דְּלָאוּ מְבַנֵּי הַיְכָלָא
דְּמַלְכָּא הוּא, דְּלָאוּ מְזַרְעָא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא, וְיַהֲבִין עֲלֵהּ חֲמֵרָא
דְתַלְתַּת מַלְיִן דִּינָא דְגִיְהֵנְס וכו'. וְתָא חֲזֵי, בְּכֻלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי
בַר נֶשׁ לְחַדִּי וְלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי, וְאִי אִיהוּ חָדִי בְלַחֲדוּדֵי וְלֹא יְהִיב
לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֶשֶׁה סְגִי, דְהָא בְלַחֲדוּדֵי חָדִי וְלֹא יְהִיב חַדוּ לְאַחְרָא. עֲלֵה
כְּתִיב: וְזָרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנִיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְשִׁבְתָּא חָדִי, אִף
עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהֲבִין עֲלֵהּ עוֹנֶשֶׁה כְּשִׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין,
דְּכְתִיב: "פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם". "פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם" קֹאֲמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ? "שִׁבְתְּכֶם.
וְכְתִיב: חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי, וְאֵלּוּ שִׁבְתָּ לֹא קֹאֲמַר. וּבְגִין
כֶּדֶךָ כְּתִיב: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם דְּכֻל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח
בְּשִׁבְתָּא, יְהֲבִין לָהּ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמַתָּא אַחְרָא, נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, נִשְׁמַתָּא
דְּכָל שְׁלִימוּ בָּהּ כְּדָגְמָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי, וּבְגִין כֶּדֶךָ אַקְרִי שִׁבְתָּ. מַהוּ שִׁבְתָּ,
שְׂמָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכַל סְטְרוּי. אָמַר רַבִּי
יֹוסִי, וַדַּאי כֶּדֶךָ הוּא. וַי לָהּ לְבַר נֶשׁ דְּלֹא אֲשְׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא
קַדִּישָׁא, וּמָאן חֲדוּתָא דִּילָהּ אֲלִין תַּלְתַּת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי
דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בָּהוּ. וְכֻלְהוּ חַדוּ עַל חַדוּ מְהִימְנוּתָא
שְׁלִימָתָא מְכַל סְטְרוּי. תַּנָּא, בְּהֲדִין יוֹמָא מְתַעֲטְרִין אַבְהוֹן וְכָל בְּנִין
נִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין וְזְמַנִּין. בְּהֲדִין יוֹמָא חֲזִיבִיא דְגִהֵנְס
נִיחִין. בְּהֲדִין יוֹמָא כָּל דִּינִין אֲתַפְּכִין, וְלֹא מְתַעֲרִין בְּעֲלָמָא. בְּהֲדִין
יוֹמָא אורִיתָא מְתַעֲטְרָא בְּעֲטְרִין שְׁלִמִין. בְּהֲדִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְּנוּקָא
אֲשַׁתַּמַּע בְּמַאתָן וְחַמְשִׁין עֲלָמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

**אַתְקִינוּ סְעֻדָתָא דְמְהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא,
חֲדוּתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְקִינוּ סְעֻדָתָא**

דְּמִלְכָּא, דָּא הִיא סְעֵדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא

(ונחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין אתון לסעדא בהדיה) :

(האר"י ז"ל יסד לאמר מזמור זה בתוך הסעודה, אך פשט המנהג בכל המקומות לאומרו קודם הקידוש, וכשיש סיבה לעשות את הקידוש מהר יאמר פזמון זה בתוך הסעודה (בא"ח בר' כט).)

(פיוט "אסדר לסעודתא" לרבנו האר"י ז"ל - סימן: אני יצחק לוריא.)
אֶסְדֵּר לְסַעוּדָתָא, בְּצַפְרָא דְשִׁבְתָּא, וְאַזְמִין בְּהַ שְׁתָּא, עֵתִיקָא קְדִישָׁא.

נְהוּרָה יִשְׂרֵי בָּהּ, בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא, וּמְחִמְרָא טָבָא, דְּבַה תְּחִדִּי נַפְשָׁא.
יִשְׁדֵּר לָן שׁוּפְרָה, וְנַחְזִי בִיקְרָה, וְנַחְזִי לָן סְתָרָה, דְּמִתְאַמֵּר בְּלַחֲשָׁא.
יִגְלַח לָן טַעְמִי, דְּבִתְרִיסָר נְהִמִּי, דְּאֵנוּן אֶת בְּשָׁמָה, כְּפִילָא וּקְלִישָׁא.
צְרִירוּ דְלַעְלָא, דְּבַה חַיִּי כְּלָא, דְּיִתְרַבִּי חִילָא, וְתַסַּק עַד רִישָׁא.
חֲדוּ מְחַצְדֵּי חֻקְלָא, בְּדַבּוּר וּבְקֻלָּא, וּמְלִילוּ מְלָה, דְּחַפְיָא בְּלָבוּשָׁא.
קְדָם רַבּוּן עֲלָמִין, בְּמַלְיוֹן דְּסִתִּימִין, תְּגַלּוּן פְּתִיגְמִין, וְתִימְרוּן חֲדוּשָׁא.
לַעֲטֵר פְּתוּרָא, בְּרִזָּא יְקִירָא, עֲמִיקָא טְמִירָא, וְלֹא מְלִתָּא אֲוִשָׁא.
וְאַלְיוֹן מְלִיָּא, יְהוֹן בְּרִקִיעֵיָא, וְתַמָּן מָאן שְׂרִיָּא, הִלָּא הֵהוּא שְׂמִשָׁא.
רְבוּ יִתִּיר יִסְגָּא, לַעְלָא מִן דְּרַגְהָ, וְיִסַּב בֵּת זִוּגָה, דְּהוֹת פְּרִישָׁא.

(וקודם שיטול מים אחרונים יאמר זה (שעה"כ עד ע"ד))
**יְדִי אֶסְחִי אָנָּא, לְגַבֵּי חַד מְאָנָּא, לְסִטְרָא אַחְרִינָּא, דְּלִית בָּהּ מְפֻשָׁא.
אַזְמִן בְּתַלְתָּא, בְּכִסָּא דְּבִרְכָתָּא, לַעְלַת עֲלִתָּא, עֵתִיקָא קְדִישָׁא.**

(ואח"כ יאמר בקשת "יהא רעוא" כולה, כי זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מג' סעודות של שבת (שער הכוונות עא, ב).)

**וְיֵהִי רַעוּא מִן קְדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין,
סְתִימָא דְכָלָּא, דְּיִתְמַשְׁדֵּי טְלָא עֲלָאָה מִנְהָ לְמַלְיָא רִישָׁה דְזַעִיר אֲנַפִּין,
וְלַהֲטִיל לְחַקְל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין בְּרַעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלָּא.
וְיִתְמַשְׁדֵּי מִן קְדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין**

סְתִימָא דְכָלָא, רְעִיתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוּ עֲלָאָה בְּרְעוּתָא
וְחֻדְוָה, עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּה.
וַיִּפְרָקֵנּוּ מִכָּל עֲקֻתָּיִן בִּישׁוּן דִּי יִתְּנוּ לְעֻלְמָא. וַיִּזְמִין וַיִּתְּיָהִיב לְנָא מְזוּנָא
וּפְרַנְסֵתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֻקְתָּא, מִמְּזֻלָּא דְכָל מְזוּנֵי בְּהַ תִּלְוִן.
וַיִּשְׁזַבְּנוּן מֵעֵינָא בִישָׂא וּמְחַרְבָּא דְמִלְאָדְדָּהּ הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גְהַנְּסִים. וַיִּיתִי
לְנָא וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי אַרְיִכִי וּמְזוּנֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן
קִדְמָה. אָמֵן כֹּן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

(נכון לומר קודם קדושא רבא לשון הזהר, פרשת ויקהל דף ר"ז ע"ב.)

קְדוּשָׁא דִּיּוֹמָא הָא אוֹקְמוּהַ "בּוֹרָא פְּרִי הַגִּפְּוֹ" וְלֹא יִתִּיר. דְּהָא
יוֹמָא קָאִים לְקִדְשָׁא לְהַ, מַה דְּלִית הֵכִי בְּלִילָא, דְּאֶנּוּן צְרִיכִין לְקִדְשָׁא
לְהַ בְּהַנִּי מַלְוִן כְּמַה דְּאוֹקִימְנָא. וְלֹא אֶתְקִדְּשׁ הָאִי לִילָא אֶלָּא בְּעַמָּא
קְדִישָׁא לְתַתָּא, כִּד שְׁרָיָא עֲלִיהוּ הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה. וְאֶנּוּן בְּעֵינּוּן
לְקִדְשָׁא לְהַ בְּרְעוּתָא דְלִבָּא, וּלְכּוֹנָא דְעֻתָּא לְהָאִי. וַיּוֹמָא אִיהוּ קָא
מְקִדְשָׁא לְהַ, וַיִּשְׂרָאֵל מִתְקִדְשִׁין בְּצִלוֹתֵין וּבְעוּתֵין, וּמִתְקִדְשִׁין
בְּקִדְשֵׁתָה דְּהָאִי יוֹמָא. זְכָאִין יִשְׂרָאֵל עַמָּא קְדִישָׁא דְאַחְסִינוּ יוֹמָא דָּא
אַחְסִנַּת יִרְתָּא לְעֻלְמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת
דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי, עַל מֵי מְנַחוֹת יִנְהַלֵּנִי: נַפְשִׁי
יִשׁוּבָב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי
אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי,
שָׁבִיטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי אֲנִי
שִׁלְחוֹן נֶגֶד צַרְרִי, דִּשְׁנֵת בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי
רוּיָה: אֵךְ אֲטוֹב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי,
וְשִׁבְתִּי בְּבַיִת יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

אם תשיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בַּיּוֹם
קִדְשִׁי, וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מִכְבֹּד,
וְכִבְדֹתָו מִעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וְדִבְרֵי
דְּבָר: אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמֹתַי
אֲרָץ, וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלֹת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה
דִּבֶּר:

ושמרו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹת הִיא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה

יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ : עַל כֵּן בִּרְדָּךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

(ואומר המקדש ואפילו אם מקדש כשהוא לבד)

סְבִירִי
(ועונים):
לְחַיִּים :

בְּרִידָךְ אֶתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא
פְּרִי הַגֶּפֶן :

(ושותה רביעית או מלוא לוגמיו ויתן לכל המסובין, ואחר כך יטול ידיו מעומד, ויברך "על נטילת ידיים" ויברך "המוציא לחם מן הארץ" ויבצע על שני כיכרות כנזכר בליל שבת.)

(לפני הסעודה יאמר):

לְשֵׁם יְחִוֵּד קִדְּשָׁא בְּרִידָךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדַחֲלֵנוּ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱוָה יוֹ"ד אֱוָה הִ"א בְּאֱוָה וְאִ"ו אֱוָה הִ"א, בְּיַחְדָּא
שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֵנָּה אֲנַכִּי בְּאֵי לְקַיִם מְצוֹת סְעֻדָּה שְׁנֵינָה שֶׁל
שַׁבָּת קִדְּשָׁה, הַמְיַחֲסֵת לְאַבְרָהָם חֲסִידָא, לְתַקּוֹן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמַקּוֹם
עֲלִיוֹן, וּבְזָכוּתָהּ נְצוּל מְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנְס, וַיְקַיִם בְּנוֹ מְקַרָּא שְׁפָתוֹב : "אָז
תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה" וכו'. וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

מנחה לשבת קודש

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד קַיִי בְּנֵאִי קַיִי בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שְׂתַקֵּן
יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַמְצֻוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת
שְׂרָשֶׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.
וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ:

לְמַנְצֵחַ עַל הַגְּתִית לְבָנֵי קֶרַח מְזֻמּוֹר: מַה
יְדִידוֹת מְשֻׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נְכֹסֶפָה וְגַם
כָּלִתָּה נַפְשֵׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֶל
אֵל חַי: גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית וּדְרוֹר קוֹן לָהּ אֲשֶׁר
שָׂתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת מְזִבְחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת
מִלְכִי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ
סָלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מְסָלוֹת בְּלִבָּבָם:
עֲבָרִי בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא מַעֲיֵן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם בְּרָכוֹת

יְעֹטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה
תִּפְלְתִי הֶאֱזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: מִגִּנְנוּ רְאֵה
אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָד: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִרֶיךָ
מֵאֶלֶף בְּחֶרְתֵי הַסְּתוֹפֶף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר
בְּאֶהְלֵי רָשָׁע: כִּי שָׁמֵשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חַן
וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלֻכִים
בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי
רִיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תְּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
רְבִיעֵת הַהִיּוֹן: עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי

לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינֶן
לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּדֶן נֶסֶדֶן שֶׁכָּר לַיהוָה :
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת
הַבֶּקָר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה :

אֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנָיִךְ אֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנוֹ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
קָיִם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ
כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נָטָף
וְשִׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה בַד בַּבַּד
יְהִיָּה : וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקְחַת מַעֲשֵׂה רוֹקַח
מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ : וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּק
וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֲוַעֲד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם :
וְנֹאמַר : וְהַקְּטִירוֹ עָלֵינוּ אֶהְיוֹן קְטֹרֶת סַמִּים
בַּבֶּקָר בַּבֶּקָר בְּהִיטִיבוֹ אֵת הַנִּירֹת יַקְטִירָנָה :

וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרוֹן אֶת הַנִּרְת בֵּין הָעֲרָבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנוּ, פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּי צַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יְמוֹת הַחֹמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֶרֶב, וְשִׁלְשָׁה
מָנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מִכְּנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל
מֵהֶם מָלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֶרֶב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְהָה מִן הַדִּקְהָה וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ
בָּהּ וְאַלּוֹהֵי הוֹן :

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל
שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה. מוֹר, וּקְצִיעָה וְשִׁבְלֶת גֵּרֶד
וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
תְּשַׁעָה, בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קַבִּין, יֵין
קִפְרִיסִין סָאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא, וְאַם לֹא

מָצָא יִיּוֹן קַפְרִיסִין, מְבִיא חֵמֶר חֲנוּר עֲתִיק. מִלַּח
סְדוּמִית רוֹבֵעַ, מְעַלָּה עֶשֶׂן כָּל שָׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפֵּת הַיֵּרֶדוֹן כָּל שָׁהִיא, אִם
נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל
סַמְמָנֶיהָ, חַיֵּב מִיתָהּ:

רָבּוֹן שְׁמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ
אֵלָּא שָׂרָף הַנוּטָף מְעַצֵּי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁינָה
לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדֵי שְׁתֵּהא נָאָה. יִיּוֹן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדֵי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדֵי שְׁתֵּהא עֲזָה.
וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שְׁהַקּוֹל יָפָה
לְבַשְׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה: לְשָׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל

אִם כְּמִדַּתָּהּ כְּשָׂרָה לַחֲצֵאִין, וְאִם חִסֵּר אַחַת
מִכָּל סִמְמָנֶיהָ, חָיֵב מִיָּתָהּ.

תְּנִי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תְּנִי
בַר קַפְרָא: אֱלוֹהֵי הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבֶשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל
שְׂאֵר וְכָל דְּבֶשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה:
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּיטַח בָּדָד: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ: וְעַרְבָה
לַיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּיֹת:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סָלָה: אֲשֶׁרִי
הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְהוָה אֱלֹהֵיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמָמָה אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶה לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָה
שְׁמֶה לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדְר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְּרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדּוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבֶךָ יִבִּיעוּ
וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים
וְגִדֵּל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ
יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוֹרָתוֹ וְכְבוֹד
הַדְר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמִמְשָׁלְתֶךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב

יְהוָה לְכֹל קִרְאֵיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֵת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי וַיִּבְרָךְ כָּל בֶּשָׂר
שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

ובא לציון גואל

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבֵי פִשְׁעַי בִּיעַקֵּב נַאֲם
יְהוָה : וְאֲנִי זֵאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ |

קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : (בְּקִטָּע
זֶה הַמִּילִים בְּאַרְמִית נֹאמְרוֹת בְּלַחֶשׁ) וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאִמְרֵי
קְדִישׁ בְּשָׁמַי מִרוּמָא עֲלָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ,
קְדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוּבַד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלַם
וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֲרֻעָא
זִיו יְקָרִיהּ : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוּל
רַעֲשׁ גְּדוּל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְנֵי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זִיעַ שְׁגִיא דְּמִשְׁבַּחֵי
וְאִמְרֵי, בְּרִיד יְקָרָא דִּיהוָה מֵאַתָּר בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ, יְהוָה יְמַלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יְהוָה
מְלַכּוּתֵיהּ קָאִים לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא : יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה
זֵאת לְעוֹלָם לְיִצְרַר מִחֲשָׁבוֹת לְבָב עַמְדָּה, וְהָכוּ
לְבָבְסֵי אֱלִידָה : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל
חֲמַתּוֹ : כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל
קוֹרְאֵיךְ : צְדִקְתֵּךְ צְדִק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתֵךְ אֱמֶת :
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר

נְשַׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם
יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סֵלָה : יְהוָה
צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּדָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשִּׂים בְּלִבֵּנוּ
אֶהְבֶּתוּ וְיִרְאֶתוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבָּב
שָׁלֵם. לֹא נִיָּגַע לָרִיק, וְלֹא יֵלֵד לְבַהֲלָה. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה
וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא :
לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם (יִפְסִיק מַעַט), יְהוָה אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ : יְהוָה חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל
תּוֹרָה וְיֵאֲדִיר : וְיִבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא
עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְהוָה : יְהוָה אֲדַנִּינוּ, מָה אֲדִיר

שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ : חִזְקוּ וַיֵּאמְרָא לְבַבְכֶם כֹּל
הַמִּיחֲלִים לַיהוָה :

(ואומר) החזן חצי קדיש
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, פְּרַעוּתְהָ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתְהָ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וַאֲמָרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וַאֲמָרוּ אָמֵן : [אָמֵן]

(קודם) פתיחת ההיכל אומרים
וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ יְהוָה עֵת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב
חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ : (ב' פעמים)

(ופותחים) ההיכל ואומרים
בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָאֲרֵי עֵלְמָא, בְּרִיךְ פְּתִירְךָ
וְאַתְרְךָ. יְהֵא רַעוּתְךָ, עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי,
וּפְוִרְקוֹן יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמְךָ בְּבֵית מְקוֹדְשְׁךָ,
לְאַמְטוּיֵי לְנָא מְטוּב נְהוֹרְךָ, וּלְקַבְּלָא צְלוּתְנָא
בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לִן חִיּוֹ
בְּטִיבוֹ, וְלַהּוּי אָנָּא עַבְדְּךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקְיָא,

לְמַרְחֵם עָלַי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וַיֵּת כֹּל דֵּי לִי, וְדֵי
לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּה הוּא זֶן לְכֹלָא וּמְפָרְנִס
לְכֹלָא. אַנְתָּה הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא, אַנְתָּה הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אֲנָא
עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסָגִידְנָא (נוהגים לכרוע מעט
מול הספר תורה) קָמָה וּמִן קָמִי דִּיקָר אֲוֹרִיתָה בְּכֹל
עֵידוֹ וְעֵידוֹ. לָא עַל אֲנָשׁ רְחִיצָנָא, וְלָא עַל בַּר
אֱלֹהִין סְמִיכְנָא, אֱלָא בְּאֵלְהָא דְשִׁמְיָא, דְּהוּא
אֱלֹהָא דְקִשׁוּט, וְאֲוֹרִיתָה קִשׁוּט, וּנְבִיאֹהִי
קִשׁוּט, וּמְסִגִּי לְמַעְבַּד טְבוּן וּקִשׁוּט, בֵּיה אֲנָא
רְחִיץ וְלִשְׁמָה יִקְרָא קְדִישָׁא אֲנָא אֵמַר
תִּשְׁבְּחוּ. יְהֵא רַעְוָא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבָאִי
בְּאֲוֹרִיתְךָ, (וּתְיַהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין דְּעֲבָדִין רַעִיתְךָ), וְתִשְׁלִים
מִשְׁאַלְיִן דְּלְבָאִי וְלְבָא דְּכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל לְטַב
וּלְחַיִּין וּלְשָׁלֵם אָמֵן :

(ואומרים)

תורה

ספר

(מוציאים)

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ

הוא : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהְיֶה
אֱלֹהֵיו :

(ומולכים את ספר התורה אומר החזן עם הקהל)

גִּדְלוּ לַיהוָה אֱתִי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו : רוֹמְמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַדָּם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ
הוא : רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קְדֻשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אֵין קְדוֹשׁ כִּי־יְהוָה כִּי אֵין בְּלִתְּךָ, וְאֵין צוֹר
כִּי־אֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה, וּמִי צוֹר
זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה
קְהֵלֶת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ,
וְתַמְכֶּיָהּ מֵאֲשֶׁר : דְּרָכֶיָהּ דְּרָכֵי נֵעַם, וְכֹל
נְתִיבֶתֶיָהּ שָׁלוֹם : שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ,
וְאֵין לָמוּ מְכַשׁוֹל : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא,
הָבוּ גִדְל לַאֱלֹהֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עֹז לַאֱלֹהִים וְתָנוּ

כבוד לתורה: ישמחו השמים ותגל הארץ,
ויאמרו בגוים יהוה מלך: ישמח הר ציון
תגלנה בנות יהודה, למען משפטיך:

(ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ומשתחיים ואומרים):

וזאת התורה, אשר שם משה לפני בני
ישראל: תורה צוה לנו משה, מורשה קהלת
יעקב: האל תמים דרכו, אמרת יהוה צרופה,
מגן הוא לכל החוסים בו:

(וקוראים לפחות עשרה פסוקים מפרשת שבוע הבא ואין אומרים חצי קדיש, ומיד אומרים מזמור
שיר ליום השבת ואח"כ אומרים יהללו)

מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארגו: מה גדלו מעשׂיך
יהוה מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את
זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד:
ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך לאבדו
יתפרדו כל פעלי און: ותתם כראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני
בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק פתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון
בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

(ומחזירים ספר התורה למקומו ואומרים)

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו, הודו על ארץ ושמים: ויתם

קָרוּ לְעֵמוּ תִּהְיֶה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ: יְהוָה
הוּא הַאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
אֵין עוֹד: אֵין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיָהּ: הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֵדָם:

כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ:
תִּכּוֹן תִּפְלְתִי קִטְרֶת לְפָנֶיהָ, מִשָּׂאת כִּפֵּי מִנְחַת
עָרַב:

(ואומר החזן חצי קדיש)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמִיה רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמְתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן]

עמידה למנחה של שבת

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תִּהְלֶתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, (בשבת שובה
מוסיפים:) זְכָרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפְּצֵי בְחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטֶּל. (בחורף:) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. (בשבת שובה מוסיפים:) מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמוּ, זוֹכֵר

יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים.
ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה, כשאומרים 'זה' - משתחווים לצד ימין, 'אל זה' - לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד... וכן 'מלוך')

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים
לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:
קדוש, קדוש, קדוש, יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו.
לעמתי משבחים ואומרים: ברוך כבוד יהוה ממקומו.
ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדר ודר, הללויה.

אתה קדוש, ושםך קדוש, וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

(בשבת שובה חותמים): המלך הקדוש:

אתה אחד ושםך אחד, ומי כעמך כִּישְׂרָאֵל גוי
אחד בְּאֶרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֹלָה, וְעֶטְרַת יְשׁוּעָה, יום
מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְּךָ נְתַתָּ. אֲבָרְהֶם יָגֵל, יִצְחָק
יִרְנֶן, יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנּוּחוּ בּוֹ. מְנוּחַת אֶהְבֶּה
וּנְדָבָה, מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם
הַשְּׁקֵט וְבִטָּח, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה [הוא]
רוֹצֵה בָּהּ. יִפְּירוּ בְּנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הִיא
מְנוּחָתְךָ, וְעַל מְנוּחָתְךָ יִקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו, רְצֵה נָא בְּמְנוּחָתֵנוּ,
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבָךָ, שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֱמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ, וַיִּנּוּחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשׁ
הַשֶּׁבֶת:

רצה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתְךָ
שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי

יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

(בראש חודש ובחול המועד מוסיפים:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יִגִּיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ
וְרוֹשְׁלִים עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

(בראש חודש ראש חודש הַזֶּה,

(בחוה"מ פסח:) חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

(בחוה"מ סוכות:) חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמַּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
 וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר
 תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל
 נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
 עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרֵב
 וְבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
 הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ
 לָךְ:

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים:) מודים אֲנַחְנוּ לָךְ,
 שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר,
 יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחֲחִיַּתָּנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַחַנְנוּ
 וְתַאֲסוּף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמְרֵי חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת

רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבֵי שָׁלֵם, עַל שְׂאֵנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדְאוֹת.

עַל הַנִּסִּים

(בַּחֲנוּכָה וּפּוּרִים אוֹמְרִים כֵּן עַל הַנִּסִּים):

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ הַהֵם
בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

(בַּחֲנוּכָה אוֹמְרִים): **בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה** בֶּן יוֹחָנָן כִּהְיוּ גְדוֹלֵי חַשְׁמוֹנָאִי
וּבְנָיו כִּשְׁעֵמֶדָה מְלָכוֹת יָנוּן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֶם
תּוֹרָתְךָ וְלַהֲעַבְרִים מִחֻקֵּי רְצוֹנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּתָּ אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם
נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטְהַרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי
חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל גְּמוּרָה וּבְהוֹדְאָה, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֶלָה:

(בפורים אומרים) **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואפה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלפנינו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה: (בשבת שובה מוסיפים) וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך. ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, צדקה ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו, כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים,

אֶהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינַיִךְ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. (בשבת שובה מוסיפים) וּבִסְפָר חַיִּים,
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נְזַכֵּר
וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נֶצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדִים, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה,
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתַי. יְהִיו כְּמֹץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֶּאֱדָ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
וְעַנְנֵי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בשבת שובה אומר: השלום) בְּמִרוֹמָיו, הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם :

(בשבת שובה אומרים כאן אבינו מלכינו)

(ביום שהיו אומרים בו תחנון במנחה אילו היה חל ביום חול - עומדים ואומרים צדקתך:
צְדָקְתְּךָ כְּהַרְרֵי אֵל, מְשֻׁפְּטִיךָ תְּהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה :
וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת. אֱלֹהִים, מִי כָמוֹךָ :
צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :

(ביום שאין אומרים בו תחנון במנחה אילו היה חל ביום חול, אין אומרים בו בשבת "צדקתך", אלא
אומרים "יהי שם" וגו'.
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מִהַלֵּל
שֵׁם יְהוָה : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה אֲדֹנָינוּ, מָה
אֲדִיר שֶׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

(ואומר)

החזן

קדיש

(ותקבל)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתְהָ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתְהָ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלָמֵיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׂרִיתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירָן בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבוּנָא דְבִשְׁמַיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה, וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵבב בְּסוּד יִשְׂרָיִם וְעֵדָה: גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם: הוּד וְהֶדָר פְּעֻלוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמְדַת לְעַד: זְכָר עֲשֶׂה לְנַפְלְאָתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו

הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יָדָיו
אָמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים כָּל פְּקוּדָיו : סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וַיִּשָּׂר : פְּדוּת שְׁלַח
לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל
עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֻדַת לְעַד :

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתְהָ, וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתְהָ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְגִאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן. [אָמֵן]

עלינו לשבח

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כִּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֵנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד
אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵן עִזּוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אֲמֵת מִלְּכֵנוּ וְאַפָּס זִוְלָתוֹ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין

עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהָרָה
בְּתַפְאֲרַת עֲזָדְךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתִקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
אֶלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תַבַּל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהָרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּכְתוּב
בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

סעודה שלישית

אַתְּקִינּוּ סַעֲדָתָא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא,
חֲדוּתָא דְמַלְכָא קַדִּישָׁא: אַתְּקִינּוּ סַעֲדָתָא
דְמַלְכָא. דָּא הִיא סַעֲדָתָא דְמַלְכָא קַדִּישָׁא
זְהִיר אַנְפִּין, (וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְחַקֵּל תְּפוּחִין
קַדִּישִׁין אַתְּיָן לְסַעֲדָא בְּהַדִּיהָ):

(פזמון סעודת המנחה לרבנו האר"י ז"ל - לחן אלהי עוז תהלתי)

בני היכלא דכסיפין. למיחזי זיו זעיר אפין.
יְהוֹן הַכָּא בַּהֲאֵי תַכָּא. דְּבִיהַּ מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין:
צְבוּ לַחְדָּא בַּהֲאֵי וּוְעַדָּא. בְּגוּ עִירִין וְכֹל גַּדְפִין.
חֲמוּ הַשְׁתָּא בַּהֲאֵי שַׁעְתָּא. דְּבַהּ רַעוּא וְלִית זַעֲפִין:
קַרִּיבוּ לִי חֲזוּ חִילִי. דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין.
לְבַר נְטִלִין וְלֹא עֲאֵלִין. הַנִּי כְּלָבִי דְּחַצִּיפִין:
וְהֵא אֲזַמִּין עֵתִיק יוּמִין. לְמַצְחִיהַּ עַד יְהוֹן חֲלַפִין.
רַעו דִּילִיהַּ דְּגִלִי לִיהַּ. לְבַטוּלִי לְכֹל קִילְפִין:

יְשׁוּי לֹון בְּנוֹקְבִיהוֹן וַיִּטְמְרוּן בְּגוֹ כִּיפִין.

ארִי הַשְּׂתָא בְּמִנְחָתָא. בְּחִדּוּתָא זְעִיר אִפִּין :

(לפני סעודה שלישית יאמר)
לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא
שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיִם מְצוֹת סְעֵדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת, וְהִיא כְּנֶגֶד יַעֲקֹב אָב שֶׁל שִׁבְעִים נְפֹשׁ, וּבְזָכוֹתוֹ נִנְצָל מִמְּלַחְמַת
גּוֹג וּמְגוּג, וַיִּקְרָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ,
נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים. וּבְכֹן בְּכַח סְגֻלַּת שְׁלֹשׁ סְעֵדוֹת אֱלוֹ יִתְקַנּוּ פְּגַמֵּינוּ
בְּסְעֵדוֹת הָרְשׁוֹת וּמְאָכְלוֹת אֲסוּרוֹת. וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

(ואחר כך יאמר המאמר מהזוהר הקדוש המדבר מכבוד סעודה זו)
תָּא חֲזִי, בְּכָל שְׂתָא יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא שְׁעָתָא דְצְלוּתָא דְמִנְחָה דִּינָא
תְּקִיפָא שְׁלֵטָא וְכָל דִּינִין מִתְעָרִין, אָבֵל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כַּד מָטָא עֵידוֹן
דְצְלוּתָא דְמִנְחָה רַעוּא דְרַעוּיִן אֲשַׁתְּפַח וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא גְלִי רְצוֹן
דִּילִיָּה וְכָל דִּינִין דִּילָּהּ מִתְכַּפְּיִן וְאֲשַׁתְּפַח רַעוּתָא וְחִדּוֹ בְּכֻלָּא, וּבְהֵאֵי
רְצוֹן אֲסִתְּלַק מִשָּׂה נְבִיאָה מְהִימְנָא קְדִישָׁא מַעֲלָמָא, בְּגִין לְמַנְדַּע דְלָא
בְּדִינָא אֲסִתְּלַק, וְהֵאֵי שְׁעָתָא בְּרְצוֹן דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא נְפֻקַת נְשֻׁמְתָּהּ
וְאֲתִטְמֹר בֵּיהּ, בְּגִין כְּדָּ "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ" כְּתִיב, מָה עַתִּיקָא
קְדִישָׁא טְמִירָא דְכָל טְמִירִין וְלֹא יָדְעִין עֵילְאִין וְתִתְאַיִן, אוּף הֵכָא הֵאֵי
נְשֻׁמְתָּא דְאֲתִטְמֹר בֵּיהּ רְצוֹן דְאֲתִגְלֵיא בְּשְׁעָתָא דְצְלוּתָא דְמִנְחָה
דְשַׁבְּתָא כְּתִיב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ", וְהוּא טְמִיר מְכָל טְמִירִין
דְעֻלְמָא, וְדִינָא לָא שְׁלֵטָא בֵּיהּ, זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְמִשָּׂה, תְּאַנָּא, בְּהֵאֵי
יוֹמָא דְאוּרִיתָא מִתְעַטְרָא בֵּיהּ מִתְעַטְרָא בְּכֻלָּא, בְּכָל אֲנוּן פְּקוּדִין בְּכָל

אינון גזרין ועונשין, בשבעין ענפין דנהורא דנהרין מכל סטרא
וסטרא, מאן חמי ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשא קיימין בגו
אילנא, כלהו ענפין בהו אחידו, מאן חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל
סטור וסטור כלהו מזדהרין ונהרין בההוא נהורא דנפיק ולא פסיק, קל
כרוזא נפיק אתערין קדישי עליונין, אתערין עמא קדישא דאתבחרו
לעילא ותתא, אתערין חדותא לקדמות מאריכון, אתערין בחדותא
שלימתא, אזדמנו בתלת חדון דתלת אבהו, אזדמנו לקדמות
מהימנותא דחדוא דכל חדותא, זכאה חולקיכון ישראל קדישין
בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא היא ירותא לכוון מכל עמין עובדי
עבודה זרה, ועל דא כתיב: "ביני ובין בני ישראל", אמר רבי יהודה:
הכי הוא ודאי, ועל דא כתיב: "זכור את יום השבת לקדשו", וכתיב:
"קדשים תהיו, כי קדוש אני יהוה", וכתיב: "וקראת לשבת ענג
לקדוש יהוה מכבד", תאנא, בהאי יומא כל נשמתיחון דצדיקיא
מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין, ורוחא חדא
מענוגא דההוא עתיקא מתפשטא בכלהו עלמין וסלקא ונחתא
ומתפשטא לכלהו בני קדישי, לכלהו נטורי אורייתא, וניחין בניחא
שלים, ומתנשי מכלהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין קשין, חדא הוא
דכתיב: "ביום הניח יהוה לה מעצבב ומרגז, ומן העבדה הקשה",
בגין כך שקיל שבתא לקבל אורייתא, וכל דנטיר שבתא כאלו נטיר
אורייתא כלה, וכתיב: "אשרי אנוש יעשה זאת ובו אדם יחזיק בה,
שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אשתמע דמאן דנטיר
שבת כמאן דנטיר אורייתא כלה, "פרוד יהוה לעולם אמן ואמן":

מוצאי שבת

(לפני ההבדלה יש נוהגים לומר:)

אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵיאַ, אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵיאַ, אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵיאַ :

בְּמַהֲרָה יָבֵא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד :

אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל, אִישׁ בְּיַד אֱלֹהֵינוּ שְׁלוֹם עַל

יָד יִקּוּטֵי אֵל, אִישׁ גַּשׁ וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

(אליהו...)

אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רְאוּ עֵינָיו, אִישׁ הַנִּקְרָא

בְּעַל שַׁעַר בְּסִימָנוּ, אִישׁ וַיִּזְוֹר עוֹר אֲזוֹר

בְּמַתָּנוּ : (אליהו...)

אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמָּנִים, אִישׁ חָשׁ וַיִּנְשָׁבַע

מִהָיֹוֹת גְּשָׁמֵי מַעוֹנִים, אִישׁ טַל וּמָטָר עָצַר שְׁלֹשׁ

שָׁנִים : (אליהו...)

אִישׁ יֵצֵא לְמִצּוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת, אִישׁ כָּלְכֻלוֹהוּ
הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לְשַׁחַת, אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְבָּרְכוּ
כֹּד וְצַפַּחַת : (אליהו ...)

אִישׁ מוֹסְרֵי הַקְּשִׁיבוּ כְּמֵהִים, אִישׁ נֶעְנָה בְּאֵשׁ
מְשָׁמִי גְבוּהִים, אִישׁ שָׁחוּ אַחֲרָיו יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים : (אליהו ...)

אִישׁ עֲתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מְשָׁמִי עֲרָבוֹת, אִישׁ פָּקִיד
עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשָּׁיב
לֵב בְּנִים עַל אָבוֹת : (אליהו ...)

אִישׁ קָרָא קִנְאָה קִנְאָתִי לִיהוָה בְּתַפְאָרָה, אִישׁ
רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וְעָלָה בְּסַעְרָה, אִישׁ שָׁלַא
טַעַם טַעַם מִיָּתֶה וּקְבוּרָה : (אליהו ...)

תְּשִׁבֵי תִּצְיָלְנוּ מִפִּי אֲרִיּוֹת, תְּבַשְׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת, תְּשַׁמְּחֵנוּ בְּנִים עַל
אָבוֹת : (אליהו ...)

אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא, תִּצְלִיחֵנוּ עַל יָדוֹ
בְּתוֹרָה, תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׁוֹרָה טוֹבָה בְּמִהְרָה,
תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה : (אליהו ...)

אֲשֵׁרִי מִי שְׁרָאָה פָּנָיו בְּחֵלוֹם, אֲשֵׁרִי מִי שְׁנָתוֹ
לוֹ שְׁלוֹם, וְהִחְזִיר לוֹ שְׁלוֹם, יְהוֹה יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : (אליהו ...)

פַּכְתוּב הִנֵּה אָנֹכִי שֶׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא,
לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוֹה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא : וְהִשִּׁיב לֵב
אָבוֹת עַל בְּנֵים, וְלֵב בְּנֵים עַל אָבוֹתָם :

(ראוי ליזהר במוצ"ש לומר או"א בסימן טוב ובמזל וכו', כי הוא מובא בירושלמי ובטור סימן רצ"ט
ובפוסקים (טעמי המנהגים עמ' קפ"ט ומ"ב סימן רצ"ה סקי"ז))

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ, בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל
טוֹב הִחַל עָלֵינוּ אֶת שְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים
לְקַרְאֵתֵנוּ לְשְׁלוֹם, חֲשׂוֹכִים מִכָּל חֲטָא וּפְשָׁע,
וּמִנְקִים מִכָּל עֶוֹן וְאֲשָׁמָה וְרָשָׁע, וּמִדְּבָקִים
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְחַנוּנִים
חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת מֵאֲתָד, וְתִשְׁמִיעֵנוּ בְּהֵם

שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, וְלֹא תַעֲלֶה קִנְיָתָנוּ עַל לֵב אָדָם,
וְלֹא קִנְיָת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבָּנוּ, מִלְּפָנָיו
וְאֱלֹהֵינוּ, שִׁים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹד בַּיִת
יִשְׂרָאֵל יַעֲזֶה טוֹבָה וּמַחְשָׁבָה טוֹבָה אֲמִצּוֹ,
בְּרָכוֹ, גְּדִלוֹ, קִיּוּמוֹ, קִיּוּם עֲצָתוֹ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר
יִתְּנֶלֶךְ כְּלָבָבָךְ, וְכָל עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: וְנֶאֱמַר:
וְתִגְזֹר אֲמַר וַיִּקַּם לָךְ, וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהַ אֹר: וְכָל
הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹד בַּיִת יִשְׂרָאֵל יַעֲזֶה שְׂאִינָה
טוֹבָה וּמַחְשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה, אֲבָדוֹ, בְּטָלוֹ,
גְּדֵעוֹ, הִפְרוֹ, הִפֵּר עֲצָתוֹ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה
הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
וְנֶאֱמַר: עֲצוּ יַעֲזֶה וְתִפְּרֹ, דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא יִקּוּם
כִּי עָמְנוּ אֵל: וּפְתַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּזֶה
הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ:

שְׁעָרֵי אוֹרָה, שְׁעָרֵי בְרָכָה, שְׁעָרֵי גִילָה, שְׁעָרֵי
דִּיצָה, שְׁעָרֵי דְעָה, שְׁעָרֵי הוֹד וְהִדָּר, שְׁעָרֵי וַעַד

טוב, שְׁעָרֵי זְמָרָה, שְׁעָרֵי חֲדוּהָ, שְׁעָרֵי חֶמְלָה,
שְׁעָרֵי חוֹן וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים, שְׁעָרֵי
טוֹבָה, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה, שְׁעָרֵי כַפָּרָה, שְׁעָרֵי
כִּלְכָּלָה, שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, שְׁעָרֵי מְזוֹן,
שְׁעָרֵי מְחִילָה, שְׁעָרֵי נְחָמָה, שְׁעָרֵי סְלִיחָה,
שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת, שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה,
שְׁעָרֵי צְדָקָה, שְׁעָרֵי צְהֻלָה, שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת,
שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם, שְׁעָרֵי שְׁלוֹה,
שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי תְּפִלָּה, שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, שְׁעָרֵי
תְּשׁוּעָה :

כְּדַכְּתִיב וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעוֹזִים בְּעַת
צָרָה : וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם, יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי־חָסוּ בוֹ : וַנֹּאמֶר : חֲשֵׁף יְהוָה אֶת
זְרוּעֵי קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל הַגּוֹיִם, וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי
אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : וַנֹּאמֶר : קוֹל צוֹפֵיךְ
נִשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנְּנוּ, כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב
יְהוָה צִיּוֹן : וְקִיַּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא

שְׁפָתוֹב: מַה נְּאֹו עַל הַהָרִים רַגְלֵי מִבֶּשֶׁר
מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבֶּשֶׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה,
אוֹמֵר לְצִיּוֹן מִלֶּדֶד אֱלֹהֶיךָ:

(נמצא בכתבי הקודש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל מחבר ספר קדושת לוי,
תפלה להצלחה לאומרה במוצ"ש ג"פ מהרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל:)

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
שְׁמֹר וְהַצֵּל אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהוּבֶיךָ מִכָּל רָע,
לְמַעַן שֵׁם תִּתְהַלָּלְךָ, הִנֵּה שַׁבַּת קִדְשׁ הָאֲהוּבָה
עוֹבְרָת, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁיָבֹא עָלֵינוּ הַשְּׁבוּעַ
הַבָּא לְאַמוּנָה שְׁלָמָה, לְאַמוּנַת חֻכְמִים,
לְאַהֲבַת חֲבֵרִים, לְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא,
לְהֶאֱמִין בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים שְׁלֶךָ, וּבְגִאֲלָה
קְרוּבָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וּבַתְּחִילַת הַמִּתִּים,
וּבְנְבוֹאת מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הַנוֹתֵן לַיַּעַף כֶּחַ, תֵּן כֶּחַ
גַּם לִילְדֵיךָ רְחוּמֶיךָ הַיְהוּדִים, לְהַלִּיל שְׁמֶךָ
וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ לְבִדְדָךָ, וְהַשְּׁבוּעַ הַבָּא, יָבֹא עָלֵינוּ
לְבָרִיאוֹת וּלְמָזַל, וּלְהַצְלָחָה וּלְבָרְכָה וּלְחֻסָּד,

וְלִבִּי חַיִּי וּמְזוֹנִי, לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמֶר
אָמֵן :

סדר הבדלה

ראשון לציון הִנֵּה הֵנָּס, וְלִירוּשָׁלַיִם מִבֶּשֶׁר
אָתָּן : אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֹתַי לִי כִּי נִפְלַתִּי קִמֹּתִי,
כִּי אֵשֶׁב בַּחוּשְׁדָּ יְהוָה אֹר לִי : לִיהוּדִים הִיָּתָה
אוֹרָה וְשִׂמְחָה, וְשִׁשֹּׁן וִיקָר : וַיְהִי דָּוִד לְכָל
דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל וַיְהוָה עִמּוֹ : וְנַח מָצָא חוֹן בְּעֵינַי
יְהוָה : כֵּן נִמְצָא חוֹן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינַי אֱלֹהִים
וְאָדָם :

קומי אורי כִּי בָּא אוֹרְךָ, וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ
זָרַח : כִּי הִנֵּה חֲשֵׁד יִכְסֶּה אֶרֶץ וְעָרְפֵל לְאֲמִים,
וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יִרְאֶה :

(ויאמר:

בידו

הכוס

יקח)

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא, וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא (שתי פעמים):

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא (שתי פעמים):

הַצְּלִיחֵנוּ, הַצְּלַח דַּרְכֵינוּ, הַצְּלַח לְמוֹדֵינוּ,

וּשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ,

כְּדַכְּתִיב יִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהי

יִשְׁעוּ: לִיהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה, וְשִׁשׁוֹן

וּיְקָר: וּכְתִיב וַיְהִי דָוָד לְכָל דַּרְכָיו מִשְׁפִּיל,

וַיְהִי עָמוּ: כֵּן יְהִי עִמָּנוּ תָמִיד:

סַבְּרֵי מָרְגְנוּ. (ועונים): לחיים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא

פְּרֵי הַגֶּפֶן:

(במוצאי יו"ט שאינו מוצ"ש אין מברכים על הבשמים ועל הנר)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא

עֲצֵי (עֲשָׂבִי) (מִיַּיִן) בְּשָׂמִים:

(יכופף ראשי אצבעותיו הימניים אל תוך כפו כשהאגודל מכוסה תחתיהן, ויהיו כפופים לפני הנר כנגד פניו, ויסתכל בצפורניו בלבד ולא בתוך פני האצבעות ויברך (שער הכוונות))

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
מְאוּרֵי הָאֵשׁ :**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחוּל :**

(שותה רביעית ומברך "על הגפן". ואם שתי פחות מרביעית אינו מברך)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל
הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה, וְעַל אֶרֶץ
חֻמְדָּה, טוֹבָה וּרְחֻבָּה, שְׂרָצִית וְהִנְחֻלָּתָהּ
לְאַבוֹתֵינוּ, לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ, וְלִשְׂבַע מִטוֹבָה.
רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מִזְבְּחֶךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר
הַקֹּדֶשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ,**

וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָה, וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁ
וּבְטָהֳרָה.

(בראש-חודש) וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
(חז"מ פסח) וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה
(חז"מ סוכות) וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה

כִּי אַתָּה טוֹב וּמִטֵּיב לְכָל, וְנוֹדָה לָךְ [יְהוָה אֱלֹהֵינוּ]
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן (של ארץ ישראל: גפנה) בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן : (של ארץ ישראל: גפנה):

שירים למוצאי שבת

הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. חֲטֵאתֵינוּ יִמְחֹל.
זָרַעְנוּ וְכִסְפָּנוּ יִרְבֶּה כְּחוֹל. וְכִכּוֹכָבִים בְּלֵילָה :

יוֹם פָּנָה כְּצֵל תִּמְרָה. אֶקְרָא לְאֵל עָלַי גּוֹמֵר. יוֹם
אֲשֶׁר אָמַר שׁוֹמֵר. אֶתָּא בְּקָר וְגַם לְיִלָּה:
(המבדיל...)

צְדָקְתְּךָ כְּהַר תְּבוֹר. עָלַי פְּשָׁעֵי עֶבֶר תִּעְבּוֹר.
כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַּלְיָלָה:
(המבדיל...)

חֲלָפָה עֹנֶת מְנַחֲתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יִגְעֵתִי
בְּאַנְחָתִי. אֲשַׁחַה בְּכָל לְיִלָּה: (המבדיל...)

קוֹלִי שְׁמָעָה בַּל יִנָּטֵל. פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַטָּל.
שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל. קוֹצוֹתַי רְסִיסֵי לְיִלָּה:
(המבדיל...)

הַעֲתֵר נוֹרָא וְאִיוֹם. אֲשׁוּעַ תִּנָּה פְּדִיוֹם. בְּנִשְׁפָּךְ
בְּעָרְב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לְיִלָּה: (המבדיל...)

קָרָאתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֵנִי. אֲרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי.
מִדְּלוֹת? "תִּבְצָעֵנִי. מִיּוֹם עַד לְיִלָּה:
(המבדיל...)

טַהַר טַנוּף מַעֲשֵׂי. פֶּן יֹאמְרוּ מִכְעִיסִי. אֵיחָה
אֶלֹהֵי עוֹשֵׂי. נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלְיָהָה : (המבדיל...)

נַחֲנוּ בַיָּדָה כַּחֲמֹר. סֶלַח נָא עַל קַל וְחֲמֹר. יוֹם
לְיוֹם יַבִּיעַ אֲמֹר, וְלֵילָה לְלֵילָה : (המבדיל...)

אֵל פּוֹדֵה מִכָּל צָר. קָרְאנוּהָ מִן הַמִּצָּר. יָדָה לֹא
תִקְצָר. לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה : (המבדיל...)

מִיכָאֵל שֶׁר יִשְׂרָאֵל. אֵלֵיהוּ וְגַבְרִיאֵל. בּוֹאוּ נָא
עִם הַגּוֹאֵל. קוֹמוּ בַחֲצֵי הַלַּיְלָה : (המבדיל...)

מִימֵינוּ מִיכָאֵל. וּמִשְׁמֵאלֵנוּ גַבְרִיאֵל. וְעַל
רֵאשֵׁנוּ שְׁכִינַת אֵל. בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה :
(המבדיל...)

תְּנֵה לָנוּ שָׁבוּעַ טוֹב. רַעְנוֹן כָּגוֹן רָטוֹב. וּמִיחֻזָּה
יָבוֹא הַטּוֹב. כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה : (המבדיל...)

יְבַרְךָ הַבַּיִת הַזֶּה. מִפִּי נְבִיא וְגַם חוֹזֵה. כִּי כֹן
יִצְוָה אֶלְהֵינוּ זֶה. לְשִׁמְרוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה :
(המבדיל...)

הַמְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. יַחֲיִינוּ מִיּוֹמַיִם. יִרְאֵנוּ
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם. וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה:
(הַמְבַדִּיל...)

אָמַר יְהוָה לְיַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
בָּחַר יְהוָה בְּיַעֲקֹב. גָּאֵל יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. דָּרַדַּר
כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב.
הִבְאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב. וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב. זָכַר אֱלֹה
יַעֲקֹב. (כַּצ"ל).
חֲדוֹת יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. טוֹבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב. יוֹרוּ
מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב.
כִּי לֹא נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב. לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב. מִי
מָנָה עֵפֶר יַעֲקֹב.
נִשְׁבַּע יְהוָה לְיַעֲקֹב. סָלַח נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב. עֲתָה
הֲשִׁב שָׁבוֹת יַעֲקֹב.
פָּדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. צִוָּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. קוֹל

קול
יַעֲקֹב.
רְנוּ שְׂמִיחָה לְיַעֲקֹב. שָׁב יְהוָה אֶת שְׁבוֹת יַעֲקֹב.
תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב.

(אברהם)

(סימן)

אֵל אֱלֹהֵינוּ. אֵל אֱלֹהֵינוּ. בְּזָכוֹת אֱלֹהֵינוּ. הַנְּבִיא
הָבֵא נָא :

בו יִרְתֶּם רְכָבוֹ. נַע בְּשִׁבִי כִי בוּ. לֹא שָׁכַב לְבוֹ.
גַּם לֹא רָאָה שֵׁנָה : (אֵל אֱלֹהֵינוּ...)

רַב מַחְלֵי בְּרָאוֹת. כַּחֲשֵׁי וּמִשְׁנָאוֹת. יָפוֹת
וּבְרִיאוֹת. בְּשָׁר וַתִּרְעֶינָה : (אֵל אֱלֹהֵינוּ...)

הַשָּׂקָה צוֹר מִי רֹאשׁ. צַר עֵינָיו יִלְטֹשׁ. יוֹם עֵינָי
לְקָדוֹשׁ. יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֶינָה : (אֵל אֱלֹהֵינוּ...)

מְתִי תִרְאֶה אוֹת. יִשַׁע אֵל קוֹרְאוֹת. לָךְ וְלָךְ
נוֹשְׂאוֹת. קוֹלֶן וְתִרְנָה [נִיֵּא : וְתִבְכְּיָנָה] : (אל
אליהו...)

הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל. לְפָנַי דַּל שׁוֹאֵל. אֲנִי הָאֵל אֵל.
אֲבָרְקֶם הַקֶּרֶה נָא : (אל אליהו...)

(מלים: רבי יוסף חיים צ"ל)

עַל בֵּית זֶה וְיוֹשְׁבֵיהוּ. תִּהְיֶה בְרִכַּת אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ בְּעַל הָאוֹת. מְלֶאךָ יְהוָה צְבָאוֹת. זָכָה
וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אֲשֶׁרִי הָעֵינִן רָאִתְהוּ : (על
בית...)

לְבַשׁ קִנְיָה בְּתוֹךְ עָמוֹ. וְהָיָה יְהוָה עָמוֹ. זָכָה
וְלָקַח לְעַצְמוֹ. נֶפֶשׁ נָדָב וְאָבִיהוּא : (על בית...)

יָדְיוּ רַב לּוֹ בְּקִנְיָתוֹ. נָתַן לוֹ הָאֵל בְּרִיתוֹ.
הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם אֶתוֹ. רוּחַ יְהוָה תִּנְחָהוּ: (על
בית...)

הוּא בְּאַרְבַּע עֶפְרַתוֹ. וּבְשֵׁמִי מְרוֹמִים בֵּיתוֹ.
אֲשֶׁרִי אִישׁ יִזְכֶּה לְרֹאאוֹתוֹ. וְיִלְמַד תּוֹרָה מִפִּיהוּ:
(על בית...)

וְאֲשֶׁרִי נֹתֵן לוֹ שְׁלוֹם. וְהוּא מַחְזִיר לוֹ שְׁלוֹם.
הַלְוֹאֵי נִרְאֶהוּ בַחֲלוֹם. וְנִשְׁבַּע מְאֹד פָּנִיהוּ: (על
בית...)

חַי וְקַיִם בְּעֵז וְאֵל. יִמְלִיץ טוֹב בְּעַד יִשְׂרָאֵל.
וְחִישׁ יָבֹא עִם הַגּוֹאֵל. נָאוּ עַל הָרִים רַגְלֵיהוּ:
(על בית...)

זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ. הוּא יִכְתֹּב זְכוּתֵינוּ. בְּמוֹצָאֵי
שַׁבָּתֵנוּ. בְּעֵץ הַחַיִּים יוֹשֵׁב הוּא: (על בית...)

קוֹל אֱלֹהֵהוּ יִשְׁמִיעַ. שְׁלוֹם וַיִּשׁוּעָה יִזְרִיעַ. כִּי עַתָּה
הִזְמִיר הַגִּיעַ. נָחָה רוּחַ אֱלֹהֵהוּ: (על בית...)

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמֵּצֵא לְעַמְּךָ רוּחָה.

שְׁלַח תְּשׁוּבֵי לְנֶאֱנַחָה. וְנָסוּ יָגוֹן וְאֶנְחָה :

יִאָּתֶה לָּךְ צוּרִי. לְקַבֵּץ עִם מְפִזְרִי. מִיַּד גּוֹי

אֶכְזָרִי. אֲשֶׁר פָּרַח לִי שׁוּחָה : (בְּמוֹצָאֵי...)

עֵת דּוֹדִים תִּעֲזֹר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל.

רְאוֹת טוֹבָה בְּבוֹא גּוֹאֵל. לְשֶׁה פְּזוּרָה נִדְחָה :

(בְּמוֹצָאֵי...)

קָרָא יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה. אֵל דָּגוּל מִרְבָּבָה. יְהִי

הַשְּׁבוּעַ הַבָּא. לִישׁוּעָה וְלִרְוַחָה : (בְּמוֹצָאֵי...)

בֵּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה.

מִהָרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה :

(בְּמוֹצָאֵי...)

מְעִינֹת אֲזִי יִזְבֹּן. וּפְדוּיִים עוֹד יִשׁוּבוּן. וּמִי
יִשַׁע יִשְׁאַבּוּן. וְהִצָּרָה נִשְׁכָּחָה : (במוצאי...)

נְחָה עִמָּךְ כָּאֵב רַחֲמֵן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֱלֹמֵן.
דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן. בְּהַקִּימָךְ הַבְּטָחָה :
(במוצאי...)

וּיְדִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נְגִינָתְם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ. בְּלִי
צֹחָה וּבְלִי פֶרֶץ. אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחָה :
(במוצאי...)

יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. כְּנִבְוֵאת אָבִי חוּזָה. וְיִשְׁמַע
בְּבֵית זֶה. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמָחָה : (במוצאי...)

חֲזֵק יִמְלֵא מְשֻׁאלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּנוּ.
וְהוּא יִשְׁלַח בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה רִוְחָה
וְהִצָּלָה : (במוצאי...)

בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׁמָךְ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח
תְּשִׁבֵי לְעַם סִגְלָה. רוּחַ שְׁשׁוֹן וְהִנָּחָה :
(במוצאי...)

קֹול צְהֵלָה וְרִנָּה. שְׁפָתֵינוּ אֶז תִּרְיַנָּה. אֲנֵא יֵהוּה
הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנֵא יֵהוּה הַצְּלִיחָה נָא:
(במוצאי...)

(לסעדיה.)

(סימן)

לַיִן וְלַבְּשָׁמַיִם, נִפְשֵׁי מִיַּחְלָה. אִם תִּתְּנוּ לִי
כּוֹס יַיִן לְהַבְדִּילָה: (אם תתנו...)

סֵלוּ דְרָכַי לִי, פִּנּוּ לְנְבוּכָה. פִּתְחוּ שְׁעָרַי לִי,
כָּל מַלְאָכַי מֵעַלָּה: (אם תתנו...)

עֵינַי אֲנִי אֲשָׂא, אֶל אֵל בְּלֵב כּוֹסִף. מִמְּצִיא
צָרְכֵי לִי, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה: (אם תתנו...)

דֵּי מַחְסוֹר תֵּן לִי, מֵאוֹצְרוֹת טוֹבָד. כִּי לַחֲסָדֶיךָ,
אֵין קֶץ וְאֵין תִּכְלָה: (אם תתנו...)

תִּתְּחַדְּשֵׁה גִילִי, טִרְפֵּי וְטוֹבָתִי. תִּסְרִיר יְגוֹנוֹתַי,
מִכְאוֹב וּמֵאֲפֵלָה: (אם תתנו...)

הנה ימי מעשה, מתחדשים תמיד. יתחדשו
(כצ"ל) בהם, שלום וטוב סלה: (אם תתנו...)

פסוקי ברכה

(סגולה לפרנסה, לומר בכל מוצאי שבת קודש, "ויתן לך" וגו', וטוב שיאמרו שנים ביחד (סגולות
ישראל מערכת פ"א אות כ'))

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמי
הארץ. ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו
לך לאמים, הוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני
אמה. אברך ארור, ומברך ברוך: ואל שדי
יברך אתך ויפרך וירבך. והיית לקהל עמים:
ויתן לך את ברכת אברהם, לך ולזרעך אתך.
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל, ברכת תהום רבצת תחת.

בְּרַכַּת שְׂדֵיִם וְרַחֵם: בְּרַכַּת אָבִיךָ גְּבֵרוֹ עַל
בְּרַכַּת הוֹרֵי, עַד תִּתְּאוֹת גְּבֻעַת עוֹלָם. תְּהִיִּין
לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקִדְקִד נְזִיר אָחִיו: וְאַהֲבֶךָ
וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתֶךָ
דִּגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שֶׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעֲשֵׂתֶרֶת
צֹאנֶךָ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךָ לָתֶת
לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים. לֹא יִהְיֶה בְּךָ
עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהֶמְתֶּךָ: וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל
חֲלִי. וְכָל מִדּוֹי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא
יִשְׁיָמֶם בְּךָ, וּנְתַנֶּם בְּכָל שְׁנָאִיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי
אֲדָמָתֶךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ. שֶׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעֲשֵׂתֶרֶת
צֹאנֶךָ: בָּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה
בַּבְּאֵר. וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתֶךָ: יְצוֹ יְהוָה אֲתָךָ
אֶת הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדֶךָ. וּבִרְכֶךָ
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִפְתַּח יְהוָה
לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֶת מִטֵּר
אֲרָצֶךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ. וְהִלּוֹיֶתָ

גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוָה: אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹד עִם נוֹשַׁע בֵּיהוָה, מִגּוֹן עֲזָרָד, וְאֲשֶׁר
חָרַב גְּאֻתָּד. וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֵיךָ לָךְ, וְאַתָּה עַל
בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹד:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בֵּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא
תִבְשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד: וְאַכְלַתֶּם
אֶכּוֹל וְשָׂבוֹעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי
לְעוֹלָם: וַיִּדְעֶתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאָנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד. וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי
לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְהוָה (יפסיק מעט) יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן
בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים. שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה
יִשְׁיִגּוּ, וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה: כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן. הִקְהִירִים וְהִגְבְּעוֹת יִפְצַחוּ
לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כָף: הִנֵּה
אֵל יִשׁוּעָתִי, אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עֲזִי וְזִמְרַת
יְהוָה יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבָתֶם מִיָּם

בְּשִׁשּׁוֹן. מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בְּיוֹם
הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי. הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ
יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה. מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ:
צִהְלֵי וְרַנֵּי יוֹשְׁבֵי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה
קוֹיֵנוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְהוָה קוֹיֵנוּ לוֹ, נְגִילָה
וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ: בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם. שְׁלוֹם
שְׁלוֹם לָרְחוֹק וְלַקְּרוֹב, אָמַר יְהוָה וּרְפָאתַיִו:
וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמְּשֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים, לָךְ
דָּוִד וְעַמְּךָ בֶן יִשָּׁי, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ וּשְׁלוֹם
לְעִזְרָךְ. כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ, וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד, וַיִּתְּנֵם
בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וְאָמַרְתֶּם כֹּה לָחִי. וְאַתָּה שְׁלוֹם
וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם: (אומר פסוק "ואמרתם"
ז' פעמים, וי"א אותו כמנין בני הבית) בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח
בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: יְהוָה עֲזָר לְעַמּוֹ יִתֵּן.
יְהוָה (יפסיק מעט) יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

(ואומרים מאה ושלושים פעמים - כמניין ק"ל):

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב:

(ארבעה עשר פסוקים משלש תיבות)

וּמִשְׁמַע וּדְוָמָה וּמִשָּׂא : וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָר :
וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ : וּבְנֵי דָן חֲשִׁים : לִישׁוּעָתְךָ
קוֹיִתִי יְהוָה : יִשְׁשַׁכֶּר (לקרוא ישכר) זְבוּלֹן וּבְנֵימָן :
מְכַשְׁפָּה לֹא תַחֲיֶה : וְעָשִׂיתָ מְשֻׁבָּצַת זָהָב :
וּלְצָרְעַת הַבְּגָד וּלְבָיִת : וּלְשֵׂאת וּלְסַפַּחַת
וּלְבִהָרֵת : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : וַיְהִי אַחֲרֵי
הַמַּגֵּפָה : וּבְנֵי פְלוּא אֱלִיאָב : בָּרוּךְ טַנְאָךָ
וּמִשְׁאַרְתְּךָ :

וְהַחוּט הַמִּשְׁלֵשׁ , לֹא בְמַהְרָה יִנְתַּק : יְהוָה
צָבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה :
יְהוָה צָבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ : יְהוָה עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה | (יפסיק מעט) יְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ. יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

(עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל, וצריך באמירתם כוונה גדולה)

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ: וְלִכְלֹל הַיָּד הַחֲזָקָה, וְלִכְלֹל הַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל. אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה, לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל:
וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מִחֲנִיָּה אֱלֹהִים זֶה.
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מִחֲנֵיִם: הַאֲזִינוּ
הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרֵי פִי:
יַעֲרֹף כַּמָּטָר לְקַחֵי, תִּזְלַח כַּפְּטָל אֲמָרְתִּי. כִּשְׁעִירִם
עָלֵי דָשָׂא, וְכַרְבִּיבִים עָלֵי עֵשֶׂב: וַיְהִי בְּנִסְעֵ
הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מִשָּׁה. קוֹמָה (מלרע) יְהוָה וַיִּפְצוּ
אִיבֵיךָ, וַיִּגְסוּ מִשִּׁנְאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: וּבִגְחָה יֹאמֶר.
שׁוּבָה (מלרע) יְהוָה, רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם. חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֲפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף

וּשְׁמַנֵּת אֲלֶפֶּיִם וּמָאָה לְצַבָּאתָם. וּשְׁלֹשִׁים
יִסְעוּ:

(אחד עשר פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן, והם טובים לשמירה מפחד)

נִגַע צִרְעָת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם. וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן:
נִחְנוּ נִעְבֵּר חֲלוּצִים לְפָנַי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן. וְאַתָּנוּ
אַחֲזֵת נִחְלַתְנוּ, מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: נָבִיא מִקְרִבָּה
מֵאַחִידָה כְּמִנִּי, יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אֱלֹיו
תִּשְׁמָעוּן: נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים. קִדְשׁ
מִשְׁכְּנִי עֲלִיוֹן: נֶגֶד אֲבוֹתָם עֲשֵׂה פֶלֶא. בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם שְׂדֵה צֶעַן: נָחִיתָ כִּצְאוֹן עֲמָךְ. בְּיַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן: נִפְתִּי מִשְׁכָּבִי. מֵר אֲהַלִּים וְקִנְמוֹן: יָר
יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם. חֲפֵשׂ כֹּל חֲדָרֵי בֵּטֶן: נִפְתֵּת
תִּטְפְּנָה שְׁפֹתוֹתֶיךָ פֶּלֶא. דָּבֵשׁ וְחֶלֶב תַּחַת
לְשׁוֹנְךָ, וְרֵיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גִּדּוּ מִתּוֹךְ
בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים צֵאוּ. וְהָיוּ כְּעֵתוֹדִים לְפָנַי
צֵאוּ: נִשְׁקִי קִשֶׁת מִיְמִינִים וּמִשְׁמְאֵלִים
בְּאַבְנִים, וּבַחֲצִים בְּקִשֶׁת. מֵאַחִי שְׂאוּל
מִבְּנֵימֹן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצֵּל אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
מִכָּל מִיַּי כְּשָׁפִים וּמִכָּל עֵינן הָרַע. וּכְשֵׁם
שֶׁפָּרַשְׁתָּ כְּנַפֶּיךָ עַל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבַּמִּדְבָּר שָׁלָא
שָׁלָטָה עֲלֵיהֶם עֵינָא בִישָׂא דְבַלְעָם, כֵּן תִּפְרוֹשׁ
עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהִיּוֹתֵנוּ מְכֻסִּים
בְּמִכְסָה וּבַהֲנָהֳגָה בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, מִכָּל
עֵינָא בִישָׂא :

(שלשה פסוקים המסוגלים לשמירה)

אַתָּה סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי. רְנִי פִלֵּט תִּסּוּבְּבִנִי
סָלָה : בְּטַחוּ בִיהוָה עַדִּי עַד. כִּי בָּיָה יְהוָה צוּר
עוֹלָמִים : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה (יפסיק מעט) יְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם :

(שבעה פסוקים בישעיה, שמתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף)

כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתְּךָ אָנֹכִי, וּבִנְהָרוֹת לֹא
יִשְׁטַפּוּךָ. כִּי תִלְךָ בָּמוֹ אִשׁ לֹא תִכְוֶה, וְלֹהֲבָה לֹא
תִבְעַר בָּךְ : כִּי עִם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם. בָּכוּ
לֹא תִבְכְּהוּ חֲנוּן יַחֲנֵךְ לְקוֹל זַעֲקָךָ, כְּשִׁמְעָתוֹ
עָנָךְ : כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

מוֹשִׁיעֵךְ. נָתַתִּי כְּפָרֶךְ מִצְרִים, כּוֹשׁ וּסְבָא
תַּחֲתֶיךָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִחֲזִיק יְמִינֶךָ.
הֵאמֵר לָךְ, אֵל תִּירָא אֲנִי עֲזָרְתִּיךָ: כִּי לֹא שְׂאוּל
תוֹדֶךָ מֹות יִהְלָךְ. לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל
אֲמַתֶּךָ: כִּי אֶצֶק מִים עַל צִמָּא, וְנוֹזְלִים עַל
יְבֹשָׁה. אֶצֶק רוּחִי עַל זֶרְעֶךָ, וּבִרְכָתִי עַל
צִאֲצָאֶיךָ: כִּי אֶתָּה אָבִינוּ, כִּי אֲבָרְהָם לֹא
יִדְעֵנוּ, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרְנוּ. אֶתָּה יְהוָה אָבִינוּ,
גִּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֶךָ:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:
וְשָׂמוּ ^(מלרע) אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
אֲבָרְכֶם:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין
יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ:
אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ

יְהוָה צִלָּךְ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה
וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה : יְהוָה (יִפְסִיק מַעַט) יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע
יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ : יְהוָה (יִפְסִיק מַעַט) יִשְׁמַר צִאתְךָ
וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

סעודה רביעית

(לעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת בלחם משנה, אפילו שאינו יכול לאכול אלא רק כזית. וטוב שלא יפשוט בגדי שבת עד אחר סעודה רביעית. ולכתחילה לא יאחרנה עד אחר ד' שעות מן הלילה, ואם נאנס יכול לקיימה עד חצות.)

כתבו גורי האר"י זצ"ל וז"ל: הנפש יתירה אינה הולכת לגמרי עד סעודת מוצאי שבת, לכן אין ראוי להתעסק במלאכה שאינה אוכל נפש או בתורה, עד אחר שסועד סעודת מוצאי שבת, עכ"ל (מחבר"ר סי' ש').

(לפני סעודה רביעית יאמר:)

**אַתְּקִינּוּ סְעֻדַתְּא דְמְהִימְנוּתָא דְאֵהִיא הִיא
סְעֻדַתְּא רְבִיעָא דְדוּד מְלָכָא מְשִׁיחָא :**

לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְאוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא

שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְסַעֵד סְעֵדָה רְבִיעִית שֶׁל שַׁבָּת
לְלוֹת אֶת הַמַּלְכָּה, וּלְלוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ יְתָרָה בְּחִינַת חַיָּה שְׂבָה,
הַמְסַתְּלֶקֶת עִתָּהּ, וְלֹהֶשֶׁאִיר בְּרָכָה בְּכָל סְעֻדוֹתֵינוּ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל,
וְלֹהֶשֶׁאִיר בְּהוֹן מְקַדְּשֵׁת הַשַּׁבָּת. וּבְכֹן בְּכַח סְגֻלָּתָהּ שֶׁמְרַנֵּנוּ כְּאִישׁוֹן בַּת
עֵין, וּבְצֶל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִצַּעַר חֲבוּט הַקְּבָר, וְתִשְׁכֵּן אֶת
נַפְשֵׁנוּ, רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, בְּמִשְׁכְּנֹת מְבֹטָחִים. וְיֵהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

סדר ראש חודש

(בראש חודש שחרית מתפללים כבכל יום, ומוסיפים "יעלה ויבוא" בברכת "רצה", ואחר חזרת
הש"ץ אומרים הלל בדילוג ובלא ברכה תחילה וסוף.)

הימים שקוראים בהם הלל שלם, ובברכה תחילה וסוף, הם: יום־טוב הראשון של פסח [ובחול"ל גם
יו"ט שני של פסח], יום טוב של שבועות, כל שבעת ימי חג הסוכות, שמיני עצרת [ובחול"ל גם
בשמחת תורה], כל שמונת ימי חנוכה.)

הלל לראש חודש ולמועדים

(בימים שגומרים בהם את ההלל אומר החזן:)
בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתַי. (והציבור עונים:) שְׁמַיִם.

(בימים שגומרים בהם את ההלל מברכים)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְגַמּוֹר אֶת הַהֲלֵל:

הַלְלוּיָהּ | הֲלָלוּ עַבְדֵי יְהוָה, הֲלָלוּ אֶת שֵׁם
יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִמְזָרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מִהַלָּל שֵׁם יְהוָה: רַם
עַל כָּל גּוֹיִם | יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי
כִּי־הוֹה אֱלֹהֵינוּ, הַמַּגְבִּיהִי לְשַׁבַּת: הַמְשַׁפִּילִי
לְרֵאוֹת, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקַיְמִי מֵעַפָּר דָּל,
מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם
נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי | עֶקְרַת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים
שְׂמִיחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בַּיִת יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז:
הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם
רָאָה וַיִּנְס, הִירְדֵן יִסָּב לְאַחֹר: הַקְּרִים רָקְדוּ

כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מַה לָּךְ הַיָּם כִּי
תָּנוּס, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ
כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מִלְפְּנֵי אָדוֹן חוּלֵי
אָרֶץ, מִלְפְּנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהִפְכִי הַצּוּר אַגָּם
מַיִם, חֲלַמֵּי־שׁ לְמַעֲיָנוּ מַיִם:

(בימים שאין גומרים בהם את ההלל מדלגים קטע זה:)
לא לנו יהוה, לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך: למה
יאמרו הגוים, איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה:
עצביהם כסף וזהב, מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו, עינים להם
ולא יראו: אַזְנֵי־לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ: יְדִיָּהֶם וְלֹא
יְמִישׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנָם: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם,
כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא: בֵּית אֱהֲרֹן
בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְּנָם
הוּא:

יְהוָה זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ
אֶת בַּיִת אֱהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים: יִסֹּף יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל
בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ: הַשְׁמִים שְׁמִים לַיהוָה, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי
אָדָם: לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ יְהוָה, וְלֹא כָּל יִרְדֵי

דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ | נְבָרְךָ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ :

(בימים שאין גומרים בהם את ההלל מדלגים קטע זה:)
אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע | יְהוָה, אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי : כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי, וּבְיָמֵי
אֶקְרָא : אֶפְפוּנֵי | חֲבֵלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוּל מְצִאוּנִי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא :
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, אָנָּה יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי : חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ
מְרַחֵם : שִׁמְר פְּתָאִים יְהוָה, דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי,
כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי : כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי
מִדְּחִי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אָנִי
עָנִיתִי מְאֹד : אָנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי, כָּל הָאָדָם כֹּזֵב :

מָה אָשִׁיב לַיהוָה, כָּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי : כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיהוָה
אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ : יָקָר בְּעֵינַי יְהוָה
הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו : אָנָּה יְהוָה כִּי אָנִי עֲבַדְדָּךְ, אָנִי
עֲבַדְדָּךְ בֶּן אֶמְתָּךְ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי : לָךְ אֲזַבַּח
זָבַח תּוֹדָה, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיהוָה
אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ : בְּחִצְרוֹת | בֵּית יְהוָה
בְּתוֹכְכִי יְרוֹשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ :

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים :
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ, וְאִמַּת יְהוָה לְעוֹלָם,
הִלְלוּהָ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עָנְנִי בַמֶּרְחָב יְהוָה : יְהוָה
לִי לֹא אִירָא, מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם : יְהוָה לִי
בְּעִזָּרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאָי : טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיהוָה, מִבֶּטַח בְּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה,
מִבֶּטַח בַּנְּדִיבִים : כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה
כִּי אֲמִילִם : סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִילִם : סְבוּנִי כַדְּבָרִים דִּעְכוּ כְּאִשׁ קוֹצִים,
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם : דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל,
וַיהוָה עֲזָרְנִי : עֲזֵי וְזַמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה :
קוֹל | רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים, יְמִין יְהוָה

עֲשֵׂה חַיִּל : יָמִין יְהוָה רוֹמְמָה, יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה
חַיִּל : לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָהּ, וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :
יִסֹּר יִסְרֹנֵי יְהוָה, וְלַמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי : פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹדֶה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה,
צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ :

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי,
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אָבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ
פְּנֵה : אָבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים, הִיִּתָּה לְרֹאשׁ פְּנֵה : מֵאֵת יְהוָה
הִיִּתָּה זֹאת, הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת יְהוָה הִיִּתָּה
זֹאת, הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה, נְגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בּוֹ : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ :

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה (מלעיל) **נָא**, (שתי פעמים)

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה (מלרע) **נָא** : (שתי פעמים)

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה :
בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה : אֵל יְהוָה וַיֵּאָר
לָנוּ, אֲסִרוּ חַג בְּעֵבְתַיִם, עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל

אִיְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסָרוּ חַג בְּעֵבְתֵינוּ, עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֱלֹהֵי אֲתָהּ
וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי אַרְוֹמְךָ : אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי אַרְוֹמְךָ :
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

(בימים שאין גומרים בהם את ההלל אין אומרים קטע זה):
יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשָׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְעַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָם בְּרָנָה יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ, כִּי
לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר. וַיַּעֲוֹלְס וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, מְלֶכֶךְ מְהַלְל בְּתִשְׁבָּחוֹת. אָמֵן :

(ואומר החזן קדיש תתקבל, ובחנוכה אומר רק חצי קדיש):
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחִיכּוֹן וּבִיוֹמִיכּוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יֵהָא
שְׁמִיה רַבָּא...] יֵהָא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְס וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵי יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמַם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָהּ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מוֹן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹ בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קֹדָם אָבוּנָא דְּבִשְׁמֵי אֱמֵרוֹ אָמֵן. [אָמֵן]

יֵהָא שְׁלֵמָא רַבָּא מוֹן שְׁמֵי, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

(טוב לומר פסוק זה אחר ההלל שלש פעמים):
וְאֲבָרְכֶם זָקֵן בָּא בְיָמֵיכֶם, וַיְהִי בְרַךְ אֶת אֲבָרְכֶם בְּכֹל:

(ואח"כ
ה' יִשְׁמְרֵנִי וַיְחַיֵּנִי, כִּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי אַכִּי"ר:

(קודם הוצאת ספר תורה אומרים)
יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם
אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת
עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ, וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד
הָעוֹלָם: בְּעָבוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ, אֵל תָּשָׁב פָּנָי
מִשִּׁיחֶךָ:

(ופותחים והיכל אומרים)
בְּרִיךְ שְׁמֵה דְמַאֲרֵי עֲלָמָא, בְּרִיךְ כְּתָרְךָ וְאֲתָרְךָ.
יְהִי רְעוּתְךָ, עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים, וּפּוֹרְקוֹ
יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמֶּךָ בְּבֵית מְקוֹדְשֶׁךָ, לְאַמְטוּיִי
לָנָא מְטוֹב נְהוֹרְךָ, וּלְקַבְּלָא צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵי.
יְהִי רַעְוָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לָן חַיִּין בְּטִיבוֹ, וְלַהּוּי
אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקְיָא, לְמַרְחַם עָלַי

וּלְמַנְטֵר יְתִי, וַיֵּת כֹּל דֵּי לִי, וַיְדִי לְעַמֶּדְךָ יִשְׂרָאֵל.
אַנְתָּה הוּא זֶן לְכֹלָא וּמְפָרְנִס לְכֹלָא. אַנְתָּה הוּא
שְׁלִיט עַל כֹּלָא, אַנְתָּה הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא,
וּמַלְכוּתָא דִילְךָ הִיא. אַנְא עֲבָדָא דְקַדְשָׁא בְרִידְךָ
הוּא, דְסָגִידְנָא (נוהגים לכרוע מעט מול הספר תורה) קַמָּה וּמִן
קַמִּי דִיקָר אֹרִיתָה בְּכֹל עֵידִן וְעֵידִן. לָא עַל
אַנְשֵׁי רְחִיצָנָא, וְלָא עַל בְּרֵי אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֱלָא
בְּאֱלֹהָא דְשַׁמַּיָא, דְהוּא אֱלֹהָא דְקָשׁוּט,
וְאֹרִיתָה קָשׁוּט, וּנְבִיאֹהִי קָשׁוּט, וּמִסְגִּי
לְמַעַבְדֵי טַבּוֹן וְקָשׁוּט, בְּהָ אַנְא רְחִיץ וְלִשְׁמָה
יְקִירָא קַדִּישָׁא אַנְא אֵמַר תִּשְׁבְּחוּ. יְהֵא רַעְוָא
קַדְמָךָ דְתַפְתַּח לְבָאִי בְּאֹרִיתְךָ, (וּתִיב לִי בְּנִין דְכָרִין
דְעֲבָדִין רַעִיתְךָ), וְתִשְׁלִים מְשַׁאֲלִין דְלְבָאִי וְלְבָא
דְכָל עַמֶּדְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלְחֵיִן וְלִשְׁלָם אָמֵן :

(מוציאים ספר תורה וקוראים ד' עולים בפרשת פנחס)
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת
קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תִמְיָמִם שְׁנַיִם
לְיוֹם עֹלָה תִמְיָד: (לוי - חוזר מ"ואמרת להם") אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר

וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים : וְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעֵת הֵהִין : (ישראל) עֲלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֹּדֵף וְנִסְכּוֹ שֶׁכֶר לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֹת שְׁבִיט בְּשִׁבְתּוֹ עַל עֲלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : (רביעי) וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הֵהִין יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת הֵהִין לְאֵיל וְרְבִיעֵת הֵהִין לְכֶבֶשׂ יִן זֹאת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֹטָאת לַיהוָה עַל עֲלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

(בסיום הקריאה אומר הרביעי חצי קדיש, וממשיכים "אשרי":)
וּתְגַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיַקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמּוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלְמֵי אָמֵן וְיִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֹדֶשׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְחָתָא וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן : [אָמֵן]

יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁכָחָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיַהוּהָ אֱלֹהֵיו :
תִּהְיֶה לְדָוִד אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דֹּר לְדֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדְר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ וְדַבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נִוְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ
וּגְדוּלָּתֶךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ
וְצִדְקָתֶךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים
וּגְדֹל חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֵיךָ
יְבָרְכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ
יְדַבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד
הַדֵּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים
וּמִמְשָׁלְתֶךָ בְּכָל דֹּר וְדֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל
הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :

פֹּתַח אֶת יְדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן : צַדִּיק
יְהוָה בְּכֹל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
יְהוָה לְכֹל קִרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹּר פִּי וַיִּבְרָךְ כָּל בֶּשֶׂר
שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

ובא לציון גואל

וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פִשֵׁעַ בִּיעֲקֹב נְאֻם
יְהוָה : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה

מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ |
קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : (בְּקֹטֵעַ
זֶה הַמִּילִים בְּאַרְמִית נִאֲמָרוֹת בְּלַחֶשׁ) וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרֵי
קָדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה,
קָדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה, קָדִישׁ לְעֵלְמַס
וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֲרֻעָא
זִיו יְקָרִיָּה : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְנֵי
רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרֵּי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא דְמִשְׁבַּחֵי
וְאָמְרֵי, בְּרִידָא יְקָרָא דִּיהוָה מֵאַתָּר בֵּית
שְׁכִינְתָּה, יְהוָה יְמַלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יְהוָה
מְלַכּוּתֵיהָ קָאִים לְעֵלְמַס וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא : יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה
זֵאת לְעוֹלָם לִיִּצְרַר מִחֲשָׁבוֹת לְבָב עֲמָדָא, וְהָכֹן
לְבָבְסֵי אֱלִיָּדָא : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲווֹן וְלֹא
יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל
חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל

קוֹרְאִיךָ : צְדִקְתֶּךָ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתֶּךָ אֱמֶת :
תִּתֶנּוּ אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינֵנוּ מִיְמֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם
יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סֵלָה : יְהוָה
צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ :

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשְׂים בְּלִבֵּנוּ
אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבָּב
שָׁלֵם. לֹא נִיָּע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁנֶּשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה
וְנַחֲיָה וְנִירֶשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא :
לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם (יִפְסִיק מַעַט), יְהוָה אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֻדָּךְ : יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל

תּוֹרָה וַיֵּאדָּיר : וַיִּבְטְחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא
עֲזַבְתָּ דְרָשֶׁיךָ יְהוָה : יְהוָה אֲדַלְּנִינוּ, מָה אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ : חִזְקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶם כָּל
הַמִּיחָלִים לַיהוָה :

בֵּית יַעֲקֹב, לָכוּ וּנְלַכֶּה בְּאוֹר יְהוָה : כִּי כָל
הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וַאֲנַחְנוּ נִלְדֶּךָ
בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל
יַעֲזִיבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת
בְּכָל דְרָכָיו, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים, אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֵי יְהוָה, קָרַבִּים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, דָּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלִּי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל : לְוִלִּי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם

עֲלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס
בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שֶׁטָּפוּנוּ נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ :
אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים : בְּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֵׁנֵיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ
נִמְלָטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

שיר של יום

(מזמור ליום ראשון) היום יום אחד בשבת קודש :
לְדוֹד מְזִמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ : כִּי הוּא עַל יַמִּים
יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶה : מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ :
נְקִי כַפַּיִם וּבֵר יִלְבַּב אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשָּׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : זֶה דוֹר דָּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְּגִידָה
יַעֲקֹב סָלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֶמָה : שָׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה : (וממשיך הושיענו...)

(מזמור ליום שני) היום יום שני בשבת קודש:

שִׁיר מְזִמּוֹר לְבָנֵי קִרְחַ: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן קְרִית מְלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כֹן תִּמְהוּ וּבְהִלּוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אַחְזָתֶם שָׁם חֵיל כִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֹן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקִרְבֵּי הַיְכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֹּן תִּהְלָתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צָדֵק מְלֶאכֶה יְמִינְךָ: יִשְׂמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלָגְלָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סָבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא יְנַהַגְנוּ עַל מוֹת: [\(וממשיך הושיענו ...\)](#)

(מזמור ליום שלישי) היום יום שלישי בשבת קודש:

מְזִמּוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה: שְׁפִטוּ דַל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֹשׁ הַצְּדִיקוּ: פִּלְטוּ דַל וְאַבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בְּחִשְׁכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבָנֵי עֲלִיוֹן כְּלַכְּם: אַכֹּן כְּאֲדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֲחַד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: [\(וממשיך הושיענו ...\)](#)

(מזמור ליום רביעי) היום יום רביעי בשבת קודש:

אֵל נְקֻמוֹת יְהוָה אֵל נְקֻמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שְׁפִט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים: עַד מָתִי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֶזּוּ: יַבִּיעוּ יַדְבְּרוּ עֲתָק וְתֹאמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנֹן: עֲמַךְ יְהוָה יַדְכָּאוּ וְנִחַלְתְּךָ יַעֲנוּ: אֲלֻמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ וְיִתּוּמִים יִרְצְחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בְּעָרִים בָּעַם וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: הִנְטַע אֲזֹן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם יֵצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: הִיָּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד אָדָם דַּעַת: יְהוָה

יִדַע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הֶבֶל: אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיַסְּרֵנוּ יְהוָה
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שְׁחַת: כִּי לֹא
יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל
יִשְׂרָאֵל יָב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פְּעָלֵי אָוֶן: לוּלִי יְהוָה
עֲזָרְתָה לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אֶמְרֵתִי מָטָה רַגְלִי חֲסִדְךָ יְהוָה
יִסְעֲדֵנִי: בָּרַב שְׂרַעְפֵי בְּקִרְבִי תִנְחַוּמִידָה יִשַׁעְשַׁעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כִּסֵּא
הַיּוֹת יִצַּר עָמַל עָלַי חֵק: יְגוֹדְדוּ עַל נַפְשׁ צְדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי
יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וַיִּבְרָעְתֶּם
יַצְמִיתֶם יַצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (וממשיך הושיענו...)

(מזמור ליום חמישי) **היום יום חמישי בשבת קודש:**
לְמַנְצַחַם עַל הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנוּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
שָׂאוּ זְמֶרָה וּתְנוּ תֵף כְּנֹר נְעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חַגְנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ
בְּצִאֲתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הִסִּירוּתִי מִסָּבֵל שְׁכֵמוֹ
כַּפְּיוֹ מִדוּד תַעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֶבְחַנְךָ
עַל מִי מְרִיבָה סָלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֶדְהָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא
יְהִי בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֶכֶר: אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא
אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשָׂרִירוֹת לְבָבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי:
מִשְׁנָאִי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילְהוּ מִחֶלֶב חֶטָּה וּמִצוּר
דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ: (וממשיך הושיענו...)

(מזמור ליום ששי) **היום יום השישי בשבת קודש:**
יְהוָה מִלְּךָ גָּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בֶּל תִּמּוּט:
נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרֵי יָם אֲדִיר

בַּמְרוֹם יְהוָה : עֲדַתְיָךְ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יְמִים :
(וממשיך הושיענו ...)

(אחרי שיר של יום אומרים)

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ : בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
שָׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן :

(ומחזירים ספר התורה למקומו ואומרים)

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ, הוֹדוּ
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיָּרַם קָרוֹן לְעַמּוֹ תִּהְלֶה לְכָל
חֲסִידָיו לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ : יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד : אֵין כְּמוֹךָ

בְּאֱלֹהִים אֲדַנִּי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ : הַשִּׁיבֵנו יְהוָה
אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם :

(ואומר החזן חצי קדיש וחולצין תפילין)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהֵא
שְׁמֵיהּ רַבָּה ...] יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יְתִבְרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן : [אָמֵן]

מוסף של ראש חודש

(אם חל בשבת ראה - מוסף לראש חודש ושבת)

אֲדַנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגְּדוֹל, הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, מְלַךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֹן
אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטֶּל. (בְּקִי:י) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה)

פֶּתַר יִתְּנוּ לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, וְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כַּדָּבָר
הָאֲמֹר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ
קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְּתָם
מִשְׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְּרֵי
קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר יְמִלְךָ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשָׁיִם בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נְתַתָּה, זְמַן כִּפְּרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתֶם, בְּהִיּוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבָחֵי
רְצוֹן, וְשִׁעִיר חַטָּאת לְכִפּוּר בְּעֶדְסֵךְ, זְכָרוֹן לְכָלֶם
הָיָה, תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזְבַּח חֲדָשׁ
בְּצִיּוֹן תִּכְוֶן, וְעוֹלֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלֶה עֲלֶיךָ,

וּשְׁעִיר עֲזִים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן, וּבַעֲבוֹדַת בַּיִת
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ, וְשִׁירֵי דָוִד עֲבַדְךָ נִשְׁמַע
בְּעִירְךָ הָאֲמֹרִים לְפָנַי מִזְבְּחֶךָ. אֶהְבֵּת עוֹלָם
תָּבִיא לָהֶם, וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאֶרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ
בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם. אֶת מוֹסֵף יוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ,
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ
כְּאֲמֹר :

וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר :
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לַפָּר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל

וְעָשְׂרוּן לְכַבֵּשׁ, וַיִּזוּ כְּנִסְכּוֹ, וְשָׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי
תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתֶּם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ
הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה,
לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכֻלְכָּלָה, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, לְמַחִילַת חַטָּא, וְלִסְלִיחַת עֲוֹן,
(בשנה מעוברת אומרים: ולכפרת פשע). וַיְהִיָּה רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה

סוֹף וְקֶץ לְכָל צְרוֹתֵינוּ, תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ, כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְכָל הָאָמוֹת בָּחַרְתָּ,
וְחִקִּי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבַּעְתָּ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְאַתָּה,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. וְתַחֲזִינָה

עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

(ישתחווה)

מודים

(כשיאמר)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמְגִן יְשָׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדֶּיךָ, וְעַל
נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עֶרֶב
וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ
לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבֵּנָא

(בְּחִזְרַת הַש"ץ כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר מוֹדִים, הַקֵּהל אוֹמְרִים): מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ,
שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר,

יוצֵרנו יוצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתַחַנְנוּ
וְתַאֲסוֹף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה
הַהוֹדָאוֹת.

על הניסים

(בחנוכה אומרים כאן על הניסים:)

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בַּזָּמַן הַזֶּה.

בַּיָּמִים מִתְתַּיָּהוּ כֵּן יוֹחֲנָן כִּהְיוֹן גָּדוֹל חֲשָׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יָוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֶם תּוֹרָתְךָ
וּלְהַעֲבִירֶם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ
לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבֵּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם נִקְמֹת אֶת
נִקְמֹתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים
וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד
עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כִּהְיוֹם הַזֶּה וְאַחֵר כָּךְ
בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֹו אֶת הַיְכָלְךָ וְטִהַרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ

והדליקו נרות בחצרות קדש וקבעו שמונת ימי חנכה
אלו בהלל גמור ובהודאה, ועשית עמהם נסים ונפלאות
וניודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד,
שמך מלפנינו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך
סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת,
לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה,
האל הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה,
הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא
להם החזן: (**להנים:**

(מברכים: (הכהנים)
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשיתו

שֶׁל אֶהְרֹן וְצִוְנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה : (הקהל עונים)
אמן :

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה):
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : (ועונים: אמן)
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ : (ועונים: אמן)
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם : (ועונים: אמן)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן):
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו
הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךָ כְּאֲמֹר :

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, (עונים: כן יהי רצון)
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ, (עונים: כן יהי רצון)
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. (עונים: כן יהי רצון)

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיֶךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרְכָה וְשָׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינַיִךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֶהוּ,
הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי, נֹצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים, וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכֹל תַּהֲיֶה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתְם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתֶם. יְהִיו כְּמֹץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֵּאדָּךְ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתֶךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה

שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם :

(אחרי החזרה אומרים)

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ. מִהַלֵּל
שֵׁם יְהוָה : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

(ואומר החזן קדיש תתקבל)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמֵהּ רַבָּה ...] יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרָךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרָךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא
וְנַחֲמַתָּא, דְּאָמִירוֹ בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְנָא וּבְעוּתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קֹדֶם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה, וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וְגִאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

ברכי נפשי

(ואומרים) מזמור ברכי (נפשי)

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ מְאֹד
הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁתְּךָ: עֵטָה אֹר כִּשְׁלֵמָה נוֹטָה
שָׁמַיִם כִּפְרִיעָה: הַמְקַרָּה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם
עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְּפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה
מְלֶאכֶיךָ רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט: יִסַּד אֲרָץ
עַל מְכוּנֶיהָ בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם כָּלבוֹשׁ
כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יִנוֹסוּן
מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת
אֶל מְקוֹם זֶה יִסֹּדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֹתְךָ בַּל
יַעֲבֹרוּן בַּל יִשׁוּבוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח

מְעִינִים בְּנַחְלִים בֵּין הָרִים יִהְלְכוּן : יִשְׁקוּ כָּל
חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם : עָלִיהֶם עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל : מִשְׁקָה
הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֵׂיָהּ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ :
מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדַּת הָאָדָם
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ : וַיִּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשֶּׁמֶן וְלֶחֶם לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעָד :
יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע : אֲשֶׁר
שָׁם צִפְּרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָה :
הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֵה
לְשִׁפְּנִים : עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
מְבוֹאוֹ : תִּשֶּׁת חֲשָׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל
חֵיתוֹ יָעַר : הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ
מֵאֵל אֲכָלָם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפוּן וְאֵל
מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבַדְתּוֹ
עֲדֵי עָרֵב : מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ יְהוָה כָּלֵם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ מְלֶאֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ : זֶה הֵי גְדוֹל וּרְחֹב
יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וַאֲיִן מִסְפָּר חֵיּוֹת קִטְנוֹת עִם

גְּדֹלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶינָה לְוַיְתֵּן זֶה יִצְרָתָהּ
לְשִׁחָק בּוֹ: כָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלֶם
בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן
טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְרֵף רוּחָם יִגְוְעוּן
וְאֵל עֲפָרֶם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן
וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַע
בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה
לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֹב עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח
בִּיהוָה: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד
אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אָמֵן] בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. [אָמֵן] בְּחַיֵּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי
שְׁמֵהּ רַבָּה ...] יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלָמֵיָא יִתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּאֵי שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׂבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא
וּרְפוּאָה וּגְאָלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] (הַאֲמֵרִים קְדִישׁ פּוֹסְעִים שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹר) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן. [אָמֵן]

קוּה

קוּה אֵל יְהוָה חֲזַק וַיֶּאֱמַץ לְבָבָהּ וְקוּה אֵל יְהוָה :
אֵין קְדוּשׁ כִּיְהוָה כִּי אֵין בְּלִתְהָד וְאֵין צוּר
כִּיְהוָה : כִּי מִי אֵלֹהִים מִבְּלַעַדִּי יְהוָה וּמִי צוּר
זוֹלָתִי אֵלֹהִינוּ :

אֵין כִּיְהוָה, אֵין כִּיְהוָה, אֵין כִּיְהוָה, אֵין
כִּיְהוָה : מִי כִיְהוָה, מִי כִיְהוָה, מִי
כִּיְהוָה, מִי כִיְהוָה : נוֹדָה לִיְהוָה, נוֹדָה
לִיְהוָה, נוֹדָה לִיְהוָה, נוֹדָה לִיְהוָה : בְּרוּךְ

אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה
לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פטום הקטורת

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמַן שְׁבִית
הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה
נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף
וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה בַד בַּד
יְהִיָּה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת לְקַח מֵעֲשֵׂה רוֹקַח

מִמֶּלֶח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֶתָּ מִמֶּנָּה הַדָּק
וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֻת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֲוַעֲד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:
וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּזְרֹת יִקְטִירָנָה:
וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנִּזְרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים
יִקְטִירָנָה קִטְרֹת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקִּטְרֹת כִּי צַד, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֹן יְמוֹת הַחֲמָה מָנָה בְּכָל
יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב, וְשִׁלְשָׁה
מָנִים יִתְרִים שָׁמָּה מִכְּנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל
מֵהֶם מָלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, מִחֲזִירוֹ
לְמִכְתָּשֶׁת בַּעֲרֵב יוֹם הַכִּיפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם
מִצְוֹת דִּקְּה מִן הַדִּקְּה וְאַחַד עֶשְׂרֵם סַמָּנִים הָיוּ
בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן:

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוּנָה, מִשְׁקַל
שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה. מוֹר, וּקְצִיעָה וְשִׁבְלֵת גֵּרֶד
וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, קִנְמוֹן
תְּשַׁעָה, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תְּשַׁעָה קַבִּין, יִין
קַפְּרִיסִין סָאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא, וְאִם לֹא
מָצָא יִין קַפְּרִיסִין, מִבִּיא חֲמַר חוֹר עֵתִיק. מֶלַח
סְדוּמִית רוּבַע, מַעְלָה עָשׂוֹן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כִּפֶּת הַיֵּרֶדוֹן כָּל שְׁהוּא, אִם
נִתָּן בָּהּ דָּבֶשׁ פְּסָלָה, וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל
סַמְמָנֶיהָ, חָיֵב מִיתָה:

רַבּוֹן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ
אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה
לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדֵי שְׁתֵּהא נְאָה. יִין קַפְּרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא,
כְּדֵי לְשַׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדֵי שְׁתֵּהא עֲזָה.

וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין
מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תְּנִיָּא, רַבִּי נְתַן אוֹמֵר : כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר
הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה
לְבַשְׂמַיִם. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה : לְשָׁלִישׁ
וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׂמַעְנֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה : זֶה הַכָּלֵל
אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם חִסָּר אַחַת
מִכָּל סַמְמָנֶיהָ, חָיֵב מִיתָה.

תְּנִי בַר קַפְרָא : אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תְּנִי
בַר קַפְרָא : אֵלֹהֵי הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ,
אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין
מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה : כִּי כָּל
שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה :
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה :
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּיטַח בָּדָד : יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : וְעַרְבָה

לִיהוֹה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת :

תָּנָא דְּבֵי אֱלִיָּהוּ : כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם,
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר
הַלְיָכוֹת עוֹלָם לוֹ, אֶל תִּקְרִי הַלְיָכוֹת, אֲלֵא
הַלְכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא
תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מֵרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר
וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ, אֶל
תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֲלֵא בּוֹנֵיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה
טוֹב לָךְ: וְרֵאֵה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכָשׁוּל:
יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם:

(ואומרים הציבור קדיש "על ישראל")
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמון] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמון] בחייכון וביומיכון

וּבְחַיֵּי דָכַל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן - יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּה ...] יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עָלְמֵיָא יְתִבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִידָא הוּא. [אָמֵן] לְעַלְמֵי מִן כָּל בְּרַכְתָּאֵי שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹ בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעֵסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאַתְרֵי. יְהִי לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסֻדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֻדְסֵי מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן] (הַאֹמְרִים קְדִישׁ פּוֹסְעִים שְׁלוֹשׁ פְּסִיעוֹת לֵאחֹר) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן.]

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ: (הַאֹמְרִים קְדִישׁ - אֹמְרִים:)

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (וְהַקְהֵל עוֹנִים:)

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם,
וְלֹא גוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד
אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינֵת עֵזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר,
אֲמֵת מַלְכֵנוּ וְאֶפְסֵ זולָתוֹ. כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה:
וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֵרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרְתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שִׁדְי, וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת

אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ
יִקָּר יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ,
וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ: יִהְיֶה יְמֶלֶךְ לְעַלְמֵם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה
יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יִהְיֶה אֶחָד וַשְּׁמוֹ אֶחָד:

תפילה לשלוש רגלים

(בשלוש רגלים לפני תפילת ערבית, ובשחרית לאחר "יושב בסתר עליון", ובחול המועד אחרי הקדיש שאחרי מוסף, אומרים את המזמור השייך לאותו הרגל)

מזמור לפסח

הָדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ
גְּאוּלַי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת
קִבְצָם מִמִּזְרָח וּמִמְעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ
בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרְדָּר עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מְצָאוּ:
רַעֲבִים גַּם צָמְאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף:
וַיִּצְעְקוּ אֶל יְהוָה בַּצָּר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בַּדָּרְדָּר יִשְׂרָה לָלֶכֶת אֶל עֵיר
מוֹשֵׁב: יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי
אָדָם: כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מִלֶּא
טוֹב: יִשְׁבִּי חֲשֹׁד וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרָזָל: כִּי
הִמְרוּ אֹמְרֵי אֵל וְעֵצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמָּל
לְבָם כָּשְׁלוּ וְאִין עֲזָר: וַיִּצְעְקוּ אֶל יְהוָה בַּצָּר
לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֲשָׁד
וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: יוֹדוּ לַיהוָה

חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : כִּי שֶׁבַר דִּלְתוֹת
נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרָזֶל גִּדְעוּ : אֲוֵלִים מִדָּרֶךְ פְּשָׁעִים
וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כָּל אֲכָל תִּתְעַב נַפְשָׁם
וַיִּגְיֵעוּ עַד שֶׁעָרִי מָוֹת : וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה בְּצַר
לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יִשְׁלַח דִּבְרוֹ
וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַיהוָה
חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי
תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה : יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת
עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים : הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי
יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה : וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ
סְעָרָה וַתִּרְוּמִם גָּלְיוֹ : יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגַג : יַחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ
כְּשִׁכּוֹר וְכָל חֲכֻמָּתָם תִּתְבַּלַּע : וַיִּצְעַקוּ אֶל יְהוָה
בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצּוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יָקֻם סְעָרָה
לְדַמָּה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם : וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ
וַיִּנָּחֵם אֶל מְחוּז חֲפָצָם : יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : וַיִּרְמְמוּהוּ בְּקֹהֶל עָם
וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יְהַלְלוּהוּ : יֵשׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר

וּמְצֵאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן : אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה מֵרַעַת
יֹשְׁבֵי בָּהּ : יֵשׁ מְדַבֵּר לְאַגַּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
לְמְצֵאֵי מַיִם : וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכַוְּנוּ עִיר
מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כֶּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי
תְּבוּאָה : וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמְתָּם לֹא
יִמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגְוּ : שֹׁפֵד
בוֹז עַל נְדִיבִים וַיִּתְּעַם בְּתֵהוּ לֹא דָרָד : וַיִּשְׁגֹּב
אָבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשָּׂם כְּצֵאֵן מִשְׁפָּחוֹת : יִרְאוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ : מִי חָכֵם
וַיִּשְׁמֵר אֱלֹהֵי וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה :

(במוסף לפסח ימשיך קדיש יהא שלמא וקוה עד הסוף)

מזמור לשבועות

לְמִנְצַחַ לְדָוָד מְזִמּוֹר שִׁיר : יְקוּם אֱלֹהִים יְפוּצוֹ
אוֹיְבָיו וַיְנוּסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּנֵיו : כִּהְנִדֵּף עָשׂוֹן
תִּנְדֵּף כִּהְמִס דּוֹנֵג מִפְּנֵי אֵשׁ יֵאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי
אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֻצוּ לְפָנֵי אֱלֹהִים
וַיִּשְׁיִשׂוּ בְשִׂמְחָה : שִׁירוּ לַאֱלֹהִים זִמְרוּ שְׁמוֹ
סִלּוֹ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעֲלִזוּ לְפָנָיו : אָבִי
יְתוֹמִים וְדִין אֱלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעוֹן קִדְשׁוֹ :
אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
בְּכוֹשְׁרוֹת אֵד סוֹרְרִים שְׁכָנוּ צַחִיחָה : אֱלֹהִים
בְּצִאתָּ לְפָנֵי עַמֶּךָ בְּצַעֲדָּךָ בִּישִׁימוֹן סָלָה : אֶרֶץ
רַעֲשָׁה אֵף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי
מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּנְיֹף
אֱלֹהִים נִחַלְתָּ וְנִלְאַה אֶתָּה כּוֹנֵנְתָּה : חִיְתָּךְ
יִשְׁבוּ בָּהּ תִּכְוֵן בְּטוֹבְתָּ לְעַנֵּי אֱלֹהִים : אֲדַנִּי יִתָּן
אֶמֶר הַמְּבַשְׁרוֹת צָבָא רַב : מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְדוֹן
יִדְדוֹן וַיִּגַּת בֵּית תְּחַלֵּק שָׁלַל : אִם תִּשְׁכָּבוֹן בֵּין
שִׁפְתָיִם כַּנְּפֵי יוֹנָה נִחְפָּה בַּכֶּסֶף וְאַבְרוֹתֶיהָ
בִּירְקָרֶק חָרוֹץ : בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּהּ תִּשְׁלַג

בְּצִלְמוֹן: הַר אֱלֹהִים הַר בְּשׁוֹן הַר גְּבֻנִים הַר
בְּשׁוֹן: לָמָּה תִרְצְדוּן הָרִים גְּבֻנִים הָהָר חֲמַד
אֱלֹהִים לְשַׁבְּתוֹ אֶף יְהוָה יִשְׁכֹּן לְנֹצַח: רֶכֶב
אֱלֹהִים רַבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאן אֲדָנִי בָּם סִינִי
בְּקֹדֶשׁ: עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת
בְּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשֹׁכֵן יְהוָה אֱלֹהִים: בְּרוּךְ
אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סָלָה:
הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדָנִי לְמֹת
תּוֹצְאוֹת: אֵךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אִיבִיו קֹדֶקֶד
שִׁעַר מִתְּהִלָּךְ בְּאַשְׁמִיו: אָמַר אֲדָנִי מִבְּשׁוֹן אָשִׁיב
אָשִׁיב מִמְּצַלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחַץ רִגְלֶךָ בְּדָם
לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאִיבִים מִנְּהוּ: רָאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ
אֱלֹהִים הַלִּיכוֹת אֵלַי מִלְכִּי בְּקֹדֶשׁ: קִדְמוֹ
שָׂרִים אַחֵר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת:
בְּמִקְהָלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים יְהוָה מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:
שֵׁם בְּנִימֹן צָעִיר רִדָּם שָׂרִי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרִי
זְבֻלוֹן שָׂרִי נִפְתָּלִי: צְוָה אֱלֹהֶיךָ עֲזָךְ עוֹזָה
אֱלֹהִים זֹו פָּעֵלְתָּ לָנוּ: מִהִיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלַם לְךָ

יוֹבִילוּ מִלְכִים שָׁי : גָּעַר חַיִּת קָנָה עֲדַת אַבְיָרִים
בְּעִגְלֵי עַמִּים מִתַּרְפָּס בְּרָצִי כָסֶף בְּזָר עַמִּים
קָרְבוֹת יַחֲפָצוּ : יֶאֱתָיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים
כּוֹשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים : מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ
לֵאלֹהִים זָמְרוּ אֲדָנִי סָלָה : לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שָׁמַי
קָדָם הוּא יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ : תִּנּוּ עוֹ לֵאלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשַׁחֲקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמְּקוֹדְשֵׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עוֹ וְתַעֲצָמוֹת
לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

מזמור לסוכות

לְמַנְצֵחַ מִשְׁכֵּיל לְבַנֵּי קָרַח : כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם כִּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֱלֹהִים :
צְמָאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא

וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים : הִיָּתָה לִּי דְמַעְתִּי לַחֵם
יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהִיךָ :
אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֵּר בַּסֶּדֶךְ
אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג : מָה תִּשְׁתַּוְּחַחִי נַפְשִׁי וְתִהְיֶמֶי עָלַי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יְשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדּוֹן
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר : תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבָּרִיךָ וְגִלְיֶךָ עָלַי עֲבָרוּ :
יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדּוֹ וּבִלְיָלָה (שִׁירָה) שְׁירוּ
עָמִי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי : אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לָמָּה
שָׁכַחְתָּנִי לָמָּה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב : בְּרִצַּח
בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיִה אֱלֹהִיךָ : מָה תִּשְׁתַּוְּחַחִי נַפְשִׁי וּמָה תִהְיֶמֶי
עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יְשׁוּעַת פְּנֵי
וְאֵלֹהֵי :

מזמור לשמיני עצרת

לְמַנְצִיחַ עַל הַשְּׁמִינִית מְזִמּוֹר לְדָוִד : הוֹשִׁיעָה
יְהוָה כִּי גָמַר חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם :
שׂוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׁפֹת חֲלָקוֹת בְּלֵב
וְלֵב יִדְבְּרוּ : יִכְרַת יְהוָה כָּל שְׁפֹתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן
מִדְבָּרֹת גְּדֵלוֹת : אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר
שְׁפֹתֵינוּ אֲתַנּוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ : מִשָּׁד עֲנִיִּים
מֵאַנְקַת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה
אֲשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ : אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת
טְהָרוֹת כְּסָף צָרוּף בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מְזַקֵּק
שִׁבְעָתַיִם : אֲתָה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן הַדּוֹר
זוֹ לְעוֹלָם : סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כְּרֵם זָלוֹת
לְבְנֵי אָדָם :

(מתפללים ערבית כמו בשבת ואחר השכיבונו אומרים "אלה מועדי", ובשבת מוסיפים קודם כל:
"ושמרו בני ישראל")

**אלה מועדי יהוה מקראי קדש, אשר
תקראו אותם במועדים: וידבר משה את
מועדי יהוה, אל בני ישראל:**

(ואומר הש"צ חצי קדיש)
יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, פרעוניה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחיכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן - יהא
שמיה רבה ...] יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי תברך.
וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

עמידה לשחרית מנחה וערבית שלוש רגלים

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, מְלַךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגוֹ
אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוריד הטל. (בחורף:) מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַכְשָׁיו. מִי כָמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה

וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

קְדוּשָׁה

(בחזרת הש"ץ בשחרית ומנחה: אומרים קדושה זו, כשאומרים 'זה' - משתחוויים לצד ימין, 'אל זה' - לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד...' וכן 'מלך')

וְקַדִּישֶׁךָ וְנִעְרִיצֶךָ כְּנֶעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפִי קִדְשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים
לְךָ קִדְשָׁה. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.
וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמַלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ.

אַתָּה קְדוּשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ, וְקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוּשׁ:

**אֶתְּהָ בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֶּתָ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת,
וְקִדְשִׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָנוּ מִלִּפְנֵי
לְעַבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.**

(במוצאי שבת מוסיפים:)

וּתְוַדִּיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צְדָקָתְךָ, וְתִלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וְתִתֵּן לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת
טוֹבִים, וְתִנְחַלְנוּ זְמַנֵי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֻגֵי נְדָבָה, וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁת
שַׁבָּת וְכַבֹּד מוֹעֵד וְחֻגֵיגַת הָרֶגֶל. בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבָּת לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַקִּדְשֵׁת, וְהַבְּדִלְתָּ
וְהַקִּדְשֵׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁתְךָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה:

(בשבת: שבתות למנוחה ו

**מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֻגִים וְזְמַנִּים לְשְׁשׁוֹן, אֶת
יוֹם**

(בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֵת יוֹם

(בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתְנוּ:

(בשבועות: חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן מִתּוֹן

תורתנו :

(בסוכות:) חג הסוכות הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ :

(בש"ע:) שְׂמֵינֵי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן

שְׂמֵחָתֵנוּ :

בְּאַהֲבָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זְכוֹר לִיציאת מצרים.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיִגִיעַ

וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ

וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֵךְ, וְזָכוֹן

מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֵךְ, וְזָכוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית

יִשְׂרָאֵל - לְפָנֶיךָ, לְפִלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד

וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

(בשבת:) השַׁבָּת הַזֶּה, וּבְיוֹם

(בפסח:) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה,

(בשבועות:) חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה,

(בסוכות:) חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה,

(בש"ע:) שְׂמֵינֵי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה,

בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ

וְלֹהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לטוֹבָה,
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים,
בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ כִּן תִּבְרַכְנוּ סְלָה.

(בשבת יש מוסיפים: אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו,)

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבֶךָ, שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בשבת: באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁשׂוֹן (בשבת: שְׂבֹתוֹת ו) מוֹעֲדֵי
קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֹת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִינִים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם
שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון,
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה,
ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו. ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יהוה, המחזיר שכינתו לציון:

(ישתחוה)

מודים

(כשיאמר)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נוודה לך ונספר
תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום
עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך,
המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו
לך:

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים): מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקיימתנו. כן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלכנו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ בשחרית: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן: (להם החזן: (**להנים:**

(מברכים: (הכהנים) **ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך שנתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: (הקהל עונים) אמן:**

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה: (מילה: (ועונים: (אמן) **ברוך יהוה וישמך: (ועונים: (אמן) יאר יהוה פניו אליך ויחנך: (ועונים: (אמן) ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: (ועונים: (אמן)**

(אם אין עולים כהנים אומר החזן: (אומר החזן: (ועונים: (אמן) **אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך כאמור:**

(ועונים: (אמן) **ברוך יהוה וישמך, (ועונים: (אמן) יאר יהוה פניו אליך ויחנך, (ועונים: (אמן) ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. (ועונים: (אמן)**

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חוֹן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי, נֶצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפַתִּי מִדַּבֵּר מְרָמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשִׁי. וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. יְהִיו כְּמוֹץ לְפָנֶי רוּחַ.
וּמִלְאֵךְ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה

לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכָּרְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ
וְעַנְיִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

**עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:**

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלֵב
שָׁלֵם:

אחרי החזרה אומרים)
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: מִמְזֶרֶח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מִהַלְלֵי
שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֲדוֹנָנוּ. מָה
אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ:

(בערבית ליל יום טוב, אחרי תפילת העמידה, אם חל בשבת אומרים "ויכולו", והחזן אומר ברכת
מעין שבע וקדיש תתקבל. ואם חל בחול אומרים "יהי שם" וגו', ואומר החזן קדיש תתקבל. ובלייל
יום טוב ראשון של פסח, אחרי העמידה גומרים את ההלל בברכה תחילה וסוף, ואחר כך אומר
החזן קדיש תתקבל, ואין אומרים בו ברכת מעין שבע ואפילו אם חל בשבת, אלא מיד אחר העמידה
יאמרו "ויכולו" וכו', ויברכו על ההלל.

אחרי קדיש תתקבל אומרים מזמורים אלו:)

(אם חל בשבת מוסיפים מזמור זה)

מזמור לדוד יהנה רעי לא אחר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות
ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם פי אלף בגיא
צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תערוך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רונה: אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהנה לארך ימים:

(בפסח אומרים)

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו,
ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו
כאילים, גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס, הירדן תסב לאחור:
ההרים תרקדו כאילים, גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ,
מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים:

(בשבועות, סוכות, ושמיני עצרת אומרים)

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהנה גלך: עמדות היו
רגלינו בשערך: ירושלם: ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו:
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהנה: כי שמה
ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד: שאלו שלום ירושלם ישליו
אהבך: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותך: למען אחי ורעי אדברה
נא שלום בך: למען בית יהנה אלהינו אבקשה טוב לך:

(הציבור אומרים כאן קדיש "יהא שלמא")

יתגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך
מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. [אמן] בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. [אמן] - יהא

שמייה רבה ...] יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. [אמן] (האומרים קדיש פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום במרומי, הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן. [אמן]

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם, ולא גורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר, אמת מלכנו ואפס זולתו. כפתוב בתורה:

וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין
עוֹד :

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֵרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת
אֶלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקָּר יִתְנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ,
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּפְתּוּב
בְּתוֹרַתְךָ : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד : וְנֹאמַר : וְהָיָה
יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

מוסף לשלוש רגלים

אֲדָנִי, שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה, מְלַךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגוֹ
אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדָנִי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוריד הטל. (בחורף:) משיב הרוח ומוריד
הגשם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישָׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כָמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶכֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

קדושה

(בחזרת הש"ץ במוסף של יו"ט או שבת ויו"ט אומרים):
כְּתוּר יִתְנֶנּוּ לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ,
כַּדָּבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר **קְדוֹשׁ**
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ
מְלֵא עוֹלָם, וּמְשַׁרְתֵּיו שׁוֹאֲלִים (בשבת כשאומר איה, יכוון לקבל
תוספת נשמה יתירה) **אִיִּה** מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמְתָּם
מִשְׁבְּחִים וְאוֹמְרִים **בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ**: מִמְקוֹמוֹ
הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיֻּחָדִים שָׂמוּ עָרֵב וּבִקֵּר, בְּכָל יוֹם
תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה**
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מְלַכְנוּ,
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאֲלֵנוּ שְׁנִית, וְיִשְׁמִיעֵנוּ

בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לְאמֹר, הוּן גְּאֵלְתֵּי אֶתְכֶם אַחֲרֵית
כְּרֵאשִׁית לְהֵיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וּבְדַבְּרֵי קִדְשׁךָ כְּתוּב לְאמֹר יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

(בְּחִזְרַת הַשָּׁחַר בְּמוֹסָף שֶׁל חוֹל הַמוֹעֵד אֹמְרִים):
כְּתוּב יִתְּנֵנוּ לְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֶאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלְּכֶם קִדְשָׁה לְךָ יִשְׁלֹשׁוּ,
כְּדָבָר הַאֲמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: **קְדוֹשׁ,**
קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
לְעַמְתֶּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: **בְּרוּךְ יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.**
וּבְדַבְּרֵי קִדְשׁךָ כְּתוּב לְאמֹר: **יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ**
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשָׁיִם בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת,
וְקִדְשִׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבֹּדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וּתְתֵנוּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שְׁבֻתוֹת לְמִנּוּחָהּ וּ)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת
יוֹם :

(בשבת:) הַשְּׁבֻת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם

(בפסח:) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם (ביו"ט מוֹסִיף: טוֹב) מִקְרָא
קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ.

(בשבועות:) חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ.

(בסוכות:) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם (ביו"ט מוֹסִיף: טוֹב) מִקְרָא
קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחַתֵנוּ.

(בש"ע:) שְׂמִינֵי חַג עֲצֻרַת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחַתֵנוּ.

בְּאַהֲבָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זְכוֹר לִיציאת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ
מֵאֲרָצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמַתֵנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ
יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ

בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ, בְּנֹוה הַדָּרֶךְ, בְּבֵית הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, מִלְּךָ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ
וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה
וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ, מִלְּכָנוּ, אֱלֹהֵינוּ, גִּלְה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי, וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹזִים,
וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּינֹס מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ, וְהַבִּיאֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, אָנָּה אֱלֹהֵינוּ, וְשָׂם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם.

את מוסף (בשבת: מוספי יום השבת הזה, ו) יום

המצות חג (בפסח:)

השבועות חג (בשבועות:)

הַזֶּה, וַיּוֹם (ביו"ט מוסיף: טוב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה
 וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ
 שְׁכַתְבֶּתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יַדֵּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ
 בְּהֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנִיחָה
 בֵּיתְךָ כַּבְּתַחֲלָה, כּוֹנֵן בַּיִת מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ,
 הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ, וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדְתֶם, וְלוֹוִים
 לְדוֹכָנֶם, לְשִׁירֶם וְלִזְמֶרֶם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְנִוְיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוּה לְפָנֶיךָ
 בְּשִׁלְשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, כְּכַתּוּב
 בְּתוֹרָה שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל זְכוּרְךָ
 אֶת פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג
 הַמִּצּוֹת, וּבְחַג הַשְּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא

יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם : אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ,
כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂלוֹם, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ כִּן תִּבָּרְכֵנוּ סֵלָה.

(מוסיפים:)

יש

(בשבת)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ,

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
שְׂבַעֲנוּ מְטוֹבָךְ, שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בשבת: בְּאֵהָבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (בשבת: שְׂבִיחוֹת ו) מוֹעֲדֵי
קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׂמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִינִים :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,

וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : וְאַתָּה,
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתַחֲזִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

(ישתחווה)

מודים

(כשיאמר)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדֶּיךָ, וְעַל
נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
עִמָּנוּ, וְעַל נְפֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרַב
וּבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ
לָךְ :

מודים דרבנן

(בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים:) מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקימתנו. בן תחינו ותחנונו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלכנו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. (משתחוה בברוך וזוקף בשם) ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

(בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא

להם החזן: (

להנים:

(מברכים: (הכהנים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ

שֶׁל אֱהָרֹן וְצִוְּנוֹ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: (הקהל עונים)

אמן:

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:)

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (ועונים: (אמן)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: (ועונים: (אמן)

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (ועונים: (אמן)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה

הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו

הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךָ כְּאָמֹר:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, (עונים: **כֵּן יְהִי רָצוֹן**)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ, (עונים: **כֵּן יְהִי רָצוֹן**)

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם. (עונים: **כֵּן יְהִי רָצוֹן**)

שִׂים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,

צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים,
אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֵז וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים, וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכֹל תִּתְהַיֶּה,
פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף
נַפְשֵׁי. וְכֹל הַקְּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפְר
עֲצָתְם וְקַלְקַל מִחֲשָׁבוֹתֶם. יְהִיו כְּמֵץ לְפָנֵי רוּחַ.
וּמִלֵּאדָּ יְהוָה דוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִיו לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

(ביום טוב אחרי החזרה אומרים "יהי שם", ואחריו אומר הש"ץ קדיש "תתקבל". וממשיכים "כל
ישראל וכו'" כמו בשבת.)

(בחול המועד אחרי קדיש "תתקבל" אומרים המזמור השייך לאותו יום טוב, וקדיש "יהא שלמא"
ו"קוה אל ה" עד הסוף.)

חנוכה

סדר הדלקת נרות חנכה

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵת הַיּוֹם הַזֶּה, בְּיַחְדָּא
שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת הַדְּלָקַת נְרוֹת
חֲנֻכָּה כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָהּ, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת
הַכּוֹלֵלוֹת בָּהּ, לְתַקּוֹן אֶת־שִׁרְשָׁהּ בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְיַעֲלֶה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ כָּאֵלֹהֵינוּ בְּכָל־
הַפְּנוּת הַרְאוּיֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוָה זוֹ. וַיְהִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה:**

(בליל ראשון מברך גם ברכה זו:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזַמַּן הַזֶּה:**

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקוֹן – עַל הַנְּסִים,
 וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ
 לְאַבוֹתֵינוּ עַל יְדֵי כְּהֵנִיף הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל־שְׂמוֹנֵת
 יָמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ, וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת
 לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לְרֵאוֹתָם בְּלִבָּד כְּדֵי
 לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וַתְּשׁוּעוֹתֶיךָ:

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה
 כִּי דָלִיתָנִי, וְלֹא־שָׁמַחַת אִיבִי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי,
 שׁוּעֵתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפְּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שָׂאוֹל
 נַפְשִׁי, חִיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי־בּוֹר: זָמְרוּ לַיהוָה
 חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכָּר קֹדֶשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים
 בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעָרַב יַלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי
 אֶמְרָתִי בְּשִׁלוֹי, בְּלֹא־מוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה
 בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עוֹ, הַסִּתַּרְתָּ פְּנֶיךָ
 הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדָנִי
 אֶתְחַנֵּן: מִה־בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת,

הַיּוֹדֵד עֵפֶר הַיִּגִּיד אֶמְתָּדָּ: שְׁמַע־יְהוָה וְחַנּוּנִי,
יְהוָה הִיִּהְעֵזֶר לִי: הַפְּכֶת מְסֻפְּדֵי לְמַחֹל לִי,
פְּתַחֶת שְׁקִי, וְתֹאזְרֵנִי שְׁמַחָה: לְמַעַן יִזְמַרְךָ
כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

תפילת שחרית לחנוכה

(דיני שחרית לחנוכה)
(מתפללים כמו בחול, ואומרים על הנסים בהודאה, וגומרים ההלל ואומר חצי קדיש, ומוציאים ספר תורה ואין אומרים בריך שמייה, וקוראים ג' גברי בפרשת נשא, ביום הראשון קוראים לכהן עד "המשכן", לוי עד "חנוכת המזבח", וישראל עד "עמינדב". וביום השני קורא הכהן עד "מלאה קטרת", לוי עד "בן צוער", וישראל חוזר וקורא "ביום השני". וכן בכל שאר ימי החנוכה קורין הקרבן של אותו היום. אחר הקריאה אומרים חצי קדיש, ואין אומרים יענך ותפלה לדוד, וכשיאמר היום יום פלוני בשבת קודש לא יאמר "השיר שהיו הלויים וכו'". ואחרי הושיענו אומרים מזמור שיר חנוכה וגו', וגומרים התפלה כשאר ימים.)

קריאה ליום הראשון

(ביום הראשון של חנוכה קוראים שלשה אנשים בפרשת נשא עד "נחשון בן עמינדב". כהן קורא עד "לפני המשכן", לוי עד "לחנוכת המזבח", וישראל עד "נחשון בן עמינדב".)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אָמַר לָהֶם : יְבָרְכֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ : יָאֵר יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֵּךְ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם
לָךְ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי
אֲבָרְכֵכֶם : וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ
אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בַיִת
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־
הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־
עֶגְלֹת צָב וּשְׁנַיִם עָשָׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים
וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : (ל"ו)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהִיוּ
לְעֶבֶד אֶת־עֲבָדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־
הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת
שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי
גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבָדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת
שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מֶרְרִי כְּפִי עֲבָדָתָם בְּיַד

אֵיתָמַר בְּרֹאֲהֵרוֹן הַכֹּהֵן : וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־
עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֹּתֶף יִשָּׂאוּ : וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמָּשׁוּחַ אֹתוֹ
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־קֹרְבָנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא
אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֹרְבָנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :
(ישראל) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קֹרְבָנוֹ
נְחֹשׁוֹן בֶּרֶעַמְיָנָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה : וְקֹרְבָנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : כֹּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרוֹת : פֶּר אֶחָד בֶּרֶךְ
בָּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׁ אֶחָד בֶּרֶךְ־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה :
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כֹּבֵשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֹרְבָנוֹ נְחֹשׁוֹן בֶּרֶךְ
עַמְיָנָדָב :

קריאה ליום השני

(ביום השני קוראים שלשה אנשים, כהן קורא עד "מלאה קטרת", לוי עד "נתנאל בן צוער", וישׂראל חוזר וקורא מ"ביום השני" עד סוף הקרבן, וכן על זו הדרך יעשו בשאר ימי החנוכה.)

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא

יששכר: הקרב את קרבנו קערת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד

כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים

חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זה קרבן נתנאל בן צוער:

קריאה ליום השלישי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֲלִיאָב בֶּן־
חִלּוֹן : קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת : וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֹן
אֲלִיאָב בֶּן־חִלּוֹן :

קריאה ליום הרביעי

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֲלִיצוֹר בֶּן־
שִׁדְיָאוֹר : קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה

בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֶּאֱהָ
קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת:
וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִיצוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר:

קריאה ליום החמישי

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישִׁדְיָי: קָרְבָּנוֹ קִעֲרֹת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שְׁקָל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֶּאֱהָ
קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת:
וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה

עֲתִידִים חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה
קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צֹרִישָׁדִי:

קריאה ליום הששי

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גֹד אֶלְיָסָף בֶּן־דָּעוּיָאל:
קָרְבָּנוּ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמֹשֶׁה עֲתִידִים
חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה קָרְבַּן
אֶלְיָסָף בֶּן־דָּעוּיָאל:

קריאה ליום השביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן-עמיהוד: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

השמיני

ליום

קריאה

(ביום השמיני, קוראים ג"כ שלשה אנשים, כהן קורא עד "מלאה קטורת", לוי עד "זה קרבן גמליאל")

בן פדהצור", וישׂראל חוזר וקורא מ"ביום השמיני" עד "כן עשה את המנורה".

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדֵהצּוֹר: קָרְבָּנוֹ קִעֲרֹת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת:
וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבֹן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדֵהצּוֹר: בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי
נָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵימֵן אַבִּידֹן בֶּן־גְּדֵעֲנִי: קָרְבָּנוֹ
קִעֲרֹת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־
בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים

בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה
כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אַבִּידוֹ בֶּן־
גְּדֹלְנִי: בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת:
וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קֶרְבֵּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי: בַּיּוֹם עֲשִׂיתִי עֹשֶׁר
יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן: קֶרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־
בְּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:

שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים
בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
כֹּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן פְּגַעִיאל בֶּן־
עֶכְרָן: בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
סֹלֶת בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד
כֹּבֵשׁ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֹּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבָּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן: זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל קֶעֶרֶת
כֶּסֶף שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזָּרֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר
כִּפּוֹת זָהב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקֶּעֶרֶת הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזָּרֶק הָאֶחָד
כָּל כֶּסֶף הַכֹּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל

הַקֹּדֶשׁ : כַּפֹּת זָהָב שְׁתֵּים־עָשָׂר מְלֵאֵת קְטֹרֶת
עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב
הַכַּפֹּת עֲשָׂרִים וּמָאָה : כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנַיִם
עֶשֶׂר פָּרִים אֵילָם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר
לְחֹטְאֵת : וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילָם שְׁשִׂים עֶתְדִים שְׁשִׂים
כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׂים זֹאת הַנִּכְבֹּת הַמְזִבֵּחַ
אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ : וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲל־מוֹעֵד
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל
הַכַּפֹּת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתָּךְ אֶת־הַנִּירֹת אֶל־
מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנִּירֹת : וַיַּעַשׂ כֵּן
אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָרָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָרָה
מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא

כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת־הַמְנָרָה :

ראש חדש טבת שחל בחול

(מתפללים כשאר ימים, ומזכירין יעלה ויבא בעבודה, ועל הנסים בהודאה, וגומרים ההלל. אחר הלל אומר קדיש תתקבל, ומוציאים ב' ספרים, בראשון קורין ג' גברי בפרשת ראש חדש, כהן קורא עד "רביעית ההין", לוי עד "ונסכה", שלישי עד סוף קריאת ראש חדש, ולא יאמר קדיש, ובספר שני קורא הרביעי בפרשת הנשיאים קרבן של אותו היום, ואומר חצי קדיש, ואומרים אשרי ובא לציון, בית יעקב, שיר של יום והושיענו, ומחזירים הספרים למקומם, ואומרים חצי קדיש, ומתפללים מוסף של ראש חדש, ואומרים על הנסים בהודאה. אחר מוסף אומר קדיש תתקבל, ברכי נפשי, מזמור שיר חנוכה, קדיש יהא שלמא, קוה אל ה', קדיש על ישראל ועלינו לשבח.)

שבת חנוכה

(מתפללים כשאר שבתות ואומרים על הנסים בהודאה, וגומרים ההלל, ואומר קדיש תתקבל, ומוציאים שני ספרים. בספר ראשון קורין ז' גברי בפרשת השבוע, והעולה משלים אומר חצי קדיש. בספר שני קורא המפטיר בפרשת הנשיאים קרבן של אותו היום ואומר חצי קדיש, ומפטירין "רני ושמחי". ואם חלו ב' שבתות בחנוכה אזי בשבת שני מפטירין "ויעש חירם" עד "להיכל זהב", וממשיכים התפלה כשאר שבתות, ובתפלת מוסף אומרים על הנסים בהודאה.)

שבת וראש חדש וחנוכה

(מתפללים כשאר שבתות, ואומרים יעלה ויבא בעבודה, ועל הנסים בהודאה, וגומרין ההלל. ואומר קדיש תתקבל, ומוציאים ג' ספרים, בראשון קורין ו' גברי בפרשת השבוע, ולא יאמר קדיש. בספר שני קורא השביעי בפרשת ראש חדש מן "וביום השבת" ואומר חצי קדיש, ומפטירין "רני ושמחי", ומוסיפים פסוק ראשון ופסוק אחרון של הפטרת שבת ור"ח "כה אמר ה' השמים כסאי". וממשיכים התפלה כשאר שבתות, ומתפללים מוסף של שבת ור"ח, ואומרים על הנסים בהודאה, וגומרין התפלה כשאר שבתות.)

פורים

שבת זכור

מִי כָמוֹךָ, וְאֵין כָּמוֹךָ, מִי דוֹמֶה לָךְ, וְאֵין דוֹמֶה לָךְ :

(על) (א"ב) (סדר)

אֲדוֹן חֲסִידֶיךָ בִּלְיַחְדָּל, אֲמַתֶּיךָ מִבְּצָר עֵז וּמִגְדָּל,
כִּי־הִיִּתָּ מְעוֹז לְדָל, מְעוֹז לְאֲבִיוֹן בְּצָר-לוֹ :

בְּיָמַי חָרַפְתִּי מִקְדָּמוֹנִי, בִּי דָבַר רוּחַ יְהוָה,
וְהָיִיתִי אִם גְּרָשׁוֹנִי עוֹנֵי, דוֹדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ :

גְּמַלְנִי מֵאֵז טוֹבוֹת, גְּלוּיֹת יְדוּעוֹת לְלִבָּבוֹת, גַּם
אִם יְהִיוּ הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת, אֲשֶׁר־י כָּל-חֹכֵי לוֹ :

דְּיָמַי מִתְקוֹמְמֵי אֶזְהָ, וְדַגְלֵי אֲרִיס כְּדָבַר כָּל-
חוֹזֶה, הִנֵּה אֶלְהִינּוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ :

הַיּוֹם אֲבִיעָה חִידוֹת, הִיוּ מִנִּי קָדָם עֲתִידוֹת,
נִפְלָא בָּם הַמְבִין צְפוּנֵי סוּדוֹת, יוֹצְרֵי מִבְּטָן
לְעֶבֶד לוֹ :

וַיְהִי בַיָּמֵי אַחְשָׁרוֹשׁ, מִלְּךְ הוֹקָם עַל כְּבָרוֹשׁ,
נִשְׂא וָרֶם עַל כָּל־קָצִין וָרֹאשׁ, וַיְהִזֶּה הַנִּיחֵלוֹ :

זָמַן בְּשַׁנַּת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ, לְהַרְאוֹת לְכָל־עֲבָדָיו
תְּכוּנָתוֹ, וְאַבְנֵי נֶזֶר מִתְּנוּסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ,
וַעֲפָרֹת זָהָב לוֹ :

חִלַּק לְכָל־בְּנֵי שׁוֹשָׁן נָתַן, וְהַקְדִּישׁ קְרוֹאָיו
כְּחֻתָּן, בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ, אֲוִיָּה לְמוֹשֵׁב לוֹ :

טַעַם עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל־אִישׁ וַיִּצְרוּ, וַאֲיִן אוֹנֵס
לְאִישׁ יַיִן עֲבָרוּ, וְלָתֵת לְכָל־שׂוֹאֵל דֵּי מַחְסָרוֹ,
אַשֶׁר יַחְסֹר לוֹ :

יַחַד אֲסַפּוּ כָּל־הַנְּדַרְשִׁים, גַּם וְשִׁתִּי הַמִּלְכָּה
עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים, וּמִשְׁתֵּה הַנָּשִׁים כְּאַנָּשִׁים,
שְׁבַעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לּוֹ:

כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בִּיָּו, אָמַר לְהִבִּיא לְפָנָיו אֶת
יַפֶּת הָעֵין, וַתִּמְאַן בְּדַבְּרוֹ לֵאמֹר אֵין, הַעֲזָה
פְּנִיהָ וַתֹּאמֶר לּוֹ:

לְקָרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֹּן, שְׂאֵל וַיַּעֲצֵהוּ
מִמוּכֹן, הוּא הָמֹן לַפְּרַעֲנוֹת מוּכֹן, לְבוֹ יִקְבֹּץ־אֶן
לוֹ:

מוֹעֲצוֹתָיו כְּדַת נְתוּנוֹת, הָיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת
צְפוּנוֹת, כִּי לוּלִי אֲגָרוֹת רֵאשׁוֹנוֹת, גַּם־פְּלִיטָה
לֹא־הִיָּתָה לוֹ:

נוֹעַץ לְקָרָא לְכָל־הַמוֹנִיו, לְהִבִּיא כָּל יַפֶּת תֵּאֵר
לְפָנָיו, וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָיו, מָהָר
יִמְהַרְנָה לוֹ:

סִנְסוֹן לִיאִיר הָאִיר וְזָרַח, יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֲרַח, טָרַם מִכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח, כִּי־הִפְלָה
יְהוָה חֲסִיד לוֹ :

עֲמוּ נְאֻמָּנָה הַדְּסָה תַמָּה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת דָּוִד
בָּרָה כַחֲמָה, וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ, לְקַחְתָּהּ
מֵרֶדְכִי לוֹ :

פָּגַעָה חוֹ וַתִּלְדֵּךְ וְהִלּוּם, וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית־
הַמֶּלֶךְ גִּזְרַת יְהוָה לֹא לְכִי
לְשִׁלּוּם, כִּי־הוּא אֲדַנִּיךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ :

צָדֵק לְבָשָׂה בְּמַמְלַכְתָּהּ, לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר עִמָּהּ
וּמוֹלְדֹתָהּ, וְהַמֶּלֶךְ אֶהְבָּהּ וַיִּרַב תִּפְאַרְתָּהּ, כִּי
מִיְהוָה הִיָּתָה לוֹ :

קָשָׁב רַב קָשָׁב צָרוּר הַמּוֹר, מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּבוּעִים לְשִׁמּוֹר, וְהִנֵּם חוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר, הִבָּה נִתְחַכְּמָה לוֹ :

רַחֲשֵׁה אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֹׁפֵר, בְּשֵׁם מְרֻדְכֵי
וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר, בְּקֶשׁ וְנִמְצָא לְפָנַי צָבִי עוֹפֵר, כִּי־
בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ־לוֹ :

שְׁנִיָּהֶם נָתְלוּ עַל הָעֵץ, כִּי שָׁמַע מְרֻדְכֵי לְשׁוֹנֵם
בְּהוֹעֵץ, נִשְׁקָה לַמֶּלֶךְ סֵם הַמּוֹת רוֹעֵץ, אוֹלֵי
יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ :

תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אַחֲרוֹן, נִכְתָּבָה עַל
סֵפֶר הַזְּכָרוֹן, לְהִיּוֹת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ תִּגְמוּל
וְיִתְרוֹן, כִּי פִעַל אָדָם יִשְׁלַם־לוֹ :

(סימן: אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי)

אַחַר כָּל־אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֶחְשׂוּרוֹשׁ אֶת־הַמֶּן
הָרִים, וַיִּנְשְׂאֵהוּ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים, וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ :

נִמְנַע מִרְדְּכִי מִסְגּוֹד לְרָשָׁע, נִין עֲמֶלֶק אֲשֶׁר
מִבְּטֹן פֶּשַׁע, וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע, לֹא־
יֵאָבֵה יְהוָה סֶלַח לוֹ :

יוֹם כָּרְעוּ לוֹ כֹּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, וּמִרְדְּכִי בְתַמּוֹ
הוֹלֵךְ, בִּקְשׁ לְחַרְחַר רִיב עַל עַם דָּל וְהִלְךְ, עֵבֶר
מִתְעַבֵּר עַל־רִיב לֹא־לוֹ :

יַעַץ תַּחְבּוּלוֹת כְּשִׁפִּים בְּצִדּוֹ, וַיִּבֹז בְּעֵינָיו בְּגָאוֹן
חֲמִידוֹ, לְשִׁלּוּחַ יָד בְּמִרְדְּכִי לְבִדּוֹ, בָּז לְדַבָּר יַחְבֵּל
לוֹ :

הִרְבֵּה כֶּסֶף וְזָהָב לְבְלֵי חוֹק, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה
עֵת לְשַׁחֹק, וַיָּבֵא יַעֲזוֹת מִרְחוֹק, לְרִשְׁת
מִשְׁכָּנוֹת לֹא־לוֹ :

וַיִּפֹּל פּוֹר וַיָּדוּ בַגּוֹרֵל הַדָּה, וַיִּרְא כִּי בִאָדָר מִת
אָבִי הַתְּעוּדָה, וְלֹא זָכַר כִּי הִיא עֵת הַלִּידָה,
חֲבֵלֵי יוֹלְדָה יָבֵאוּ לוֹ :

דוּב אֹרֵב יַעְצוּהוּ רַעִיוֹנָיו, וַיִּשְׁאַל שְׂאֵלָה
מֵאֲדוֹנָיו, וְגַם הוּא שְׁנֵי אַרְיֹת שְׁנָיו, וּמִתְלַעוֹת
לָבִיא לוֹ :

הוּ עִם אַחֹר נָזָרוּ, וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת וְדַתָּךְ בַּל
יִנְצֹרוּ, רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוּפְתָהּ יִקְצֹרוּ, קָמָה אֵיךְ
לוֹ :

הַכִּינֹתִי כֶּסֶף לְגִנְזִיךָ יַעֲלֵ, לְאַבֵּד זֶה הַגּוֹי
הַנִּגְעַל, כֹּל־הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא־קָרְעוּ לַבַּעַל, וְכָל־
הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ :

לְהַבִּיא אֶל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ אִסֹּף, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
כֶּכָרִי כֶּסֶף, וְנִפְשׁ אֶפֶה לְכָל־בַּיִת־יֹוסֵף, פַּעַם
אַחַת וְלֹא אֶשְׁנָה לוֹ :

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנִיךָ, וְזֹאת טַבַּעְתִּי
עַל יָד יְמִינֶךָ, וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ,
וּבֹא עַד־קִצּוֹ וְאִין עוֹזֵר לוֹ :

יָצָא וְסוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרְאוּ, וַיִּכְתְּבוּ כָּכָל־אֲשֶׁר
הוֹרְהוּ, וּבְכַל־עַם וְעַם רָצִים יָצְאוּ, שְׂרֵי הַרְכָּב
אֲשֶׁר־לוֹ :

הָיָה דְּבָרוֹ נְחוּץ לְאֹמֵר, כָּרַם חֶמֶר בְּיוֹם אֶחָד
לְזִמּוֹר, בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר בְּאַדָּר הַחֵל וְגִמּוֹר, לֹא־
אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ :

קָרַע מְרֻדְכֵי בַגְדָיו לְפָנָי אֵל, וַיִּצְעַק מֵרַעַל
גוֹלֵת אֶרְיֵאל, הַבְּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל, אִם־יִוֹרֵשׁ
אֵין לוֹ :

טָרַף טָרַף שְׂאָר הַמוֹנֵי, מִי נָתַן לְמִשְׁסָה יַעֲקֹב
לְמוֹנֵי, וַיִּשְׂרָאֵל לְבִזְזִים - הֲלוֹא יִהְיֶה , זֶה
חֲטָאנוּ לוֹ :

נִעְרֹת אֶסְתֵּר הִגִּידוּהָ דָבָר, שְׁמַעְנוּ צְעָקָה
כִּי־עָנִים בְּמִדְבָּר, וּמְרֻדְכֵי בְּלָבוֹשׁ שֶׁקַּעְבֵּר, לֹא
יִדְעֵנוּ מִהֲהָיָה לוֹ :

בְּגָדִים שְׁלַחַה לְהַלְבִּישׁוֹ, וְלֹא קִבַּל מִמְּרִירוֹת
נַפְשׁוֹ, וַתִּשְׁלַח לְהַתְּדָךְ לְחַקְרוֹ וּלְדַרְשׁוֹ, לְדַעַה
מִה־יַּעֲשֶׂה לוֹ :

רוּחוֹ הוֹצִיא לְהַתְּדָךְ וְחִוָּה, וּפָרַשְׁתָּ הַכֶּסֶף לְפָנָיו
שָׁוָה, וְהִפַּתְּ שָׁגוֹן שְׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צָוָה, לָבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ לְהַתְּחַנֵּן־לוֹ :

בַּת־שׁוֹבְתָהּ אָמְרָה לְהַשִּׁיבוּ, דַּע כִּי בְּרַמּוֹת
אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וַיָּבֵא, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ
הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט זָהָב, בְּקֶרֶב־אִישׁ
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ :

יִקִּיר כְּשָׁמְעוּ דְבָרֵי הַדִּסָּה, זָעַק אָהָה כִּי אֵין
מְנוּסָה, זַעַף יְהוָה אֲשָׁא, כִּי חָטָאתִי לוֹ :

שְׁלַח לָהּ לֵאמֹר אֵל תַּדְמִי, לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ
מִכָּל־לְאוּמִי, כִּי אֶתְ תֵּאבְדִי וְאוּלָם עִמִּי, אַחֲרֵי
נִמְכַר גְּאֻלָּה תִהְיֶה־לוֹ :

מִמְקוֹם אַחַר יִשְׁלַח שְׁלוֹמָיו, עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו, עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ :

וַתַּעֲנֵהוּ יְהוָה כְּנֹס כָּל־חוֹכֵי פְדִיּוֹם, וְצוּמוֹ עָלַי
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם, וְרַחֲמִים בִּקְשׁוֹ מֵאֵל
נוֹרָא וְאִיּוֹם, וְאַל־תִּתְּנוּ דָּמַי לוֹ :

אֵל נִדְרָשׁ בְּכָל־לֵב יִדְרָשֶׁנּוּ, כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו
לָעַם יִקְרָאנוּ, וַיֹּאמֶר עוֹד זָכַר אֶזְכָּרְנוּ, עַל־כֵּן
הֵמוּ מַעֲי לוֹ :

לְבַשָּׂה חוֹ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְדָּה, וַתִּיקַר עַד
מֵאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיִּבֹז בְּכָל־אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵדָה,
וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלוֹ :

הַיָּפָה בַּנָּשִׁים נִטַּע נַעֲמָן, מִה־שְּׂאֵלֶתְךָ כִּי הַכֹּל
מְזוּמָן, וַתֹּאמֶר יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן, אֶל־הַמְּשֻׁתָּה
אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ :

לְמַחֵר קָרַאתֶם לְסוּד נְכֶמֶס, וַיֵּצֵא הָמוֹן בַּיּוֹם
הַהוּא שְׂמִיחַ וְנִעְלָס, וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלֵּס,
וְרִזְנִים מְשַׁחֵק לוֹ :

וַיָּבֵא אֶהְבִּיּו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ, וַיִּסְפֹּר לָהֶם כְּבוֹדּוֹ
וּמְמִשְׁלָתּוֹ, וַגִּזְרָה עוֹמְדָת לְעוֹמְתּוֹ, הוּי הַמְרַבָּה
לֹא־לוֹ :

יַעֲצוּהוּ עֲשׂוֹת עֵץ גְּבוּהַ חֲמֻשִּׁים, לְתַלּוֹת עָלָיו
קִדָּשׁ קִדָּשִׁים, וּלְהַכִּינּוּ כְּחֶפְצוֹ מְכַלְחַרְשִׁים,
חָרֵשׁ חָכֶם יִבְקֹשׁ־לוֹ :

(על) **אֱלֹהִים** יַעֲדֵר צֹאנֵנוּ בְּקָר, וַתִּדַּד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ עַד
יְהִי חוֹקֵר, בְּסִפֵּר הַזְכָּרוֹנוֹת וְהָיָה בְּקָר, וַיִּדַּע
יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ :

בְּמִצְאוֹ דָּבַר מְרֻדְכִי מְפֹרֵשׁ, מִהֲנַעֲשֶׂה יִקָּר
וּגְדֻלָּה דָרֵשׁ, וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא פִרֵשׁ, מִהֲנַעֲשֶׂה לוֹ :
גְּלָה אֵזֶן הָמֶן בְּדַבְרוֹ, מִהֲלַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ, וַיַּעַן וַיִּנְקֹשׁ בְּמֵאמְרוֹ, פִּי־
כְּסִיל מִחֲתָה־לוֹ :

דָּבַר לַעֲדוֹתוֹ בְּעַדְיֵי מְלָכִים, וְלָלַכְתָּ לְפָנָיו אַחַד
מִהֲנִסִּיכִים, וְלָבוֹ בְּמַחֲשָׁבֵי הוֹלֵךְ חֲשֻׁכִים, וַאֲיִן
נִגָּה לוֹ :

הַשִּׁיבוּ הַמֶּלֶךְ כִּן דַּבְּרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמְרֻדְכִי הִיְהוּדִי
כְּכֹל־אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, כִּן מִשְׁפָּטֶיךָ אֶתְּהָ חֲרָצְתָּ,
כְּמִשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ :

וַיֵּשֶׁב מְרֻדְכִי אֶל מִשְׁמַרְתּוֹ, וְהָמֶן נִדְחָף אֶל
בֵּיתוֹ, וַיִּנְעָדוּ אֶהָבָיו וַזָּרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ, לָבוֹא לְנוֹד־
לוֹ :

זָרַע יִשׁוּרוֹן זָכְרוּ נְבוֹנִיו, אִם יֵשׁ מְרַדְּכֵי אֶחָד
מִבְּנָיו, אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפֵּל לְפָנָיו, לֹא־תוֹכֵל לוֹ :

חֲכָמָיו עוֹדֵם מִדְּבָרִים עֲמוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
הִבְהִילוּהוּ לְהַקִּימוֹ, וְלֹא רָאָה כִּי־בֹא יוֹמוֹ,
אֲדָנָי יִשְׁחַקְלוּ :

טָרִם כָּלוֹת מִשְׁתָּה הֵי־וּן, אָמַר הַמֶּלֶךְ אֵל יִפֹּת
הָעֵין, שְׁאֵלִי כִּי הַכֹּל לְנִגְדֹךָ כָּאֵין, וְתִבְדָּךְ
וְתִתְחַנְּךָ לוֹ :

יָנִתוּ לִי נַפְשֵׁי בְּשִׂאלְתִּי, וְעַמִּי אֲדָנָי הַמֶּלֶךְ
בְּבִקְשָׁתִי, כִּי נִמְכַרְנוּ לְצוּרֵר וְלֹא מִבְּרִיתִי,
תֵּאֲוֹת לְבוֹ נְתַתָּה לוֹ :

כִּי מֵה־חֲפָצֵי אַחַר זֶה הַצַּעַר, וּכְלֵי הַקָּרֵב שׁוֹת
שָׁתוּ הַשַּׁעַר, הִישָׂאג אֲרִיָּה בַּיַּעַר, וְטָרַף אֵין לוֹ :

לָהּ אָמַר מִי הוּא זֶה מְכַלְאֲנָשִׁי, וְאֵי זֶה הוּא
מְכַלְמִגְרָשִׁי, אוֹ מִי מְנוּשִׁי, אֲשֶׁר־מְכַרְתִּי
אֶתְכֶם לוֹ :

מִהָרָה לַעֲנֹתוֹ הֶמֶן זֶה הָרַע, אֲשֶׁר פָּרַעוֹת בְּגוֹי
צְדִיק פָּרַע, אוֹי לְרָשָׁע רָע, כִּי־גְמוּל יִדְיוֹ יַעֲשֶׂה
לוֹ :

נִמְלָא חֲמָה וְקָם אֶל גֵּנוֹ, וּבְשׁוּבוֹ רָאָהוּ נוֹפֵל עַל
כַּנּוֹ, יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ, וְאָרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ :

סָרִיס אֶחָד גָּלָה חֲטָאתוֹ, הֵן עֵץ עָשָׂה לְמַרְדְּכִי
בְּבֵיתוֹ, וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ לְתַלּוֹתוֹ, עַל־הַעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין
לוֹ :

עֲמָדָה אֶסְתֵּר לְבִקֵּשׁ עַל עַמָּה, לְהַשִּׁיב סַפְרֵי
הָאֵף וְהַחֲמָה, כִּי נָחַם יְהוָה עַל מַכָּה עֲצוּמָה,
וְשָׁב וּרְפָא לוֹ :

פִּתְשָׁגוֹן הִכְתַּב לְהִיּוֹת הַיְהוּדִים, לְהַרוֹג
בְּשׁוֹנְאֵיהֶם עֲתִידִים, כִּי נִפְל פַּחַד מְרֻדְכִי עַל
הַמּוֹרְדִים, וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ :

צִוָּה מְרֻדְכִי עַל עַם לֹא אֱלָמוֹ, מוֹשִׁיעַ וְרַב נִגִּיד
וְנֶאֱמָן, וְהִפְקִד עַל בַּיִת הַמֶּן, וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֵשׁ-
לוֹ :

קִדְשֵׁתִי לְצַרְרִי מִזְבַּח, וְאָכִין לְבָנָיו מִטְבַּח,
בְּעוֹן אָבִיהֶם הַמְרַצַּח, וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים
לוֹ :

רִצְצֵתִי פִּרְשְׁנִדְתָּא דְלָפוֹן אֲסַפְתָּא, פּוֹרְתָא
אֲדִלָּיָא אֲרִידְתָּא פִּרְמִשְׁתָּא, אֲרִיסִי אֲרִידִי
וַיִּזְתָּא, וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הָיְתָה לוֹ :

שָׁלַלְתִּי שְׁלָלִי וְאָרִיעַ רַע, כִּי עָלָה מִשְׁאֵל אֲבִיוֹן
גֹּעַ, וַיִּמְלֹט עָנִי מִשׁוּעַ, וַיָּתוֹם וְלֹא־עֲזָר לוֹ :

תַּכְתֵּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן, וְלִבְנֵי בָנִים תִּהְיֶה
לְזִכְרוֹן, וְכָל־הַמְזִכִּיר אֹתָהּ יָרוּן, אֲשֶׁר־יִהְיֶה
שְׂפָכָה לּוֹ:

(יהודה)

אני

(סימן)

אֲכָלוּ יָרְעִים שְׁתֵּנוֹ וְשָׁכְרוּ, וַיִּמֵּי הַפּוֹרִים בְּשִׁמְחָה
שָׁמְרוּ, וְעַם שְׂמֵחַתְכֶם הָאֲבִיוֹנִים זָכְרוּ, וְשָׁלְחוּ
מְנוֹת לְאִין נָכוֹן לּוֹ:

נָסִי אֵל מֵאֵז נִשְׁאוֹנִי, וּבְנִבְכֵי הַיָּם הֶעֱבִירוֹנִי,
וְלָכֵן כָּל־יֹתֵי יִסְרוֹנִי, דָּוָם לִיהוָה וְהִתְחַלֵּל לּוֹ:

יוֹם יָצֵאת פָּרַעַה אַחֲרַי, לְטָרוֹף כְּאֲרִיָּה עֲדָרִי,
נָצְבוּ כַּחוֹמָה מִיַּמֵּי מִשְׁבָּרִי, וַיִּתְגַּעֲשׂוּ כִּי־חָרָה
לוֹ:

יָצָא צָר אַחֲרַי עִם קְדוּשׁוֹ, וַיִּשְׁלַח צוּר עֲנָנוּ
לְהַפְרִישׁוֹ, לְהִיּוֹת צֶלַע לְרֵאשׁוֹ, לְהַצִּיל לּוֹ:

הַעֲבִירוּ בִּיבְשָׁה וְצָרְיוֹ הַחֲרִיד, בֵּינוֹ וּבֵין
רוֹדְפָיו הַפְּרִיד, וּלְתַחֲתִיּוֹת מְצוּלָה אוֹתָם
הוֹרִיד, חֲקִקֵי בַסֶּלַע מְשֻׁכָּן לוֹ :

וּבְשׁוֹב הַיָּם לְאִיתָנוּ, נְטִבֵעַ פִּרְעָה וְכָל־הַמוֹנוֹ,
כִּי הַיָּם הַכְּבִיד מִרְכָּבוֹת גְּאוֹנוֹ, וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכַּל
לוֹ :

דְּהָרוֹת אַבְיָרִים בְּאֲדִירִים נָפְלוּ, וְכַעֲזוּפָרֶת
בְּמַיִם רַבִּים צָלְלוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה שָׁמוּ יְהַלְלוּ,
בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זְמָרוֹ-לוֹ :

הִרְאֵנוּ יָדוֹ הַנִּפְלְאָה, עַל שֵׁפֶת הַיָּם נוֹרָאָה,
אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה, בְּזַמְרוֹת נָרִיעַ לוֹ :

דִּגְלִים עָבְרוּ בִּיבְשָׁה, וְלִפְנֵיהֶם אֵל נַעֲרָץ
בְּקִדְשָׁה, אֲזַ שׁוֹרְרוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה, מִי־כַמְכָה
בְּאֵלִם יְהוָה :

(ומוציאים ספר התורה וקוראים בפרשת השבוע, ולמפטיר קוראים בפרשת זכור. [ואם אמרו 'מי כמוך' לאחר קריאת ספר התורה אז אומרים "אשרי" וגומרים התפלה ככל שבת.])

זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָךְ עַמְּלֶק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל־
הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא
אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֶלְהֶיךָ לָךְ מִכָּל־
אִיבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זְכוֹר עַמְּלֶק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

קריאת המגילה

(לפני קריאת המגילה מברך החזן בעמידה, וגם הקהל יעמדו בשעת הברכה:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מְקָרָא מְגִלָּה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה :**

(בליל פורים, כשקורא בפעם הראשונה, מברך ברכת "שהחיינו", יכין בברכת "שהחיינו" זו לפטור
סעודת פורים ומשלוח מנות.)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה :**

(קוראים את המגילה)

(אחר קריאת המגילה גוללה ואחר-כך מברך:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, [הַאֵל]
הָרַב אֶת־רִיבֵנוּ, וְהִדָּן אֶת־דִּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם אֶת־
נְקַמְתָּנוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ,
וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַנִּפְרָע
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הַאֵל הַמוֹשִׁיעַ :**

(אחר-כך אומרים:)

**אָרוּר הָמֵן בְּרוּךְ מְרַדְכֵי.
אָרוּרָה זָרַשׁ בְּרוּכָה אֶסְתֵּר.
אָרוּרִים כָּל־הַרְשָׁעִים בְּרוּכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְגַם
חֲרַבּוֹנָה זְכוּר לטוב : (שלוש פעמים)**

(אומרים "ואתה קדוש" והחזן אומר קדיש תתקבל, (ויש מוסיפים "שיר המעלות לדוד, לולי ה' שהיה לנו" וגו') ואח"כ "שיר למעלות, אשא עיני" וגו', ואומרים קדיש יהא שלמא, ברכו, ו"עלינו לשבח".)

סדר יום פורים

(ביום פורים מתפללים כמו כל יום חול ואומרים בהודאה על הנסים, ולאחר העמידה חצי קדיש, ומוציאים ס"ת וקוראים ג' עולים בפרשת בשלח, ונוהגים לחזור על הפסוק האחרון פעם נוספת כדי להשלים לעשרה פסוקים:)

וַיָּבֹא עֲמֹלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיָדָם׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה הִנֵּה אֲנִי וְאֵת אֲנָשָׁי וְצֹא
הַלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק מִחֵר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגְּבָעָה
וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר
אָמַרְלוּ מֹשֶׁה לְהַלָּחֶם בְּעֲמֹלֵק וּמֹשֶׁה אָהָרֹן
וְחֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה׃ וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה
יָדָו וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכָאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדָו וְגָבַר עֲמֹלֵק׃
וַיִּדִּי מֹשֶׁה כְּבִדִּים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׂיִמוּ תַחְתָּיו
וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאָהָרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אַחַד

וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ :
וַיַּחְלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרָב :
(ישראל) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֹאת זְכָרוֹן
בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶמְחָה אֶת־
זְכָר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם : וַיְבֹן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי : וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף יְה
מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדָּר דָּר :

(ואומר החזן חצי קדיש, אשרי, ובא לציון עד מעתה ועד עולם, וקורין המגילה בברכותיה לפנייה
ולאחריה. אחר המגילה אומרים ואתה קדוש, קדיש תתקבל, יהללו, ומחזירין הס"ת למקומו,
ואומרים בית יעקב, שיר של יום, הושיענו, למנצח על אילת השחר, קדיש יהא שלמא, וגומרים
התפלה כשאר ימים:)

סדר ברכת האילנות

(לפני שיברך טוב לומר "לשם יחוד" זה שהובא ב"לשון חכמים" חלק א':)

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱוָה יוּ"ד אֱוָה ה"א בְּאֱוָה וְא"ו אֱוָה ה"א, בְּיַחְדָּא
שְׁלֵימֵי בְּשֵׁם כְּלִישְׁרָאֵל, וּבְשֵׁם כְּלֵהֲנַפְּשׁוֹת, רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת,
הַמְתִּיחְסִים אֶל שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וּנְשָׁמָתֵנוּ וּמְלַבּוּשֵׁיהֶם וְהַקְרוּבִים
לָהֶם, שְׁמִמְכָלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשֵׂיהָ, וּמְכַלְפְּרֵי אֲצִילוֹת
בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשֵׂיהָ, הָרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וּמְזַמְנִים לְקִיָּם מְצוֹת הַבְּרָכָה
שֶׁתִּקְנוּ חֲכָמִים ז"ל עַל רְאִיתָ אֵילָנֵי דְמְלַבְּלָבֵי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּפֹאֵלוּ כְּוָנֵנוּ בְּכֹל־הַכְּוָנוֹת הַרְאוּיוֹת לְכוּן
בְּבְרָכָה הַזֹּאת וְסוּדוֹתֶיהָ, וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה
זוֹ, לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת עַל יְדֶהָ כְּלִישְׁרָאֵל הַמְעַרְבִים בְּצוּמָתָהּ, וְכָל־
נַפְשׁוֹת, רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת, הַמְגַלְגְּלוֹת בּוֹ. וְאַתָּה הָאֵל בְּמִדַּת טוֹבָךָ,
וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תֹּאִיר לָהֶם בְּאוֹר פְּנֶיךָ, וְתִשְׁלִים בְּרוּרָם וְתִקְוָנָם. בְּרַכְּם
טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלְם.

וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְּזָכוֹת הַבְּרָכָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר נִבְרַךְ יְקִיָּם בְּנוֹ מֵאַמֵּר: "רְאֵה רֵיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר
בְּרַכּוֹ יְהוָה", וְנִקְבַּל שְׂפַע עֵשֶׂר הַבְּרָכוֹת, כְּפִתּוּב: "וַיִּתְּן־לָךְ הָאֱלֹהִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם (חֲכָמָה) וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ (בִּינָה), וְרֹב דָּגָן (דַּעַת) וְתִירֹשׁ
(חֶסֶד): יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים (גְּבוּרָה) וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֻמִּים (תַּפְאֶרֶת) הוּוֹה גְּבִיר
(נֶצַח) לְאַחֶיךָ (הוֹד) וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֲמָךְ (יִסוּד), אַרְרִיךְ אֶרֶר
וּמְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ" (מְלָכוֹת): יְהִיוּ לְרְצוֹן אֲמֵרֶיפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עִלֵּינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:
:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כָּלֹם, וּבָרָא בּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת
וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת, לַהֲנוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:**

(ואחר הברכה יאמרו בקשה :ז):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאָרְצֵנוּ, וְתִטְעֵנוּ בְּגְבוּלֵנוּ, וְשֵׁם נְקִיִּים מִצּוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכָל־
מִצּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ הִיא אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וּדְבַשׁ, "אֶרֶץ נַחְלֵי מַיִם, עֵינַת וַתְּהַמַּת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר: אֶרֶץ חֹטָה
וּשְׁעָרָה וְגִפּוֹן וַתֵּאֱנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבַשׁ", כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ
בַּתּוֹרָתְךָ עַל־יַד־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: אָנָּה יְהוָה, לְמַעַן שִׂמְךָ הַגְּדוֹל, הַגְּדוֹל
חֲסִדְךָ עִמָּנוּ וְקִיָּם לָנוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יַד־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:
"וְנִתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתְכֶם, וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשִּׁדָּה יִתֵּן פְּרִיֹו:
וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׂיג אֶת־זֶרַע, וְאֶכְלֶתֶם לַחֲמִיכֶם לְשִׁבְעַ
וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבָטַח בְּאֶרְצְכֶם": וְקִיָּם בָּנוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יַד־יְדֵי
יְשַׁעְיָה נְבִיאְךָ: "בֵּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צָמַח יְהוָה לְצַבִּי וּלְכַבּוֹד, וּפְרִי הָאֶרֶץ
לְגֵאוֹן וּלְתַפְאֲרַת לְפָלִיטַת יִשְׂרָאֵל": וְנֶאֱמַר: "וּבָנוּ בָתִּים וַיִּשְׁבּוּ, וְנָטְעוּ
כַּרְמִים וְאָכְלוּ פְרִיָם": וְקִיָּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יַד־יְדֵי עֲמוּס נְבִיאְךָ:
"הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקִצֵּר וְדָרָךְ עֲנָבִים בְּמִנְשֶׁךְ
הַזֶּרַע, וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּגְגֶנָה: וְשִׁבַּתִּי אֶת־
שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשִׁמוֹת וַיִּשְׁבּוּ, וְנָטְעוּ כַּרְמִים וְשָׂתוּ אֶת־
יַיִן, וְעָשׂוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם": וְקִיָּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל־יַד־יְדֵי
יְחִזְקִאל נְבִיאְךָ: "וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וַתְּנוּבַת הַשִּׁדָּה, לְמַעַן אֲשֶׁר

לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועלהנחל יעלה עלשפתו
מזה ומזה כלעצמאכל לאיבול עלהו ולאיתם פרו לחדשו יבבר כי
מימיו מוהמקדש המה יוצאים, והיה פרו למאכל ועלהו לתרופה":

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו,
שובה עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך
כבתחלה, כונו ביתמקדשך על מכונו, הראנו בבנינו, שמחנו בתקונו,
והשב שכנתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולויים לדוכנם, לשירם
ולזמרם, והשב ישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך,
בשלוש פעמי רגלינו בכלשנה ושנה, כפתוב: "שלוש פעמים בשנה
יראה כלזכורך אתפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה אתפני יהוה ריקם: איש
כמתנת ידו, כברפת יהוה אלהיך אשר נתן לך":

ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כלמעשיך, בהר ציון משכן
כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, כפתוב בדברי קדשך: "ימלך יהוה
לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה":

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה גלך: עמדות היו
רגלינו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדו:
ששם עלו שבטים שבטייה עדות לישראל, להדות לשם יהוה: כי
שמה ישובו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים,
ישליו אהביך: יהישלום בחילך, שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי,
אדברה נא שלום בך: למען ביתיהוה אלהינו, אבקשה טוב לך:

(ואחר כך יאמרו פתיחת אליהו הנביא, ונכון לומר את התפלה לעלוי הנשמות)

סדר למוד לחדש ניסן

(בראש חדש ניסן (שנת ב' תמ"ט) הוקם המשכן, והנשיאים הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, כל נשיא הקריב יום אחד. ולכן נוהגים לקרוא בפרשת הנשיאים מיום ר"ח ניסן, פרשה של אותו יום כמסודר בסדר הקריאות לחנוכה. ויש נוהגים לקרוא גם פרשת "ויביאו את המשכן" ופרשת "ויהי ביום כלות משה", וגם לקרוא ביחזקאל (פרק ל"ז) וכן קטע זוהר, כפי שמסודר כאן, (אך העיקר הוא פרשת הנשיא, ולכן ומי שאין לו זמן או בביהכ"נ שממהרים לצאת למלאכתם יאמרו: עֲזְרוּנוּ בְּשֵׁם ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא וְגוֹדֵל לְאַלְהֵינוּ, תוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשֵׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, בְּרוּךְ אַתָּה ה' לְמַדְבֵּי חֻקֶיךָ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וקוראים פרשת הנשיא ומזמור שיר המעלות לדוד שמתחיל וגו', ואומרים קדיש יהא שלמא. ותו לא מידי. וכן מנהג עוב"י תונס יע"א).

**וַיְבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֱהָל וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו קִרְסָיו קִרְשָׁיו בְּרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו :
וְאֶת־מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת־
מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֹכֶת הַמָּסָךְ : אֶת־
אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת : אֶת־הַשֻּׁלְחָן
אֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים : אֶת־הַמִּנְחָה
הַטְּהוֹרָה אֶת־נִרְתִּיקָה נִרְתֵּהּ הַמְּעֻרְכָה וְאֶת־כָּל־
כֵּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר : וְאֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ**

פָּתַח הָאֱהָל : אֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ : אֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־
מִיתָרָיו וַיַּתְּדֶתֶּהָ וְאֵת כָּל־כְּלָי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֱהֶל מוֹעֵד : אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בַּקֹּדֶשׁ
אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו
לְכַהֵן : כָּל אֲשֶׁר־צָוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה : וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־
הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה כֹּן
עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : בַּיּוֹם־הַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ
תִּקְיִם אֶת־מִשְׁכַּן אֱהֶל מוֹעֵד : וְשִׁמַּתָּ שֵׁם אֵת
אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּת עַל־הָאָרוֹן אֶת־הַפָּרֹכֶת :
וְהִבֵּאתָ אֶת־הַשִּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עָרְכוֹ וְהִבֵּאתָ
אֶת־הַמִּנְרָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ : וְנִתְּתָה אֶת־
מִזְבַּח הַזָּהָב לְקַטֹּרֶת לְפָנַי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשִׁמַּתָּ
אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן : וְנִתְּתָה אֵת מִזְבַּח

הֶעֱלָה לְפָנַי פֶּתַח מְשֹׁכֵן אֱהֲל־מוֹעֵד : וְנָתַתָּ אֶת־
הַכִּיר בֵּין־אֱהֹל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם
מַיִם : וְשִׁמַּתָּ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מִסְדֵּךְ
שַׁעַר הַחֹצֵר : וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמְּשֻׁחָה וּמְשַׁחְתָּ
אֶת־הַמְּשֹׁכֵן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ : וּמְשַׁחְתָּ אֶת־מִזְבֵּחַ הֶעֱלָה
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים : וּמְשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיר וְאֶת־כַּנּוֹ
וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ : וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֲהֹרֹן וְאֶת־בָּנָיו
אֶל־פֶּתַח אֱהֹל מוֹעֵד וְרַחֲצֹתָ אֹתָם בַּמַּיִם :
וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֶת־אֲהֹרֹן אֵת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמְשַׁחְתָּ
אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכָהֵן לִי : וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב
וְהִלַּבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֹת : וּמְשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר
מְשַׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכָהֵנוּ לִי וְהִיְתָה לְהִיֵּת לָהֶם
מְשַׁחְתָּם לְכַהֲנֵת עוֹלָם לְדֹרֹתָם : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה : וַיְהִי בַחֲדָשׁ
הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַיּוֹקֵם
הַמְּשֹׁכֵן : וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת־הַמְּשֹׁכֵן וַיִּתֵּן אֶת־

אֲדַנּוּ וַיִּשָּׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיִּקַּם
אֶת־עַמּוּדָיו : וַיִּפְּרֹשׂ אֶת־הָאֵהָל עַל־הַמִּשְׁכָּן
וַיִּשָּׂם אֶת־מְכֻסֵּה הָאֵהָל עָלָיו מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הַעֲדוֹת אֶל־
הָאָרוֹן וַיִּשָּׂם אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרוֹן וַיִּתֵּן אֶת־
הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרוֹן מִלְּמַעְלָה : וַיָּבֵא אֶת־הָאָרוֹן
אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשָּׂם אֵת פְּרֹכֶת הַמָּסָךְ וַיִּסָּדֵךְ עַל
אָרוֹן הַעֲדוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּתֵּן
אֶת־הַשִּׁלְחָן בְּאֵהָל מוֹעֵד עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה
מִחוּץ לַפְּרֹכֶת : וַיַּעַרְךָ עָלָיו עָרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּשָּׂם אֶת־הַמִּנְרָה
בְּאֵהָל מוֹעֵד נֹכַח הַשִּׁלְחָן עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה :
וַיַּעַל הַיִּנְרֹת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : וַיִּשָּׂם אֶת־מִזְבֵּחַ הַזָּהָב בְּאֵהָל מוֹעֵד לִפְנֵי
הַפְּרֹכֶת : וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קֹטֶרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּשָּׂם אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לַמִּשְׁכָּן : וְאֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׁם פָּתַח מִשְׁכָּן
אֵהָל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּשָּׂם אֶת־הַכִּיֹּר
בֵּין־אֱהֹל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם
לְרַחֲצָה׃ וְרַחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־
יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאֵם אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד
וּבְקִרְבַּתְּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יְרַחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּם אֶת־הַחֲצִיר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן
וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֲצִיר וַיְכַל מֹשֶׁה
אֶת־הַמִּלְאָכָה׃ וַיְכַס הָעֵנָן אֶת־אֱהֹל מוֹעֵד
וַיִּכְבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ וְלֹא־יָכַל מֹשֶׁה
לָבוֹא אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וַיִּכְבֹּד
יְהוָה מְלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל
הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם׃ וְאִם־
לֹא יֵעָלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֲלֹתוֹ׃ כִּי עֲנֹן
יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תִּהְיֶה לִילָה בּוֹ (הב"ת)
לְעֵינַי כָּל־בַּיִת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אֱהֹרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אָמַר לָהֶם : יְבָרְכֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ : יָאֵר יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם
לְךָ שָׁלוֹם : וְשָׁמוּ (מלרע) אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן
וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁח וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם :
וַיִּקְרִיבוּ נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם
נְשֵׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים :
וַיָּבִיאוּ אֶת־קֹרְבָנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב
וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשֵׂאִים וְשׁוֹר
לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד
אֶת־עֲבֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם
אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־
הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת
וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי

עֲבַדְתֶּם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר
נָתַן לְבָנֵי מֶרְרִי כְּפִי עֲבַדְתֶּם בַּיַּד אֵיתָמָר בֶּן־
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : וְלְבָנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבַדְתֶּם
הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם בַּכֶּתֶף יִשָּׂאוּ : וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת־קֹרְבָנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד
לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֹרְבָנָם לְחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :

וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קֹרְבָנֹו נְחֹשֶׁן
בֶּן־עַמִּינָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה : וְקֹרְבָנֹו קַעֲרֹת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם מִלֵּאִים
סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֹת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְחֻשׁוֹן בְּרַעְמִינָדָב :

(ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:)

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה קְרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַּן הַנְּשִׂיא נְחֻשׁוֹן בְּרַעְמִינָדָב מִשֶּׁבֶט יְהוּדָה הַחֲתוּם בַּמַּלְכוּת, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לַחֲנֻכַּת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ, כְּאֵלוֹ הַשִּׁגְנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵי תַבּוֹת וְסוּפֵי תַבּוֹת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהֵי, וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ נָא עֲלֵינוּ, וְעַל־כַּלְבֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כְּלַנִּיצוּצוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכַל־הָאוֹרוֹת הַקֹּדֶשׁ, הַכְּלוּלִים בְּקֹדֶשׁ זֶה הַשֶּׁבֶט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בְּקֹדֶשׁ זֶה הַשֶּׁבֶט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ :

וּכְשֵׁם שֶׁבַחְדָּשׁ הִזָּה פְּדִיתָ אֶת־עַמְּךָ שֶׁבִטִּי נִחַלְתָּ מִכּוֹר הַבְּרָזֶל מִמְצָרִים, וְזָכַרְתָּ בְּאַהֲבָה לְתַהֲלָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְשְׁמוֹת מִטּוֹת אֲבוֹתֶם, עַל הַנְּסִים עַל הַפְּרָקוֹן עַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם, כִּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צִאֲנָךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד, וְזָכַר לָנוּ אֶהְבֵּת הַקִּדְמוֹנִים שֶׁבִטִּיָּהּ, בְּגָלוּת הַחַל הִזָּה. שֶׁבֶט יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצָעַר. וּכְשֵׁם שֶׁהוֹדוּ (מִלְרַע) לַיהוָה חֲסָדוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בְּזָכוֹת יְהוּדָה, כִּן נוֹדֶה לָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל גְּאֻלְתֵּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ, בְּזָכוֹת יְהוּדָה מְלָךְ בְּאַחֵינוּ. וְלֹא יִסּוֹר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רִגְלָיו. זָרְעוּ לְעוֹלָם יְהִיָּה וְכִסְאוֹ כִּשְׁמֵשׁ נִגְדָּד. מְלָךְ בִּנְפִיו תַּחֲזִינָה עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ. וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל־כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ. כְּפָתוּב בְּדַבְּרֵי קֹדֶשׁךָ: יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ: וְנֹאמַר: כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת־

הר עשו. והיתה ליהוה המלוכה: והיה יהוה למלך על־כל־הארץ. ביום
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לפי
לפניך. יהוה צורי וגאלי: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות:

(יחזקאל)

(ל"ז)

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח
לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לַיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרָיו וְלִקְחַ עֵץ אֶחָד וּכְתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
אֶפְרַיִם וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָיו: וְקָרַב אַתֶּם
אֶחָד אֶל אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאַחַדִּים
בְּיַדְךָ: וְכֹאשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלַיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר
הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מָה אֱלֹה לָךְ: דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אָנִי לִקְחַ אֶת עֵץ יוֹסֵף
אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל (חֲבֵרו) חֲבֵרָיו
וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתֶם לְעֵץ
אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיַדִּי: וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב
עֲלֵיהֶם בְּיַדְךָ לְעֵינֵיהֶם: וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אָנִי לִקְחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב
וְהִבַּאתִי אוֹתָם אֶל אֲדֹמָתָם: וַעֲשִׂיתִי אֹתָם

לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יְהִיָּה
לְכָל־לָם לְמֶלֶךְ וְלֹא (יִהְיֶה) יְהִי־עוֹד לְשָׁנֵי גוֹיִם
וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשִׁתִּי מִמְּלָכוֹת עוֹד : וְלֹא יִטְמְאוּ
עוֹד בְּגִלוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם
וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֵתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ
בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם וְהִיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים : וְעַבְדֵי דָוִד מֶלֶךְ עָלֵיהֶם וְרוּעֵה
אֶחָד יְהִיָּה לְכָל־וּבְמִשְׁפָּטֵי יֵלְכוּ וְחֻקְתִּי
יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם : וַיָּשְׁבוּ עַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לְעַבְדֵי לִיעֶקֶב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָּהּ אַבּוֹתֵיכֶם
וַיָּשְׁבוּ עָלֶיהָ הַמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם
וְדָוִד עַבְדֵי נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם : וְכָרַתִּי לָהֶם
בְּרִית שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יְהִיָּה אוֹתָם וּנְתַתִּים
וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת מְקוֹדְשֵׁי בְּתוֹכָם
לְעוֹלָם : וְהָיָה מִשְׁכְּנֵי עָלֵיהֶם וְהִיִּיתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים וְהַמָּה יְהִי־לִי לְעָם : וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי
אֲנִי יְהוָה מְקוֹדֵשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מְקוֹדְשֵׁי
בְּתוֹכָם לְעוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמֹחֲתִי בְּאִמְרֵי לַיהוָה
יְהוָה גִּילָךְ: עֲמֻדֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ
יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחֻבָּרָה לָהּ
יַחְדָּו: שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה יַעֲדוּת
לְיִשְׂרָאֵל לְהַדֹּת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ
כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבַיִת דָּוִד: שְׁאֵלוּ
שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי
אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ:

(זֶהר במדבר דף קי"ח ע"ב)

אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאוֹתוֹת. אֵלֶיךָ אֲרַבֵּעַ מִשְׁרֵיךָ
דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינֹן תִּרְיָסָר שְׁבָטִין, תִּרְיָסָר
תְּחֻמִּין, סְחֹר סְחֹר לָהּ. כֹּלָא כְּגֹוְנָא דְלַעֲיָלָא,
כְּתִיב שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה וְגו'. שְׁשָׁם
עָלוּ שְׁבָטִים, אֵלֶיךָ יִיב שְׁבָטִין, יִיב תְּחֻמִּין
דְּלַתְתָּא.

שְׁבִטֵי יָהּ, הָא אוֹקְמוּהָ בְּגִין דְּיִיָּהּ יְעֻדוּת
לְיִשְׂרָאֵל וְדַאי. וּבְגִין דָּא, הָרַאוּבְנֵי (צִרִיךְ לְקֻרָא הַרְוּבֵי) ,
הַשְׁמַעוּנִי, יִיָּהּ בְּכָל חַד וְחַד. אֲבָל וְדַאי הָכִי
הוּא, דְּהָא אֵילָנָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא, בְּהוּ אַחְתָּם
בְּחוֹתְמוּי. וְאוֹקְמוּהָ דְכְּתִיב, וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי
אָדָם וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין וְגוֹ'. דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם
אֶתְכַלִּיל בְּכֻלְהוּ, וְאַפִּין הוּוּ לְדִי סְטֵרִין דְעֲלָמָא,
וּמִתְפָּרְשׁוּ בְּדִיּוֹקְנֵיהוּן, וְכֻלְהוּן כְּלִילוֹן בֵּיהּ
בְּאָדָם.

מִיכָאֵל מִימִינָא, גְּבַרִיאֵל מְשֻׁמְאֵלָא, אוֹרִיאֵל
לְקַדְמֵיהוּ, רְפָאֵל לְאַחוּרֵיהוּ, שְׂכִינְתָא
עֲלֵיהוּ. תֵּרִין מְכָאן, וְתֵרִין מְכָאן, וְהִיא
בְּאַמְצַעִיתָא. כְּגוּוֹנָא דָּא בְּאַרְעָא דְלְתַתָּא, תֵּרִי
מְכָאן, וְתֵרִי מְכָאן, וְיִיָּהּ בֵּינֵיהוּ.

פִּיּוֹן דְנִטְלִין תֵּרִין דְגָלִים, מֵה כְּתִיב. וְנִסַּע אֶהֱל
מוּעֵד מִחִנֵּה הַלּוּיִם וְגוֹ'. וּלְבַתֵּר, אֵינּוֹן תֵּרִין
אַחְרָנִין דִּי מְשֻׁרְיִין אֵינּוֹן לְדִי סְטֵרִי עֲלָמָא,

וְאֶשְׁתַּכְּחוּ תִּרְיָסָר. אוֹף הָכִי לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא
דְּלַעֲיָלָא. וְנָסַע בְּרֵאשׁוֹנָה דְּגַל מַחְנֵה יְהוּדָה,
לְקַבֵּיל מִשְׂרַיָּא דְּאוּרִיָּאֵל. וּמַחְנֵה דְּרֵאוּבֵן
לְקַבֵּיל מִשְׂרַיָּא דְּמִיכָאֵל. דָּא לְדָרוּם, וְדָא
לְמִזְרָח. מְזַבַּח הָכִי נָמִי דְּרוּמִית מְזַרְחִית.
וּמַחְנֵה דָּן לְצַפּוֹן. מַחְנֵה אֶפְרַיִם יָמָה. מַחְנֵה דָּן
לְקַבֵּיל מִשְׂרַיָּא דְּגַבְרִיָּאֵל. מַחְנֵה אֶפְרַיִם
לְמַעְרָב, לְקַבֵּיל מִשְׂרַיָּא דְּרַפָּאֵל מְזַבַּח הָכִי נָמִי
צְפוֹנִית מְעַרְבִית. כֹּלָא אַחִיד דָּא בְּדָא, עַד
דְּסִלְקָא כֹּלָא וְאֶתְאַחַד בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא, דְּאִיהוּ
שִׁירוּתָא דְּכֹלָא. עֲלָא דְּכֹלָא קַדִּישָׁא דְּכֹלָא.
כֹּלָא אֶתְכַלִּיל בֵּיהּ. יי מְזַרְח הוּא שִׁירוּתָא
דְּנְהוּרָא, אָזִיל וְשָׂאט וְאַפִּיק לְדָרוּם. וְדָרוּם
נְפִיק וְתִלְיָא בְּשִׁירוּתָא דְּמִזְרָח. ה' דְּרוּם.
מֵינִיה נְפִיק דְּרוּם בְּעֲלָמָא. וְעֵייל יי בְּשִׁירוּתָא
דְּמִזְרָח, וְאַפִּיק לֵיהּ.

וּמִן הַיְיָ תִּלְיֵי אֲדָרוֹם וְצָפוֹן, וְהָהוּא דְבִינֵי יְהוּ, יי
מְזַרְחַח ייִהּ דְאֲדָרוֹם וְצָפוֹן תִּלְיֵי אֲנִי בֵּיהּ. וי
בְּאִמְצָעֵיתָא. וְדָא הוּא בֵּן דְדָכֵר. בְּגִין כְּדָ אִיהוּ
בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. וְעַל דָּא תְּנִינָן, מֵאן דְיִהֵיב
מְטָתוֹ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, הוּיִין לֵיהּ בְּנִים זְכָרִים.
דְהֵאִי בֵּן דְדָכֵר אִיהוּ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. הַיְ עֲלָא
בְּהַ תִּלְיֵי צָפוֹן וְדָרוֹם, וּבֵן דְדָכֵר בִּינֵי יְהוּ, בְּרָזָא
דְיוֹיִהּ. הַיְ בְּתֵרָא מְעָרְב.

וְעַל דָּא דְאֲדָרוֹם אָחִיד מְזַרְחַח, דְאִיהוּ שִׁירוּתָא
דְשִׁמְשָׁא וְתִלְיֵי אֲנִי בֵּיהּ. וְעַל דָּא תְּנִינָן, מְסִטְרָא
דְאָבָא אָחִיד וְתִלְיֵי אֲנִי חֶסֶד עֲלָא. מְסִטְרָא
דְאִימָא תִּלְיֵי אֲנִי גְבוּרָה. כְּגוֹנָא דָּא אָחִיד כְּלָא
דָּא בְּדָא.

זְוִיִּין דְמְדַבְּחָא הָכִי נָמִי אֲסִתְחַרְוּ, וּבָא לוֹ
לְקָרוֹ דְרוּמִית מְזַרְחִית. דְדָרוֹם תּוּקְפִיה
בְּמְזַרְחַח, דְאִיהוּ שִׁירוּתָא דְשִׁמְשָׁא, וְתּוּקְפָא
דְשִׁמְשָׁא לָא שְׂרִיִּיא אֶלָּא בְּשִׁירוּתָא. מְזַרְחִית

צפונית. כיון דדרום נטיל תוקפיה דמזרח,
הוא אנהיר לצפון וצפון אתכליל בדרום, דהא
שמאלא אתכליל בימינא.

צפונית מערבית, דהא מערב דאיהי בהי
בתראה, נטלא מצפון. ועל דא צפון אזיל
למערב. מערבית דרומית, היא אזלא
לאתחברא בדרום, כמה דדרום תלייא
במזרח, ותוקפיה אזיל בשרותא. הכי נמי
מערב, אזלא לאתאחדא בדרום, הדא הוא
דכתיב, וימינו תחבקני. ימינא דא הוא דרום.
בגין כך ינקא מתרין סטרין, מצפון ומדרום.
הדא הוא דכתיב, שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני. שמאלו דא הוא צפון, וימינו דא הוא
דרום.

ורזא דא אוליפנא, קודשא בריך הוא יהיב
מטתיה, בין צפון לדרום. ואחידת להאי בן
ודאי. ועל דא אית להו לבני נשא למיהב

מִטְתִּי־הוּ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. וְהָכִי אוֹלִיף לִי
אָבָא. דִּי־הִבִּין לְהוּ בְּנִין דְּכָרִין. דְּהָא אִיהוּ
אֲתַכְּוֹן כְּלַפֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא עֲלָאָה,
בְּשְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא. לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא
דְאִיהוּ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וּלְגַבֵּי כְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל
דְאֲנְהִירִין בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם. וְדַאי יְהוֹוֹן לִיה
בְּנִין דְּכָרִין.

וּבְכֻלָּא בְּעֵי לְאַחֲזָאָה עוּבָדָא כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא,
וּכְמָה דְאֲחִזִּי עוּבָדָא לְתַתָּא, הָכִי נָמִי אֲתַעֵר
לַעֲיָלָא, וְאוֹקְמוּהָ. שְׁמַע רַבִּי פְּנַחֶס, וּנְשָׁקִיָּה
לְרַבִּי אֶלְעָזָר, וּבְכָה וְחִיידָּ אָמַר, זְכָאָה חוּלְקִי
בְּהֵאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתֵי.

(ואחר כך יאמר תפלה זו בכל יום (אחרי פרשת הנשיא) לעלוי הנשמות:)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּאֲרֵר הַיּוֹם בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל עַל
הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת בְּשֵׁלֶשׁ שׁוּרוֹת
שְׁבַעֲדוֹן, הַמְּצַפְצְפִין בְּקוֹלָם כְּצַפְרִים, וְכֹל-

נְשַׁמְתֶם תְּהִלָּה יְהוָה לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת־הוֹד שְׁמִי
מִלְּפָנָיו, וּמִעֲתִירִים עֲתָרַת הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם
עָלֵינוּ בְּנֵי יִדְיָדִי. אֲנִי בָּלַח גְּדֹלַת רַחֲמֵיךָ,
תְּהַיְיָנָה אֲזַנְיָךְ קְשׁוּבוֹת אֵלַיְהֶם, וְלִתְפִלָּתְם
שְׁעָה בְּרַחֲמִים, לְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, כָּל־חֲרוֹן אַף, וְכָל־מִיָּנִי מִשְׁחִית וְכָל־
מִיָּנִי פְּרַעֲנוֹת. וְתֹאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ
בְּנִעִימִים – חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹה,
חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל
פְּרִנְסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים
שֶׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת חֶטָּא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה
וְכִלְמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד לַעֲבוֹדָתְךָ, חַיִּים
שֶׁתְּהֵא בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה לְשִׁמָּה, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא
כָּל־מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה :

וַיְהִי נָא חֲסִדְךָ עַל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָאֵלֶּה,
וַיַּעֲלֶה וַיְבֹא, יִגִּיעַ יִרְאָה וַיִּרְצָה, יִשְׁמַע וַיִּפְקֹד
וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֹנוּ הַטּוֹב לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וּמְצָאָנָה

מְנוּחָה, וְתִצְרֹר נִשְׁמַתֶּם לְפָנַי וְלִפְנֵי אֵל-
מְקוֹם הַקֹּדֶשׁ, עַיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ,
וְתִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשׁוֹתֶם, יְרוּיוֹן מִדָּשׁוּן
בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם, וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם,
וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה וְנִירֶשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. וְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת הַנִּדְחוֹת הַפוֹרְחוֹת
בְּאֵוִיר הָעוֹלָם, וְאוֹתָם שְׁמַתוּ קֹדֶם זְמַנָּם וְלֹא
נִמְסְרוּ לְדוּמָה, וְאוֹתָם הַטְּמוּנִים בְּאֶרֶץ וַיְצִיאוּ
מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ, שְׁלֹא עָצְרוּ כַח עֲדִין לְבוֹא
אֶל מְנוּחָתָם, אֲתָה הָאֵל הַמַּאֲוִיר לְאֶרֶץ וְלִדְּרִים
עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים, הָאֵר פָּנֶיךָ וּתְכַסֶּה עַל עֲוֹנֵם
וּפְשָׁעֵם, וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עָלֶיךָ לְהַקֵּל
מֵעָלֶיךָם מִשְׁפָּטִים וְדִינִם וְעַל סַבְּלָם. יִתֵּן יְהוָה
לָהֶן וּמְצָאנָה מְנוּחָה נְכוֹנָה אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ,
בְּמְנוּחַת שְׁלוֹם הַשִּׁקֵּט וּבְטַח עַד עוֹלָם, וּבְצֵל
שִׁדֵּי יִתְלוֹנְנוּ תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים, מִמְּדֻרְגָה
לְמְדֻרְגָה וּמִמְעָלָה לְמְעָלָה יְקוּמוּ וַיַּעֲלוּ. וְאֲשֶׁר
אֵין לוֹ זְכוּיֹת לַעֲלוֹת, עֲשֵׂה עִמּוֹ חֶסֶד מִתְּנַת

חַנּוּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי
עַל פְּנֵיךָ, וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ. וַחֲנַתִּי אֶת־
אֲשֶׁר אָחוּן, וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אַרְחֵם: יְהִיו
לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי
וְגֹאֲלִי:

ביום שני לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקָּרִיב נִתְנַאֵל בְּרִצּוֹעַר נְשִׂיא
יִשְׁשַׁכָּר: הַקָּרֵב אֶת־קִרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים
סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּרִבְבָּקָר אֵיל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בְּרִשְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילָם חֲמִשָּׁה עֶתּוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נְתִנְאֵל בְּר־צוּעָר:

(יש מוסיפים לומר בכל יום: ויהי דבר וגו' שיר המעלות וגו' והזוהר, כמודפס לעיל בקריאה ליום א'
בניסן.)

(ויש נהגים להוסיף בקשה זו:)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה
קְרִיאָתֵנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבָּן הַנְּשִׂיא נְתִנְאֵל בְּר־צוּעָר מִשְׁבֵּט יִשְׁשָׁכָר
הַחֲתוּם בְּמִדַּת הַנְּצַח דְּמִלְכוּת, קָרְבָּנוּ אֲשֶׁר הַקָּרִיב לַחֲנֻכַּת מִזְבֵּחֶךָ
הַקָּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלוּ הַשְּׁגָנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקָּדוֹשׁ
הַיּוֹצֵאִים מִרְאשֵׁי תְבוּת וְסוֹפֵי תְבוּת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים
שְׁפָתֵינוּ. וְנִאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־נִיּוֹצוֹת
הַקָּדוֹשׁ וְכָל־הָאֲוֵרוֹת הַקָּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקִדְשָׁתְךָ זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה
מְלַבְּשִׁים בְּקִדְשָׁתְךָ זֶה הַשְּׁבֵט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ –
יְרַאת הַרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ
וְזָרַע זָרְעֵנוּ:

וּכְשֵׁם שֶׁבַחְדָּשׁ הַזֶּה, פָּדִיתָ אֶת־עַמְּךָ שְׁבִטֵי נְחֻלָּתְךָ מִכּוֹר הַבְּרָזֶל
מִמְצָרִים, וְזָכַרְתָּ בְּאַהֲבָה לְתַהֲלָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְשְׁמוֹת מִטּוֹת
אֲבוֹתֶם, עַל הַנְּסִים עַל הַפְּרָקוֹן עַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּהֶם, כִּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד, וְזָכַר־
לָנוּ אֶהְבֵּת הַקָּדְמוֹנִים שְׁבִטֵי יִהּ בְּגָלוֹת הַחֵל הַזֶּה. וּכְשֵׁם שֶׁהַרְבִּיתָ
שְׁכָרְם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָאֵלֶּה וּבַזְּמַן הַזֶּה בְּזָכוֹת יִשְׁשָׁכָר וְאַחֲרֵי־כֵן
יָצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל, כִּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, נִקְבָּה שְׁכָרְךָ לְעַמְּךָ
הַדּוֹוִים וְסַחּוּפִים בְּגָלוֹת הַחֵל הַזֶּה, וְתֵן שְׁכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ

בְּאֵמֶת, וְלְעוֹלָם לֹא יִבוֹשׁ, כִּי־בָדָד בְּטַחְנוּ, וְלִישׁוּעָתְךָ קוִיֵּנוּ כָּל־הַיּוֹם
בְּזָכוֹת יִשְׁשַׁכְּרֶנּוּ וּבִרְכָתוֹ: וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי טוֹב. וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נֶעְמָה:
חִזָּה צִיּוֹן קַרְיַת מוֹעֲדֵנוּ. עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַיִם נֹוּה שְׂאֲנָן אֶהֱל בַּל
יִצְעָן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנֹצַח, וְכִלְחַבְלָיו בַּל יִנְתְּקוּ: יְהוָה צְבָאוֹת. הָאֵר
פָּנֶיךָ וְנִוְשָׁעָה: בְּרַכְּם טְהָרִם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תִּמְיֵד גְּמִלִם: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אֲמַרְיֵכִי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵי וּגְאֻלֵּי: [\(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות\)](#)

ביום שלישי לחדש ניסן

**בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֶלְיָאָב בֶּן־
חִלּוֹ: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת: וּלְזִבַּח
הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים**

חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אֱלִיאָב בְּרַחֲלוֹן :

(ואח"כ" יאמר בקשה ז:)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליאב ברחלון משבט זבולון החתום במדת הוד מלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, פאלו השגנו כלהסודות וכלשמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועלכלבית ישראל אחינו, כלניצוצות הקדשה וכלהאורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך פלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו :

וכשם שפדית את אבותינו ממצרים, והשפנת שכינתך בקרבם בבית זבולך בזכות זבולון, כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, זכר עדתך קנית קדם בגלות החל הזה המר והנמחר. ובזכות זבולון, השב שכינתך בבית זבול תפארתך. תשכן בתוך ירושלים עירך פאשר דברת, וכסא דוד מהרה בתוכה תכין. ופקוד גפן זאת דנייה כלהיום, והראנו הו"ד לטובה. הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: והקם לעבדיך ברפת זבולון – עמים הרקראו שם יזבחו זבחי צדק. כי שפע ימים יינקו, ושפוני טמוני חול: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך: יהיו לרצון אמריפי, והגיון לפי לפניך. יהוה צורי וגאלי :

(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות)

ביום רביעי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֶלְיָצוֹר בֶּן־
שִׁדְיָאוֹר: קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מִלְּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׂמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבֹן אֶלְיָצוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרֻצָּה
קְרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבֹן הַנָּשִׂיא אֶלְיָצוֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר מִשֶּׁבֶט רְאוּבֵן
הַחֲתוּם בְּמִדַּת חֶסֶד דְּמִלְכוּת, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחֲנֻכַּת מִזְבֵּיחֶךָ
הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כָּאֵלוֹ הַשָּׁגְנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ

היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ונאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כלניצוצות הקדשה וכלהאורות הקדושים, הפוללים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך פלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שראית את עני (מלרע) עמך צאן מרעיתך ישראל במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות ראובן, כן יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, בגלות החל הזה, הביטה וראה את חרפתנו. ובזכות ראובן, ראה נא בענינו וריבה (מלרע) ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה שלמה: אנא בכת, גדלת מינך, תתיר צרורה: קומה (מלרע) עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך: הפלה חסדיך מושיע חוסים. ממתקוממים בימינך: יהי חסדך יהנה עלינו. באשר יחלנו לך: יהיו לרצון אמריפי, והגיון לבי לפניך. יהנה צורי וגאלי: (ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות)

ביום חמישי לחדש ניסן

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן שְׁלָמֵי־אֵל בֶּן־צוּרֵי־שָׂדֵי:

(ויש נוהגים להוסיף בקשה :זו)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרֻצָּה
קְרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַּן הַנָּשִׂיא שְׁלָמֵי־אֵל בֶּן־צוּרֵי־שָׂדֵי מִשְׁבֵּט
שְׁמֵעוֹן הַחֲתוּם בְּמִדַּת גְּבוּרָה דְּמַלְכוּת, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הַקָּרִיב לְחֲנֻכַּת
מִזְבֵּחַךְ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלוֹ הַשָּׁגְנוֹ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת
הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצְאִים מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וְסוּפֵי תְבוּת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים,
וּנְשַׁלְּמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְנִאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־
נִיּוֹצוֹת הַקֹּדֶשׁה וְכָל־הָאוֹרוֹת הַקֹּדֶשׁוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקֹדֶשׁת זֶה
הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בְּקֹדֶשׁת זֶה הַשְּׁבֵט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּתוֹרָתְךָ
וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ,
אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ:

וּכְשֵׁם שֶׁשְׁמַעְתָּ נֶאֱקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּמִצְרַיִם בַּיָּמִים הָאֵלֶּה וּבְזִמְנוֹ
הַזֶּה בְּזָכוֹת שְׁמֵעוֹן, כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, פָּקְדְנוּ בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּגִלוֹת הַפֶּר וְהַנְּמָהָר הַזֶּה. וּבְזָכוֹת שְׁמֵעוֹן, קִבַּל רַנַּת,
עִמָּךְ. שֶׁגָּבְנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא. שְׁמַע קוֹלְנוּ וְקִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־

תִּפְלְתֶנּוּ, הַנּוֹאֲקִים מִבּוֹר גְּלוּת וּמֵאֲרָץ שְׁבִיָּה. אֲלֵ! הַבֵּיטָה, דָּל כְּבוֹדֵנוּ
בְּגוֹיִם, וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאָת הַנְּדָה. עַד מָתִי עֲזָדָה בְּשִׁבִי, וְתִפְאֲרֶתְךָ בְּיַד צָר?
הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבּוֹשׁוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרָתְךָ. עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרֶתְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֹד. יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא, כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה. יָרִיעַ אֶף
יִצְרִיחַ, עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵי־ךָ. יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי: [\(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות\)](#)

ביום ששי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבַנֵּי גֹד אֶלְיָסָף בְּרֹדְעוּאֵל:
קָרְבָּנוּ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בְּרֹבֶקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בְּרֹשְׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאָת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים

חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלֹהִים בְּרִדְעוּאֵל :

(ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אלוֹהִים בְּרִדְעוּאֵל משבט גד החתום במדת הוד דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כלהסודות וכלשמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כלבית ישראל אחינו, כלניצוצות הקדשה וכלהאורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו :

וכשם שבצאת ישראל ממצרים הורדת להם המן מן שמי מרוםיך, והוא כזרע גד בזכות גד, כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך, בגלות החל הזה, פתח לנו אוצרות טלא עלאה חנרא מתרין מזלין ניצר ונקה דרך חיד וגרין לאבא ואמא, ומן אבא ואמא לזעיר אנפין, ומזעיר אנפין לחקל תפוחין קדישין, דמתמן אתיהיב מזונא עלאה מרחיא דטחנין תמן מנא לצדיקיא, ושבע את העולם כלו מטובך, ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה, ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת. ובזכות גד החתום בעקב הוד מלכותך, יהיה כטל לישראל יפרח בשושנה ויך שרשיו כלבנון. ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו. וריח לו כלבנון : ובישועתך תרום מלפנו, ותגביה קרו משיח בְּרִדְעוּאֵל עבדך, ונתת מהודך עליו. גדול כבודו

בִּישׁוּעָתָךְ. הוֹד וְהִדָּר תִּשְׁנֶה עָלָיו: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ. יִהְיֶה צוּרִי וּגְאֻלִּי: (ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות)

ביום שביעי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֲלִישָׁמַע
בְּנֵי־עַמִּיהוּד: קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּנֵי־בָקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בְּנֵי־שִׁנְתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה
קָרְבָּן אֲלִישָׁמַע בְּנֵי־עַמִּיהוּד:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה קְרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַּן הַנְּשִׂיא אֱלִישָׁמֶע בְּרַעְמִיהוּד מִשְׁבֵּט אֶפְרַיִם הַחֲתוּם בַּעֲטָרַת הַיְסוּד דְזַעִיר אֲנָפִין, קָרְבָּנוּ אֲשֶׁר הַקָּרִיב לַחֲנֻכַּת מִזְבֵּחַךְ הַקְדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלוּ הַשְּׁגָנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצְאִים מִרְאֲשֵׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת מִקְרֵאֵי קִדְשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־נִיּוֹצוֹת הַקְּדוֹשָׁה וְכָל־הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בַּקְּדוּשַׁת זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בַּקְּדוּשַׁת זֶה הַשְּׁבֵט, לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ פְּרָצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזָרַע זְרַעֵנוּ: יְחִיד גְּאָה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְשֶׁךָ: לַפְּנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימִין וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתְךָ. וּלְכֹה לִישׁוּעָתָה לָנוּ: וְכִסֵּא מַלְכוּת מְשִׁיחַ בְּרֵאֶפְרַיִם בַּתּוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם מְהֵרָה תְּכִין, וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּגֵאֻלְתֵּנוּ, שֶׁלֹּא יִהְרַג מְשִׁיחַ בְּרֵאֶפְרַיִם, אֲשֶׁר יִתְחַיֵּל לְנַחֲמֵנוּ וּלְהַרִים דְּגִלָּנוּ עַל הַגּוֹיִם עַל יְדֵי אֲרַמִּילוֹס הַרְשָׁע. חַיִּים שְׂאֵל מִמָּךְ נִתְתֶּה לוֹ. אֲרָךְ יָמִים עוֹלָם וְעַד: אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בְּרַךְ אוֹתוֹ – בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וּקְרָנֵי רֵאִם קְרָנָיו, בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחֲדוּ אֶפְסֵי אֶרֶץ. וְהֵם רַבּוֹת אֶפְרַיִם, וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשֶּׁה:

וּבְזִכּוֹת אֶפְרַיִם הַחֲתוּם בַּעֲטָרַת יְסוּד זַעִיר אֲנָפִין, זָכֹר יְהוָה לְבְנֵי אָדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם. הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הַיְסוּד בָּהּ: וְכָל־קְרָנֵי רְשָׁעִים תִּגְדַּע, תִּרְוֹמְמָנָה קְרָנוֹת צַדִּיק. כִּי אַתָּה תִּבְרַךְ צַדִּיק. יְהוָה, כְּצִנְהָ רְצוֹן תַּעֲטֹרְנוּ: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּי עַתָּה לַחֲנֻנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: וּמִי שְׁגָאֵל אֶת־הָאֲבוֹת בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, יוֹסִיף יְהוָה שְׁנִית לְגָאוֹל אֶת־הַבְּנִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: וְסָרָה קִנְאֵת אֶפְרַיִם וְצוֹרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ. אֶפְרַיִם לֹא־יִקְנֵא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצַר אֶת־אֶפְרַיִם: יְהִיוּ לְרְצוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵי

וּגְאֵלֵי: (ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות)

ביום שמיני לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר: קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלְּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׂמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֵשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבֹן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר:

(ויש נהגים להוסיף בקשה 12:)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה
קְרִיאָתֵנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבֹן הַנְּשִׂיא גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר מִשְׁבֵּט מְנַשֶּׁה
הַחַתּוּם בְּבַחֲיַנֵּת הַיְסוּד, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחִנּוּפֵת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ.

ותעלה עלינו, כאלו השגנו כלהסודות וכלשמות הקדש היוצאים
מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו.
ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כלניצוצות הקדשה וכל
האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים
בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך – יראת
הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כלימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע
זרענו:

וכשם שנשית לישראל את כל עמלם, והסירות מסבל שכמם במצרים
בימים האלה ובזמן הזה בזכות מנשה, כן יהיה אלהינו ואלהי
אבותינו, אתה יהיה לא תנשנו בגלות החל הזה. וראה כי עמך הגוי
הגדול הזה, לאתהיה לו פנושה בארץ נשיה, והוציאה ממסגר נפשונו
להודות את שמך. ועל כן נקנה לך (לך) יהיה אלהינו, לראות מהרה
בתפארת עזך (עזך), להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות
יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי. ישמח הרציון תגלנה בנות יהודה,
למען משפטיך: ולציון יאמר איש ואיש ילדבה. והוא יכוננה עליון:
לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך. ולכה לישועתה לנו:
יהיו לרצון אמריפי, והגיון לבי לפניך. יהיה צורי וגאלי: [\(ואחר כך יאמר](#)

[את התפלה לעלוי הנשמות\)](#)

ביום תשיעי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵימֹן אָבִידֹן בֶּן־
גְּדֹעֲנִי: קָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אָבִידֹן
בֶּן־גְּדֹעֲנִי:

(ויש נוהגים להוסיף בקשה :זז)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה וּמְרָצָה
קְרִיאָתֵנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבָּן הַנְּשִׂיא אָבִידֹן בֶּן־גְּדֹעֲנִי מִשְׁבֹּט בְּנֵימִין
הַחֲתוּם בְּנִקְדַּת צִיּוֹן, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחִנּוּכָת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ.
וְתֵעָלֶה עֲלֵינוּ, כָּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוֹ כְּלִי־הַסּוּדוֹת וְכִלְשֵׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים
מִרְאשֵׁי תְבוֹת וְסוּפֵי תְבוֹת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה, וְנִשְׁלֶמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ.
וַיֵּאִירוּ נָא עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, כְּלִי־צוֹצוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל־
הָאוֹרוֹת הַקֹּדֶשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקֹדֶשֶׁת זֶה הַשְּׁבֹט. וְנִהְיֶה מִלְּבָשִׁים
בְּקֹדֶשֶׁת זֶה הַשְּׁבֹט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת
הַרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ כְּרָצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרְעוֹ:
זָרְעֵנוּ:

וּכְשֶׁם שֶׁנִּקְמַתְּ אֶת־נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמְּצָרִיִּים, וַיֵּצֵאתָ לַיִּשֵׁעַ
עִמָּךְ בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל, יְמִינֶךָ יִהְיֶה נֹאדָרִי בְּכַח. יְמִינֶךָ יִהְיֶה תִרְעָץ אוֹיֵב:
נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלָעֵמוּ אֲרָץ: בְּזָכוֹת בְּנִימִין הַצַּדִּיק, כִּן יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּגָלוֹת הַפֶּר וְהַנְּמָהָר הַזֶּה, תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אוֹיְבֶיךָ.
יְמִינֶךָ תִּמְצָא שׁוֹנְאֵיךָ: יְמִין יִהְיֶה רוֹמְמָה. יְמִין יִהְיֶה עֲשֵׂה חֵיל: הַבֵּט
מִשְׁמִים וּרְאֵה. וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת: וְכִנֵּה אֲשֶׁר־נִטְעָה יְמִינֶךָ. וְעַל־כֵּן אִמְצָתָהּ
לָךְ: תִּבְיָאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ, מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יִהְיֶה. מִקְדָּשׁ
אֲדָנִי כּוֹנֵן יְדֶיךָ: בְּחֻלְקוֹ שֶׁל בְּנִימִין, כַּדָּבָר הָאֲמוּר: לְבַנְיָמִין אָמַר יְדִיד
יִהְיֶה יִשְׁכֵּן לְבָטַח עִלְיוֹ. חוֹפֵף עִלְיוֹ כָּל־הַיּוֹם, וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן: וַיִּסַּד
יְסוֹד צִיּוֹן אֲשֶׁר כָּלִיתָ אֶת־חֲמַתְךָ בָּהּ, וַתִּצְתֵּי־אֵשׁ וַתֹּאכַל יְסוֹדוֹתֶיהָ. וַיֵּצֵא
נָא לַיִשֵׁעַ עִמָּךְ לַיִשֵׁעַ אֶת־מִשְׁיַחֲךָ, וּמִחַץ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע, עָרוֹת יְסוֹד
עַד־צִוָּאר סֶלָה: וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִישׁ יֵלֵד בָּהּ. וְהוּא יְכוֹנְנֶה עִלְיוֹן:
יְחִיד גָּאָה, לְעַמֶּךָ פְּנֵה, זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. יִהְיֶה צוּרֵי וּגְאֻלִּי: [\(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות\)](#)

ביום עשירי לחדש ניסן

**בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישַׁדָּי: קָרְבָּנוּ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל**

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֵשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:

(ויש נוהגים להוסיף בקשה :זז)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה וּמְרֻצָּה
קְרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבַּן הַנְּשִׂיא אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי מִשְׁבֹּט דָּן
הַחֲתוּם בַּפָּרֶק הַתְּחִתּוֹן דְּהוּד דְּמְלָכוּת, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחֲנֻכַּת
מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוֹ כְּלִי־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת
הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצְאִים מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וְסוּפֵי תְבוּת מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים,
וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְנִאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־
נִיצוֹצוֹת הַקֹּדֶשׁה וְכָל־הָאוֹרוֹת הַקֹּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקֹדֶשׁת זֶה
הַשְּׁבֹט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בְּקֹדֶשׁת זֶה הַשְּׁבֹט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּתוֹרָתְךָ
וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ,
אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְע זַרְעֵנוּ:

וּכְשֶׁם שְׁעַמְדַּת לָהֶם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָתָם בְּאַרְץ מִצְרַיִם, וּרְבַת
אֲתִרִיבָם וְדָנַת אֲתִדִּינָם בְּזָכוֹת דָּן, כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
הָרִם קָרוֹ מְשִׁיחַ בְּוָדוֹד עֲבָדְךָ אֲשֶׁר לָקַחְתָּ מִזֶּרְעוֹ שֶׁל דָּן מוֹשְׁלִים עִם
אֲמוֹ שֶׁל דָּוִד. יְדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִוְיוֹת. מְחַץ רֹאשׁ עַל־אַרְץ רַבָּה: וְשֹׁפֵט

בְּצֶדֶק דָּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנּוּי אֶרֶץ. וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֹׁבֵט פִּיּוֹ, וּבְרוּחַ
שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע: הַנְּשָׂא שׁוֹפֵט הָאֶרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גָּאִים: לְאֶסֶר
מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים. וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשָׁפוֹט אֶת־הָרַע. וְהִיִּתָּה לִיהוָה הַמְּלוֹכָה:
כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט. כִּסְאוֹת לְבַיִת דָּוִד: וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה אֶת־
הוֹד קוֹלוֹ, וְנִמְתַּזְרְעוּ יַרְאֵה. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיִבֵנוּ. הָאֵר פְּנֵיךָ
וְנוֹשָׁעָה: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וּגְאֹלִי:

[\(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות\)](#)

ביום אחד עשר לחדש ניסן

**בְּיוֹם עֲשֶׂתִּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר
פָּגְעִיאל בְּוַעֲכָרוֹ: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם מִלֵּאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּוַבְּקָר אֵיל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בְּוַשְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד**

לְחַטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילָם חֲמִשָּׁה עֵתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן פְּגֻעֵי־אֵל בְּרֹעַכֶּרֶן:

(ויש נוהגים להוסיף בקשה ז:ז)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה קָרִיאָתֵנוּ בַתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבָּן הַנְּשִׂיא פְּגֻעֵי־אֵל בְּרֹעַכֶּרֶן מִשְׁבֵּט אֲשֶׁר הִחְתוּם בְּמִדַּת עֶקֶב נֶצַח דְּמִלְכוּת, קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחֲנֻכַּת מִזְבֵּחֶךָ הַקְדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוֹ כְּלִי־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וְסוֹפֵי תְבוּת מִקְרָאֵי קְדוֹשׁ אֱלֹהִים, וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְנֶאֱרָו נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כְּלִי־יִצּוֹצוֹת הַקְּדוֹשָׁה וְכָל־הָאוֹרוֹת הַקְּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקְדֻשַׁת זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מִלְּבָשִׁים בְּקְדֻשַׁת זֶה הַשְּׁבֵט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתֶךָ וּבִירְאָתֶךָ – יְרֵאת הַרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כְּרְצוֹנֶךָ כְּלִי־מִי חֵינּוּ, אֲנַחְנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ:

וּכְשֵׁם שֶׁנֶּאֱלָתָ עִמָּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִכּוֹר הַבְּרִזָּל מִמְצָרִים בְּיָמֵים הָאֵלֶּה וּבַזְּמַן הַזֶּה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהִיוֹם הַזֶּה, וְאֵזֶן שְׁמָעָה וַתֹּאשְׁרֵנוּ לֵאמֹר אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ בְּזָכוֹת אֲשֶׁר, כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קָרִב לָנוּ קָץ הַגְּאֻלָּה, וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְאוֹת לִישׁוּעָה וְאוֹת לְרַחֲמִים, יְרֵאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבּוֹשׁוּ, יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכְלָמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹזִים הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה. אֲשֶׁרִיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בֵּיהוָה. אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו. הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: וְהִצְמַח קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶךָ, וְעָרִיכַת נֵר לְבָר־יְשִׁי מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְאֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ, וְיִרְדּוּ מִיָּם עַד־יָם. וּמִנְהַר עַד־אֲפְסֵי־אֲרָץ: לְפָנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים. וְאוֹיְבָיו עָפָר יִלְחֲכוּ: מִלְּכֵי תִרְשִׁישׁ

וְאֵיִם מְנַחֵה יְשִׁיבוּ. מַלְכֵי שָׁבָא וְסַבְא אֶשְׁכֶּר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ כָּל־
מַלְכִים. כָּל־גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: יְהִי שֵׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנַי שְׁמֹשׁ יְנוּן שְׁמוֹ.
וַיִּתְּבָרְכוּ בּוֹ, כָּל־גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנוּ. הָאֵר פְּנִידָה
וְנוֹשְׁעָה: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:
(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות)

ביום שנים עשר לחדש ניסן

בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נְשִׂיא לְבָנֵי נִפְתָּלִי
אַחִירֵע בְּרַעֲיָנוּ: קָרַבְנוּ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בְּרִבְבָּקָר אֵיל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בְּרִשְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחֹטָאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

חַמְשָׁה עֲתֵדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חַמְשָׁה זֶה קָרְבֵן אַחִירַע בְּרַעֲיָנוּ :

(ויש נוהגים להוסיף בקשה זו:)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמְרֻצָּה קְרִיאָתֵנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קָרְבֵן הַנְּשִׂיא אַחִירַע בְּרַעֲיָנוּ מִשֶּׁבֶט נַפְתָּלִי הַחֲתוּם בְּמִדַּת פָּרָק הַתַּחְתּוֹן דְּנֶצַח דְּמַלְכוּת, קָרְבָנוּ אֲשֶׁר הַקָּרִיב לְחֲנֻפַת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כְּאֵלּוּ הַשְּׂגָנוּ כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מֵרָאשֵׁי תְבוּת וְסוֹפֵי תְבוּת מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה, וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־נִיּוֹצוֹת הַקֹּדֶשׁה וְכָל־הָאֲוֵרוֹת הַקֹּדֶשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקִדְשַׁת זֶה הַשֶּׁבֶט. וְנִהְיֶה מְלַבְּשִׁים בְּקִדְשַׁת זֶה הַשֶּׁבֶט, לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתֶךָ וּבִיִּרְאָתֶךָ – יִרְאֵת הָרוֹמְמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כְּרְצוֹנֶךָ כְּלִימֵי חַיֵּינוּ, אַנְחָנוּ וְזָרְעָנוּ וְזָרַע זָרְעָנוּ :

וְכַשֵּׁם שֶׁבְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּיָמֵים הָאֵלֶּה וּבְזַמַּן הַזֶּה, בְּחֵרֶת בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְתַלְמִדֵנוּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת מְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֵת צוֹפִים בְּזִכּוֹת נַפְתָּלִי, כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֻלְקָנוּ בַּתּוֹרָתֶךָ בְּגָלוּת הַחֵל הַזֶּה, כִּי לֹא תִשְׂכַּח מִפִּי זָרְעָנוּ. וְהָעֲרַבְנָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶת־דְּבָרֵי תּוֹרָתֶךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתוּ בְּלַבְּנוּ בִּינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׂמּוֹעַ לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד, לְשִׂמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וּפְתַח לַבָּנוּ לְדְרוֹשׁ וּלְתוֹר בְּחֻמָּה, חֶסֶן יְשׁוּעוֹת חֻמַּת וְדַעַת, לְהִיּוֹת בְּפִינוּ כְּדַבֵּשׁ, מְתוּק לְנֶפֶשׁ וּמְרַפָּא לְעַצָּם. וְחַמֵּל עַל עַמֶּךָ, וְרַחַם עַל נַחֲלָתֶךָ, וְיִצְא חֹטֵר מְגֻזַּע יִשְׂרָאֵל. וְנִצָּר מִשְׂרַשְׁיֹו יִפְרָה: וְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ יְהוָה. רוּחַ חֻמָּה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת יְהוָה: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה. וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם: אֱלֹהִים

צבאות שוב נא. הבט משמים וראה, ופקוד גפן זאת: יהיו לרצון
אמר יפי, והגיון לבי לפניך. יהנה צורי וגאלי: [\(ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי](#)
[הנשמות\)](#)

ביום שלשה עשר לחדש ניסן

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אֱהֲרֹן
ואמרֶתָּה אֵלָיו בְּהֵעֶלְתָּךְ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מֹול פְּנֵי
הַמִּנְוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת: ויעש כן אֱהֲרֹן
אֶל־מֹול פְּנֵי הַמִּנְוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוֹרָה מִקִּשָּׁה
זָהָב עַד־יָרְכָה עַד־פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמֵּרָאָה
אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת־
הַמִּנְוֹרָה:

רָנִי ושמחי בתציון. כי הנניבא ושכנתי
בתוכך נאס־יהנה: ונלוו גוים רבים אל־יהנה

בַּיּוֹם הַהוּא, וְהָיוּ לִי לַעֲם. וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְךָ,
וַיִּדְעַתְּ כִּי־יְהוָה צָבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: וְנָחַל
יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ, עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ.
וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם: הִס כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה
. כִּי יַעֲזוּר מִמַּעוֹן קֹדֶשׁוֹ:

וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְעִמּוּד לְפָנַי
מִלְּאֵךְ יְהוָה. וְהִשְׁטָן עִמָּד עַל־יְמִינִי לְשֹׁטֵנוֹ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשֹּׁטֵן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשֹּׁטֵן,
וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַיִם. הֲלוֹא זֶה אוֹד
מִצָּל מַיִשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים.
וְעִמָּד לְפָנַי הַמִּלְּאֵךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַלְמָדִים
לְפָנָיו לֵאמֹר, הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֲעֵבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֹנֶךָ,
וְהַלְבַּשׁ אֶתְךָ מִחֻלְצוֹת: וְאָמַר יְשִׁימוּ צָנִיף
טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ. וַיְשִׁימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־
רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשֵׁהוּ בְּגָדִים, וּמִלְּאֵךְ יְהוָה לְעִמָּד:
וַיַּעַד מִלְּאֵךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר

יְהוָה צָבָאוֹת אֲסִבְדֹּרְכִי תִלְךְ וְאִם אֶת־
מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר, וְגַם־אֶתָּה תִּדְּוֹן אֶת־בֵּיתִי וְגַם
תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצָרִי. וְנָתַתִּי לָךְ מֵהַלְכִים, בֵּין
הָעַמִּידִים הָאֵלֶּה: שְׁמַע־נָא (מִנְהַגְנוּ לִקְרוֹא: שְׁמַע־נָא) יְהוֹשֻׁעַ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרַעֲיָךְ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ, כִּי־
אֲנֹשִׁי מוֹפֵת הֵמָּה. כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי
צִמְח: כִּי הִנֵּה הָאָבִן אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנַי יְהוֹשֻׁעַ,
עַל־אָבִן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם. הִנְנִי מִפְתַּח פְּתִיחָה
נְאֻם יְהוָה צָבָאוֹת, וּמִשְׁתִּי, אֶת־עוֹן הָאָרֶץ־
הַזֹּאת בַּיּוֹם אֶחָד: בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה
צָבָאוֹת, תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ. אֶל־תַּחַת גֶּפֶן
וְאֶל־תַּחַת תְּאֵנָה: וַיֹּשֶׁב הַמְּלֶאךָ הַדָּבָר בֵּי.
וַיַּעֲרִנֵי כָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי
מָה אַתָּה רֹאֶה. וַאֲמַר רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב
כְּלָה וְגִלָּה עַל־רֹאשָׁה וְשִׁבְעָה נִרְתְּיָה עָלֶיהָ,
שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת, לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל־
רֹאשָׁה: וּשְׁנַיִם זַיִתִּים עָלֶיהָ. אֶחָד מִיְמִין
הַגִּלָּה, וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהָ: וְאֶעַן וַאֲמַר אֶל־

הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר. מִה־אֵלֶּה אֲדַנִּי: וַיַּעַן
הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי, הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִה־
הִמָּה אֵלֶּה. וַאֲמַר לֹא אֲדַנִּי: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי
לֵאמֹר, זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זֶרְבָבֶל לֵאמֹר. לֹא
בְּחַיִל וְלֹא בְכֹחַ, כִּי אִסְבְּרוּחֵי אֲמַר יְהוָה
צָבָאוֹת: מִי־אַתָּה הַרְהַגְדוֹל לִפְנֵי זֶרְבָבֶל
לְמִישׁוֹר. וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרִאשׁוֹנָה, תִּשְׂאוֹת
חוּ חוּ לָהּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה וּמְרֻצָּה קָרִיאָתֵנוּ
בַּתּוֹרָה, קָרִיאַת פְּרֻשֵׁת הַנִּירוֹת שְׁנַתֶּתָּ בְּאֵהָבָה
לְאַהֲרֹן קְדוֹשְׁךָ נְשִׂיא שֶׁבֶט הַלְוִי הַחֲתוּם
בְּתַפְאָרַת דְּמִלְכוּת, וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ, כָּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוּ
כָּל־הַסּוּדוֹת וְכָל־שְׁמוֹת הַקְּדָשׁ הַיּוֹצְאִים
מִרְאשֵׁי תְבוֹת וְסוּפֵי תְבוֹת מִקְרָאֵי קְדָשׁ אֵלֶּה,
וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וַיֹּאֲרוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ, כָּל־נִיצוּצוֹת הַקְּדָשָׁה

וְכֹל־הָאֲוֵרוֹת הַקְּדוֹשִׁים, הַכְּלוּלִים בְּקִדְשֵׁי זֶה
הַשַּׁבָּט. וְנִהְיָה מְלַבְּשִׁים בְּקִדְשֵׁי זֶה הַשַּׁבָּט,
לְהֵבִין וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ – יִרְאֵת
הָרוּמָמוֹת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרְצוֹנְךָ כְּלִימֵי
חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ וְזֶרַע זֶרְעֵנוּ:

וּכְשֵׁם שָׂרְאִית אֶת־עַנְי עִמָּךָ צֵאן מִרְעִיתְךָ בְּכוֹר
הַבְּרִזָּל בְּמִצְרַיִם, וְנִתְחַבְּרַת וְנִתְלֹוִית עִמָּהֶם
בְּכָל־צָרְתָם בְּסָנְה בְּזָכוֹת לֹוִי, כִּן יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, נָא גְבוֹר,
דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ, כְּבָבֶת שְׁמֵרִם בְּגָלוֹת הַחֵל הַזֶּה,
וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעִמָּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמֵאַרְצְךָ וּמִנְחַלְתְּךָ. וְקִיִּם־לָנוּ אֶת־הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר: אֱהִיָּה
אֲשֶׁר אֱהִיָּה. עֲזָרָה בְּצָרוֹת. וְנֹאמַר: וְאַף־גַּם־
זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסִתִּים
וְלֹא־גַעַלְתִּים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם. כִּי
אֲנִי יִהְיֶה אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר: בְּכָל־צָרְתָם לוֹ צָר

וּמִלֶּאֱדָפָנְיוֹ הוֹשִׁיעֵם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא
גָּאֵלְם. וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשְׂאֵם כְּלִימֵי עוֹלָם: וְהָשִׁב
כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתָם וּלְוִיִּים לְדוֹכָנָם וַיִּשְׂרְאֵל
לְמַעֲמָדָם, וַיִּלְווּ אֵלָיָהּ וַיִּשְׁרְתוּהָ:

וְעַל כֵּן נִקְוְה־לָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה
בַּתְּפִאָרֶת עֲזָהּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: תִּתֵּן לְרֵאשִׁי
לְוֵית חַן. עֲטֹרֶת תְּפִאָרֶת תַּמְגִּנֶנָּה: עוֹרֵי עוֹרֵי
לְבָשֵׁי בְגָדֵי תְּפִאָרֶתָהּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ.
וְהֵיית עֲטֹרֶת תְּפִאָרֶת בְּיַד יְהוָה. וְצָנִיף מְלוֹכָה
בְּכַף אֱלֹהֶיךָ: וּלְעַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֶקֶם אֶת־
דִּבְרֶךָ לְאֹמֵר: וּלְתַתֶּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
עָשָׂה, לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתְּפִאָרֶת. כִּי־תְּפִאָרֶת
עֲזָמוֹ אָתָּה. וּבְרָצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵינוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אֲמַר־יָפִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

סדר ארוסין ונשואין

סברי מרנן. (ועונים) לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא
פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו
את הארוסות, והתיר לנו את הנשואות לנו על
ידי חפה בקדושין. ברוך אתה יהוה, מקדש
עמו ישראל על ידי חפה בקדושין:

(החתן לפני שיתן הטבעת באצבע הכלה יאמר:)

הרי את מקדשת לי בטבעת זו (ואם מקדש בכסף יאמר: בזה)

פדות משה וישראל:

סדר שבע ברכות

סברי מרנן (ועונים): לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שיהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר
יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ , בְּצַלְמֵ דָמוֹת תְּבַנְיָתוֹ ,
וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְנִין עַד־יָעַד . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 , יוֹצֵר הָאָדָם :

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל עֶקְרָה בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ
בְּמִהְרָה בְּשִׂמְחָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , מְשַׂמַּח
צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שִׂמַּח תְּשַׂמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחָךְ יְצִירָךְ
בְּגוֹן עֵדוּן מִקִּדְּם . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , מְשַׂמַּח חֲתָן
וְכֵלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , אֲשֶׁר
בָּרָא שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה , חֲתָן וְכֵלָה , גִּילָה רְנָה דִּיצָה
וְחֻדוּה , אֶהְבָּה וְאַחֲוָה , שְׁלוֹם וְרַעוּת , מְהִרָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת
יְרוּשָׁלַיִם , קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה , קוֹל חֲתָן
וְקוֹל כֵּלָה , קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מִחֻפָּתָם ,

וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מִשְׁמַח הַחַתָּן עִם הַכֵּלָה: (וּמְצַלִּיחַ)

(אומרים: הכוס ואחר-כך אומרים:)

יְרַבּוּ שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב:

(ושובר הקטן פוס לזכרון ירושלים, ואומר:)

**אֲסִיאֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק
לְשׁוֹנִי לְחִפֵּי אֲסִילָא אֶזְכְּרֶכִי. אֲסִילָא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי:**

סדר ברית מילה

(תפלה לאומרה לפני המילה:)

**לְשֵׁם יְחֻד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּה,
בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁם
אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְאוֹת אוֹת ה"א,**

בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
לְמוֹל תִּינּוֹק זֶה (וואביו יאמר : לְמוֹל אֶת־בְּנִי)
לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבִין זֶרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ.
הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר, לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, וּלְהַכְנִיסוֹ בְּחוּלְקָא טָבָא
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכֹתִיב : וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם.
וַיְהִי רַעְוָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַאי קֶרְבְּנָא
וַיִּתְרַעֵי בֵיהּ. וַיִּזְכֶּה לְעֲשֹׂר חֲפּוֹת דְּזִמִּין קֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמָא דְּאַתִּי,
כְּדֹכְתִיב : "אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֹּן חֲצַרְיִךְ.
נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ. קֻדְשׁ הֵיכְלֶךָ". וְעַתָּה
בְּעוֹנוֹתֵינוּ חֲרָבָה עִירָנוּ וְשָׁמַם בַּיִת מְקֻדְשָׁנוּ
וְאִין לָנוּ קֶרְבָּנוֹת שְׂכִיכְפְּרוּ בְּעֵדְנוּ. יְהִי רָצוֹן
שְׂיִהֵא נְחֻשֵׁב דָּם הַבְּרִית הַזֶּה כְּאֵלוּ בְּנִיתִי
מִזְבֵּחַ וְהַעֲלִיתִי עָלָיו עוֹלוֹת וְזִבְחִים. יְהִיו
לְרָצוֹן אֲמַרִיפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוֹה צוּרִי
וְגַאֲלִי :

תפלה לסנדק

לְשֵׁם יְחֻד קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ,
בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁמָא
אוֹת יוֹיֵד אוֹת הִיא בְּאוֹת וְאִיו אוֹת הִיא,
בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֵנָּה אָנְכִי בָּא
לְהִיּוֹת סַנְדָּק וְאֶהְיֶה כֶּסֶא וּמְזַבַּח לַעֲשׂוֹת עַל
יְרַכֵּי הַמַּיְלָה. וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִהְיֶה מְזַבַּח כַּפָּרָה, וּתְכַפֵּר עַל
כָּל־חַטָּאתֵי, עֲוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי, וּבְכַפֵּר מִה שֶׁפָּגַמְתִּי
בְּיַרְכֵּי וּבְאוֹת בְּרִית קִדְשֵׁךָ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ כְּאֵלוֹ
כְּוֹנוֹ כַּל־הַכְּוֹנוֹת הַרְאוּיֹת לְכֹוֹן, וּלְתַקּוֹן אֶת־
שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ:

(כשמביאים התינוק לבית־הכנסת עומדים כל הקהל ואומרים:)

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה :

(וכשלוקח אבי הבן את התינוק בידיו אומר:)

שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרַתְךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלַל רָב : זְבַחִי
אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָּה, לִבְנֵשֶׁבֶר וְנִדְכָה, אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה : הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, תִּבְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם : אֲזִי תַחֲפוֹץ זְבַח־צֶדֶק עוֹלָה
וְכָלִיל, אֲזִי יַעֲלוּ עַל־מִזְבֵּיחֶךָ פְּרִים :

(ואחר־כך יאמר אבי הבן:)

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ.

(ועונים העומדים:)

נְשֻׁבָּה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קִדְּשׁ הֵיכָלְךָ :

(בארץ־ישראל נוהגים להוסיף פסוקים אלה:)

אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבַּק
לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ, אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי :

(ואחר־כך אומר:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

יְהוָה מְלֶכֶד יְהוָה מְלֶכֶד יְהוָה יְמֶלֶד לְעֵלָם וָעַד :

(ב' פעמים)

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא : (ב' פעמים)

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא : (ב' פעמים)

(אומר) אבי (הבן):

בְּרָשׁוֹת מוֹרֵי וּרְבוֹתַי :

(ומברך) (בעמידה):

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם , אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ :**

(והקהל) (המוהל) (אומר):

**כָּשֵׁם שֶׁהַכְּנִסְתָּנוּ לְבְרִית , כִּדְ תִזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ
לְתוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים :**

(וישב הסנדק על הכסא ומניח התינוק על ברכיו, ואומר המוהל):

**זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא מִלְּאֲד הַבְּרִית
זְכוּר לְטוֹב :**

(המוהל לפני שימול יברך ברכה זו:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה :**

(ואחרי שימול יברך אבי הבן ברכה זו:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה :**

(ולוקח המוהל או אדם אחר כוס יין ומברך:)

סַבְּרֵי מָרְנוּ. (עונים:) לְחַיִּים.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן :**

(ואחרי־כך לוקח הדס ומברך:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
עֵצֵי בְּשָׂמִים :**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשׁ יְדִיד מִבְּטָן וְחוּק בְּשָׂארוֹ שֵׁם וְצִאָצְאָיו
חָתַם בָּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ. עַל כֵּן בְּשִׁכְרֵנוּ זֶה אֵל חַי
חִלְּקֵנוּ צוּרֵנוּ צִוָּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת זָרַע קִדְּשׁ**

שְׂאֲרָנוּ מִשְׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם בְּבִשְׂרָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיִים אֶת־הַיֶּלֶד (בְּנִי)
הַזֶּה לְאָבִיו (לִי) וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
(פְּלוֹנִי). יִשְׁמַח הָאִישׁ (וכשהאב הוא מברך אומר: יהי רצון שאשמח ביוצא

חלציו) בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו, וְתִגַּל הָאִשָּׁה בְּפָרִי בִטְנָה
כְּאִמּוֹר: יִשְׁמַח־אָבִיךָ וְאִמְךָ, וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ:
וְנֹאמֵר: וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת
בְּדַמֶּיךָ וְאִמֵּר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי (נותן יין באצבעו בפִי הַתִּינוּק, וְכֵן בַּפֶּעַם

הַשְּׂנִיָּה כשחוזר לומר "ואומר לך") וְאִמֵּר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי: וְנֹאמֵר:
זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבָר צְנִיָּה לְאֶלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם, וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ
לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (פְּלוֹנִי) זֶה
הַקָּטָן, אֱלֹהִים יִגְדְּלֵהוּ, כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית כָּךְ
יִכְנַס לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים.
וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל־יִרְאֵה יְהוָה, הַהֲלֵלְךָ
בְּדַרְכָּיו : יִגִּיעַ כַּפְּיֶךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־י וְטוֹב לָךְ :
אֲשֶׁתֶּךָ כְּגִפֹן פְּרִיָה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בְּנִיָּה כַּשְׂתִּילִי
זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ : הִנֵּה כִי־כֹן יִבְרַךְ גְּבֹר
יִרְאֵה יְהוָה : יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוֹב
יְרוּשָׁלַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ
שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :

(שלמא:)

יהא

קדיש

(ואומרים)

סדר פדיון הבן

(לוקח הכהן את הילד וישאל לאביו:)

בְּנֶךָ זֶה בְּכוֹר הוּא? (ויענה:) כֵּן. (ואומר לו הכהן:) **בְּמֵאֵי**

בְּעֵית טַפִּי, בְּבִנְךָ בְּכוֹרְךָ אוּ בַחֲמִשָּׁה סְלָעִים

דְּמַחֲיַבֶּתָּ לְפָדוֹת בְּהֶן? (ועונה האב:) **בְּבָנִי בְּכוֹרִי.** (ואחר כך

ישאל הכהן לאם הילד:) **בְּנֶךָ זֶה בְּכוֹר.** שְׂמָא יִלְדַתְּ בֵּן אַחֵר

לְפָנָיו אוֹ שִׁמָּא הִפְלִיתָ? (וְהִיא עֹנֶה): זֶה בְּנֵי בְכוּרֵי לֹא
יִלְדְּתִי וְלֹא הִפְלִיתִי לְפָנָיו : (אחֲר־כִּי יֹאמֵר הַכֹּהֵן): זֶה הַבֵּן
בְּכוֹר הוּא, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה לְפָדוֹתוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר : וּפְדוּיֹו מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף
חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשֵׂרִים גֵּרָה
הוּא : כִּשְׁהֵייתָ בְּמַעֵי אִמָּךְ הֵייתָ בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ וְאִמָּךְ. עַכְשָׁיו אֲתָה
בְּרִשׁוֹתַי שֶׁאֲנִי כֹהֵן וְאָבִיךָ וְאִמָּךְ מִבְּקִשִׁים
לְפָדוֹתֶךָ שֶׁאֲתָה בְּכוֹר מִקֹּדֶשׁ, שֶׁכֵּן כָּתוּב :
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קֹדֶשְׁלִי כָּל־בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה. לִי
הוּא :

(אחֲר־כִּי יִטוֹל הָאֵב אֶת הַכֶּסֶף אוֹ שׁוֹה כֶּסֶף בִּידוֹ וַיֹּאמֶר):
אֲנִי רוֹצֶה לְפָדוֹתוֹ שֶׁכָּךְ כָּתוּב בַּתּוֹרָה : אַךְ פָּדָה
תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם : וּפְדוּיֹו מִבְּנֵי-חֹדֶשׁ
תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ. עֲשֵׂרִים גֵּרָה הוּא :

(לפני הברכה יאמר לשם יחוד זה ואחר־כך יברך):
לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ
וּדְחִילוּ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי אֱוָת יוֹיִד אֱוָת הִיא בְּאֱוָת וְאִיוּ אֱוָת הִיא, בְּיַחְדָּא
שְׁלִים בְּשֵׁם כְּלִישְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא לְקַיִם מְצֻוֹת עֲשֵׂה שֶׁל פְּדִיוֹן בְּכוֹר,
כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָד תַּפְדָּה, וְכַתִּיב: וּפְדוּנוּ מִבְּרוּחֲדָשׁ
תַּפְדָּה בְּעֶרְכָּד כְּסוּף חֲמֻשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, עֲשִׂרִים גֶּרָה הוּא.
וַיַּעַל לְפָנָיִךְ כָּאֱלוּ קִנְמַתִּיהָ בְּכַל־פְּרֻטִיָּה וְדַקְדוּקִיָּה וְכוֹנְנוֹתֶיהָ וְתַרְיִיג
מְצֻוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהּ וּלְתַקּוֹן אֶת־שִׁרְשָׁהּ בְּמַקּוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ. וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמְצֻוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֶּן:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה:**

(יתן לכהן ויאמר):
זֶה פְּדִיוֹן בְּנֵי בְּכוֹרֵי:

(ויקבל הכהן את הכסף ואומר):
**קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ חֲמֻשָּׁה סְלָעִים אֱלוּ בְּפְדִיוֹן בְּנֶךָ
זֶה, וְהָרִי הוּא פְּדוּי בָּהֶן כְּדַת מֹשֶׁה וַיִּשְׂרָאֵל:**

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שְׁזָכָה הַבַּיִת הַזֶּה לְפָדְיוֹן, כְּדֹ
יִזְכָּה לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֲפָה, וְלַמַּעֲשִׂים
טוֹבִים בְּחַיֵּי אָבוֹת וּבְחַיֵּי אֲמוֹ, אָמֵן כֵּן יְהִי
רָצוֹן:

ברכת המזוזה

(מצות עשה מן התורה לקבוע מזוזה, וצריך לקבוע אותה על מזוזת ימין הנכנס בתוך חלל הפתח,
תחת המשקוף, ובטפח הסמוך לחוץ, ובתחילת שליש העליון של גובה השער (מלמטה למעלה),
ותהיה זקופה לאורך מזוזת הפתח, ולפני שיקבענה יברך:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַבֵּעַ מְזוּזָה:

ויאמר: (ויאמר: ינשקנה שיקבענה ואחר)
זֶה הַשֵּׁעַר לַיהוָה, צַדִּיקִים יְבָאוּ בוֹ:

ברכת המעקה

(מצות עשה למי שבונה בית לעשות מעקה לגגו, ואפילו שהשימוש בגג הוא לעתים רחוקות, אם הבית שתחת הגג הוא בית דירה ותשמיש קבע, חייב לעשות מעקה לגג, ואם הניח גגו ללא מעקה, ביטל מצות עשה ועבר על לא תעשה, אבל אם הבית שתחת הגג הוא רק מחסן וכד' שמשמש לתשמיש ארעי - אינו חייב להניח מעקה לגגו (בא"ח ש"ש פינחס א)).

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מִעֲקָה:**

סדר הפרשת חלה

א. בזמנינו שהחלה אסורה באכילה לכהנים מפני הטומאה, לא נותנים אותה לכהנים אלא שורפים אותה. ומפרישים רק כל שהוא מבלי כל שיעור.

ב. את החלה שמפרישים צריך לשרוף, ואסור לזרוקה לאשפה ולזלזל בקדושתה. ורק לאחר ששרפה אותה מותר לזרוקה לאשפה, כיון שכבר נעשה מצוותה, ואין בזה משום זלזול. ואם אין אפשרות לשרפה, תכרוך את החלה פעמיים בנייר ותכניסה לפח הזבל.

ג. טוב להמתין מלהפריש חלה עד לאחר גמר הלישה - כשתעשה העיסה גוש אחד. ואם לא הפרישה מן העיסה ואפתה - מפרישה מן הפת לאחר האפיה.

ד. אין חיוב הפרשת חלה אלא מעיסה העומדת לאפיה. אבל העושה עיסה כדי לבשלה או לטגנה, מפרישה ממנה חלה בלי ברכה, ורק אם רוצה לאפות קצת ממנה - מפרישה ממנה חלה בברכה.

ה. שעור הפרשת חלה בברכה הוא כשיש בקמח שיעור של 1560 גר', וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה משיעור קילו וחצי לערך (שו"ת חזו"ע עמ' תקיח). ולשיטת החזו"א השעור הוא (2250 גר').

(קודם ההפרשה מברכת:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֲלָה
תְּרוּמָה:

(ואחר כך לוקחת חתיכה כל שהיא ומרימה ביד ימין ואומרת:)

הֲרִי זו חֲלָה:

ברכת טבילת כלים

(הקונה מגוי כלי סעודה העשויים ממתכת או זכוכית, חייבת להטבילם במקוה או במעיין המכילים ארבעים סאה)

(ולפני הטבילה בעודו מחוץ למקוה יברך:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְנוּנוּ עַל טְבִילַת כְּלִי : (ועל יותר מכלי)

(כלים)

אומר:

אחד

סדר הפרשת תרומות ומעשרות

(כל גידולי קרקע הגדלים בארץ ישראל בבעלות יהודי, חייבים בתרומות ומעשרות. וכל גידול קרקע שאינו ידוע אם הופרשו ממנו תרומות ומעשרות או לא, הרי הוא בחזקת דמאי, וחייב להפריש ממנו תרומות ומעשרות בלי ברכה. ואם ודאי שלא הופרשו ממנו תרומות ומעשרות מפריש בברכה, דהיינו שלפני שיפריש יברך את הברכה ואחר־כך יאמר את נוסח ההפרשה.)

נוסח הפרשת תרומות ומעשרות לספק

טבל

(לוקח מן הפרות מעט יותר מאחוז ומבדילו מן הפרות ואומר:)

אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן יִשָּׂאֵר טַבֵּל. וְהִיֹּתֵר

מִמָּאָה מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן בְּצַד צָפוֹן הָרִי הוּא

תְּרוּמָה גְדוּלָה (אם מעשר כמה מינים יחד יאמר: כָּל־מִין עַל מִינוֹ). וְאוֹתוֹ

אֶחָד מִמָּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן, וְעוֹד תִּשְׁעָה חֲלָקִים

כְּמוֹתוֹ בְּצַד צָפוֹן שֶׁל הַפְּרוֹת (כָּל־מִין עַל מִינוֹ),

הָרִי הֵם מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה
שְׁעִשְׁתִּיּוֹ מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן, עָשׂוּי תְרוּמַת מַעֲשֵׂר:

(ביותר ממין אחד יאמר: כל-מין על מינו)

אם צָרִיךְ מַעֲשֵׂר שְׁנִי, יִהְיֶה מַעֲשֵׂר שְׁנִי בְצַד
דָרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת (ביותר ממין אחד יאמר: כל-מין על מינו), וְיִהְיֶה
מְחֻלָּל, הוּא וְחֲמִשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ
שִׁיחֲדַתִּי לְחֻלָּל עָלָיו. וְאִם צָרִיךְ מַעֲשֵׂר עֲנִי,
יִהְיֶה מַעֲשֵׂר עֲנִי בְצַד דָרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת (כֹּל-מִין
עַל מִינּוֹ). וְאִם יֵשׁ כָּאן רְבָעִי, יִהְיֶה מְחֻלָּל, הוּא
וְחֲמִשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ שִׁיחֲדַתִּי לְחֻלָּל
עָלָיו:

**נוסח הפרשת תְרוּמוֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת לְטַבֵּל
וְדָאִי**

(אם הוא בעל הגידולים וברור לו מתי חנט כל פרי ומתי נקטף, יאמר הנוסח עם הברכה כר:)

בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ תְּרוּמוֹת
וּמַעֲשָׂרוֹת :

אֶחָד מִמֵּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן יִשָּׂאֵר טָבֵל. וְהִיֹּתֵר
מֵאֶחָד מִמֵּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן בְּצַד צָפוֹן הָרִי הוּא
תְּרוּמָה גְּדוֹלָה (אם מעשר כמה מינים יחד יאמר: **כָּל־מִין עַל מִינוֹ**). וְאוֹתוֹ
אֶחָד מִמֵּאָה שֵׁישׁ כָּאֵן, וְעוֹד תִּשְׁעָה חֻלְקִים
כְּמוֹתוֹ בְּצַד צָפוֹן שֶׁל הַפְּרוֹת (ביותר ממין אחד יאמר: **כָּל־מִין עַל**
מִינוֹ), הָרִי הֵם מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן. וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמֵּאָה
שְׁעִשִּׁיתוֹ מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן, עָשׂוּי תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר :
(ביותר ממין אחד יאמר: **כָּל־מִין עַל מִינוֹ**)

(פרות משנים א, ב, ד, ה, לשמיטה - חייבים במעשר שני, ולכן יוסיף נוסח זה):
מַעֲשֵׂר שְׁנִי יִהְיֶה בְּצַד דָּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת : (ביותר
ממין אחד יאמר: **כָּל־מִין עַל מִינוֹ**)

(ואחר שהפריש את המעשר שני, יחלל אותו על פרוטה, וקודם החילול יברך):
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵזֶה, אֶלֶהִינוּ מִלֶּדָּה עוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן מַעֲשֵׂר שְׁנִי :

(ואומר נוסח החילול:)
הַמַּעֲשֵׂר שְׁנִי שֵׁישׁ כָּאֵן יִהְיֶה מְחֻלָּל, הוּא

וְחַמְשׁוֹ, עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ שֶׁיַּחֲדָתִי לְחַלֵּל
עָלָיו:

(פרות משנים ג, ו, לשמיטה - פטורים ממעשר שני וחייבים במעשר עני, ואינם צריכים חילול, ולכן במקום הפרשת החילול מעשר שני, יאמר נוסח זה):

מַעֲשֵׂר עָנִי יִהְיֶה בְּצַד דָּרוֹם שֶׁל הַפְּרוֹת (ביותר ממין

אחד יאמר: כָּל-מִין עַל מִינוֹ):

(אם הפרות הינם ודאי 'נטע רבעי' ויודע בבירור שעדיין לא חוללו יברך):

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל חֲלוּל רְבָעֵי:**

(ואומר נוסח החילול):

**נְטֵעַ רְבָעֵי שֵׁשׁ כָּאֵן יִהְיֶה מְחַלֵּל, הוּא וְחַמְשׁוֹ,
עַל פְּרוּטָה בַּמִּטְבֵּעַ שֶׁיַּחֲדָתִי לְחַלֵּל עָלָיו:**

ברכת הקשת

(הרואה קשת צריך לברך ברכה זו, ואסור להתבונן בה אלא רק בראיה קצרה לצורך הברכה:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זִכְרֵךְ
הַבְּרִית נֶאֱמַר בְּבְרִיתוֹ וְקִים בְּמֵאמָרוֹ:**

ברכת ברקים ורעמים

(על הברקים (מברך:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֵׂה
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:**

(על הרעמים (מברך:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁכֵחַ
וְגִבּוֹרְתוֹ מְלֵא עוֹלָם:**

תפלת הנוטל תרופה

(הלוקח תרופה [או מקיז דם] יאמר לפני שנוטלה בקשה זו [או"ח ר"ל מ"ב סק"ו, ערוה"ש סעי' ה].
ומנהג העולם לומר הנוסח בלי להזכיר שם שמים [לקוטי מהרי"ח]:)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂיִהְיֶה עֵסֶק זֶה לִּי
לְרַפּוּאָה כִּי רוּפֵא חַנּוּם אַתָּה.

תפלת הדרך

(היוצא לדרך, ושוהה בנסיעתו מחוץ לעיר שעה וחמישית (72 דקות) אומר תפלה זו בשם ומלכות,
אך אם שהה בנסיעתו מחוץ לעיר פחות מכך לא יברך בשם ומלכות. ברכה זו מברך לאחר שיצא
מהעיר, וטוב לסמוך אותה לברכה אחרונה של אכילה או שתיה וכדומה.)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם,
וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזוֹ חַפְצֵנוּ
לְשָׁלוֹם, (אם חוזר בו ביום מוסיף:) (וְתַחַזִּירֵנוּ לְשָׁלוֹם), וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּף כָּל־אֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדַרְךְךָ, וְתַשְׁלַח בְּרַכָּה
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְתַתִּיבֵנוּ לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

בְּעֵינַיִךְ וּבְעֵינַי כָּל־רוֹאֵינוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

ויש (מוסיפים פסוקים אלה לשמירה)

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכוֹ, וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
רָאִים, מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה, וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים: (ג' פעמים)

וַיִּסָּעוּ, וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם, וְלֹא רָדְפוּ
אֲחֵרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קוּיֵתִי יְהוָה:

וַיְבָרֶכֶךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךְ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו
אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (ג' פעמים)

הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשֹׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
הִכְנַתִּי: (ג' פעמים)

הַמַּלְאָךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכַּלְרַע יְבָרֶכְךָ אֶת הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בְּהֵם שְׁמֵי וְשֵׁם
אֲבֹתֵי, אַבְרָהָם וַיִּצְחָק, וַיְדַגּוּ לְרֵב בְּקָרֵב הָאָרֶץ: (ג' פעמים)

סליחות לצום גדליה

(אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:)

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים סָלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בָרוּב
אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ: מַחֵל לָנוּ מִלְכָּנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:
אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה, וְדָרֶךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ:
גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזָרַע
יְדִידֶיךָ: תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בֶּעַל
הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדָּם, כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם: וּמִחֲרוֹן אַפָּךָ תֵּשׁוּב, כְּמוֹ
בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב: וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נִחֲסָה וְנִתְלוֹנָן,
כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל
אָשָׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תִּתְאָזֵן שְׁוֹעַ

וְתִקְשִׁיב בְּרָצוֹן מֵאֲמֹר, כִּי־וַיִּקְרָא בְשֵׁם,
יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נוֹשֵׂא עֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

אֲבֵלָה נִפְשֵׁי וְחַשְׁדַּי תִּאָּרִי, בֵּית תִּפְאֲרֹתַי נִשְׂרָף
בְּיַד הָאָרִי, גַּם פְּלִטִים אֲשֶׁר עָזְבוּ שְׂאֲרֵי, דוֹעֲכוּ
הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׁרֵי: הַמַּיִם הַיִּדְּוֹנִים שְׁטֹפוֹנוּ
בְּדִלְקָם, וּבּוֹסְסוּ צָרִים מִקִּדְשֵׁי וּבְזָזוּ חֲלָקָם,
זָקְנֵי שְׂאֲרֵית אֲשֶׁר נִמְלְטוּ בַּיּוֹם נָקָם, חֲבָלוֹ
הַיּוֹם עִם גְּדִלְיָה בֶן אַחִיקָם: טוֹרְפוּ עֲנִי עִם
הָאָרֶץ, יִתֵּר הַגָּזָם אֲכַל הָאֲרָבָה בְּמֶרֶץ, כּוֹרְמִים
וְיוֹגְבִים אֲשֶׁר הִפְקִיד נֶגִיד הָאָרֶץ, לְקַטּוֹ הַיּוֹם
וְלֹא הָיָה בָּהֶם גּוֹדֵר גְּדֵר וְעוֹמֵד בַּפֶּרֶץ: מָה
אֲסַפֵּר וְאַנְחוּתֵי עֲצוֹמוֹת, נִקְטָה נִפְשֵׁי
וּמִקְהֵלוֹתֵי עֲגוֹמוֹת, שְׂרִידֵי אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִחֶרֶב
וְחִמּוֹת, עוֹד הֵם לֹא נִתְקִימוּ וְנִתְצוּ בַּחֲמוֹת:

פָּנִיךָ עַד אָנָּה מִמֶּנּוּ תִסְתִּיר, צִוְחַתְנוּ תִשְׁמַע
וְכַבְּלֵנוּ תִתִּיר, קְדוֹשׁ הַבֵּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ
מִכֶּתֶר, רְאֵה דְלוּתְנוּ וְשִׁבַח לְפָנֶיךָ נַעֲתִיר :
שִׁדְדָנוּ מִדֹּר לְדֹר וּמִקָּץ לְקָץ, שָׂרַשׁ צָפַע אוֹתָנוּ
עֲקָץ, תִּקְיֶיךָ לְמִשְׁפָּטֶיךָ הָעִירָה וְהִקָּץ, וּתְכַפֵּר
חַטֹּאתֵינוּ וְתֹאמַר לְקָרֵב קָץ : יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מְעוּטֵי עַמִּים, וְשִׁגְבֵם בְּחִסְדֶּךָ לְעֵינַי כָּל
לְאֻמִּים, פְּלֹאֲיֶךָ הִרְאֵם שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, אֵל מְלֹךְ
יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים :

אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מְרַבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפִזְשָׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא
כָרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרְתָנוּ לֹמַר מִדֹּת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ :

וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשֵׁם נְאֻמָּר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נוֹשֵׂא עוֹון וְפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

(א"ב)

סדר

(על)

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה אֲבָדוֹ, בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:
גְּבוּרִים לְעַמֵּד בַּפֶּרֶץ, דּוֹחִים אֶת־הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ
לָנוּ לְחֹמָה, וּלְמַחֶסֶה בְּיוֹם זָעַם: זֹעֲכִים אֵף
בְּלַחֲשָׁם, חֲמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעֵם: טָרַם קָרְאוּךָ
עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לְעֵתֶר וּלְרָצוֹת: כָּאֵב רַחֲמֶת
לְמַעַנָם, לֹא הִשְׁיִבוֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם: מִלֵּב עֲוֹנֵינוּ
אֲבָדְנוּם, נֶאֱסָפוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה
לְמַנוּחֹת, עָזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פִּסּוּ גוֹדְרֵי
גְּדָר, צָמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בַּפֶּרֶץ אֵינוּ,
רְאוּיִים לְרָצוֹתֶךָ אֶפְסוּ: שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת,

תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בַּבֹּשֶׁת פְּנֵינוּ,
לְשַׁחֲרֹךְ אֵל בְּעַת צָרוֹתֵינוּ:

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוֹ, מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מְרַבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וְסֹלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא
כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרֵתֵנוּ לוֹמֵר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עוֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

(תשר"ק)

סדר

(על)

תַּמְהָנוּ מִרְעוֹת, תִּשָּׁשׁ כַּחֲנוּ מְצָרוֹת. שִׁחֲנוּ עַד
לְמָאֵד, שִׁפְלָנוּ עַד עָפָר. רַחוּם כָּךְ הִיא מִדְּתֵנוּ,

קָשִׁי עָרַף וּמִמָּרִים אֲנַחֲנוּ. צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאנוּ,
פְּתִלְתוֹל וְעִקְשׁ לְבָנוּ. עֲלִיוֹן! רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם,
סְלִיחָה עֲמֶךָ הִיא. נָחַם עַל הָרָעָה, מִטָּה כָּל־פִּי
חֲסָד. לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵל, כִּי בְצָרָה
גְּדוֹלָה אֲנַחֲנוּ. יוֹדַע לְעֵינַי הַכֹּל, טוֹבֶךָ וְחֲסִדֶךָ
עֲמָנוּ. חֲתַם פִּישָׁטוֹן, וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ, זָעַם בּוֹ
וַיִּדָּם. וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ, הוּא יִגִּיד
יְשָׁרָנוּ. דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנוּן גְּלִיתָ לְנַאֲמֹן בְּיַת.
בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ, אֲמוֹנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ.

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוֹ, מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מְחִילָה לַחֲטָאִים, וְסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא
כְרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרְתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה,
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם,
יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נוֹשֵׂא עוֹון וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

וּכְשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, עָמַד מֹשֶׁה בְּתַפְלָה
לְפָנָיו, וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכַךְ אָמַר
בְּתַפְלָתוֹ: סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ,
וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה,
אֵף אַתָּה הִשְׁיבוֹתָ לוֹ כְּדַרְכֵי טוֹבְךָ בְּשִׁרְתּוֹ
וְחַנּוּנְתּוֹ וְאָמַרְתָּ לוֹ: סְלַח־תִּי כְּדַבְּרְךָ:

דְּנִיֵּאל אִישׁ חַמּוּדוֹת אָמַר לְפָנָיו: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזָנְךָ וּשְׁמָע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמַמְתִּינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, כִּי לֹא עֲלִצְדָקְתִּינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ
הִרְבִּים. אֲדַנִּי שְׂמָעָה, אֲדַנִּי סְלַחָה, אֲדַנִּי

הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאַחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ. וְלִירוּשָׁלַיִם
עִירְךָ אָמַרְתָּ לָּהּ: הִנְנִי נֹשֶׁפֶט אוֹתְךָ עַל־אֲמֶרְךָ
לֹא חָטָאתִי. אֲנַחְנוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינּוּ וְנִכְלַמְנוּ
בְּעֹנוֹתֵינוּ, אֵין לָנוּ פֶה לְהִשָּׁיב וְלֹא מִצַּח
לְהָרִים רֹאשׁ.

(על) סדר א"ת ב"ש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּל־הַ,
תֵּאֱחָז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט. בָּבֵא תּוֹכְחָה נִגְדָדְךָ, שְׁמִנוּ
מִסְפָּרְךָ אֵל תִּמַּח. גִּשְׁתֶּךָ לְחַקֵּר מוֹסֵר, רַחֲמֶיךָ
יִקְדָּמוּ רַגְזֶךָ. דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ, קָרֵב צָדֵק
מֵאֱלֹיךָ. הוֹרְנוּ! בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צוּ יִשׁוּעַתֵּנוּ
בְּמִפְגִּיעַ. וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֶה לָּךְ, פְּתַחְיוּ רְאֵה
כִּי שְׁמִמוּ. זְכֹר נְאֻמָּתְךָ, יַעֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זָרְעוּ. חוֹתֵם תְּעוֹדָה תִּתִּיר, סוֹדְךָ שִׁים
בְּלִמּוֹדֶיךָ. טָבוֹר אֲגֹן הַסֶּהַר, נָא אֵל יַחְסֹר
הַמְזִג. יְהִי! דַּע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר

אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּדָּ. כִּי תָשִׁיב לְבַצָּרוֹן,
לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ.

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל־עַם, בְּשָׁנוּ מִכָּל־גּוֹי. גָּלָה מִמֶּנּוּ
מְשׁוֹשׁ, דָּוָה לְבִנּוֹ בַּחֲטָאֵינוּ. הֶחֱבֵל אֲוִיֵינוּ,
וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ. זָבּוּל מִקִּדְשָׁנוּ, חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ.
טִירַתְנוּ הִיתָה לְשִׁמָּה, יָפִי אֲדַמַּתְנוּ לְזָרִים,
כִּחְנוּ לְנֹכָרִים. לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ, מִמֶּשֶׁד
וּמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתַנוּ עֲלֵם עָלֵינוּ, סָבְלוּ עַל
שְׂכָמֵנוּ. עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ, פּוֹרַק אִין מִיָּדָם.
צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ, קָרְאוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
רַחֲקֵת מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ, שָׁבָנוּ מֵאַחֲרֵיךָ, תַּעֲיִנוּ
כִּצְאוֹ וְאַבְדָּנוּ. וְעַדִּין לֹא שָׁבָנוּ מִתַּעֲיִתְנוּ, וְהִיאֲדָ
נְעִיז פְּנֵינוּ, וְנִקְשָׁה עָרְפָנוּ, לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־
חֲטָאנוּ.

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ: אֱלֹהֵי בְשָׁתִי
וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלֹהֵיךָ, כִּי עֹונֵתֵינוּ

רבו לְמַעַלָּה רֹאשׁ, וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם.
וְאַתָּה אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנוּן וּרְחוּם, אֶרְדְּ-אִפְּיִם
וּרְב־חֶסֶד, וְלֹא עֲזַבְתָּם. אֵל תַּעֲזִיבֵנו אָבִינוּ, אֵל
תִּטְשֵׁנוּ מִלְּכֵנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ
עֲמָנוּ כָּלָה בְּגִלוּתֵנוּ, וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-
הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חוֹזֵן,
כְּאָמֹר: בְּיָמִים הֵהֵם וּבָעֵת הַהִיא, נֶאֱסִי-יְהוָה,
יִבְקֹשׂ אֶת-עֵוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ, וְאֶת-חַטָּאת
יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָהּ, כִּי אֶסְלַח לְאִשֶּׁר
אֲשָׂאִיר. וְאֵל יַעֲכֹב לִפְנֵיךָ כָּל-חַטָּא וְעוֹן אֶת
תִּפְלֹתֵנוּ, וּמַחֹל וּסְלַח לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ, כִּי אֵל
טוֹב וּסְלַח אַתָּה.

מֵה־נֹאמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה נִסְפֵּר
לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים, הֲלֹא הִנְסַתְרוֹת וְהִנְגְלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוֹמוֹת
סִתְרֵי כָל-חַי, אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל-חַדְרֵי בֶטֶן, רֹאֵה

כָּלִיּוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נְעֻלָּם מִמֶּדָּה, וְאִין נִסְתָּר
מִנְגַּד עֵינֵיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחַל לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ,
וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַמְחַל וְתִסְלַח
לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וְנַחֲלֶתֵנוּ: סַלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ
מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אֶתָּה אֲדֹנָי, טוֹב וְסַלַּח,
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: לְמַעַן־שִׂמְךָ יְהוָה,
וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵי כִי רַב־הוּא: לְמַעַן־שִׂמְךָ יְהוָה
תַּחֲיֵנִי, בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: יְהוָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרֹאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנו
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהִשָּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ: אֶתָּה יְהוָה

לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדֶּךָ וְאַמֶּתֶךָ תִּמְיֵד
יִצְרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהִשְׁתַּבַּח
בְּתֵהֶלְתֶּךָ: אֲס־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵנָה, אֲדַנִּי מִי
יַעֲמֵד: כִּי־עַמְּךָ הִסְלִיחָה, לְמַעַן תִּנָּרֵא: לֹא
כִּחְטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ, וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ:
אֲס־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ, יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: יַעֲנֶךָ
יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ! חַיֵּנוּ וְעַנֵּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עָשָׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה כָּרַב רַחֲמֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ:

וְעַתָּה, אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעֲשֵׂלְךָ שֵׁם כְּיוֹם
הַזֶּה, חָטְאֵנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדַנִּי כִּכְל־צְדִקְתֶּיךָ יִשְׁבֹּב־
נָא אַפֶּךָ וְחַמֶּתֶךָ מֵעִירֶךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קֹדֶשְׁךָ, כִּי

בַּחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמָּךְ
לְחֶרֶף לְכָל־סְבִיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנּוּנָיו, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־
מְקוֹדְשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדַנִּי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנֶיךָ
וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ, וְהַעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ, כִּי לֹא עַל־צְדָקֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחִנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: אֲדַנִּי שְׁמָעָה אֲדַנִּי סִלְחָה, אֲדַנִּי
הִקְשִׁיבָה, וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאַחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־
שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמָּךְ: אָבִינוּ אָב
הַרְחֵמוּ הֲרֵאנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְקִבַּץ נְפֻצוֹתֵינוּ
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי
אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה
יִצְרָנוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֹךָ כִּלְנוּ: אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ, צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ, חוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמָּךְ, וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ
לְחֶרֶף לְמִשְׁלַבִּים גּוֹיִם, לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים
אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה כִּי חָטְאוּנוּ, וְאִין מִי
יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ, אֲלֵא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד־לָנוּ בְּעֵת

צָרָה, וְכִרְחִים אָב עַל בְּנֵים רַחֵם עָלֵינוּ, חָמַל עַל
עַמּוֹךְ וְרַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, חוּסָה נָא כָּרַב רַחֲמֶיךָ,
חַנּוּנוֹ מִלְּפָנָיו וְעֲנֵנוּ, לָךְ יְהוָה הַצְדָּקָה, עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת וְעַתָּה, הַבִּטֵּנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא
צֵאן מִרְעִיתְךָ, אֵל יִמְשַׁלְּבֵנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ יְהוָה
הִישׁוּעָה, בָּךְ תּוֹחֲלֶתְנוּ. אֱלוֹהֵ סְלִיחוֹת! אָנָּה
סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה :

אָנָּה מְלֶכֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן, זְכֹר וְהַבִּט לְבָרִית בֵּין
הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדַת יְחִיד, וְלִמְעַן
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ
מִלְּפָנָיו וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ
כָּל־הַ בְּגָלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֵין כְּמוֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אֵין כְּמוֹךְ אֵל
אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ,
מִרַעַשׂ וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל־תִּפְּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֶל־רָשָׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ

וְהִנָּחֵם עַל־הֲרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מִכַּת
הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי כֹן דִּרְכָךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
חֵנֶם בְּכָל־דֹּר וְדֹר: אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא,
אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ בַיּוֹם
קָרָאנוּ: לָךְ יְהוָה קוֹיֵנוּ, לָךְ יְהוָה חֲכִינּוּ, לָךְ
יְהוָה נִיחַל, אֵל תַּחֲשָׁה וּתְעַנֵּנוּ, כִּי נֶאֱמַו גּוֹיִם:
אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם, כָּל־בָּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וַחֲטָאִים,
נִבְהָלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נְצַח,
קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֵל תִּשְׁפּוֹד חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי
עַמֶּךָ אֲנַחְנוּ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ. אֵל הַבִּיטָה! דַּל כְּבוֹדֵנוּ
בַּגּוֹיִם וְשִׁקְצוֹנֵנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה, עַד מָתִי עֲזָד
בְּשִׁבִי וְתִפְאַרְתֶּךָ בְּיַד צָר, הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבְשׁוּ
וַיִּחַתּוּ מִגְבוּרָתֶם, עוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֵל יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ, מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעַנֵנוּ,

אָלֵא לְמַעַנְךָ פֶּעַל, וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת־זִכְרֵךְ
שְׂאֲרֵיתֵנוּ, כִּי לָךְ מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלֶּךְ
חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכַר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

(ואומר הש"ץ חצי קדיש, ומוציאים ס"ת וקוראים שלושה עולים בפרשת ויחל בסוף הסידור, וגומרים
התפלה כבכל יום, ואחר "הושיענו" אומרים "שיר מזמור לאסף, אלהים אל דמי לך" לעיל בתפלת
שחרית עמ' 169.)

סליחות לעשרה בטבת

(אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:)
וְאָרֶץ שְׁפַל רוּמִי, וְגִדְלֵךְ שְׁבָרִי, מְשׁוּמֵם אֲשֶׁב,
יוֹם סָמַךְ הָאָרֶץ, עַל צְבִי הַר קָדֵשׁ צִיּוֹן עִירִי,
לָכֵן אֶקְוֶה וְאֶתְאַבֵּל בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי: בַּחֲדָשׁ
הָעֲשִׂירִי אֲרִיֵה עָלָה בְּחִמָּה, בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בְּנָה
עָלֵי חוּמָה, גֶּשׁ הוּא וְכִלְעָמוֹ לַעֲשׂוֹת בְּעַמִּי

נְקָמָה, וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם מִלְחָמָה: מִלְחָמָה שְׂוִית
מִשְׁגָּבִי וּמוֹשְׁיָעִי, בְּאוֹיְבֵי וּמְכַנְיָעִי, כּוֹס מִלֵּא
מִסֹּד הַשִּׁקָּם יְהוֹה רוֹעִי, מִגְּנֵי וְקָרוּ יִשְׁעֵי:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי דִּלְקַנֵּי אוֹיֵב בַּחֲרֵב, בְּעֲשׂוֹר
לַחֲדָשׁ הַכִּין עָלַי אוֹרֵב, וְעַל זֹאת אֶקוֹנֶן וְגִילִי
עָרֵב, אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם, כִּי יִנָּטוּ צְלָלֵי־עָרֵב:
עָרֵב יִהְיֶה לְבָקָר וּבוֹגְדִים אֵל יַעֲלוּ עָלַי, חֹן עַל
עַמִּי וְלִכְאֲבֹם הָעֵלָה תַעֲלֶה, זְכַרְלִי בְרִית אָבוֹת,
בְּפִרְשֵׁי לֶךְ כֶּף וְשַׁעַל, מִמִּית וּמִחַיָּה, מוֹרִיד
שָׁאוֹל וַיַּעַל:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי זָאֵב עָרְבוֹת עַל עַמִּי נוֹהֵם,
בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ [*חֲנָה בְּחִילוֹ עֲלֵיהֶם], טָרֵף טָרֵף
כָּל־הַיּוֹצֵא מֵהֶם, נֹמֵר שֶׁקֵּד עַל עָרֵיהֶם: עָרֵיהֶם
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ בְּרַבּוֹת תְּלָאוֹת, רוֹמָה יְהוֹה בְּעֶזְרָה
זָדִים לַהֲשִׂאוֹת, בּוֹשׁ יְבוֹשׁוּ בַעֲשׂוֹתָהּ עַמְּנוּ
לְטוֹבָה אוֹת, קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יְהוֹה צְבָאוֹת:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי יְדֵי צָר הַחֲזִיקוּ מִגּוֹ וְצָנָה,
בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ כָּאִישׁ עָרוּךְ לַמְּלַחְמָה עַל קָרִיָּה
נְאֻמָּנָה, לְזֹאת חֲגֵרִי שֶׁקַּעְדָה עֲדִינָה, גִּזִּי נִזְרָךְ
וְהִשְׁלִיכִי, וּשְׂאִי עַל שְׂפִים קִינָה: קִינָה דוֹבֵר
עִמָּךְ בַּיּוֹם זֶה לְעִמְתָּךְ, וְעִפְעִפִּינוּ יִזְלוּ מַיִם עַל
חֶרְבֶּן בֵּיתְךָ, יוֹם נָקָם תִּעִיר לְצָרִים הוֹמִים
בְּבֵיתְךָ, דְּרַכִּיךָ יִהְיֶה הוֹדִיעֵנִי וְלַמִּדְנִי
אוֹרְחוֹתֶיךָ:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי מִנִּי שָׁפְכוּ עַל עִירִי סוֹלָלָה,
בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ נִזְרִי הַשְּׁלֵךְ וְתַפְאֲרָתִי נִפְלָה,
סָבְבוּנִי הָעֹשִׂים מִכְּתִי נַחֲלָה, מֵעִי מֵעִי
אוֹחִילָה: אוֹחִילָה יוֹם זֶה לְנִעְרָץ בְּסוֹד
קְדוֹשִׁים רַבָּה, וְאַחֲלָה פָּנָיו לַעֲבֹר עַל פְּשַׁע
וְחוֹבָה, אֶל תִּפְּוֹן לְרִשְׁעֵנוּ וּמִחָה חֲטָאת כְּתוּבָה,
הַשִּׁיבֵנוּ יִהְיֶה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה:

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בָרַב
אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ: מִחַל לָנוּ מִלְּפָנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אל אַרְךְ אַפִּים אַתָּה, וְדָרְךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ :
גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזָרַע
יְדִידֶיךָ : תִּפְּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בֹעַל
הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה נִקְדָּם, כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם : וּמַחֲרוֹן אַפָּךָ תִּשׁוּב, כְּמוֹ
בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב : וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נִחַסָה וְנִתְלוֹנָן,
כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן : תַּעֲבוֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל
אָשָׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם : תִּאֲזִין שְׁוֹעַ
וְתִקְשִׁיב בְּרָצוֹן מֵאֲמָר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם,
יְהוָה : וְשָׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אַרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נוֹשֵׂא עֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה :

(א"ב)

סדר

(על)

אז בבוא יום פְּקֻדַּת גֵּיא הַמִּחְזָה, בְּחֵרוֹת אִף
יְהוָה בְּרִשְׁפֵי אֲזָה, גְּלָה בַיַּד בְּרַבּוֹזֵי הַחֹזֶה :
כְּתַב־לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם, אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה :

דְּבַרְתִּי בְּאֵשׁ קִנְאַתִּי בֵּית מְרִי לְסַפּוֹת, הִנְנִי
אֵלֶיךָ בָּאֵף וְרוּחַ זִלְעָפוֹת: וְשִׁמְתִּיךָ לְמִשָּׁל
וְלִשְׁנִינָה וְלַחֲרָפוֹת, שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת: זִלְעָפָה
אֲחִזָּה צִיּוֹן וְהִיכָלְיָךָ, חֲרָדָה רוּחָה נְמוּגוֹ
חִילְיָךָ, טָרַף לְבָה עֵת קָרָא אֵלֶיךָ, אֶסֶף נְתַחֲיָךָ
אֵלֶיךָ: יְרִיבִיךָ אֶעֱנִיק שְׁבִי וּמְלַקַּח, כְּהִנֵּיךָ
וּמְרַקַּחֲיָךָ אֲשֶׁר רָקַחְתָּ רַקַּח, לְשִׁבִי עוֹלָם מֵאִין
פָּקַח קַח, מִבְּחַר הַצֵּאֵן לְקַח: מְשֻׁלוֹ בָּדָד לְעֵגוֹ
מוֹשְׁלֵת עַמִּים, נִקְרָאת אֲזוֹ נוֹדַעַת, מְאוֹסַת
עוֹלָמִים, שׁוֹטְנִים יַעֲנוּ בָּדָד וְעֲלִידָד נוֹאֲמִים, אוֹי
עִיר הַדְּמִים: עֲבָרָה עֲבָרָה סָרָה הַפָּרָה בְּרִית
יָהּ, פְּשָׁעָה רְשָׁעָה טְבֵּעָה בְּבוֹר תַּחְתֵּיךָ, צָעֲקָה
וְלֹא שָׁמַע אֵל בְּכִיָּה, כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ הָיָה: קוֹל
עֲשׂוּקִיָּה שָׁמַע מִיַּד עוֹשֵׁקִים, רִגְשָׁתָם וְצוּחָתָם
לֹא תִשָּׁיב רִיקָם, שְׁבַעְתִּים תִּשְׁלַם כְּפַעֲלָם אֵל
חִיקָם, שְׁבַע יִפֹּל צַדִּיק וְקָם: תַּעֲיִנוּ בְּרִשְׁעֵנוּ אֵל
גָּדוֹל וְנוֹרָא, וְאִם גָּבְרוּ פִּשְׁעֵינוּ חֲמַלְתָּד גְּבָרָה,
רַחֲמֵת וְכִמְעַט קָט כְּלִיתָם בְּעֲבָרָה, צָרָה וְיָגוֹן

אֶמְצָא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מְעוּטֵי עַמִּים, וְשִׁגְבִם בְּחִסְדֶּךָ, לְעֵינַי כָּל־
לְאֻמִּים, פִּלְאֵיךָ הִרְאִים צוּר שׁוֹכֵן מְרוֹמִים אֵל
מִלְךָ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים :

שְׁעָה עֲלִיוֹן, לְקוֹל אֲבִיוֹן, וְשׁוֹעֲתוֹ אֵל תְּבַזֶּה :
לָבְבוּ מֵר, בְּיוֹם נֶאֱמַר, לָבֹן בּוֹזֵי הַחוּזָה : כְּתַב־
לְךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם, אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה : יְה
צְבָאוֹת, זְכוֹר תְּלָאוֹת, אֲשֶׁר צָר לִי מֵאֲד עֲלִיָּהוּן :
בְּמִזַּל גְּדִי, הֲלֹא בַעֲדִי, נֶאֱסָפוּ שְׁלֹשְׁתֵּיהֶן : וּבו
שִׁוִּית, הַדְּחוּיֹת, חַל הַנֶּגֶף בָּהֶן : וּבו סָמַד,
מִנְאֵץ שְׁמַד, עַל קְרִית מְשׁוֹשִׁיָּהוּן : וּבו נֶאֱסַף
רֹאשׁ הַסֶּף, הוּא עֲזָרָא הַכְּהֵן : כָּל־אֵלֶּה, קְרָאוּנִי
וְרַבּוֹת כְּזֶה וְכִזֶּה : אָרִי עֲלוּ, בְּיוֹם הַלְזוּ, וְחַץ
קִלְקַל לְמוֹל עִירִי : וְקַם עֲשִׂירִי, בְּעֲשִׂירִי, לְשַׁחַת
כָּל־שָׂאֵר הָעֲשִׂירִי : לְאַבֵּד כָּל, פְּרִי אֲשֶׁכֶּל,
וְלִלְקוֹט עֲנָבֵי נְזִירִי : וְעוֹד קְשׁוֹר, אֲנִי לְאַשׁוֹר,
אֲשֶׁר נָצַב עַל צִירִי : אֲנִי נִגְדָּע, וְלֹא אֲדַע, לְמִי

אֲבֹכָה הַזֶּה אוֹ זֶה : סִמְדָּ לַעֲמֹד, בְּיוֹם סִמְדָּ, אֲרִי
עַל עֵיר צְבִי קִדְשׁ : שְׁעָה שְׁוֹעָם, מְחַה פְּשָׁעִים,
בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ : וְהַמְלוּכָה, הַנְּסוּכָה, כְּיָמֵי קִדְם
חֲדָשׁ : וְלַתְּהִלָּה, כְּבַתְּחִלָּה, שְׁמֵךְ יְהִי בְּנוֹ קִדְשׁ :
וְכָל־שׁוֹנֵא, וּמִתְאַנֶּה, בְּעֹז אֲפָדָה הַדִּישׁ : וַיִּלְכְּדוּ,
וַיֹּאבְדוּ, כְּיוֹם בָּרַק בְּעֵיר קִדְשׁ : וְשׁוֹב עֲלִיוֹן,
לְעֵיר צִיוֹן, עֵין בְּעֵין נְחֻזָּה : וְאִזּוֹ נֹאמֵר, בְּטוֹב
מֵאֲמֹר, הִנֵּה אֶלֶּהֵינוּ זֶה :

יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם, שְׁעָה בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם : וְחוֹן עַל
עִם אֲשֶׁר לָקוּ, בְּחַטָּאתָם כְּפָלִים : בְּיוֹם הַחֵל
צָר לְצוֹר מְחֹלֶת מַחְנִיִּים, סִמְדָּ מְלָדָה בְּבֶל אֶל
יְרוּשָׁלַיִם : הָעוֹנָה בַּמִּצָּר, עֲנוּת עָנִי אֶל תְּבֻזָּה :
בְּיוֹם צוּם הָעֲשִׂירִי, עֲנוּתֵנוּ תְּחֻזָּה : יוֹם הַזְּהִרָת
בַּמְּחֻזָּה, לְבָר־בוֹזֵי הַחוּזָה : כְּתַב־לָךְ אֶת־שֵׁם
הַיּוֹם, אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה : יוֹם בּוֹ שָׁקֵד שֶׁחֵל,
וְנֹמֵר עַל דְּלִתִּים : יוֹם סָמְכוּ עַל אֲרָמוֹן נְחִלַת
צְבִי וְשִׁפְרָה, וּבוֹ הוּחַל הַנְּגָף בְּמִכְפִּישֵׁי בָּאֲפָר :

וְגַם בּוֹ נֶאֱסַף, עֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר: וְלֵב מִתִּי
קָרִית סֵפֶר, בּוֹ הָיָה לְמִים, סָמֵךְ מִלֶּךְ בְּבַל אֶל
יְרוּשָׁלַיִם:

(וממשיכים "אל מלך" ו"אנשי אמונה" (לעיל) וגומרים כמו בצום גדליה, ומוציאים ס"ת וקוראים ג'
עולים בפרשת ויחל וגומרים התפילה ככל יום, ואחר "הושיענו" אומרים "שיר מזמור לאסף, אלהים
אל דומי לר")

סליחות לתענית אסתר

(אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:)
עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סָלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בָרַב
אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ: מַחֵל לָנוּ מִלְּכָנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:
אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה, וְדָרָךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ:
גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזָרַע
יְדִידֶיךָ: תִּתֵּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַעַל
הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדָּם, כָּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקִּדָּם: וּמִחֲרוֹן אַפָּךָ תֵּשׁוּב, כָּמוֹ

בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנַפְיֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנוּ,
כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל
אֲשָׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעַ
וְתִקְשִׁיב בְּרָצוֹן מֵאֲמָר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם,
יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאַלְפִים, נוֹשֵׂא עֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:
אַגְגִּי בְּהַעֲמִיקוֹ מִחֻשְׁבֵּת זְמָמוֹ, בַּהֲוִסְדּוֹ עַל עַם
קָדוֹשׁ לְאַבְדּוֹ וּלְהַחֲרִימוֹ, יְמִינִי גָעָה בְּבִכְיָה
לְצוֹר שׁוֹכֵן מְרוֹמוֹ, כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ:
אַגְגִּי דָּמָה לְכֹלֹת שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל וּלְאַבְדָּנוֹ,
הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל בְּיוֹם זֶה לְגַדְעָנוֹ, יְמִינִי
וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד
יְסוּבְּנוֹ: **אַגְגִּי** זְדוֹנוֹ הַשִּׂיאוּ בְּעֵצָה נְבֻעָרָה, חָשׁ
לְשִׁקוֹל עֲשָׂרֵת אַלְפִים לְאַבֵּד שָׁה פְּזוּרָה, יְמִינִי
טָהַר לְבוֹ בְּצוֹם וְעֲצָרָה, טוֹב יְהוָה לְמַעוֹז בְּיוֹם

צָרָה : אֶגְגִּי יֵצֵא שְׂמֵחַ מִבֵּית מַעֲדָנוֹת, כּוֹנֵן עַץ
לְתַלּוֹת עָלָיו אִישׁ אֶמוֹנוֹת, יְמִינִי לְבֶשׂ חוֹ
וְנִסְמָךְ עַל עוֹטָה גְאוֹנוֹת, אָבִי יִתּוּמִים וְדָוִן
אֶלְמָנוֹת : אֶגְגִּי מֵהָר קָרוֹא חֲכָמָיו וּמְדִינֵי
אִשָּׁה, נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו יַעֲצוּהוּ לְבוֹשָׁה, יְמִינִי
סוֹד הוֹדִיעַ לְהַדְסָה וּמַלְכוּת לְבִשָׁה, וְאַסְרָה
אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל נַפְשָׁה : אֶגְגִּי עֵת בּוֹאוֹ לְמִשְׁתָּה
מְסֻבָּה, פִּיהָ פְתִיחָה בְּחֲכָמָה אֶהוּבָה נְדִיבָה,
יְמִינִי צָהַל בְּרֵאוֹתָיו מִפְּלֵת הָמֶן בְּחַבָּה, אֵל נֶעְרָץ
בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה : קְדוּשׁ הַנֶּעְרָץ בְּסוֹד שִׁרְפֵי
מְעוֹנֵי, רוּמְמוֹתֶיךָ יִפְצְחוּ עֲדַת אֶמוֹנֵי, לִישׁוּעָתֶיךָ
קוֹיֵתִי יְהוָה , כִּן יֵאבְדוּ כָּל־אֵיבֶיךָ יְהוָה : יְהִמוּ
נָא רַחֲמֶיךָ עַל מְעוּטֵי עַמִּים, וְשִׁגְבִם בְּחִסְדֶּיךָ
לְעֵינֵי כָּל־לְאָמִים, פְּלֹאֲיֶיךָ הִרְאִים צוּר שׁוֹכֵן
מְרוֹמִים, אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :
יַחֲלֶתָ עֲבָדֶיךָ בְּחַזְיוֹנֵי כְּתֻבֵיהֶם, לְתַתֶּם
לְרַחֲמִים לְפָנָי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם, וְדַבַּרְתָּ עַל לִבָּם
לְרַפְּאוֹת מִכְּאוּבֵיהֶם, וְאַרְגִּם־זֹאת, בְּהִיוֹתָם

בְּאֶרֶץ אֵיבִיָּהֶם : צָמַתְתַּנִּי אֲזִי אֶרְיָה מִגִּפּוֹן
פּוֹרְיָה, הִגְלֵנִי וְהַעֲלֵנִי אֶל אֶרֶץ מֵאֶפְלָיָה,
הַקְּדַמְתָּ אֶרְבָּעָה הוֹגֵי דַת תּוֹשְׁבֵיהָ, דְּנִיֵּאל חֲנַנְיָה
מִישָׂאֵל וְעִזְרֵיָה, זֶה נֹצֵל מֵאֶרְיוֹת וְאֵלָה
מִלֵּהֲבִיָּהֶם : חָשׁ הָאֵיל וְהַחֲזִיר בְּמַהוּמָה
וּמְבוֹסָה, כְּמַעַט אֹרֵי קָדָר וּמְאֹר שְׁמִשֵּׁי כְּסָה,
תַּמְכַּת יָד יְמִינִי בְּיַמִּינִי וְהִדְסָה, וְחֲצִים אֲשֶׁר
דָּרְכוּ לִי, שָׁבוּ בְּלֵב רוֹבִיָּהֶם : קָם עָלַי בְּפִשְׁעֵי
הַנָּבֶל הַבַּעַר, גְּרוֹנוֹ עָלַי פָּעַר, כַּחֲזִיר בְּתוֹךְ הַיַּעַר,
הַקְּדַמְתָּ לִי מְשִׁיבֵי מַלְחָמַת דַּת שָׁעַר, וְהִנֵּנִי
מִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּשִׁכְלָם וּבְנִיבִיָּהֶם, וְאִף גַּם זֹאת
בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיָּהֶם :

וְאִף גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֵיבִיָּהֶם לֹא־
מֵאִסְתִּים וְלֹא־גַעְלָתִים לְכַלְתֶּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי
אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיָּהֶם : וְזָכַרְתִּי אֶת־
בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאִף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת־
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר : מִן־הַמִּצַּר

קָרָאתִי יְהוָה, עָנְנִי בַמֶּרְחָב יְהוָה: יְהוָה לִי לֹא
אִירָא, מִהֲיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְעֲזָרִי, וְאֲנִי
אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה, מִבְּטַח
בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה, מִבְּטַח בַּנְּדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם: דַּחַה
דַּחֲתַנִּי לְנֶפֶל, וַיהוָה עֲזָרְנִי:

יְהִירִים קָמוּ בְּכָל־דָּוָר, וְהֶאֱלֵהִים שְׁמֵרְנִי, עָלָה
אֲרִיָּה תַחֲלָה, בְּכָל־פְּאוֹת זָרְנִי, קָם אַחֲרָיו דּוֹב
שָׁכוֹל וְלִמְזַנֵּב מִכָּרְנִי, דַּחַה דַּחֲתַנִּי לְנֶפֶל וַיהוָה
עֲזָרְנִי: אִזּוּ בְּצִאתִי מִפָּרָדַי, בָּא נָחַשׁ עָלַי דָּרָדַי, עַל
עַיִן וַיִּגַע לְהַבִּיא בְּלִבּוֹ מֶרֶדַי, גִּדְעַת וְהַכִּיתָ אוֹתוֹ
שׁוֹק עַל יָרְדַי, יוֹם הַרִים יָד עָנּוּ עָלֵיהֶם הַגְּבִירְנִי,
דַּחַה דַּחֲתַנִּי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרְנִי: בְּקוֹם הַמָּוֶן
הֶאֱגָגִי, פִּתְנִין לְבַלְעֵנִי, וְכָתַב שְׁטָנָה עָלַי, בְּיוֹם
אֶחָד לְגַדְעֵנִי, שָׁלַח מִשְׁמַיִם אֵל וַיּוֹשִׁיעֵנִי,
לְמַחֲיָה הַשְּׂאִירְנִי וְעַז וַיִּשַׁע אֶזְרָרְנִי, דַּחַה
דַּחֲתַנִּי לְנֶפֶל וַיהוָה עֲזָרְנִי: שְׁמָד מְגַדֵּל מִבְּטַחִי,

אֵל מִבְּטֶן גּוֹחִי, וְחִלְצֶתָּ אֶת־רוּחִי, מִמּוֹת
וּמִשְׁחִי, אֶת־עֵינַי מִן דְּמָעָה, וְאֶת־רִגְלִי מִדָּחִי,
וּבְאֶרֶץ מִדּוּחִי, אֵל אֱלֹהִים הַפְּרָנִי, דָּחָה דְחִיתַנִּי
לְנֶפֶל וַיְהִי עֲזָרְנִי:

דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיְהִי עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזַמְרַת
יְהוָה, וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֹהֲלֵי
צְדִיקִים, יָמִין יְהוָה עֲשָׂה חַיִּל: יָמִין יְהוָה
רוֹמְמָה, יָמִין יְהוָה עֲשָׂה חַיִּל: לֹא־אָמוּת כִּי־
אָחִיָּה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסַּר יִסְרַנִּי יְהוָה, וְלִמּוֹת
לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעַר־צְדָקָה, אָבֹא־בָם אוֹדָה
יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה, צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדֶה
כִּי עָנִיתַנִּי, וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה
לָנוּ, יֵאמְרֵנָּה יִשְׂרָאֵל:

אֵיד זָרִים, אַכְזָרִים, כְּדַבּוּרִים סְבִבוֹנוּ, בְּקוֹם
הָמוֹן, בָּזָה הַזְּמַן, כְּשֶׁד שְׁלָמוֹן שָׁדְדוֹנוּ. בְּרֵב מַעַל,
סֹף רַעַל, בְּלִי תַעַל הַשְּׁקוֹנוּ. לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה
לָנוּ, אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ: אֵיד דָּמוֹ, וְזַמְמוּ, בְּלִבָּם

נִינָם יַחַד. בְּמַחְשַׁבַת, לְהַחְרִיב בַּת, יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד. בְּסוּד סוּדָם, לְהַשְׁמִידָם, לְהַכְחִידָם, כְּמוֹ
כַּחַד. וּבֵין תַּנּוּר וְכִירִים, הַמַּיִם שֶׁטְפוּנוּ. לוֹלֵי
יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ, אֲזֵי חַיִּים בְּלַעוֹנוּ. קָם צוֹרֵר,
וְלִי עוֹרֵר, אֵיבָתוֹ וְשִׁנְאָתוֹ. וְדַת הָעַמִּיד, וְקֶץ
לְשִׁמְיֵד, עֲדַת שְׂדֵי וְנַחֲלָתוֹ. וְצוֹר חָמַל, וְטוֹב
גָּמַל, וְהִרְאָה אֶת־גְּבוּרָתוֹ. לְהַאֲבִידוֹ, לְהַכְחִידוֹ,
וּבְנִיו אֲשֶׁר עָנוּנוּ. חָשַׁב צָר, בְּעַת מִצָּר, וְהִפִּיל
פּוֹר גּוֹרְלוֹ. וְצוֹר הִקְשִׁיב, וְאָז הִשְׁיב, בְּרֵאשׁוֹ
אֶת תַּגְּמוּלוֹ. וְאֵל נֶאֱדָר, בְּחֻדְשׁ אֲדָר, עַז הִרְאָה
לְקַהֲלוֹ. בְּמוֹ רֶצַח, עֲדֵי נֶצַח, הִכָּה אֲשֶׁר הִכּוּנוּ.
לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ, אֲזֵי חַיִּים בְּלַעוֹנוּ:

לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ, יֵאמְרֵנָּא יִשְׂרָאֵל: לוֹלֵי
יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ, בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזֵי חַיִּים
בְּלַעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזֵי הַמַּיִם שֶׁטְפוּנוּ,
נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזֵי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ, הַמַּיִם
הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרָף

לְשֵׁנֵיהֶם : נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים,
הִפִּיחַ נִשְׁבָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה,
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

אֲדֹנָי שְׁמֶעָה אֲדֹנָי סִלְחָה, אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
וְעֲשֵׂה אֱלֹהֵי אַחֵר, לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמָּה נִקְרָא
עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמֶּךָ : הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :

(וממשיכים "אל מֶלֶךְ" ו"אנשי אמונה" (לעיל בצום גדליה) וגומרים כמו בצום גדליה, ומוציאים ס"ת
וקוראים ג' עולים בפרשת ויחל לקמן בסוף הסידור וגומרים התפלה כבכל יום, ואחר "הושיענו"
אומרים "למנצח על אילת השחר" וגו' לעיל בתפלת שחרית)

סליחות לי"ז בתמוז

(חמשה דברים רעים ארעו בי"ז בתמוז: נשתברו הלוחות הראשונות, בטל התמיד מהקריב (בית
ראשון), הבקעה העיר (בבית שני), שרף אפוסטמוס הרשע את התורה והעמיד צלם בהיכל. ועל
כל אלה יבכה מרה ויתפלל בתחנונה.)

(אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:)

וְאָרָץ שָׁפַל רוּמִי, יוֹם דָּמָה רָשָׁע לְהַכְנִיעֵי,
מְשׁוֹשׁ לְבִי שָׁבַת, וְהִשְׁלַכְתִּי מִבַּיִת מְרֻגְזָעִי, אָנוּ
וְאָבְלוּ פְתַח־י, יוֹם נֶאֱסַף נְדִיבִי וְשׁוֹעֵי, לְכוּ
אֶקוּנוּ מִיָּמִים יְמִימָה בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי:

בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת וְאֲנָחוֹת,
בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר בּוֹ, בְּאֲנַחְתִּי יִגְעַתִּי וְלֹא מְצֵאתִי
מְנוּחוֹת, גָּעָה גְעִיתִי בְּבָכִי וְעַל כָּל־רֹאשׁ קִרְחוֹת,
כִּי בַיּוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְּחוֹת: הַלְּחוֹת יִצְאוּנִי
וְסָבְבוּ עָלַי תִּלְאוֹת, וְגִבְרָה יַד צָרִי וְזִרְנִי בְּכָל־
פְּאוֹת, סָבְנָא וְהִגּוּ מִיַּחְלֵי קֹץ פְּלָאוֹת, כִּי שָׁמַשׁ
וּמָגוּן יִהְיֶה צְבָאוֹת:

בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי דָּמִיתִי עֲלוֹת מְטִיט הַיּוֹן וְאִין
מִעֲמִיד, בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הִיִּיתִי לְבָזָה לְמֵאֲכָל
וְלִהְשֵׁמִיד, וְלֹא מְצֵאתִי מְנוּחַ וּמְכַאוּבֵי נֶגְדֵי
תְּמִיד, כִּי בּוֹ בִּטַל הַתְּמִיד: הַתְּמִיד יוֹם הוֹסֵר
גִּבְרָה יִלְלָתִי כִּי־לָלַת אֲגָלִים, וּמִסְפְּדֵי גִדְל

כְּמִסְפַּד הַדְּדָרְמוֹן כְּפָלִים, סְבִנָּא וְהַחִיָּה
רְדוּמֵינוּ, אֵל שׁוֹכֵן שָׁמַיִם, יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמַיִם :

בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי זַעַם צוֹר נָשְׂאֵתִי וַחֲמַתּוֹ בִּי
הִבְעִיר, בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בּו חֲלָחֳלָה אַחַזְתַּנִּי וְסַעַר
מִסַּעִיר, טוֹבוֹת נְשִׂיתִי וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי
בַּתְּגֵרֶת שַׁעִיר, כִּי בּו הִבְקַעָה הָעִיר : הָעִיר יוֹם
הִבְקַעָה בְּקוֹם תִּימָן וּמִגְדִּיאֵל, וְאַזְלַת יָדִי וְלֹא
מִצָּאָה לָאֵל, סְבִנָּא וְהַקֹּדֶשׁ פְּלִיטַת אֲרִיאֵל,
וְהַקֹּדֶשׁ אֶת־קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי יוֹם הוּ הוּ יוֹם תּוֹכַחָה וְעִבְרָה,
בְּשַׁבְּעָה עֶשֶׂר בּו כְּבוֹדֵי גָלָה וַתִּפְאַרְתִּי הוֹסְרָה,
לְשִׁבְרֵי אֵין כְּהָה וּמִכְּתִי נַחֲלָה וְרוּחִי נִשְׁבְּרָה,
כִּי בּו שָׁרַף אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת־הַתּוֹרָה : הַתּוֹרָה
יוֹם נִשְׂרָפָה חֲדָשׁוֹ עָלַי יְגוֹנִי, וְשַׁבְּתוֹ מִעִיר קֹדֶשׁ
יְשִׁישִׁי וְזִקְנִי, סְבִנָּא וְחוֹן בְּעֶזְדָּה עֲדַת אֲמוּנִי, רוּחַ
דַּעַת וְיִרְאֵת יְהוָה :

בַּחֲדָשׁ הֶרְבִּיעֵי מַעֲוֹתַי מִדָּד זָר בַּסַּאסָאָה וּבָה
כָּל, בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוּ נְוִי הַשֵּׁם זָר וְאֶת־יַעֲקֹב
אָכַל, סְפוֹת שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּיוֹם זֶה מִמְרוֹר אוֹכַל,
כִּי בּוּ הָעֵמֶד צָלַם בְּהִיכָל: יוֹם הָעֵמֶד פֶּסֶל
קִנְיָה וְתוֹעֵבָה, וּבּוּ חֲבֵלָה רוּחִי וְתוֹחֲלָתִי
נִכְזָבָה, סָבֵנָא וְרַפָּא מְשׁוּבַת עֵמֶד וְתֹאֲהָבִים
נִדְבָה, הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֵינוּ וְנִשׁוּבָה:

עַל יְדֵי רַחֲמֵינוּ הֶרְבִּים סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בָרוּב
אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ: מָחַל לָנוּ מִלְּפָנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:
אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה, וְדָרָךְ תִּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ:
גִּדְלַת רַחֲמֵינוּ וְחֲסָדֵינוּ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזָרַע
יְדִידֵינוּ: תִּפְּנֵנוּ אֵלֵינוּ בְּרַחֲמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל
הֶרְחֵמֵנוּ: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדָּם, כְּמוֹ
שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם: וּמִחֲרוֹן אֶפְדָּ תִשׁוּב, כְּמוֹ
בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כַּנְּפֵינוּ נִחְסֶה וְנִתְלוֹנוּ,
כִּיֹּם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל
אֲשָׁם, כִּיֹּם וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם: תִּתְּצֵנוּ שׁוֹעַ

וַתִּקְשִׁיב בְּרָצוֹן מֵאֲמַר, כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם,
יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא, יְהוָה | יְהוָה, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְדָּ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר
חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נוֹשֵׂא עוֹוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה:

(א"ב)

סדר

(על)

אֲזִי בַּבְּגָדִי, אֲמַרִי דָר מְעוֹנִי, בְּהַשְׁתַּרְגַּע עוֹנִי,
הַכְּבִיד עָלַי מוֹנִי, גָּבַר עָלַי זָר בְּמַהְלֵם לְהַלְמִנִי,
אֲפוּ טָרַף וַיִּשְׁטַמְּנִי: דִּרְכֵיו זִנְחֹתַי אֲשֶׁר לִי
הוֹרָה, הֵן עַל כֵּן הָעִיר בֵּי אֶף וְזַעַם וְעִבְרָה, זַעֲמוּ
בֵּי הַרִיק וְחִצָּיו בֵּי יָרָה, וַיִּקְיַמְנִי לוֹ לְמַטָּרָה:
חָלְפוּ עָלַי בְּיוֹם זֶה חֲמֵשׁ תְּלָאוֹת, טָרְפוּ חֲתִיתִי
וַיִּשְׁימוּנִי לְמִשׁוּאוֹת, יִגְעָה נַפְשִׁי יִגּוּעַ וְהַלְאוֹת,
נִעֲוִיתִי מִשְׁמַעַ, נִבְהַלְתִּי מִרְאוֹת: כָּל־אֵלֶּה
בְּזַכָּרִי יַעֲוֹרוּנִי אֲנַחוֹת, לְהַבָּה הַשִּׁיקְתֵּנִי
מִלְּהֻטַּת כֶּסֶל וְטוּחוֹת, מִסִּפְדַּ מֵר אֲגָדִיל
וְאַרְחִיק שְׂמַחוֹת, כִּי בְּיוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ

הַלּוּחוֹת: נוֹעַד עָלַי זֶר וְהִמּוֹנִי הַצְּמִיד, סְבוּנִי
כַּמִּים וְטַבַּעְתִּי וְאִין מַעֲמִיד, עַל כֵּן אֵילִיל בְּמוֹ
פִּי, וְנָהִי אֶתְמִיד, כִּי בַיּוֹם זֶה בָּטַל הַתְּמִיד:
פּוֹשְׁחֵי הָמוֹ כְּהַמּוֹת זָרִים מִיכָל, צָמְתוּ בַּבּוֹר חַיִּי
וַיִּתְנוּנִי לְמֵאֲכָל, קָרָא עָלַי מוֹעֵד וְהִמּוֹנִי שְׁכַל
שָׁפַל, כִּי בַיּוֹם זֶה הֶעֱמַד צָלַם בְּהִיכָל: רַבַּתִּי
עָם, זֶר הֵצַר וּפְתַחֲתִיהָ פֶתַח הָעֵרָה, שֶׁת גִּפְנֵי
לְשִׁמָּה בַיּוֹם זֶעַם וְעִבְרָה, תִּאָּוֶתוּ רָאָה זֶר וַיִּדּוּ
בְּעֵז גְּבָרָה, כִּי בַיּוֹם זֶה שָׁרַף אֶפּוֹסְטִמוֹס אֶת־
הַתּוֹרָה:

חֲרָקוּ שֵׁן רְשָׁעִים בַּיּוֹם אֵף יְהוָה בִּי הָעִיר, לֹא
חָמַל זֶר וְעִקֵּשׁ עַל יֹשֵׁישׁ וְצָעִיר, אֶפּוֹ בִּי חָרָה
וְרִשְׁפִּיו בִּי הִבְעִיר, כִּי בַיּוֹם זֶה הִבְקָעָה הָעִיר:
רַחֵם יְהוָה וַדַּבֵּר עַל לֵב עֲגוּמִים, בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר
לַחֲדָשׁ יוֹשְׁבִים מִשְׁתוֹמְמִים, יְהִי! גִּלְגַּל עֲלֵיהֶם
הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ מִמְּרוֹמִים, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רַחֲמִים:

שעה נאסר, אשר נמסר, ביד בבל ושר העיר :
לך יהמה, זה כמה, ויתחנן כבן צעיר : מולך
צור, בלב עצור, המית מעיו יסעיר : יום גבר
האויב ותבקע העיר : לזאת אכף, ואספק כף,
ביום חמש קראוני : ועל רגל, העגל, הלוחות
יצאוני : ולכד זר, המבצר, ובמסגר הביאני :
וגם השמיד, התמיד, ומעשותו כלאני : והושם
אליל, בהיכל כליל, ודתך זר באש הבעיר :
מאד אתחל, ואתחלחל, ביום שדי חשפני :
והשפיפון, מצפון, כשבולת שטפני : ונהג שבי,
ארץ צבי, וגם כדור צנפני : יום חשד, מאור
ששד, ליד פרס דחפני : אכלני, הממני, וקינה
עלי זאת אעיר : הלעד בי, משגבי, הלעד אפך
יעשן : גדור פרצי, בבו פרצי, ומחדק לקט
שושן : עין פקח, תפלתי קח, כמו חלב
המדשן : בנה בית זבול, והשב גבול, הכרמל
והבשן : שפט אלם, ואז ישלם, המבעה
והמבעיר :

אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתֵנוּ, שְׁעָה שְׁוֹעָתֵנוּ, וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְאַרְךְ גְּלוּתֵנוּ, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה,
בְּזַכְרֵנוּ עֲנוּתֵנוּ, בְּיוֹם חֲמֹשֶׁה דְּבָרִים, אֲרַעוּ אֶת־
אֲבוֹתֵינוּ: גַּא אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת, וּבוֹחַן סִתְרֵי
טוּחוֹת, שְׁעָה שִׁיּוֹת נִדְחוֹת, נְפוּצוֹת בְּאַרְבַּע
רוּחוֹת, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּזָמַן זֶה נֶאֱנָחוֹת, בְּיוֹם
עֶקֶב מִדּוּחוֹת, נִשְׁתַּבְּרוּ הַלוּחוֹת, וּבוּ כָּל־יָמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ, נִמְרָר עַל יְגוֹנֵנוּ: דְּלֵה מְטִיט הַיָּוֵן,
טְבוּעִים בּוֹ וְאִין מַעֲמִיד, עֶדְר תַּתָּה לְמֵאֲכָל,
לְבָזָה וּלְהַשְׁמִיד, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה עֶצֶב
מִצְמִיד, יוֹם בּוֹ יַד זָר הֶאֱמִיר, וּבוּ בִטַל הַתְּמִיד,
עַל רֵב עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעֶצֶם חֲטָאֵתֵינוּ: יָהּ אֲשֶׁר הַכֹּל
יּוֹכֵל, פְּדָה מִשְׁכּוֹל שָׁכַל, מִיַּד עֶקֶשׁ וְסָכַל, וּשְׂאֵר
יַעֲקֹב אָכַל, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה מִמָּרוֹר
אוֹכֵל, בְּהַעֲמִיד זָר לְמוּלִי, בּוֹ צָלַם בְּהִיכָל, עַל
כָּל־קוֹרוֹתֵינוּ יִזְלוּ דְמַעוֹתֵינוּ: שְׁבַרְנוּ מִה־נוֹרָא,
כִּי סִרְנוּ מִמוֹרָא, נָאוֹר עֲטָה אוֹרָה, גְּמוּלִי לְכֹל
הוֹרָה, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, נְהִי בְּיוֹם זֶה אַחֲקוֹרָה,

יַעַן כִּי בּוֹ שָׁרַף אֶפּוֹסְטִמוֹס אֶת־הַתּוֹרָה, לְזֹאת
נִשְׁכַּחַה בְּבִשְׁתֵּנּוּ, לְשׁוֹד בַּיִת תִּפְאַרְתֵּנּוּ: רַחוּם
יִכַּפֵּר עָוֹן, וְכָל־חַמָּתּוֹ לֹא יַעִיר, פְּדֵה חַיֵּשׁ מִיַּד
שָׁעִיר, פְּזוּרֵי הַצֹּאן וְצִעִיר, מִיַּד שָׁנָה בְּשָׁנָה,
בְּיוֹם זֶה הִמְיֵת מַעְיֹו יִסְעִיר, יוֹם גָּבְרוּ הַזָּרִים
וַתִּבְקַע הָעִיר, כִּי הֵיּינּוּ לְלַעַג וְקֶלֶס
לְסְבִיבוֹתֵינּוּ: רַחֲמֹן בְּרַחֲמִים שׁוֹבָה, אֶל צִיּוֹן
הָעֲלוּבָה, וְחַיֵּשׁ נָא לְאִשָּׁה עֲצוּבָה, נְחַמָּה
הַכֹּתוּבָה, וְאִז שִׁירָה נְנוּבָה, בְּבִנוֹתֶיךָ הַחֲרָבָה,
בְּקִבוּץ נְפוּצוֹתֵינּוּ, וּבְשׁוֹבֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֵנּוּ:

(וממשיכים "אל מִלְךָ" ו"אנשי אמונה" (לעיל בצום גדליה), וגומרים כמו בצום גדליה, ומוציאים ס"ת
וקוראים ג' עולים בפרשת ויחל לקמן בסוף הסידור וגומרים התפלה כבכל יום, ואחר "הושיענו"
אומרים "מזמור לאסף, אלהים באו גוים" וגו' (לעיל)

(על מת שראוי להתאבל עליו צריך לקרוע מעומד, ולפני שיקרע יברך:)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דִּין
הָאֵמֶת:**

צִדוּק הַדִּין

**צִדִּיק אַתָּה יְהוָה, וַיֵּשֶׁר מְשַׁפְּטֶיךָ: צִדִּיק יְהוָה
בְּכָל־דַּרְכָּיו, וַחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֵמֶת: מְשַׁפְּטֵי־יְהוָה אֵמֶת,
צִדְקוֹ יַחֲדוּ: בְּאֲשֶׁר דִּבַּר־מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן, וּמִי
יֹאמַר־לוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשִּׁיבֵנו,
וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ: קָטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא, וְעַבְד
חִפְּשִׁי מֵאֲדָנָיו: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יֶאֱמִין,
וּבַמְּלֶאכִיו יִשִּׁים תִּהְלֶה: אֵף כִּי־אֲנוֹשׁ רַמָּה,
וּבֶן־אָדָם תּוֹלַעַה: הַצּוֹר תִּמְיָם פָּעְלוּ כִּי כָל־
דַּרְכָּיו מְשַׁפֵּט, אֵל אֲמוֹנָה וַאֲיִן עוֹל צִדִּיק וַיֵּשֶׁר**

הוא : דִּין הָאֱמֶת, שֶׁפֶט צְדָק וְאֱמֶת, בְּרוּךְ דִּין
הָאֱמֶת, כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו צְדָק וְאֱמֶת :

(ואומרים השכבה לקמן בעמ' 699)

בַּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָה אֶדְנִי יְהוָה (קרי אֱלֹהִים)
דְּמָעָה מֵעַל כָּל־פְּנִים, וְחֶרֶפַת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל־
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דָּבַר : יַחֲיוּ מִתִּיךְ נְבִלְתֵי יְקוּמוּן,
הַקִּיצוּ וְרִנְנוּ שְׂכָנֵי עֶפְרַיִם כִּי טַל אֹרֶת טִלְךָ, וְאָרֶץ
רְפָאִים תַּפִּיל : וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר עוֹן וְלֹא־
יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אֶפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־
חַמָּתוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
קְרָאֵנוּ : (ואומרים המנחמים) : תִּנְחַמוּ מִן הַשָּׁמַיִם :

(ביום צאתו מהאבלות אומרים לו:)

לֹא־יָבוֹא עוֹד שְׁמִשָּׁךְ וִירְחֶךָ לֹא יֵאָסֵף, כִּי יְהוָה
יְהִי־לְךָ לְאֹר עוֹלָם וְשָׁלֵמוֹ יָמֵי אָבְלֶךָ :
וּכְתִיב : כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ תִּנְחַמְנוּ, כִּן אֲנֹכִי
אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוֹשָׁלַיִם תִּנְחַמוּ :

בְּרֵכַת הַמִּזוֹן לְאַבְלִים

(אם הם שלושה אומרים:) נברך (בעשרה: אלהינו) מנחם אבלים שאכלנו משלו :

(ועונים:) ברוך (בעשרה: אלהינו) מנחם אבלים שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

(וחוזר:) ברוך (בעשרה: אלהינו) מנחם אבלים שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ, בְּחַן בְּחֶסֶד
בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים, נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
הוּא אֵל זֶן וּמִפְּרִיָּס לְכָל וְשִׁלַּחְנוּ עָרוּךְ לְכָל,
וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסֶדְדָיו, כְּאָמוֹר: פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ

וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֵּן
אֶת־הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, בְּרִית
וְתוֹרָה, חַיִּים וּמְזוֹן, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל
חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה
זֵן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ:

(בחנוכה ופורים מוסיפים כאן על הנסים. ואם שכח לאמרו, ונזכר קודם שאמר מלת ה' של ברכת
על הארץ, חוזר. ואם נזכר לאחר שאמר ה', אינו חוזר)

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אֶת־שִׁמְךָ, כְּאִמּוֹר: וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ,
וּבִרְכָתְךָ (כשיאמר תיבת "את" ימזוג הכוס) אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ, עַל־
הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל
הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁכָן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
הַיְכָלְךָ וְעַל מְעוֹנֶיךָ וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ, זוּיְנֵנוּ,
פְּרַנְסֵנוּ, כִּלְכִלְנוּ, הִרְוִיחֵנוּ, הִרְוַח לָנוּ מִהֲרָה
מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ, וְנָא, אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
לְיַדֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לְיַדֵי הַלְּוָאֲתָם,
אֲלֵא לְיַדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֲבָהּ, הַעֲשִׂיָרָה
וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא יִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בַּיִת דָּוִד
מִשִּׁיחֶךָ תַּחְזִירָנָה לְמַקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבֵלֵי
יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת־הָאֲבֵלִים הַמֵּתֵאֲבָלִים בְּאֵבֶל
הַזֶּה נַחֲמֵם מֵאֲבָלָם וְשִׁמְחֵם מִיְגוֹנָם. כָּאֲמוֹר:
כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ, כִּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמְכֶם
וּבִירוּשָׁלַיִם תִּנְחַמוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְנַחֵם

צִיּוֹן בְּבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן : בְּחַיֵּינוּ תִּבְנֶה עִיר
צִיּוֹן וְתִכּוֹן הָעֲבוּדָה בִּירוּשָׁלַיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לַעֲד
הָאֵל אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֲדִירֵנוּ גְּאֻלָּנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב. הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב אֵל אֶמֶת
שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק לֹקַח נַפְשׁוֹת שְׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ
לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹנוֹ וְאֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְעַבְדָּיו וְעַל הַכֹּל
אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ גּוֹדֵר פְּרָצוֹת
הוּא יְגַדֹּר אֶת־הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל
עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָיו. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו,
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ , וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן :

הַשְּׂכָּנָה לְאִישׁ

הַמֵּרְחֵם עַל־כָּל־בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יְחוּס וַיַּחְמוּל
וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ רֹחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל הַנֶּפֶטֶר בְּשֵׁם
טוֹב מִן הָעוֹלָם (פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִית), רֹחַ הִי
תְּנִיחָנוּ בְּגוֹן עֵדוֹן, הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים
עִמּוֹ, בְּכָל־לֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן.

(לְאָדָם גָּדוֹל בַּחֲכָמָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם אוֹמְרִים הַשְּׂכֵבָה זוּ):

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצֵא, וְאֵי זֶה מְקוֹם בְּיָנָה:
אֲשֶׁר־י אָדָם מִצָּא חֲכָמָה, וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה:
מָה רַב טוֹבֶהָ אֲשֶׁר־צִפְנֶתָ לִירְאֶיהָ, פְּעֵלָתָהּ
לְחוּסִים בָּהּ, נֶגְדַת בְּנֵי אָדָם: מֵהַיִּקָּר חֲסִידָהָ
אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנֶפֶיָהּ יַחֲסִיוּ: יְרוּיֹן
מִדָּשׁוֹן בֵּיתָהּ, וְנַחֲל עֲדָנֶיהָ תִּשְׁקֶם: טוֹב שֵׁם
מִשְׁמֹן טוֹב, וַיּוֹם הַמְּוֹת מַיּוֹם הַנִּלְדָּו: סוּף דָּבָר
הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת־מִצּוֹתָיו
שְׂמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: יַעֲלִזוּ חֲסִידֵי־כָבוֹד,
יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכָּבוֹתָם:

מנוחה נכונה, בישיבה עליונה, במעלות
קדושים וטהורים, כזוהר הרקיע מאירים
ומזהירים, וחלוץ עצמים, וכפרת אשמים,
והרחקת פשע, והקרבת ישע, וחמלה וחנינה,
מלפני שוכן מעונה, וחולקא טבא, לחיי
העולם הבא, שם תהא מנת ומחיצת וישיבת
נפש השם הטוב המרוחם (פב"פ) רוח יהוה
תניחנו בגן עדן, דאתפטר מן עלמא הדין
כרעות אלהא מארי שמיא וארעא. מלך מלכי
המלכים ברחמיו ירחם עליו, ויחוס ויחמול
עליו. מלך מלכי המלכים ברחמיו יסתירהו
בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה
ולבקר בהיכלו, ולקץ הימין יעמידהו, ומנחל
עדניו ישקהו, ויצרור בצרור החיים נשמתו,
וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו, וילוה
אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום,
כדכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם,
הלך נלחו, הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו

בְּכָל־לְהַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

הַשְּׂכָבָה לְאִשָּׁה

(קודם ההשכבה, נוהגים לומר פסוקים אלו:)

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמְצָא, וְרַחוּק מִפְּנִינִים מְכָרָה :
שֶׁקָּר הַחַן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא
תִּתְהַלֵּל : תִּנּוּלָה מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּהְלֹךְ
בְּשַׁעֲרֵים מִעֲשֵׂיהָ :

הַמְּרִיחַם עַל־כָּל־בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יָחוּס וַיִּחְמוֹל
וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ רּוּחַ וַיִּשְׁמָה שֶׁל הַנִּפְטָרֶת בְּשֵׁם
טוֹב מִן הָעוֹלָם (פלונית בת פלונית), רּוּחַ הַי
תִּנְיָחָנָה בְּגוֹן עֵדוֹן, הִיא וְכָל־בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל
הַשׁוֹכְבוֹת עִמָּה, בְּכָל־לְהַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

(לאשה גדולה וחשובה אומרים השכבה זו:)

אַשְׁת־חַיִל מִי יִמָּצֵא, וְרָחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה :
שָׁקָר הַחֹן וְהַבֶּל הַלִּפְי, אִשָּׁה יִרְאֶת־יְהוָה הִיא
תִּתְהַלֵּל : תְּנוּלָה מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּהְלֹוהָ
בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשֵׂיהָ :

רַחֲמָנָא דְּרַחֲמָנוּתָא דִּי לִיהּ הִיא וּבְמִימְרִיהּ
אַתְּבְּרִיאוּ עֲלֵמֵיָא עֲלֵמֵיָא הָדִין וְעֲלֵמֵיָא דְאַתֵּי
וּגְנֹז בֵּיהּ צִדְקָנִיּוֹת וְחִסְדָּנִיּוֹת דְּעֵבְדוּן רְעוּתִיהּ
וּבְמִימְרִיהּ וּבִיקָרִיהּ וּבְתוֹקֶפֶיהּ יֵאמֵר לְמִיעֵל
קְדָמוּהִי דְיִכְרֹן נֶפֶשׁ הָאִשָּׁה הַכְּבֹדָה וְהַצְנוּעָה
וְהַנְּכַבֵּדָת מָרַת (פב"פ) רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָה בְּגוּן
עָדוּן, דְּאַתְּפִטְרַת מִן עֲלֵמֵיָא הָדִין כְּרַעוּת אֶלְהָא
מְאֲרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְּלֹךְ בְּרַחֲמֵיּוֹ יַחוּס
וַיַּחֲמוּל עֲלֶיהָ, וַיִּלְוֶהָ אֶלֶיָּהּ הַשְּׁלוֹם וְעַל מְשַׁכְּבָהּ
יְהִי שְׁלוֹם, כְּדַכְּתִיב : יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל־
מְשַׁכְּבוֹתֵם, הַלֵּךְ נִלְחוּ, הִיא וְכָל־בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל
הַשׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָל־ל הַרְחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכוּן
יְהִי רָצוֹן וְנֵאמַר אָמֵן :

בְּרִפְת בֵּית עֲלָמִין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וּבָרָא אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן אֶתְכֶם
בְּדִין, וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהַחֲיָה אֶתְכֶם בְּדִין,
וְהַמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְהוּא יוֹדֵעַ מִסֵּפֶר כָּלְכֶם
בְּדִין, וְהוּא עֲתִיד לְגַלוֹת עֲפָר מֵעַל עֵינֵיכֶם
לְהַחֲיוֹתְכֶם וְלְהַקְיִמְכֶם בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים בְּדִין,
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קריאת התורה לתענית ציבור

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה
יְהוָה יַחַרָּה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ

מִצָּרִים בָּכַח גָּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ
מִצָּרִים לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם
בְּהָרִים וּלְכַלְתָּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן
אִפְּףָּ וְהִנָּחִים עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֶבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֶת־זִרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתוֹ
לְזִרְעֶכֶם וְנָחְלוּ לְעָלַם: וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה
אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: (לוי) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי
וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַלַּחַת הָרֹאשֵׁי אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נָכוֹן
לְבַקֵּר וְעָלִיתָ בַּבֶּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם
עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם־אִישׁ
אֲלִירָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר אֲלִירְעוּ
אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא: (ישראל) וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לַחַת
אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֶּקֶר וַיַּעַל אֶל־
הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי

לַחַת אַבְנִים : וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב־
חַסֵּד וְאֱמֶת : נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹון וּפְשָׁע
וְחַטָּאָה וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל־בְּנִים
וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעֵים : וַיִּמְהַר
מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדַנִּי יִלְדֶנָּה אֲדַנִּי בְּקִרְבָּנו
כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרֹף הוּא וְסַלְחָתָ לְעֹונֵנו
וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֶתֵנוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹרֵת
בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמֶּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נֹרָא
הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

משניות

משניות שבת לסעודה ראשונה

פרק א יציאות השבת, שתיים שהן ארבע בפנים, ושתיים שהן ארבע בחוץ. כיצד, העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את־ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חזב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את־ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני, או שנטל מתוכה והכניס, בעל הבית חזב והעני פטור. פשט העני את־ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא, שניהם פטורין. פשט בעל הבית את־ידו לחוץ ונטל העני מתוכה, או שנתן לתוכה והכניס, שניהם פטורין: ב. לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה, עד שיתפלל. לא יכנס אדם למרחץ, ולא לברסקי, ולא לאכול, ולא לדון. ואם התחילו, אין מפסיקין. מפסיקין לקרות קריאת שמע, ואין מפסיקין לתפלה: ג. לא יצא החזט במחטו סמוך לחשכה, שמא ישפח ויצא. ולא הלבֶּלֶר בקלמוסו. ולא יפלה את־כליו, ולא יקרא, לאור הנר. באמת אמרו, החזן רואה היכן התינוקות קוראים, אבל הוא לא יקרא. פיוצא בו, לא יאכל הזב עם הזבה, מפני הרגל עברה: ד. ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית חנניה בן חזקיה בן

גוריון כְּשֶׁעָלוּ לְבַקְרוּ. נִמְנוּ וְרָבוּ בֵּית שְׁמַאי עַל בֵּית הַלֵּל, וּשְׂמוֹנֶה עָשָׂר דְּבָרִים גָּזְרוּ בּוֹ בַּיּוֹם : ה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין שׁוֹרִין דָּיו וְסִמְמָנִים וְכַרְשִׁינִים, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִשׁוּרוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין : ו. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין נוֹתְנִין אוֹנִין שָׁל פְּשִׁתָּן לְתוֹדַת הַתְּנׁוּר, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִהְיֶילוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וְלֹא אֶת־הַצָּמֶר לַיּוֹרֶה, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִקְלוֹט הָעֵין. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין פּוֹרְשִׁין מִצוֹדוֹת חֲתָה וְעוֹפוֹת וְדָגִים, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִצוּדוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין : ז. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין מוֹכְרִין לְנִכְרִי וְאֵין טוֹעֲנִין עִמּוֹ וְאֵין מְגַבִּיהִין עָלָיו, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִגְיַע לְמָקוֹם קָרוֹב. וּבֵית הַלֵּל מִתִּירִין : ח. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵין נוֹתְנִין עוֹרוֹת לְעַבְדָּן וְלֹא כֻלִּים לְכוֹבֵס נִכְרִי, אֶלָּא כְּדִי שְׂיַעֲשׂוּ מִבְּעוֹד יוֹם. וּבְכֻלָּן בֵּית הַלֵּל מִתִּירִין עִם הַשָּׁמֶשׁ : ט. אָמַר רַבִּן שְׂמַעוֹן בְּרַגְמָלִיאֵל, נוֹהֲגִין הָיוּ בֵּית אַבָּא שְׂהָיוּ נוֹתְנִין כְּלִי לָבָן לְכוֹבֵס נִכְרִי שְׁלֶשֶׁה יָמִים קִדָּם לַשַּׁבָּת. וְשׁוֹין אֵלוֹ וְאֵלוֹ, שְׂטוֹעֲנִין קוֹרוֹת בֵּית הַבַּד וְעַגוּלֵי הַגַּת : י. אֵין צוֹלִין בְּשָׂר, בָּצֵל, וּבִיצָה, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִצוּלוּ מִבְּעוֹד יוֹם. אֵין נוֹתְנִין פֶּת לַתְּנׁוּר עִם חֲשֵׁכָה, וְלֹא חֲרָרָה עַל גְּבִי גַחְלִים, אֶלָּא כְּדִי שְׂיִקְרְמוּ פְּנֵיהָ מִבְּעוֹד יוֹם. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כְּדִי שְׂיִקְרוּם הַתַּחֲתוֹן שְׁלָה : יא. מְשַׁלְּשִׁין אֶת־הַפֶּסַח בַּתְּנׁוּר עִם חֲשֵׁכָה. וּמֵאַחֲזִין אֶת־הָאוֹר בְּמִדּוֹרֵת בֵּית הַמוֹקֵד. וּבְגַבּוּלִין כְּדִי שְׂיִאַחֲזוּ הָאוֹר בְּרַבָּן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּפִחְמִין כֹּל־שֶׁהוּא :

פּוֹרָק ב בְּמָה מִדְּלִיקוֹן וּבְמָה אֵין מִדְּלִיקוֹן. אֵין מִדְּלִיקוֹן לֹא בְּלֶכֶשׁ, וְלֹא בַחֲסוֹן, וְלֹא בְּכֻלָּד, וְלֹא בְּפִתִילַת הָאֵידוֹן, וְלֹא בְּפִתִילַת הַמִּדְבָּר, וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בְּזֶפֶת, וְלֹא בְּשַׁעֲנָה, וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק, וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה, וְלֹא בְּאַלְיָה, וְלֹא בְּחֻלֵּב. נַחוּם הַמְּדִי אוֹמֵר, מִדְּלִיקוֹן בְּחֻלֵּב מִבְּשָׁל. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים, אֶחָד מִבְּשָׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל אֵין מִדְּלִיקוֹן בּוֹ : ב. אֵין מִדְּלִיקוֹן בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בַּיּוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, אֵין מִדְּלִיקוֹן בְּעֵטְרוֹן, מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻכְמַיִם מִתִּירִין בְּכֹל

השָׁמַיִם, בְּשֵׁמוֹ שְׁמַשְׁמִינִי, בְּשֵׁמוֹ אֲגוּזִים, בְּשֵׁמוֹ צְנוּנוֹת, בְּשֵׁמוֹ דָּגִים,
בְּשֵׁמוֹ פְּקוּעוֹת, בְּעֵטְרוֹ וּבְנִפְטָו. רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר, אִין מְדַלִּיקִין אֶלָּא
בְּשֵׁמוֹ זֵית בְּלָבָד: ג. כִּלְהִיוּצָא מִן הָעֵץ, אִין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֶלָּא פְּשֵׁתָן.
וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵינוֹ מְטַמֵּא טְמֵאת אֱהֵלִים אֶלָּא פְּשֵׁתָן. פְּתִילַת
הַבְּגָד שֶׁקָּפְלָה וְלֹא הִבְהֵבָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, טְמֵאָה, וְאִין מְדַלִּיקִין
בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, טְהוֹרָה, וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: ד. לֹא יִקוּב אָדָם
שְׂפוֹפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שֵׁמוֹ וַיִּתְנַנֶּה עַל פִּי הַיָּם בְּשֶׁבִיל שְׁתֵּיהֶן
מְנוֹטָפֶת, אֶפְלוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר. אֲבָל אִם חִבְרָה הִיוּצֵר
מִתְחִלָּה, מְתִיר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שֶׁל שֵׁמוֹ,
וַיִּתְנַנֶּה בְּצַד הַיָּם, וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשֶׁבִיל שְׁתֵּיהֶן שׂוֹאֵבֶת.
וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר: ה. הַמְּכַבֶּה אֶת־הַיָּם מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם,
מִפְּנֵי לְסֻטִּים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, וְאִם בְּשֶׁבִיל הַחוּלָה שְׁיִישׁוֹן, פְּטוּר. כְּחֹס
עַל הַיָּם, כְּחֹס עַל הַשֵּׁמוֹ, כְּחֹס עַל הַפְּתִילָה, חֵיב. וְרַבִּי יוֹסִי פּוֹטֵר בְּכֶלֶן
חוּץ מִן הַפְּתִילָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פְּחָם: ו. עַל שְׁלֹשׁ עֶבְרוֹת נָשִׁים
מֵתוֹת בְּשַׁעַת יְלֻדָתָן, עַל שֶׁאֵינָן זֹהִירוֹת בְּנֻדָּה וּבַחֲלָה וּבַהֲדַלְקַת הַיָּם: ז.
שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרְבַת שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה,
עֲשָׂרֶתֶם, עֶרְבֶתֶם, הַדְּלִיקוּ אֶת־הַיָּם. סָפֵק חֲשֻׁכָה סָפֵק אִין חֲשֻׁכָה, אִין
מְעֻשְׂרִין אֶת־הַיּוֹדָאִי, וְאִין מְטַבִּילִין אֶת־הַכֵּלִים, וְאִין מְדַלִּיקִין אֶת־
הַיָּרוֹת, אֲבָל מְעֻשְׂרִין אֶת־הַדְּמָאִי, וּמְעַרְבִין, וְטוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין:

פּוֹרָק ג כִּי־רָה שֶׁהִסִּיקוּהָ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא, נוֹתְנִים עָלֶיהָ תְּבַשְׂיִל. בְּגִפְתָּ
וּבְעֵצִים, לֹא יִתֵּן עַד שְׁיִגְרוֹף, אוֹ עַד שְׁיִתֵּן אֶת־הָאֶפֶר. בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, חֲמִין אֲבָל לֹא תְּבַשְׂיִל. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, חֲמִין וְתְּבַשְׂיִל.
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, נוֹטְלִין אֲבָל לֹא מְחַזְרִין. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אִין
מְחַזְרִין: ב. תִּנּוֹר שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא, לֹא יִתֵּן בֵּין מֵתוֹכוֹ בֵּין
מֵעַל גַּבּוֹ. כְּפֹחַ שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבִגְבָבָא, הָרִי זֶה כְּפִירִים. בְּגִפְתָּ
וּבְעֵצִים, הָרִי הוּא פְּתִנּוֹר: ג. אִין נוֹתְנִין בִּיצָה בְּצַד הַמִּיחָס בְּשֶׁבִיל

שְׁתַּגְלַגְל. וְלֹא יִפְקִיעַנָה בְּסוּדְרִין. וְרַבֵּי יוֹסִי מֵתִיר. וְלֹא יִטְמִינָנָה
בְּחוּל וּבְאַבְק דְּרָכִים בְּשֶׁבִיל שְׁתַּצְלָה: ד. מַעֲשֶׂה שְׁעָשׂוּ אַנְשֵׁי טְבָרְיָא
וְהִבִּיאוּ סִילוֹן שֶׁל צוּיִן לְתוֹד אֵמָה שֶׁל חֲמִין. אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים, אִם
בְּשַׁבָּת, כְּחֲמִין שֶׁהוֹחֲמוּ בְּשַׁבָּת, אָסוּרִין בְּרַחֲיָצָה וּבְשַׁתְיָה. בְּיוֹם טוֹב,
כְּחֲמִין שֶׁהוֹחֲמוּ בְּיוֹם טוֹב, אָסוּרִין בְּרַחֲיָצָה וּמִתְרִין בְּשַׁתְיָה. מוּלְיָאָר
הֶגְרוּף, שׁוֹתִין הֵימָנוּ בְּשַׁבָּת. אֲנִטִּיכִי, אָף עַל פִּי שְׁגֵרוּפָה, אֵין שׁוֹתִין
מִמָּנָה: ה. הַמִּיחֵם שֶׁפָּנְהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צוּיִן בְּשֶׁבִיל שְׁיַחֲמוּ, אֲבָל נוֹתֵן
הוּא לְתוֹכוֹ אוֹ לְתוֹד הַכּוֹס כְּדִי לְהַפְשִׁיחוֹ. הָאֵלְפָס וְהַקְדָּרָה שֶׁהֶעֱבִירוּ
מִרְתָּחִין, לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ תְּבֻלִין, אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְתוֹד הַקְּעָרָה, אוֹ לְתוֹד
הַתְּמָחוּי. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְכָל הוּא נוֹתֵן, חוּץ מִדְּבַר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲמִץ
וְצִיר: ו. אֵין נוֹתֵנִין כָּלִי תַּחַת הַיָּד לְקַבֵּל בּוֹ אֶת־הַשָּׁמֶן. וְאִם נִתְּנוּ מִבְּעוֹד
יוֹם, מִתֵּר. וְאֵין נֹאֲוֹתִין מִמָּנָה, לְפִי שֶׁאֵינּוּ מִן הַמוּכָן. מְטַלְטְלִין גַּר חֲדָשׁ,
אֲבָל לֹא יָשׁוּ. רַבֵּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כֹּל־הַנְּרוֹת מְטַלְטְלִין, חוּץ מִן הַיָּד
הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת. נוֹתֵנִין כָּלִי תַּחַת הַיָּד לְקַבֵּל נִיצוֹצוֹת. וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ
מַיִם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֵּה:

פּרָק ד' בְּמָה טוֹמְנִין, וּבְמָה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין לֹא בְּגִפְתָּ, וְלֹא
בְּזָבֵל, לֹא בְּמַלְחָה, וְלֹא בְּסִיד, וְלֹא בְּחוּל, בֵּין לַחִים בֵּין יְבֻשִׁים. לֹא
בְּתָבּוֹ, וְלֹא בְּזָגִים, וְלֹא בְּמוֹכִים, וְלֹא בְּעֵשְׂבִים, בְּזָמֵן שֶׁהוּא לַחִים, אֲבָל
טוֹמְנִין בָּהֶן כְּשֶׁהוּא יְבֻשִׁים. טוֹמְנִין בְּכִסּוֹת, וּבְפָרוֹת, בְּכַנְפֵי יוֹנָה,
וּבְנִסְרָת שֶׁל חֲרָשִׁים, וּבְנִעְרָת שֶׁל פִּשְׁתָּן דְּקָה. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹסֵר בְּדָקָה
וּמִתֵּיר בְּגִסָּה: ב. טוֹמְנִין בְּשִׁלְחִין, וּמְטַלְטְלִין אוֹתָן. בְּגִזֵּי צָמֵר, וְאֵין
מְטַלְטְלִין אוֹתָן, כִּי־צַד הוּא עֹשֶׂה, נוֹטֵל אֶת־הַכֶּסֶף וְהוּא נוֹפְלוֹת. רַבֵּי
אֶלְעָזָר בְּרַעְזְרִיָּה אוֹמֵר, קָפָה מִטָּה עַל צְדָה וְנוֹטֵל, שְׁמָא יִטוֹל וְאֵינּוּ
יָכוֹל לְהַחֲזִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, נוֹטֵל וּמַחֲזִיר. לֹא כִּסְהוּ מִבְּעוֹד יוֹם,
לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁד. כִּסְהוּ וְנִתְגַּלָּה, מִתֵּר לְכִסּוֹתוֹ. מִמִּלָּא אֶת־הַקִּיתוֹן
וְנוֹתֵן לְתַחַת הַפֶּר, אוֹ תַּחַת הַקֶּסֶת:

פרק ה בַּמָּה בְּהִמָּה יוֹצְאָה, וּבַמָּה אֵינָה יוֹצְאָה. יוֹצֵא הַגָּמֶל בְּאַפְסָר, וְנֹאקָה בַחֲטָם, וְלִבְדִּיקִים בְּפֶרֶם־מִבְּנֵי, וְסוֹס בְּשִׁיר, וְכֹל בְּעֲלֵי הַשִּׁיר יוֹצְאִים בְּשִׁיר וְנִמְשָׁכִים בְּשִׁיר, וּמִזֵּין עָלֵיהֶן וְטוֹבְלִין בְּמִקְוֵיָן : ב. חֲמוֹר יוֹצֵא בַמְרִדְעָת, בְּזִמְן שֶׁהִיא קְשׁוּרָה לוֹ. זְכָרִים יוֹצְאִין לְבוּבִין. רְחִלוֹת יוֹצְאוֹת שְׁחוּזוֹת, כְּבוֹלוֹת וְכַבוֹנוֹת. הַעֲזִים יוֹצְאוֹת צְרוּרוֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכֶלֶן, חוּץ מִן הַרְחֵלִין הַכְּבוֹנוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עֲזִים יוֹצְאוֹת צְרוּרוֹת לִיבֵשׁ, אָבֵל לֹא לְחֶלֶב : ג. וּבַמָּה אֵינָה יוֹצְאָה, לֹא יֵצֵא גָמֶל בְּמִטּוֹטְלָת, לֹא עֶקוּד וְלֹא רְגוּל, וְכֵן שְׁאֵר כְּלֵי־הַבְּהֵמוֹת. לֹא יִקְשׁוּר גָּמְלִים זֶה בְּזֶה וְיִמְשׁוּדָּה. אָבֵל מְכַנִּיס חֲבָלִים לְתוֹךְ יָדוֹ וְיִמְשׁוּדָּה, וּבִלְבַד שְׁלֵא יְכַרֹּדָּה : ד. אֵין חֲמוֹר יוֹצֵא בַמְרִדְעָת, בְּזִמְן שֶׁאֵינָה קְשׁוּרָה לוֹ. וְלֹא בְזוּג, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא פְּקוּק. וְלֹא בְּסֶלֶם שֶׁבְּצוּאָרוֹ, וְלֹא בְּרִצּוּעָה שֶׁבְּרִגְלוֹ. וְאֵין הַתְּרַנְגוּלוֹן יוֹצְאִין בְּחוּטִין, וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרִגְלֵיהֶן. וְאֵין הַזְּכָרִים יוֹצְאִין בְּעִגְלָה שֶׁתַּחַת הָאֵלֶּיָה שְׁלָהֶן. וְאֵין הַרְחֵלִים יוֹצְאוֹת חֲנוּנוֹת. וְאֵין הַעֲגָל יוֹצֵא בְּגִימּוֹן. וְלֹא פָּרָה בְּעוֹר הַקֶּפֶד, וְלֹא בְּרִצּוּעָה שְׁבִין קַרְנֵיהָ. פָּרְתוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵעֲזָרְיָה הִיָּתָה יוֹצְאָה בְּרִצּוּעָה שְׁבִין קַרְנֵיהָ, שְׁלֵא בְּרִצּוֹן חֲכָמִים :

פרק ו בַּמָּה אֲשֶׁה יוֹצְאָה, וּבַמָּה אֵינָה יוֹצְאָה. לֹא תֵצֵא אֲשֶׁה לֹא בְּחוּטֵי צֶמֶר, וְלֹא בְּחוּטֵי פִשְׁתָּן, וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת, שֶׁבְּרֵאשֶׁה. וְלֹא תִטְבּוֹל בָּהֶן עַד שְׁתַּרְפֵּם. וְלֹא בְּטוֹטְפֵת, וְלֹא בְּסַנְבּוּטִין בְּזִמְן שֶׁאֵינָן תְּפוּרִין, וְלֹא בְּכַבּוּל לְרִשׁוֹת הַרְבִּים. וְלֹא בְּעִיר שֶׁל זָהָב, וְלֹא בְּקִטְלָא, וְלֹא בְּנִזְמִים, וְלֹא בְּטַבְעַת שְׁאֵין עָלֶיהָ חוֹתָם, וְלֹא בְּמַחַט שֶׁאֵינָה נְקוּבָה. וְאִם יֵצֵאת, אֵינָה חִיבֵת חֲטָאת : ב. לֹא יֵצֵא הָאִישׁ בְּסַנְדַּל הַמַּסְפֵּר, וְלֹא בִּיחִיד בְּזִמְן שֶׁאֵין בְּרִגְלוֹ מִפָּה, וְלֹא בְּתַפְלִין, וְלֹא בְּקַמִּיעַ בְּזִמְן שֶׁאֵינּוּ מִן הַמְּמַחָה, וְלֹא בְּשִׁרְיוֹן, וְלֹא בְּקִסְדָּא, וְלֹא בְּמַגְפִּים. וְאִם יֵצֵא, אֵינּוּ חִיב חֲטָאת : ג. לֹא תֵצֵא אֲשֶׁה בְּמַחַט הַנְּקוּבָה, וְלֹא בְּטַבְעַת שֶׁיֵּשׁ עָלֶיהָ חוֹתָם, וְלֹא בְּפוּלְיָאר, וְלֹא בְּפוּבְלָת, וְלֹא בְּצִלוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן. וְאִם

יְצַתָּהּ, חִיבַת חֲטָאת, דְּבַרֵי רַבֵּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין בְּכוֹבֶלֶת
וּבְצִלוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן: ד. לֹא יֵצֵא הָאִישׁ, לֹא בְּסִיף, וְלֹא בְּקֶשֶׁת, וְלֹא
בְּתַרְס, וְלֹא בְּאַלְהָה, וְלֹא בְּרֵמַח. וְאִם יֵצֵא, חִיבַת חֲטָאת. רַבֵּי אֶלְיעֶזֶר
אוֹמֵר, תִּכְשִׁיטִין הֵן לוֹ. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵינָן אֶלָּא לְגִנְאֵי, שְׁנֵאמַר,
וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתָם לְאֵתִים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת, לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גּוֹי
חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה. בִּירִית, טְהוֹרָה, וְיוֹצֵאִין בָּהּ בְּשַׁבָּת.
כְּבָלִים, טְמֵאִין, וְאֵין יוֹצֵאִין בָּהֶן בְּשַׁבָּת: ה. יוֹצֵאָה אִשָּׁה בְּחוּטֵי שַׁעַר
בֵּין מְשָׁלָה בֵּין מְשָׁל חֲבֵרְתָהּ בֵּין מְשָׁל בְּהֵמָה, וּבִטּוֹטְפַת וּבִסְנַבּוּטִין
בְּזֵמַן שֶׁהֵן תְּפוּרִין. בְּכָבוֹל וּבְכַפָּאָה נְכָרִית לְחֻצָּר. בְּמוֹד שְׁבָאָזְנָה, וּבְמוֹד
שְׁבִסְנַדְלָה, וּבְמוֹד שֶׁהִתְקִינָה לְנִדְתָהּ, בְּפִלְפֵל וּבְגִרְגִיר מְלַח, וּבְכָל דְּבַר
שֶׁתִּתֵּן לְתוֹד פִּיָּה, וּבְלֶבֶד שֶׁלֹּא תִתֵּן לְכַתְּחֵלָה בְּשַׁבָּת. וְאִם נָפַל, לֹא
תַחֲזִיר. שֵׁן תּוֹתֶבֶת וְשׁוֹן שֶׁל זָהָב, רַבֵּי מֵתִיר, וְחֻכְמִים אוֹסְרִים: ו.
יוֹצֵאִין בְּסַלַע שֶׁעַל הַצִּינִית, הַבְּנוֹת (קְטָנוֹת) יוֹצֵאֹת בְּחוּטִין וְאַפְלוּ
בְּקִיסְמִין שְׁבָאָזְנֵיהֶן. עֲרָבִיּוֹת יוֹצֵאֹת רְעוּלוֹת, וּמְדִיּוֹת פְּרוּפּוֹת, וְכָל
אָדָם, אֶלָּא שֶׁדְּבָרוֹ חֻכְמִים בְּהוֹנָה: ז. פּוֹרְפַת עַל הָאָבֹן וְעַל הָאֶגּוֹז וְעַל
הַמְטָבֵעַ, וּבְלֶבֶד שֶׁלֹּא תִפְרוֹף לְכַתְּחֵלָה בְּשַׁבָּת: ח. הַקֵּטֵעַ יוֹצֵא בְּקַב
שָׁלוֹ, דְּבַרֵי רַבֵּי מֵאִיר. וְרַבֵּי יוֹסִי אוֹסֵר. וְאִם יֵשׁ לוֹ בֵּית קַבּוּל כְּתוּבִין,
טְמֵא. סְמוּכוֹת שָׁלוֹ, טְמֵאִין מְדָרְס, וְיוֹצֵאִין בָּהֶן בְּשַׁבָּת, וְנִכְנָסִין בָּהֶן
בְּעֶזְרָה. כֶּסֶא וְסְמוּכוֹת שָׁלוֹ, טְמֵאִין מְדָרְס, וְאֵין יוֹצֵאִין בָּהֶן בְּשַׁבָּת,
וְאֵין נִכְנָסִין בָּהֶן בְּעֶזְרָה. אֲנִקְטָמִין טְהוֹרִין, וְאֵין יוֹצֵאִין בָּהֶן: ט.
הַבְּנִים יוֹצֵאִין בְּקֶשְׁרִים, וּבְנֵי מְלָכִים בְּזוּגִין, וְכָל אָדָם, אֶלָּא שֶׁדְּבָרוֹ
חֻכְמִים בְּהוֹנָה: י. יוֹצֵאִין בְּבִיצַת הַחֲרוּגוֹל, וּבִשְׁן שׁוּעַל, וּבְמִסְמֵר מִן
הַצְּלוּב, מִשׁוּם רְפוּאָה, דְּבַרֵי רַבֵּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵף בַּחֹל
אֲסוּר, מִשׁוּם דְּרָכֵי הָאֱמוּרִי:

פּוֹק ז כָּלֵל גְּדוֹל אָמְרוּ בְּשַׁבָּת, כֹּלֵי־שׁוֹכְחַ עֶקֶר שַׁבָּת וְעֵשָׂה מְלָאכוֹת
הַרְבֵּה בְּשַׁבָּתוֹת הַרְבֵּה, אֵינּוּ חִיבַת אֶלָּא חֲטָאת אַחַת. הַיּוֹדֵעַ עֶקֶר שַׁבָּת

ועָשָׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה בְּשַׁבָּתוֹת הַרְבֵּה, חָיַב עַל כֹּל־שַׁבָּת וְשַׁבָּת. הַיּוֹדֵעַ
שֶׁהוּא שַׁבָּת וְעָשָׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה בְּשַׁבָּתוֹת הַרְבֵּה, חָיַב עַל כֹּל־אֵב
מְלָאכּוֹה וּמְלָאכּוֹה. הָעֹשֶׂה מְלָאכּוֹת הַרְבֵּה מֵעֵין מְלָאכּוֹה אַחַת, אֵינוֹ חָיַב
אֶלָּא חֲטָאת אַחַת: ב. אֲבוֹת מְלָאכּוֹת אַרְבָּעִים חֲסֵר אַחַת, הַזּוֹרֵעַ,
וְהַחֹרֵשׁ, וְהַקּוֹצֵר, וְהַמְעַמֵּר. הַדָּשׁ, וְהַזּוֹרֵה. הַבוֹרֵר, הַטּוֹחֵן, וְהַמְרַקֵּד,
וְהַלֵּשׁ, וְהַאוֹפֶה. הַגּוֹזֵז אֶת־הַצֶּמֶר, הַמְלַבֵּנוֹ, וְהַמְנַפֵּצוֹ, וְהַצּוֹבְעוֹ,
וְהַטּוֹנֶה, וְהַמְסִיד, וְהָעֹשֶׂה שְׁנֵי בְּתֵי נִירִין, וְהַאֹרֵג שְׁנֵי חוּטִין, וְהַפּוֹצֵעַ
שְׁנֵי חוּטִין. הַקּוֹשֵׁר, וְהַמְתִּיר, וְהַתּוֹפֵר שְׁתֵּי תַפְּירוֹת. הַקּוֹרֵעַ עַל מְנַת
לְתַפּוֹר שְׁתֵּי תַפְּירוֹת. הַצָּד צְבִי, הַשׁוֹחֵטוֹ, וְהַמְפְּשִׁיטוֹ, הַמּוֹלְחוֹ,
וְהַמְעַבֵּד אֶת־עוֹרוֹ, וְהַמוֹחֵקוֹ, וְהַמְחַתְּכוֹ. הַפּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת,
וְהַמוֹחֵק עַל מְנַת לְכַתּוֹב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. הַבוֹנֶה, וְהַסּוֹתֵר. הַמְכַבֶּה,
וְהַמְבַּעֵיר. הַמְכֶה בַּפְּטִישׁ. הַמוֹצִיא מְרֻשּׁוֹת לְרֻשּׁוֹת. הָרִי אֵלוֹ אֲבוֹת
מְלָאכּוֹת אַרְבָּעִים חֲסֵר אַחַת: ג. וְעוֹד כָּל־אֲחֵר אֲמָרוֹ, כֹּל־הַכּוֹשֵׁר
לְהַצְנִיעַ וּמַצְנִיעֵין כְּמוֹהוֹ וְהוֹצִיאֹ בְּשַׁבָּת, חָיַב עָלָיו חֲטָאת. וְכֹל שֶׁאֵינוֹ
כּוֹשֵׁר לְהַצְנִיעַ וְאֵין מַצְנִיעֵין כְּמוֹהוֹ וְהוֹצִיאֹ בְּשַׁבָּת, אֵינוֹ חָיַב אֶלָּא
הַמַּצְנִיעוֹ: ד. הַמוֹצִיא תְּבוֹן, כְּמֵלֵא פִי כְּרָה. עֲצָה, כְּמֵלֵא פִי גָמֶל. עֲמִיר,
כְּמֵלֵא פִי טָלָה. עֲשָׁבִים, כְּמֵלֵא פִי גְדִי. עָלִי שׁוּם וְעָלִי בְּצָלִים לַחִים,
כְּגֵרוֹגֶרֶת. יְבֻשִׁים, כְּמֵלֵא פִי גְדִי. וְאֵין מַצְטַרְפִּין זֶה עִם זֶה, מְפָנִי שְׁלֵא
שׁוֹו בְּשַׁעוֹרֵיהֶן. הַמוֹצִיא אֲכָלִים כְּגֵרוֹגֶרֶת, חָיַב, וּמַצְטַרְפִּים זֶה עִם זֶה,
מְפָנִי שְׁשׁוֹו בְּשַׁעוֹרֵיהֶן, חוּץ מִקְלַפֵּיהֶן וּגְרַעֲנִיָּהֶן וְעַקְצֵיהֶן וְסַבּוֹ
וּמְרַסָּנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוּץ מִקְלַפֵּי עֲדָשִׁים שֶׁמִּתְבַּשְׁלוֹת עִמָּהֶן:

פּרֻק ח הַמוֹצִיא יֵין, כְּדִי מְזִיגַת הַכּוֹס. חֶלֶב, כְּדִי גְמִיעָה. דָּבֵשׁ, כְּדִי לֶחֶן
עַל הַכֶּתִית. שָׁמוֹן, כְּדִי לְסוּף אֲבָר קָטוֹן. מַיִם, כְּדִי לְשׁוּף בֶּהֱם אֶת־
הַקִּילוֹר. וְשָׂאֵר כֹּל־הַמְשָׁקִין, בְּרַבִּיעִית. וְכֹל הַשׁוֹפְכִין, בְּרַבִּיעִית. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כֵּלָן בְּרַבִּיעִית. וְלֹא אֲמָרוֹ כֹּל־הַשַּׁעוֹרִין הִלְלוּ אֶלָּא
לְמַצְנִיעֵיהֶן: ב. הַמוֹצִיא חֶבֶל, כְּדִי לַעֲשׂוֹת אֶזֶן לְקַפָּה. גָּמִי, כְּדִי לַעֲשׂוֹת

תְּלַאי לַנֶּפֶחַ וְלַכְּבָרָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כְּדֵי לְטוֹל מִמֶּנּוּ מִדַּת מִנְעַל
לְקָטוֹן. נִיר, כְּדֵי לְכַתּוֹב עָלָיו קֶשֶׁר מוֹכָסִין. וְהַמוֹצִיא קֶשֶׁר מוֹכָסִין,
חֲנִיב. נִיר מְחוּק, כְּדֵי לְכַרוֹךְ עַל פִּי צְלוּחִית קֶטְנָה שֶׁל פְּלִיטוֹן: ג. עוֹר,
כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קָמִיעַ. קֶלֶף, כְּדֵי לְכַתּוֹב עָלָיו פְּרִשָּׁה קֶטְנָה שֶׁבִּתְּפִלִּין,
שֶׁהִיא שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל. דִּיּוֹ, כְּדֵי לְכַתּוֹב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. כַּחוּל, כְּדֵי לְכַחוּל
עַל אֶחָת: ד. דְּבִק, כְּדֵי לְתַן בְּרֵאשׁ הַשֶּׁבִּשְׁבֵּת. זָפֶת וְגַפְרִית, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
נֶקֶב. שְׁעוּה, כְּדֵי לְתַן עַל פִּי נֶקֶב קָטָן. חֲרָסִית, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פִּי כוֹר שֶׁל
צוֹרְפֵי זָהָב. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת פְּטָפוּט. סַבִּין, כְּדֵי לְתַן עַל
פִּי כוֹר שֶׁל צוֹרְפֵי זָהָב. סִיד, כְּדֵי לְסוּד קֶטְנָה שֶׁבִּבְנֹת. רַבִּי יְהוּדָה
אֹמֵר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת כְּלָפוּל. רַבִּי נְחֻמָּה אֹמֵר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֲנָדִיפִי: ה.
אֲדָמָה, כַּחוֹתֶם הַמְרָצוּפִים, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
כַּחוֹתֶם הָאֲגָרוֹת. זָבֵל וְחוּל הַדֵּק, כְּדֵי לְזַבֵּל קֶלַח שֶׁל כְּרוֹב, דְּבָרֵי רַבִּי
עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, כְּדֵי לְזַבֵּל כְּרִישָׁא. חוּל הַגֵּס, כְּדֵי לְתַן עַל
מְלֵא כֶף סִיד. קֶנֶה, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קְלָמוֹס. וְאִם הָיָה עֶבֶה אוֹ מְרָסָס, כְּדֵי
לְבִשֵׁל בּוֹ בִּיצָה קֶלֶח שֶׁבִּבְיָצִים, טְרוּפָה וּנְתוּנָה בְּאֶלְפָס: ו. עֶצֶם, כְּדֵי
לַעֲשׂוֹת תְּרֻדָּה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ חָף. זְכוּכִית, כְּדֵי
לְגָרוֹר בּוֹ רֵאשׁ הַכְּרָכָר. צְרוֹר אוֹ אָבוּן, כְּדֵי לְזָרוֹק בְּעוֹף. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בֶּר יַעֲקֹב אֹמֵר, כְּדֵי לְזָרוֹק בְּבִהֶמָה: ז. חָרָס, כְּדֵי לְתַן בֵּין פְּצִים
לְחֻבְרוֹ, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, כְּדֵי לְחַתּוֹת בּוֹ אֶת־הָאוֹר.
רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, כְּדֵי לְקַבֵּל בּוֹ רְבִיעִית. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אֵף עַל פִּי שְׂאִין
רְאִיָּה לְדָבָר, זֶכֶר לְדָבָר, וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לְחַתּוֹת אִשׁ מִיְקוּד.
אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, מִשָּׁם רְאִיָּה, וְלַחֲשׂוֹף מִיָּם מְגָבָא:

משניות שבת לסעודה שניה

פרק ט אמר רבי עקיבא, מנין לעבודה זרה שמתמאה במשא פנדה, שנאמר תזרם כמו דנה, צא תאמר לו. מה נדה מטמאה במשא, אף עבודה זרה מטמאה במשא: ב. מנין לספינה שהיא טהורה, שנאמר דרד אנה בלב ים. מנין לערוגה שהיא ששה על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונים, ארבעה בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע, שנאמר כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח, זרעה לא נאמר, אלא זרועיה: ג. מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה, שנאמר, היו נכונים לשלשת ימים. מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר, ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים. מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח, שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשילג ילבינו: ד. מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכפורים, אף על פי שאין ראיה לדבר, זכר לדבר, שנאמר ותבא כמים בקרב וכושמן בעצמותיו: ה. המוציא עצים, כדי לבשל ביצה קלה. תבליו, כדי לתבל ביצה קלה, ומצטרפין זה עם זה. קלפי אגוזים, קלפי רמונים, אסטיס ופואה, כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי רגלים, נתר ובורית, קמוניא ואשילג, כדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה. רבי יהודה אומר, כדי להעביר על הכתם: ו. פלפלת, כל שהיא. ועטרן, כלשהוא. מיני בשמים ומיני מתכות, כלשהן. מאבני המזבח ומעפר המזבח, מקק ספרים ומקק מטפחותיהם, כלשהן, שמצניעין אותן לגנון. רבי יהודה אומר, אף המוציא ממשמשי עבודה זרה, כלשהוא, שנאמר ולא ידבק בידך מאומה מן החרם: ז. המוציא קפת הרוכליו, אף על פי שיש בה מינין הרבה, אינו חיב אלא חטאת

אָחת. זָרעוֹנֵי גָנָה, פָּחות מִפְגְּרוֹגְרַת. רַבֵּי יְהוּדָה (בֶּן בְּתִירָא) אוֹמֵר,
חֲמִשָּׁה. זָרע קְשׁוּאִין, שְׁנַיִם. זָרע דְּלוּעִין, שְׁנַיִם. זָרע פּוֹל הַמְצָרִי, שְׁנַיִם.
חָגב חֵי טָהוֹר, כּל־שָׁהוּא. מֵת, פְּגְרוֹגְרַת. צְפָרַת כְּרָמִים בֵּין חֲזָה בֵּין
מֵתָה, כּל־שָׁהוּא, שְׁמִצְנִיעִין אוֹתָהּ לְרַפּוּאָה. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף
הַמוֹצִיא חָגב חֵי טָמֵא, כּל־שָׁהוּא, שְׁמִצְנִיעִין אוֹתוֹ לְקָטָן לְשַׁחוּק בּוֹ :

פּרֻק י הַמְצְנִיעַ לְזָרע וּלְדַגְמָא וְלְרַפּוּאָה וְהוֹצִיאֵהוּ בַשַּׁבָּת, חָגב בְּכֹל
שָׁהוּא. וְכֹל אָדָם אֵין חָגב עָלָיו אֵלָא כְּשִׁעוּרוֹ. חֲזַר וְהִכְנִיסוּ, אֵינֵנוּ חָגב
עָלָיו אֵלָא כְּשִׁעוּרוֹ : ב. הַמוֹצִיא אֶכְלִין וּנְתָנָן עַל הָאֶסְקָפָה, בֵּין שְׁחֲזַר
וְהוֹצִיאָן בֵּין שְׁהוֹצִיאָן אַחַר, פְּטוּר, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא עָשָׂה מְלֹאכְתּוֹ בַּבַּת
אָחת. קָפָה שְׁהִיא מְלֹאָה פְּרוֹת וּנְתָנָה עַל הָאֶסְקָפָה הַחִיצוֹנָה, אִף עַל
פִּי שְׂרוֹב הַפְּרוֹת מִבַּחוּץ, פְּטוּר, עַד שְׂיוֹצִיא אֶת־כֹּל־הַקָּפָה : ג. הַמוֹצִיא
בֵּין בֵּימֵינוּ בֵּין בְּשִׁמְאֵלוֹ, בְּתוֹךְ חִיקוֹ אוֹ עַל כְּתֵפוֹ, חָגב, שְׁכֵן מִשָּׂא בְּנֵי
קָהַת. כְּלֹא־אֶחָר יָדוֹ, בְּרַגְלוֹ, בְּפִיו וּבְמַרְפָּקוֹ, בְּאִזְנוֹ וּבְשַׁעְרוֹ, וּבְפִנְדָּתוֹ
וּפִיָּה לְמִטָּה, בֵּין פִּנְדָּתוֹ לְחֻלּוּקוֹ, וּבְשַׁפְּתֵי חֻלּוּקוֹ, בְּמִנְעָלוֹ, בְּסִנְדָּלוֹ,
פְּטוּר, שֶׁלֹּא הוֹצִיא כְּדָרְךְ הַמוֹצִיאִין : ד. הַמֵּתְכֹּנֵן לְהוֹצִיא לְפָנָיו וּבֹא לוֹ
לְאַחֲרָיו, פְּטוּר. לְאַחֲרָיו וּבֹא לוֹ לְפָנָיו, חָגב. בְּאַמַּת אָמְרוּ, הָאִשָּׁה
הַחוּגְרַת בְּסִינֵר בֵּין מְלִפְנֵיהָ וּבֵין מְלֹאֲחֲרֶיהָ, חֲיִבָּת, שְׁכֵן רְאוּי לְהִיּוֹת
חוּזַר. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף מְקַבְּלֵי כְּתֻבָּת : ה. הַמוֹצִיא כְּכֹר לְרִשׁוֹת
הַרְבִּים, חָגב. הוֹצִיאֵהוּ שְׁנַיִם, פְּטוּרִין. לֹא יָכוֹל אֶחָד לְהוֹצִיאֵהוּ
וְהוֹצִיאֵהוּ שְׁנַיִם, חָגבִים. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר. הַמוֹצִיא אֶכְלִין פָּחות
מִכְּשִׁעוּר בְּכָלִי, פְּטוּר אִף עַל הַכָּלִי, שֶׁהַכָּלִי טָפְלָה לוֹ. אֶת־הַחֵי בְּמִטָּה,
פְּטוּר אִף עַל הַמִּטָּה, שֶׁהַמִּטָּה טָפְלָה לוֹ. אֶת־הַמֵּת בְּמִטָּה, חָגב. וְכֹן
כְּזִית מִן הַמֵּת וְכְזִית מִן הַנִּבְלָה וְכְעֵדֶשֶׁה מִן הַשְּׂרָץ, חָגב. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן
פּוֹטֵר : ו. הַנוֹטֵל צְפָרְנָיו זוּ בְּזוּ אוֹ בְּשָׁנָיו, וְכֹן שְׁעָרוֹ, וְכֹן שְׁפָמוֹ, וְכֹן זָקְנוֹ,
וְכֹן הַגּוֹדְדָּלַת, וְכֹן הַכּוֹחֶלֶת, וְכֹן הַפּוֹקֶסֶת, רַבֵּי אֶלְיעֶזֶר מְחַיֵּב, וְחַכְמַיִם

אוֹסְרִין מְשׁוּם שְׁבוּת. הַתּוֹלֵשׁ מֵעֲצִיץ נָקוּב, חֵיב. וְשֹׂאֵינוּ נָקוּב, פְּטוּר.
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר בְּזָה וּבְזָה :

פּוֹרֵק יֵא הַזּוֹרֵק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הָרַבִּים, מִרְשׁוֹת הָרַבִּים לְרְשׁוֹת
הַיְחִיד, חֵיב. מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הָרַבִּים וּרְשׁוֹת הָרַבִּים בְּאֶמְצַע, רַבִּי
עֲקִיבָא מְחֵיב, וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין : ב. כִּיצַד, שְׁתֵּי גִזְזוּטְרָאוֹת זֹו כְּנֶגֶד זֹו
בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים, הַמוֹשִׁיט וְהַזּוֹרֵק מִזֹּו לְזֹו, פְּטוּר. הֵינּוּ שְׁתֵּיהֶן בְּדִיּוּטָא
אַחַת, הַמוֹשִׁיט חֵיב, וְהַזּוֹרֵק פְּטוּר, שְׁפָךְ הַיְתָה עֲבוּדַת הַלְוִיִּם, שְׁתֵּי
עֲגָלוֹת זֹו אַחַר זֹו בְּרְשׁוֹת הָרַבִּים, מוֹשִׁיטִין הַקְּרָשִׁים מִזֹּו לְזֹו אֲבָל לֹא
זוֹרְקִין. חֲלֵית הַבוֹר וְהַסְּלַע שֶׁהוּן גְּבוּהִין עֲשָׂרָה וְרַחְבּוֹן אַרְבַּעַה, הַנוּטֵל
מֵהוּן וְהַנוֹתֵן עַל גִּבּוֹן, חֵיב. פְּחוֹת מִכּוֹן, פְּטוּר : ג. הַזּוֹרֵק אַרְבַּע אַמּוֹת
בְּכַתֵּל, לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים, כְּזוֹרֵק בְּאֹוִיר. לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים,
כְּזוֹרֵק בְּאֶרֶץ. הַזּוֹרֵק בְּאֶרֶץ אַרְבַּע אַמּוֹת, חֵיב. זָרַק לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת
וְנִתְגַּלְגַּל חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת, פְּטוּר. חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת וְנִתְגַּלְגַּל לְתוֹךְ
אַרְבַּע אַמּוֹת, חֵיב : ד. הַזּוֹרֵק בֵּינֵם אַרְבַּע אַמּוֹת, פְּטוּר. אִם הָיָה רֶקֶק
מִיָּם וּרְשׁוֹת הָרַבִּים מְהַלְכֵת בּוֹ, הַזּוֹרֵק לְתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת, חֵיב. וְכַמָּה
הוּא רֶקֶק מִיָּם, פְּחוֹת מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים. רֶקֶק מִיָּם וּרְשׁוֹת הָרַבִּים
מְהַלְכֵת בּוֹ, הַזּוֹרֵק בְּתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת, חֵיב : ה. הַזּוֹרֵק מִן הַיָּם לַיַּבְשָׁה
וּמִן הַיַּבְשָׁה לַיָּם, וּמִן הַיָּם לְסַפִּינָה וּמִן הַסַּפִּינָה לַיָּם, וּמִן הַסַּפִּינָה
לְחִבְרָתָהּ, פְּטוּר. סַפִּינּוֹת קְשׁוּרוֹת זֹו בְּזֹו, מְטִלְטְלִין מִזֹּו לְזֹו. אִם אֵינּוּ
קְשׁוּרוֹת, אֵף עַל פִּי שְׁמַקְפוֹת, אֵין מְטִלְטְלִין מִזֹּו לְזֹו : ו. הַזּוֹרֵק וְנִזְכָּר
לְאַחַר שְׁיִצְתָה מִיָּדוֹ, קִלְטָה אַחַר, קִלְטָה כָּלָב, אוֹ שְׁנִשְׂרָפָה, פְּטוּר. זָרַק
לְעֲשׂוֹת חִבּוּרָה, בֵּין בְּאָדָם, בֵּין בְּבַהֲמָה, וְנִזְכָּר עַד שֶׁלֹא נַעֲשִׂית חִבּוּרָה,
פְּטוּר. זֶה הַכֹּלֵל, כֹּל־חֵיבֵי חֲטָאוֹת אֵינּוּ חֵיבִין עַד שֶׁתִּהְיֶה תַחֲלָתּוֹ וְסוּפוֹ
שְׁגָגָה. תַחֲלָתּוֹ שְׁגָגָה וְסוּפוֹ זָדוֹן, תַחֲלָתּוֹ זָדוֹן וְסוּפוֹ שְׁגָגָה, פְּטוּרִין, עַד
שֶׁתִּהְיֶה תַחֲלָתּוֹ וְסוּפוֹ שְׁגָגָה :

פרק יב הבונה כִּפָּה וְיֵהָא חַיֵּב, (הבונה) כּל־שֶׁהוּא, וְהַמְסִתֵת וְהַמְכָּה בַפְּטִישׁ וּבַמַּעֲצָד הַקּוֹדֵחַ, כּל־ שֶׁהוּא, חַיֵּב. זֶה הַכָּלֵל, כּל־הַעֲשֵׂה מְלָאכָה וּמְלָאכְתּוֹ מִתְקַיְמַת בְּשַׁבָּת, חַיֵּב. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בְּרוּגְמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִף הַמְכָּה בְקֶרֶס עַל הַסֵּדֶן בְּשַׁעַת מְלָאכָה, חַיֵּב, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמִתְקַן מְלָאכָה : ב. הַחוֹרֵשׁ כּל־שֶׁהוּא, הַמְנַפֵּשׁ וְהַמְקַרְסֵם וְהַמְזַרְד כּל־שֶׁהוּא, חַיֵּב. הַמְלַקֵּט עֲצִים, אִם לְתַקּוֹן, כּל־שֶׁהוּן. אִם לְהַסִּיק, כְּדִי לְבַשֵּׁל בִּיצָה קְלָה. הַמְלַקֵּט עֲשָׂבִים, אִם לְתַקּוֹן, כּל־שֶׁהוּא. אִם לְבַהֲמָה, כְּמֵלֵא פִי הַגְּדִי : ג. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, בֵּין בִּימֵינוּ בֵּין בְּשִׁמְאֵלוֹ, בֵּין מִשֵּׁם אֶחָד בֵּין מִשְׁנֵי שְׁמוֹת, בֵּין מִשְׁנֵי סְמֻמְנִיּוֹת, בְּכָל לְשׁוֹן, חַיֵּב. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא חַיֵּבוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אֶלָּא מִשׁוּם רֶשֶׁם, שֶׁכָּדָּר הָיוּ כּוֹתְבִין עַל קֶרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן, לִידַע אֵיזָהוּ בֶן זֹוגוֹ. אָמַר רַבִּי, מְצִינּוּ שֵׁם קָטָן מִשֵּׁם גְּדוֹל, שֵׁם מִשְׁמַעוֹן וּשְׁמוּאֵל, נַח מִנְחוּר, דָּן מִדְּנִיאֵל, גָּד מִגְּדִיאֵל : ד. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּהַעֲלֵם אֶחָד, חַיֵּב. כָּתַב בְּדִיו, בְּסֶס, בְּסֶקְרָא, בְּקוּמוֹס וּבְקִנְקִנְתוֹס, וּבְכָל דְּבַר שֶׁהוּא רוֹשֵׁם, עַל שְׁנֵי כְּתָלֵי זְוִיּוֹת, וְעַל שְׁנֵי לוּחֵי פְּנִקֶס, וְהוּן נְהָגִין זֶה עִם זֶה, חַיֵּב. הַכּוֹתֵב עַל בְּשָׂרוֹ, חַיֵּב. הַמְסַרֵּט עַל בְּשָׂרוֹ, רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאֵת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר : ה. כָּתַב בְּמִשְׁקִין, בְּמֵי פְרוֹת, בְּאַבֵּק דְּרָכִים, בְּאַבֵּק הַסּוּפְרִים, וּבְכָל דְּבַר שֶׁאִינוּ מִתְקַיְמִים, פְּטוּר. לְאַחַר יָדוֹ, בְּרִגְלוֹ, בְּפִיו וּבְמִרְפָּקוֹ. כָּתַב אוֹת אַחַת סָמוּךְ לְכָתַב. כָּתַב עַל גְּפִי כְּתַב. נִתְכַּוֵּן לְכָתוֹב חֵיִית וְכָתַב שְׁנֵי זֵינִיין. אֶחָד בְּאַרְץ וְאֶחָד בְּקוֹרָה. כָּתַב עַל שְׁנֵי כְּתָלֵי הַבַּיִת, עַל שְׁנֵי דְפֵי פְּנִקֶס וְאִין נְהָגִין זֶה עִם זֶה, פְּטוּר. כָּתַב אוֹת אַחַת נוֹטְרִיקוֹן, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּרַבְתִּירָא מְחַיֵּב, וְחַכְמֵים פּוֹטְרִין : ו. הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּשְׁנֵי הָעֲלָמוֹת, אַחַת שְׁחֵרִית וְאַחַת בֵּין הָעֲרַבִּים, רַבֵּן גְּמְלִיאֵל מְחַיֵּב, וְחַכְמֵים פּוֹטְרִין :

פרק יג רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר אוֹמֵר, הָאוֹרֵג שְׁלֶשֶׁה חוּטִין בְּתַחֲלָה וְאַחַד עַל הָאָרֶץ, חַיֵּב. וְחַכְמֵים אוֹמְרִים, בֵּין בְּתַחֲלָה בֵּין בְּסוּף, שְׁעוּרוֹ שְׁנֵי חוּטִין : ב. הַעֲשֵׂה שְׁנֵי בְּתֵי נִירִין בְּנִירִין, בְּקָרוֹס, בְּנִפְהָ, בְּכַבְרָה וּבַסֵּל,

חֵיב. וְהִתּוֹפֵר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת, וְהַקּוֹרֵעַ עַל מְנַת לְתַפּוֹר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת: ג.
הַקּוֹרֵעַ בְּחֻמְתּוֹ, וְעַל מְתוֹ, וְכַל הַמְּקַלְקֵל, וְכַל הַמְּקַלְקֵל, וְכַל הַמְּקַלְקֵל עַל מְנַת
לְתַקּוֹן, שְׁעוּרוֹ כְּמִתְקָן: ד. שְׁעוּר הַמִּלְבֵּן וְהַמְּנַפֵּץ וְהַצּוֹבֵעַ וְהַטּוֹוֶה, כְּמִלֵּא
רַחֵב הַסֵּיט כְּפּוֹל. וְהַאֲוֵרֵג שְׁנֵי חוּטִין, שְׁעוּרוֹ כְּמִלֵּא הַסֵּיט: ה. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, הֵצֵד צְפוּר לְמַגְדֵּל וְצָבִי לְבַיִת, חֵיב. וְחֻכְמֵי אוֹמְרִים,
צְפוּר לְמַגְדֵּל, וְצָבִי לְבַיִת וְלַחֲצֵר וְלַבִּיבְרִין. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּרֶךְ גְּמִלְיָאֵל
אוֹמֵר, לֹא כָל הַבִּיבְרִין שְׁוִין. זֶה הַכֶּלֶל, מְחַסֵּר צִידָה, פְּטוּר, וְשְׂאִינֵו
מְחַסֵּר צִידָה, חֵיב: ו. צָבִי שֶׁנִּכְנַס לְבַיִת וְנָעַל אֶחָד בְּפָנָיו, חֵיב. נָעֲלוּ
שְׁנַיִם, פְּטוּרִין. לֹא יָכוֹל אֶחָד לְנַעֵל וְנָעֲלוּ שְׁנַיִם, חֵיבִין. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
פּוֹטֵר: ז. יָשָׁב הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח וְלֹא מִלְּאָהוּ, יָשָׁב הַשֵּׁנִי וּמִלְּאָהוּ, הַשֵּׁנִי
חֵיב. יָשָׁב הָרִאשׁוֹן עַל הַפֶּתַח וּמִלְּאָהוּ, וּבָא הַשֵּׁנִי וַיֵּשֶׁב בְּצִדּוֹ, אִף עַל פִּי
שְׁעֵמֶד הָרִאשׁוֹן וְהִלְךְ לוֹ, הָרִאשׁוֹן חֵיב וְהַשֵּׁנִי פְּטוּר. הָא לְמַה זֶה דוֹמָה,
לְנוֹעֵל אֶת־בַּיִתוֹ לְשִׁמּוֹר וְנִמְצָא צָבִי שְׁמוֹר בְּתוֹכוֹ:

פּוֹרֵק יָד שְׁמוֹנָה שְׁרָצִים הָאֲמוּרִים בְּתוֹרָה, הֵצֵדוּ וְהַחוּבֵל בָּהֶן, חֵיב.
וְשְׂאֵר שְׁרָצִים וְרִמְשֵׁים, הַחוּבֵל בָּהֶן, פְּטוּר. הֵצֵדוּ לְצַרְדֵּי, חֵיב. שְׂאֵל
לְצַרְדֵּי, פְּטוּר. חֵיָה וְעוֹף שְׁבִרְשׁוּתוֹ, הֵצֵדוּ פְּטוּר, וְהַחוּבֵל בָּהֶן חֵיב: ב.
אִין עוֹשִׂין הִילְמֵי בְּשִׁבְתָּ, אֲבָל עֲשֵׂה הוּא אֶת־מִי הַמְּלַח, וְטוֹבֵל בָּהֶן פֶּתוּ,
וְנוֹתְנוּ לְתוֹךְ הַתְּבָשִׁיל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהֵלֵא הוּא הִילְמֵי, בֵּין מְרָבָה וּבֵין
מַעַט. וְאֵלוּ הֵן מִי מְלַח הַמְּתָרִין, נוֹתְנוּ שְׁמוֹן בְּתַחֲלָה לְתוֹךְ הַמַּיִם אוֹ
לְתוֹךְ הַמְּלַח: ג. אִין אוֹכְלִין אֲזוּבִיוֹן בְּשִׁבְתָּ, לְפִי שְׂאִינֵו מֵאֲכָל בְּרִיאִים,
אֲבָל אוֹכֵל הוּא אֶת־יוֹעֵזֶר וְשׁוֹתֵה אֲבוּב רוּעָה. כִּלְהֲאֲכִלִּין אוֹכֵל אָדָם
לְרַפּוּאָה, וְכַל הַמְּשַׁקֵּין שׁוֹתֵה, חוּץ מִמֵּי דְקָלִים וְכּוֹס עֲקָרִים, מִפְּנֵי
שֶׁהוּ לִירוּקָה. אֲבָל שׁוֹתֵה הוּא מִי דְקָלִים לְצִמָּאוֹ, וְסָדָּ שְׁמוֹן עֲקָרִין שְׂאֵל
לְרַפּוּאָה: ד. הַחוּשֵׁשׁ בְּשִׁנְיוֹ, לֹא יִגְמַע בָּהֶן אֶת־הַחֲמֵץ, אֲבָל מְטַבֵּל הוּא
כְּדָרְכוֹ, וְאִם נִתְרַפָּא נִתְרַפָּא. הַחוּשֵׁשׁ בְּמִתְנָיו, לֹא יִסּוֹף יֵין וְחֲמֵץ, אֲבָל
סָדָּ הוּא אֶת־הַשְּׁמוֹן, וְלֹא שְׁמוֹן וְרָד. בְּנֵי מְלָכִים סָכִין שְׁמוֹן וְרָד עַל

מכותיהן, שָׁכַן דַּרְכָם לְסוּף בַּחַל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כִּלְיֵי־שָׂרָאֵל בְּנֵי מַלְכִים הֵם :

פּוּרָק טו אֵלּוּ קְשָׁרִים שְׁחִיבִין עֲלֵיהוֹן, קְשָׁר הַגַּמְלִין וְקְשָׁר הַסַּפְנִין. וְכַשֵּׁם שֶׁהוּא חֵיב עַל קְשׁוּרָו, כִּדָּהוּא חֵיב עַל הַתְּרוֹן. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, כִּלְיֵי־שָׂרָאֵל שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַתִּירוֹ בְּאַחַת מִיָּדָיו, אֵין חֵיבִין עֲלָיו: ב. יֵשׁ לָד קְשָׁרִים שְׂאִין חֵיבִין עֲלֵיהוֹן כְּקְשָׁר הַגַּמְלִין וְכְקְשָׁר הַסַּפְנִין. קוֹשֶׁרֶת אֲשֶׁה מִפְּתַח חֲלוּקָה, וְחוּטֵי סְבָכָה, וְשֵׁל פְּסִיקָא, וְרִצּוּעוֹת מְנַעֵל וְסַנְדַּל, וְנוֹדוֹת יַיִן וְשִׁמּוֹן, וְקִדְרָה שֶׁל בָּשָׂר. רַבִּי אֶלְיָעָזָר בְּרִי־עֲקֵב אָמַר, קוֹשֶׁרֶת לִפְנֵי הַבְּהֵמָה בְּשִׁבִיל שְׂלֵא תֵצֵא. קוֹשֶׁרֶת דְּלֵי בְּפִסִּיקָא, אֲבָל לֹא בַחֲבֵל. רַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר. כָּלֵל אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כִּלְיֵי־שָׂרָאֵל שֶׁל קִיָּמָא, אֵין חֵיבִין עֲלָיו: ג. מְקַפְּלִין אֶת־הַכֵּלִים אֲפֵלּוּ אֲרִבְעָה וְחֲמִשָּׁה פְּעָמִים, וּמְצִיעִין אֶת־הַמְטוֹת מְלִילֵי שַׁבַּת לַשַּׁבַּת, אֲבָל לֹא מִשַּׁבַּת לְמוֹצָאֵי שַׁבַּת. רַבִּי יְשֻׁמְעֵאל אָמַר, מְקַפְּלִין אֶת־הַכֵּלִים וּמְצִיעִין אֶת־הַמְטוֹת מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים לַשַּׁבַּת, וְחֲלָבֵי שַׁבַּת קָרְבִין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. (אֲבָל לֹא שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים בַּשַּׁבַּת). רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר, לֹא שֶׁל שַׁבַּת קָרְבִין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים קָרְבִין בַּשַּׁבַּת :

פּוּרָק טז כִּלְיֵי־תְבִי הַקֹּדֶשׁ מְצִילִין אוֹתוֹן מִפְּנֵי הַדִּלְקָה, בֵּין שְׁקוּרִין בְּהוֹן וּבֵין שְׂאִין קוּרִין בְּהוֹן. וְאֵף עַל פִּי שְׁפָתוֹבַיִם בְּכֹל לְשׁוֹן, טְעוּנִים גְּנִיזָה. וּמִפְּנֵי מָה אֵין קוּרִין בְּהוֹן, מִפְּנֵי בְטוּל בַּיִת הַמְדַרְשׁ. מְצִילִין תִּיק הַסֶּפֶר עִם הַסֶּפֶר, וְתִיק הַתְּפִלִין עִם הַתְּפִלִין, וְאֵף עַל פִּי שְׁיֵשׁ בְּתוֹכָן מְעוֹת. וְלַחֲיָכוֹן מְצִילִין אוֹתוֹן, לְמַבּוּי שְׂאִינוֹ מִפְּלֵשׁ. בְּרַבְּתִירָא אָמַר, אֵף לְמִפְּלֵשׁ: ב. מְצִילִין מְזוּן שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת, הָרְאוּי לְאָדָם לְאָדָם, הָרְאוּי לְבַהֲמָה לְבַהֲמָה. כִּיצַד, נִפְלָה דִלְקָה בְּלִילֵי שַׁבַּת, מְצִילִין מְזוּן שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת. בַּשַּׁחֲרִית, מְצִילִין מְזוּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת. בַּמִּנְחָה, מְזוּן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, לְעוֹלָם מְצִילִין מְזוּן שְׁלֵשׁ סְעוּדוֹת: ג. מְצִילִין סַל מִלֵּא כְפָרוֹת וְאֵף עַל פִּי שְׁיֵשׁ בּוֹ מֵאָה סְעוּדוֹת, וְעִגּוּל שֶׁל דְּבִלָּה,

וְחִבֵּית שֶׁל יִי, וְאוֹמֵר לְאַחֲרִים בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ לָכֶם. וְאִם הָיוּ פְּקָחִין,
עוֹשִׂין עִמּוֹ חֲשָׁבוֹן אַחַר הַשָּׁבֶת. לְהִיכֹן מְצִילִין אוֹתוֹ, לְחֹצֵר הַמַּעֲרָבֶת.
בְּרִבֵּיתֶיךָ אוֹמֵר, אֵף לְשֵׁאִינָה מְעַרְבֶת: ד. וְלָשֶׁם מוֹצִיא כֹּלֵכִי
תִּשְׁמִישׁוֹ, וְלוֹבֵשׁ כֹּלֵמָה שְׂיִכּוֹל לְלַבּוֹשׁ, וְעוֹטֵף כֹּלֵמָה שְׂיִכּוֹל לְעֵטוֹף.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׁמוֹנָה עָשָׂר כֶּלִים. וְחוֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא, וְאוֹמֵר
לְאַחֲרִים בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ עִמִּי: ה. רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִנְנָס אוֹמֵר, פּוֹרְסִין עוֹר
שֶׁל גְּדִי עַל גְּבִי שְׂדֵה תִּיבָה וּמִגְדֵּל שְׂאֵחַז בְּהֵן אֶת־הָאוֹר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מְחַרְדֵּי. וְעוֹשִׂין מְחִיצָה בְּכֹל הַכֶּלִים בֵּין מְלֵאִים בֵּין רִיקָנִים בְּשֶׁבִיל שֶׁלֹּא
תַעֲבוֹר הַדִּלְקָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכֹלֵי חֶרֶס חֲדָשִׁים מְלֵאִין מַיִם, לְפִי
שֶׁאִין יְכוּלִין לְקַבֵּל אֶת־הָאוֹר וְהֵן מִתְּבַקְּעִין וּמְכַבִּין אֶת־הַדִּלְקָה: ו.
נְכָרֵי שְׂפָא לְכַבּוֹת, אִין אוֹמְרִים לוֹ, כִּבֵּה, וְאֵל תִּכְבֵּה, מִפְּנֵי שֶׁאִין
שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן. אֲבָל קָטָן שְׂפָא לְכַבּוֹת, אִין שׁוֹמְעִין לוֹ, מִפְּנֵי
שֶׁשְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן: ז. כּוֹפִין קַעֲרָה עַל גְּבִי הַנֵּר בְּשֶׁבִיל שֶׁלֹּא תִאָּחוֹז
בְּקוֹרָה, וְעַל צוֹאֵה שֶׁל קָטָן, וְעַל עַקְרָב שֶׁלֹּא תִשָּׂד. אִמֵּר רַבִּי יְהוּדָה,
מַעֲשֵׂה בָּא לְפָנֵי רַבּוֹ יוֹחֲנָן בְּרִזְכָּאֵי בְּעָרְב, וְאִמֵּר חוֹשְׁשֵׁנִי לוֹ מִחֲטָאֵת:
ח. נְכָרֵי שֶׁהַדִּלְקָה אֶת־הַנֵּר, מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשֶׁבִיל
יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. מְלֵא מַיִם לְהַשְׁקוֹת בְּהֵמָתוֹ, מִשְׁקָה אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל.
וְאִם בְּשֶׁבִיל יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. עֲשֵׂה גוֹי כְּבֶשׂ לִירֵד בּוֹ, יוֹרֵד אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל.
וְאִם בְּשֶׁבִיל יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. מַעֲשֵׂה בְּרַבּוֹ גְּמִלְיָאֵל וְזִקְנִים שֶׁהִיוּ בְּאִין
בְּסַפִּינָה, וְעֲשֵׂה גוֹי כְּבֶשׂ לִירֵד בּוֹ, וְיִרְדּוּ בּוֹ רַבּוֹ גְּמִלְיָאֵל וְזִקְנִים:

משניות שבת לסעודה שלישית

פרק יז כלהפלים נטליו בשבת ודלתותיהן עמהן אף על פי שנתפרקו בשבת. שאינו דומין לדלתות הבית, לפי שאינו מן המוכן: ב. נוטל אדם קרנס לפצע בו את האגוזים, וקרדס לחתוך את הדבילה. מגרה, לגרור בה את הגבינה. מגרפה, לגרוף בה את הגרוגרות. את הרחת ואת המזלג, לתת עליו לקטן. את הכוש ואת הכרפר, לתחוב בו. מחט של יד, לטול בו את הקוץ. ושל סקאים, לפתוח בו את הדלת: ג. קנה של זיתים, אם יש קשר בראשו, מקבל טמאה. ואם לאו, אין מקבל טמאה. בין כף ובין כף, נטל בשבת: ד. רבי יוסי אומר, כלהפלים נטליו, חוץ מן המסר הגדול ונתד של מחרשה. כלהפלים נטליו לצרף ושל א לצרף. רבי נחמיה אומר, אין נטליו אלא לצרף: ה. כלהפלים הנטליו בשבת, שבריהן נטליו (עמהן), ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכה, שברי ערבה לכסות בהן את פי החבית, שברי זכוכית לכסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר, ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכתו, שברי ערבה לצוק לתוכן מקפה, ושל זכוכית לצוק לתוכן שמן: ו. האבן שבקרוינה, אם ממלאין בה ואינה נופלת, ממלאין בה. ואם לאו, אין ממלאין בה. זמורה שהיא קשורה בטפית, ממלאין בה בשבת: ז. פקק החלון, רבי אליעזר אומר, בזמן שהוא קשור ותלוי, פוקקין בו. ואם לאו, אין פוקקין בו. וחכמים אומרים, בין כף ובין כף, פוקקין בו: ח. כלכסויי הפלים שיש להם בית אחיזה, נטלים בשבת. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים, בכסויי הקרקעות. אבל בכסויי הפלים, בין כף ובין כף, נטלים בשבת:

פרק יח מפנין אפלו ארבע וחמש קפות של תבן ושל תבואה, מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש, אבל לא את האוצר. מפני תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שננטלה תרומתו, ומעשר שני

והקדש שנפדו, והתרמוס היבש, מפני שהוא מאכל לעניים. אבל לא אתהטבל, ולא מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ולא אתמעשר שני והקדש שלא נפדו, ולא אתהלוף, ולא אתהחרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף, מפני שהוא מאכל עורבין: ב. חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים, אם התקינן למאכל בהמה, מטלטלין אותן. ואם לאו, אין מטלטלין אותן. כופין אתהסל לפני האפרוחים, כדי שיעלו ויירדו. תרנגלת שברחה, דוחין אותה עד שתכנס. מדדין עגליו וסיחין ברשות הרבים. אשה מדדה אתבנה. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת. אבל אם היה גורר, אסור: ג. אין מילדין אתהבהמה ביום טוב, אבל מסעדין. ומילדין אתהאשה בשבת, וקורין לה חכמה ממקום למקום, ומחללין עליה אתהשבת, וקושרין אתהטבור. רבי יוסי אומר, אף חותכין. וכל צרכי מילה עושין בשבת:

פרק יט רבי אליעזר אומר, אם לא הביא כלי מערב שבת, מביאו בשבת מגלה. ובסכנה, מכסהו על פי עדים. ועוד אמר רבי אליעזר, כורתים עצים לעשות פחמין ולעשות (כלי) ברזל. כלל אמר רבי עקיבא, כלמלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת, אינה דוחה אתהשבת. ושאי אפשר לעשותה מערב שבת, דוחה אתהשבת: ב. עושין כלצרכי מילה בשבת, מוהליו, ופורעין, ומוצצין, ונותנין עליה אספגנית וכמון. אם לא שחק מערב שבת, לועס בשניו ונותן. אם לא טרף יין ושמן מערב שבת, ינתן זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושין לה חלוק לכתחלה, אבל כורד עליה סמרטוט. אם לא התקין מערב שבת, כורד על אצבעו ומביא, ואפלו מחצר אחרת: ג. מרחיצין אתהקטן, בין לפני המילה ובין לאחר המילה, ומזלפין עליו, ביד, אבל לא בכלי. רבי אלעזר בורעזרין אומר, מרחיצין אתהקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים. ספק

וּאֲנִדְרוּגִינוֹס, אִין מְחַלְלִין עָלָיו אֶת־הַשַּׁבָּת. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר
בְּאֲנִדְרוּגִינוֹס: ד. מִי שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁנֵי תִינוּקוֹת, אֶחָד לְמוֹל אַחַר הַשַּׁבָּת
וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת, וְשָׁכַח וּמַל אֶת־שֵׁל אַחַר הַשַּׁבָּת בַּשַּׁבָּת, חַיֵּב. אֶחָד
לְמוֹל בְּעֶרְב שַׁבָּת וְאֶחָד לְמוֹל בַּשַּׁבָּת, וְשָׁכַח וּמַל אֶת־שֵׁל עֶרֶב שַׁבָּת
בַּשַּׁבָּת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר: ה. קָטָן נְמוֹל
לְשִׁמוּנָה, לְתַשְׁעָה, וְלַעֲשָׂרָה, וְלֶאֱחָד עֶשֶׂר. וְלְשָׁנִים עֶשֶׂר, לֹא פְחוּת, וְלֹא
יֹתֵר, הָא כִּיצַד, כְּדַרְכּוֹ, לְשִׁמוּנָה. נוֹלַד לְבֵין הַשְּׂמֻשׁוֹת, נְמוֹל לְתַשְׁעָה.
בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת, נְמוֹל לַעֲשָׂרָה. יוֹם טוֹב לְאַחַר שַׁבָּת, נְמוֹל
לְאַחַד עֶשֶׂר. שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֵאשִׁי הַשָּׁנָה, נְמוֹל לְשָׁנִים עֶשֶׂר. קָטָן
הַחוּלָה, אִין מוֹהֲלִין אוֹתוֹ עַד שְׁיִבְרִיא: ו. אֱלוֹ הֵן צִיצִין הַמְּעַכְבִּין אֶת־
הַמִּילָה, בְּשָׂר הַחוּפָה אֶת־רֹב הָעֶטְרָה. וְאִינוּ אוֹכֵל בְּתֵרוּמָה. וְאִם הָיָה
בְּעַל בְּשָׂר, מְתַקְנוֹ מִפְּנֵי מְרֵאִית הָעֵין. מֶל וְלֹא פָרַע אֶת־הַמִּילָה, כְּאֵלוֹ
לֹא מֶל:

פּוֹק כ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, תּוֹלִין אֶת־הַמְּשֻׁמֶרֶת בְּיוֹם טוֹב, וְנוֹתְנִין
לְתַלוּיָהּ בַּשַּׁבָּת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אִין תּוֹלִין אֶת־הַמְּשֻׁמֶרֶת בְּיוֹם טוֹב,
וְאִין נוֹתְנִין לְתַלוּיָהּ בַּשַּׁבָּת, אֲבָל נוֹתְנִין לְתַלוּיָהּ בְּיוֹם טוֹב: ב. נוֹתְנִין
מִים עַל גְּבֵי הַשְּׂמֻרִים בְּשָׁבִיל שְׁיִצְלוּ, וּמְסַנְּנִין אֶת־הֵינּוּ בְּסוּדָרִין
וּבְכַפִּיפָה מְצֻרִית, וְנוֹתְנִין בִּיצָה בְּמְסַנְּנַת שֶׁל חֶרְדָּל, וְעוֹשִׂין אֲנוּמְלִין
בַּשַּׁבָּת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בַּשַּׁבָּת, בְּפוֹס. בְּיוֹם טוֹב, בְּלָגִין. וּבְמוֹעֵד,
בְּחֻבִית. רַבִּי צְדוֹק אוֹמֵר, הַכֹּל לְפִי הָאוֹרְחִין: ג. אִין שׁוֹרִין אֶת־
הַחֻלְתִּית בְּפוֹשְׁרִין, אֲבָל נוֹתְנִין לְתוֹף הַחֻמָּץ. וְאִין שׁוֹרִין אֶת־הַפְּרִשִׁינִין
וְלֹא שְׁפִין אוֹתָן, אֲבָל נוֹתְנִין לְתוֹף הַכֶּבֶד אוֹ לְתוֹף הַפְּלֶכֶלָה. אִין פּוֹבְרִין
אֶת־הַתְּבוֹן בְּכֶבֶדָה, וְלֹא יִתְּנֵנוּ עַל גְּבֵי מְקוֹם גְּבוּהָ בְּשָׁבִיל שְׁיִרַד הַמוֹץ,
אֲבָל נוֹטֵל הוּא בְּכֶבֶדָה וְנוֹתְנִין לְתוֹף הָאָבוּס: ד. גּוֹרְפִין מְלַפְּנֵי הַפֶּטָם,
וּמְסַלְקִין לְצַדִּדִין מִפְּנֵי הָרָעִי, דְּבָרֵי רַבִּי דוּסָא. וְחֲכָמִים אוֹסְרִין.
נוֹטֵלִין מְלַפְּנֵי בְּהֵמָה זֹו וְנוֹתְנִין לְפָנֵי בְּהֵמָה זֹו בַּשַּׁבָּת: ה. הַקֶּשׁ שְׁעַל גְּבֵי

המטה, לא ינענעו בידו, אלא מנענעו בגופו. ואם היה מאכל בהמה, או שהיה עליו פר או סדין, מנענעו בידו. מכבש של בעלי בתים, מתירין, אבל לא כובשין, ושל כובסין, לא יגע בו. רבי יהודה אומר, אם היה מתר מערב שבת, מתיר את־כלו ושומטו :

פרק כא נוטל אדם את־בנו והאבן בידו, וכל־פלה והאבן בתוכה. ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החליו. רבי יהודה אומר, אף מעלין את־המדמע באחד ומאה : ב. האבן שעל פי החבית, מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות, מגביהה ומטה על צדה והיא נופלת. מעות שעל הפר, נוער את־הפר והן נופלות. היתה עליו לשלשת, מקנחה בסמרטוט. היתה של עור, נותנין עליה מים עד שתכלה : ג. בית שמאי אומרים, מגביהין מן השלחן עצמות וקלפין. ובית הלל אומרים, נוטל את־הטבלה כלה ומנערה. מעבירין מלפני השלחן פורין פחות מכזית, ושער של אפונין ושער של עדשים, מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג, אם יש לו עור בית אחיזה, מקנחין בו, ואם לאו, אין מקנחין בו. (ונחכמים אומרים), בין כד ובין כד, נטל בשבת, ואינו מקבל טמאה :

פרק כב חבית שנשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעודות. ואומר לאחרים, בואו והצילו לכם, ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאוכלין, היוצא מהן מתר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורין. ורבי אליעזר מתיר : ב. כל־שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן (וידגים מלוחים קטנים) וקוליס האספנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן : ג. שובר אדם את־החבית לאכול הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתכוון לעשות כלי. ואין נוקבין מגופה של

חֲבִית, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְחֻכְמַיִם מִתִּירִין. וְלֹא יִקְבְּנָה מִצְדָּה. וְאִם הִיָּתָה נִקְוָה, לֹא יִתֵּן עָלֶיהָ שְׁעוּה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמַרֵת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֵׂה בָּא לְפָנַי רַבֵּן יוֹחָנָן בְּרִזְפָּאֵי בְּעָרְב, וְאָמַר חוֹשְׁשָׁנִי לֹו מַחֲטָאת: ד. נוֹתְנִין תְּבַשְׂיִל לְתוֹדֵי הַבּוֹר בְּשָׁבִיל שְׂיָהָא שְׁמוֹר, וְאֶת־הַמַּיִם הַיְפִיִם בְּרַעִים בְּשָׁבִיל שְׂיִצְנוֹ, וְאֶת־הַצּוּנָן בַּחֲמָה בְּשָׁבִיל שְׂיַחֲמוֹ. מִי שֶׁנִּשְׁרֹו כְּלָיו בְּדֶרֶךְ בַּמַּיִם, מְהֵלֵךְ בְּהוֹן וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ. הַגִּיעַ לְחֶצֶר הַחִיצוֹנָה, שׁוֹטְחֹן בַּחֲמָה, אֲבָל לֹא כִנְגַד הָעַם: ה. הָרוּחַץ בְּמֵי מְעָרָה וּבְמֵי טְבָרְיָא וְנִסְתַּפַּג, אֲפֹלוּ בְּעֶשֶׂר אֲלֻנְטִיאוֹת, לֹא יִבִּיאִם בְּיָדוֹ, אֲבָל עֲשָׂרָה בְּנֵי אָדָם מְסִתְּפִגִין בְּאֲלֻנְטִית אַחַת פְּנִיָהִם יְדִיָהִם וְרַגְלֵיהֶם, וּמְבִיאִין אוֹתָהּ בְּיָדוֹ: ו. סָכִין וּמְשִׁמְשִׁין (בְּבִנְיַי מַעִים), אֲבָל לֹא מִתְעַמְלִין וְלֹא מִתְגַּרְדִּין. אֵין יוֹרְדִין לְקוֹרְדִימָא, וְאֵין עוֹשִׂין אֲפִקְטוּיָזִין, וְאֵין מַעֲצָבִין אֶת־הַקָּטָן, וְאֵין מַחֲזִירִין אֶת־הַשֶּׁבֶר. מִי שֶׁנִּפְרָקָה יָדוֹ וְרַגְלוֹ, לֹא יִטְרַפֵּם בְּצוּנָן, אֲבָל רוּחַץ הוּא כְּדָרְכוֹ, וְאִם נִתְרַפָּא, נִתְרַפָּא:

פּוּרְק כַּג שׁוֹאֵל אָדָם מִחֲבֵרוֹ כִּדִּי יֵין וְכִדִּי שְׁמֹן וּבִלְבַד שְׁלֹא יֹאמַר לוֹ הַלּוֹנִי, וְכֹן הָאִשָּׁה מִחֲבֵרְתָּהּ כְּפָרוֹת, וְאִם אֵינוֹ מְאַמֵּינוֹ, מְנִיחַ טְלִיתוֹ אֲצִלוֹ וְעֹשֶׂה עִמּוֹ חֶשְׁבוֹן לְאַחַר שַׁבָּת. וְכֹן עָרַב פְּסַח בִּירוּשָׁלַיִם שְׁחָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת, מְנִיחַ טְלִיתוֹ אֲצִלוֹ וְנוֹטֵל אֶת־פְּסָחוֹ וְעֹשֶׂה עִמּוֹ חֶשְׁבוֹן לְאַחַר יוֹם טוֹב: ב. מוֹנֶה אָדָם אֶת־אוֹרְחָיו וְאֶת־פְּרָפְרוֹתָיו מִפְּנֵי, אֲבָל לֹא מִן הַכֶּתֶב. וּמְפִיס עִם בְּנָיו וְעִם בְּנֵי בֵיתוֹ עַל הַשְּׁלָחוֹ, וּבִלְבַד שְׁלֹא יִתְכַוֵּן לַעֲשׂוֹת מְנָה גְדוֹלָה כְּנִגְדַּד קְטַנָּה, מִשׁוּם קְבִיאָא. וּמְטִילִין חֲלָשִׁים עַל הַקְּדָשִׁים בְּיוֹם טוֹב, אֲבָל לֹא עַל הַמְּנוֹת: ג. לֹא יִשְׁפּוֹר אָדָם פּוּעֲלִים בְּשַׁבָּת, וְלֹא יֹאמַר אָדָם לְחֲבֵרוֹ לְשָׁפּוֹר לוֹ פּוּעֲלִים. אֵין מַחֲשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לְשָׁפּוֹר פּוּעֲלִים וּלְהַבִּיא פְּרוֹת, אֲבָל מַחֲשִׂיף הוּא לְשְׁמוֹר, וּמְבִיא פְּרוֹת בְּיָדוֹ. כָּלֵל אָמַר אֲבָא שְׁאוּל, כֹּל־שְׂאֲנֵי זָפָאֵי בְּאַמִּירְתוֹ, רְשָׁאֵי אֲנִי לְהַחֲשִׂיף עָלָיו: ד. מַחֲשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לְפַקֵּחַ עַל עֶסְקֵי כָּלָה,

ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. גוי שהביא חלילין בשבת, לא יספוד בהן ישראל, אלא אם כן באו ממקום קרוב. עשו לו ארון וחפרו לו קבר, יקבר בו ישראל, ואם בשביל ישראל, לא יקבר בו עולמית: ה. עושין כל צרכי המת, סכין ומדיחין אותו, ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרים את הלחי, לא שיעלה, אלא שלא יוסיף. וכן קורה שנשברה, סומכין אותה בספסל או בארוכות המטה, לא שתעלה, אלא שלא תוסיף. אין מעמצין את המת בשבת, ולא בחל עם יציאת הנפש. והמעמץ עם יציאת נפש, הרי זה שופך דמים:

פרק כד מי שהחשיך בדרך, נותן כיסו לנכרי. ואם אין עמו נכרי, מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה, נוטל את הכלים הנטלן בשבת. ושאינו נטלן בשבת, מתיר את הכלים, והשקין נוטלן מאליהם: ב. מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה, ומפספסים את הכיפין, אבל לא את הזירין. אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה, בין דקה בין גסה. רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה: ג. אין אובסין את הגמל, ולא דורסין, אבל מלעיטין. ואין ממרים את העגלים, אבל מלעיטין, ומהלקטין לתרנגולין, ונותנין מים למרסן, אבל לא גובלים. ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשופך, אבל נותנין לפני אנוזים ותרנגולים ולפני יוני הרדסיות: ד. מחתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר, אם לא היתה נבלה מערב שבת, אסורה, לפי שאינה מן המוכן: ה. מפירין נדרים בשבת, ונשאלין לדברים שהן לצרך השבת. פוקקין את המאור, ומודדין את המטלית ואת המקוה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול ברבטנית, שפקקו את המאור בטפית, וקשרו את המקדה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו, שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

פרק ראשון

כְּלִי שְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר: וְעַמּוּד כָּלָם צְדִיקִים,
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר:

א מִשָּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמִסֵּרָה לִיהוֹשֻׁעַ, וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים
לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים מִסֵּרָה לְאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים: הָיוּ מְתוּנִים בַּדִּין, וְהִעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה, וְעָשׂוּ סִיג
לְתוֹרָה:

ב שָׁמְעוֹן הַצְּדִיק הָיָה מְשִׁירֵי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל גְּמִילוּת הַסְּדִים:

ג אֲנִטִּיגְנוֹס אִישׁ סוֹכּוֹ, קִבֵּל מִשְׁמַעוֹן הַצְּדִיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר, אֵל תְּהִיוּ
כְּעַבְדִּים הַמְּשֻׁמְשִׁין אֶת־הָרֵב עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, אֲלָא הָיוּ כְּעַבְדִּים
הַמְּשֻׁמְשִׁין אֶת־הָרֵב שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, וַיְהִי מוֹרָא שְׁמַיִם
עֲלֵיכֶם:

ד יוסי בריועזר איש צרדה, ויוסי בריוחנן איש ירושלים, קבלו מהם.
יוסי בריועזר איש צרדה אומר, יהי ביתך ביתועד לחכמים, והוי
מתאבק בעפר רגליהם, והוי שותה בצמא אתדברייהם :

ה יוסי בריוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו
עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל וחמר
באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כלהמרבה שיחה עם האשה, גורם
רעה לעצמו, ובטל מדברי תורה, וסופו יורש גהנם :

ו יהושע בןפרחיה ונתאי הארכלי, קבלו מהם. יהושע בןפרחיה
אומר, עשה לך רב, וקנה לך חבר, והוי דן אתכלהאדם לכף זכות :

ז נתאי הארכלי אומר, הרחק משכון רע, ואל תתחבר לרשע, ואל
תתיאש מן הפרענות :

ח יהודה ברטבאי ושמעון ברשטח קבלו מהם. יהודה ברטבאי אומר,
אלתעש עצמך כעורכי הדינין, וכשיהיו בעליהדינין עומדים לפניך,
יהיו בעיניך פרשעים, וכשנפטרים מלפניך, יהיו בעיניך כזכאין,
כשקבלו עליהם אתהדין :

ט שמעון ברשטח אומר, הוי מרבה לחקור אתהעדים, והוי זהיר
בדברך, שמא מתוכם ילמדו לשקר :

י שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר, אהוב אתהמלאכה,
ושנא אתהרבנות, ואל תתנדע לרשות :

יא אבטליון אומר, חכמים! הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת
גלות, ותגלו למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הפאים אחריכם
וימותו, ונמצא שםשמים מתחיל :

יב הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר, הוי מתלמידי של אהרן, אוהב שלום, ורודף שלום, אוהב את הבריות, ומקרבן לתורה:

יג הוא היה אומר, נגיד שמא אבד שמה, ודלא מוסיף יסף, ודלא יליף קטלא חיב, ודאשתמש בתגא חלף:

יד הוא היה אומר, אם אין אני לי מי לי, וכשאני לעצמי מה אני, ואם לא עכשיו, אימתי?

טו שמאי אומר, עשה תורתך קבע, אמור מעט ועשה הרבה, והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות:

טז רבן גמליאל היה אומר, עשה לך רב, והסתלק מן הספק, ואל תרבה לעשר אומדות:

יז שמעון בנו אומר, כלימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה, ולא המדרש הוא העקר אלא המעשה, וכלהמרבה דברים מביא חטא:

יח רבן שמעון בן גמליאל אומר, על־שלשה דברים העולם עומד: על־הדין ועל־האמת ועל־השלום, שנאמר: אמת ומשפט שלום, שפטו בשעריכם:

רבי חנניא בר־עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: **וי חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:**

כְּלִישְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר :
וְעִמָּךְ כָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. נֶצֶר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר :

פרק שני

א רבי אומר, איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם? כלשהיא תפארת לעשיה, ותפארת לו מן האדם. והוי זהיר במצוה קלה כבבמורה, שאין אתה יודע מתן שכרו של מצות, והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה כנגד הפסדה. והסתכל בשלשה דברים, ואי אתה בא לידי עברה: דע מהלמעלה ממך, עין רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין:

ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר, יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכליתורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון. וכלהעמלים עםהצבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסיעתו, וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה, פאלו עשיתם:

ג הוי זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצד עצמו, נראין פאוהבין בשעת הנאתו, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו:

ד הוא הנה אומר, עשה רצונו כרצונו, כדי שיעשה רצונו כרצונו. בטל רצונו מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונו. הלל אומר,

אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע, שסופו להשמע, ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה :

ה הוא הנה אומר, אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד, ולא הביטן למד, ולא הקפדן מלמד, ולא פלהמרבה בסחורה מחכים, ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש :

ו אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה עלפני המים, אמר לה, על דאטפת אטפוד, וסוף מטיפיך יטופון :

ז הוא הנה אומר, מרבה בשר, מרבה רמה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה שפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה יצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא.

ח רבן יוחנן ברוכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא הנה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נוצרת :

ט חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן ברוכאי, ואלו הן: רבי אליעזר ברהורקנוס, רבי יהושע ברוחנניא, רבי יוסי הכהן, רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר ברעך. הוא הנה מונה שבחן: רבי אליעזר ברהורקנוס, בור סוד שאינו מאבד טפה. רבי יהושע ברוחנניא, אשרי יולדתו. רבי יוסי הכהן, חסיד. רבי שמעון ברונתנאל, ירא חטא. רבי אלעזר ברעך, כמעין המתגבר. הוא הנה אומר, אם יהיו פליחכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר ברהורקנוס בכף שניה, מכריע את כלם. אבא שאול אומר משמו, אם יהיו פליחכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר ברהורקנוס אף עמהם, ואלעזר ברעך בכף שניה,

מְכַרְיַע אֶת־כָּלָם. אָמַר לָהֶם, צְאוּ וּרְאוּ אִיזוֹהִי דַרְךְ טוֹבָה שֶׁיִּדְבַּק בָּהּ
הָאָדָם? רַבִּי אֶלְיָעָזֵר אָמַר, עַיִן טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר, חֵבֵר טוֹב. רַבִּי
יוֹסִי אָמַר, שְׁכֵן טוֹב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַרְוָאָה אֶת־הַנּוֹלָד. רַבִּי אֶלְעָזָר
אָמַר, לֵב טוֹב. אָמַר לָהֶם, רוּאָה אֲנִי אֶת־דְּבָרֵי אֶלְעָזָר בְּרַעְרָךְ
מִדְּבָרֵיכֶם, שֶׁבְּכָל־דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם. אָמַר לָהֶם, צְאוּ וּרְאוּ אִיזוֹהִי דַרְךְ
רְעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם? רַבִּי אֶלְיָעָזֵר אָמַר, עַיִן רְעָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אָמַר, חֵבֵר רְעָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁכֵן רְעָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַלּוּה וְאִינוּ
מְשַׁלֵּם. אֶחָד הַלּוּה מִן הָאָדָם, כָּלוּה מִן הַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: לוּה רָשָׁע
וְלֹא יִשְׁלֵם. וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֵב רְעָה. אָמַר לָהֶם,
רוּאָה אֲנִי אֶת־דְּבָרֵי אֶלְעָזָר בְּרַעְרָךְ מִדְּבָרֵיכֶם, שֶׁבְּכָל־דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם.

י הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. רַבִּי אֶלְיָעָזֵר אָמַר, יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב
עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ, וְאַל תְּהִי נֹחַ לְכַעוֹס, וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתְתְּךָ, וְהוּי
מִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד אוֹרֵן שֶׁל חֲכָמִים, וְהוּי זֹהִיר בְּגַחֲלִתּוֹ שֶׁלֹּא תִכְּוֶה,
שֶׁנֶּשְׁיַכְתּוּ נְשִׁיכַת שׁוֹעַל, וְעַקִּיצְתּוֹ עַקִּיצַת עַקְרָב, וְלַחִישְׁתּוֹ לַחִישַׁת
שָׂרָף, וְכַל־דְּבָרֵיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ:

יא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר, עַיִן הָרַע וְיִצְרָר הָרַע וְשִׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת, מוֹצִיאִין אֶת־
הָאָדָם מִן הָעוֹלָם:

יב רַבִּי יוֹסִי אָמַר, יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ, וְהִתְקוֹן עֲצָמְךָ
לְלַמּוֹד תּוֹרָה, שֶׁאֵינָה יִרְשָׁה לָךְ, וְכַל־מַעֲשֵׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

יג רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָוִי זֹהִיר בְּקָרִיאַת שְׁמַע וּבִתְפִלָּה, וְכִשְׁאַתָּה
מִתְפַּלֵּל, אַל תַּעֲשֵׂ תְפִלָּתְךָ קָבַע, אֲלֵא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם,
שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד, וְנָחֵם עַל הָרַעָה.
וְאַל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנֶי עֲצָמְךָ:

יד רבי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הָיִי שְׂקוּד לְלִמּוּד תּוֹרָה, וְדַע מֵה־שִׁתְּשִׁיב
לְאַפִּיקוֹרוֹס, וְדַע, לְפָנַי מִי אֶתָּה עֹמֵל, וְנֶאֱמָן הוּא בַעַל מְלֹאכְתָּהּ,
שִׁישְׁלִים לָךְ שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ :

טו רבי טרפון אוֹמֵר, הַיּוֹם קָצָר, וְהַמְּלָאכָה מְרַבָּה, וְהַפּוֹעָלִים עֲצֵלִים,
וְהַשְּׂכָר הַרְבֵּה, וּבַעַל הַבַּיִת דוֹחֵק :

טז הוא הָיָה אוֹמֵר, לֹא עָלִידָה הַמְּלָאכָה לְגִמּוּר, וְלֹא־אֶתָּה בְּרַחֲמוֹרִין
לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה. אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הַרְבֵּה, נוֹתְנִין לָךְ שְׂכָר הַרְבֵּה, וְנֶאֱמָן
הוּא בַעַל מְלֹאכְתָּהּ, שִׁישְׁלִים לָךְ שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ. וְדַע, שְׁמִתּוּ שְׂכָרוֹ שֶׁל
צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא :

רבי חֲנַנְיָא בְּרֵעֲקֻשְׁיָא אוֹמֵר : רָצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הַרְבֵּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר : יִי חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר :
וְעַמְּךָ כָּל־ם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. יִצָּר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר :

פרק שלישי

א עֲקֹבְיָא בְּרַמְהִלְלָאֵל אוֹמֵר, הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים, וְאִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֵבְרָה: דַּע מַאִין בָּאתָ, וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ, וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֵתִיד לִתְּנוּ דִין וְחֻשְׁבוֹן. מַאִין בָּאתָ? מִטְּפָה סְרוּחָה, וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ? לְמָקוֹם עֶפְרָר רַמָּה וְתוֹלְעָה. וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עֵתִיד לִתְּנוּ דִין וְחֻשְׁבוֹן? לִפְנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ב רַבִּי חֲנִינָא סָגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר, הָוִי מִתְּפִלָּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת, שְׂאֵלְמָלָא מוֹרָאָה, אִישׁ אֶתְרַעְהוּ חַיִּים בְּלַעוּ:

ג רַבִּי חֲנִינָא בְּרַתְרַדִּיוֹן אוֹמֵר, שְׁנַיִם שְׁיֹשְׁבֵין וְאִין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים, שְׁנַאָמֵר: וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אָבֵל שְׁנַיִם שְׁיֹשְׁבֵין וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, שְׂכִינָה שְׁרוּיָה בִּינֵיהֶם, שְׁנַאָמֵר: אִזְ נִדְּבָרוּ יִרְאִי יְיָ אִישׁ אֶל רַעְהוּ. וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לִפְנֵי לִירְאִי יְיָ, וְלַחוּשְׁבֵי שְׁמוֹ: אִין לִי אָלָא שְׁנַיִם, מִנִּין אֶפְלוּ אַחַד, שְׁיֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה, שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבַע לוֹ שְׂכָר? שְׁנַאָמֵר: יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם. כִּי נָטַל עָלָיו:

ד רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁלִשָּׁה שְׂאָכְלוּ עַל שִׁלְחוֹן אַחַד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוּ אָכְלוּ מִזִּבְחֵי מִתִּים, שְׁנַאָמֵר: כִּי כָּל־שִׁלְחוֹנוֹת, מְלָאוּ קִיא צָאָה, בְּלֵי מָקוֹם. אָבֵל שְׁלִשָּׁה שְׂאָכְלוּ עַל שִׁלְחוֹן אַחַד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוּ אָכְלוּ מִשִׁלְחוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם, שְׁנַאָמֵר: וַיִּדְּבַר אֵלַי, זֶה הַשִּׁלְחוֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ:

ה רבי חנינא בן-חכינאי אומר, הנעור בליילה, והמהלך בדרך יחידי, ומפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו:

ו רבי נחוניא בן-הקנה אומר, כלהמקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, וכלהפורך ממנו על תורה, נותנין עליו על מלכות ועל דרך ארץ:

ז רבי חלפתא איש כפר חנניא אומר, עשרה שישבין ועוסקין בתורה, שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אלהים נצב בעדתיאל. ומנין אפלו חמשה? שנאמר: ואגדתו על-ארץ יסדה. ומנין אפלו שלשה? שנאמר: בקרב אלהים ישפט. ומנין אפלו שנים? שנאמר: אז נדברו יראי יי איש אל רעהו, ויקשב יי וישמע, וגו'. ומנין אפלו אחד? שנאמר: בכל המקום אשר אזכיר את-שמי, אבוא אליך וברכתיך:

ח רבי אלעזר איש ברתותא אומר, תן לו משלו, שאתה ושלך שלו. וכן בדרך הוא אומר, כי ממה הכל ומידך נתנו לך:

ט רבי שמעון אומר, המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מהנאה אילן זה, ומהנאה ניר זה, מעלה עליו הכתוב, כאלו מתחייב בנפשו:

י רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר, כלהשוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו, שנאמר: רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פרתשכח אתהדברים אשר ראו עיניך. יכול אפלו תקפה עליו משנתו? תלמוד לומר: ופריסורו מלבבך כל ימי חיך, הא אינו מתחייב בנפשו, עד שישב ויסירם מלבו:

יא רבי חנינא בר-דוסא אומר, כלישיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת:

יב הוא הִזָּה אוֹמֵר, כָּל־שִׁמְעֵשׂוֹ מִרְבִּין מַחְכְּמָתוֹ, חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמָת.
וְכָל־שִׁחְכְּמָתוֹ מִרְבֵּה מִמְעֵשׂוֹ, אִין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמָת :

יג הוא הִזָּה אוֹמֵר, כָּל־שִׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיְמָנוּ, רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הַיְמָנוּ. וְכָל־שִׁאִין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיְמָנוּ, אִין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הַיְמָנוּ :

יד רַבִּי דוֹסָא בְּרֵיהֶרְכִּינְס אוֹמֵר, שָׁנָה שָׁל שְׁחֲרִית, וַיִּין שָׁל צְהָרִים,
וְשִׁיחַת הַיְלָדִים, וְיִשִּׁיבַת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שָׁל עַמֵּי הָאָרֶץ, מוֹצִיאִין אֶת־
הָאָדָם מִן הָעוֹלָם :

טו רַבִּי אֶלְעָזָר הַמוֹדְעִי אוֹמֵר, הַמַּחֲלִיל אֶת־הַקֹּדְשִׁים, וְהַמְבַּזֵּה אֶת־
הַמוֹעֲדוֹת, וְהַמְלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, וְהַמְפַּר בְּרִיתוֹ שָׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהַמְגַלֶּה פְּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כִּהְלָכָה, אַף־עַל־פִּי
שֵׁישׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא :

טז רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, הָוִי קַל לְרֹאשׁ וְנָח לְתַשְׁחֹרֵת, וְהָוִי מְקַבֵּל אֶת־
כָּל־הָאָדָם בְּשִׂמְחָה :

יז רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, שְׁחֹק וְקִלוּת רֹאשׁ, מְרַגְּלִין אֶת־הָאָדָם לְעַרְוָה.
מִסְתָּרַת, סִיג לְתוֹרָה. מַעֲשָׂרוֹת, סִיג לְעֵשֶׂר. נְדָרִים, סִיג לְפְרִישוֹת. סִיג
לְחֲכָמָה, שְׁתִּיקָה :

יח הוא הִזָּה אוֹמֵר, חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְם, חֲבָה יִתְרָה נוֹדַעַת לוֹ
שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְם, שֶׁנֶּאֱמַר : כִּי בְּצַלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם. חֲבִיבִין
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בְּנִים לַמָּקוֹם, חֲבָה יִתְרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בְּנִים
לַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר : בְּנִים אַתֶּם לִי (צִירִךְ לִקְרֹא [לְדוּוּי]) אֱלֹהֵיכֶם. חֲבִיבִין
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם כָּלִי חֲמֻדָּה. חֲבָה יִתְרָה נוֹדַעַת לָהֶם, שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם כָּלִי
חֲמֻדָּה שֶׁבּוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר : כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם. תּוֹרַתִּי אֵל
תַּעֲזֹבוּ :

יט הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון, והכל לפי רב המעשה:

כ הוא היה אומר, הכל נתון בערבון, ומצודה פרוסה על כל החיים. החנות פתוחה, והחננוני מקיף, והפנקס פתוח, והיד פותבת, וכל הרוצה ללות יבא וילווה, והגבאים מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו, ויש להם על מה שישמוכו, והדין דין אמת, והכל מתקון לסעדה:

כא רבי אלעזר בן עזריה אומר, אם אין תורה, אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ, אין תורה. אם אין חכמה, אין יראה. אם אין יראה, אין חכמה. אם אין בינה, אין דעת. אם אין דעת, אין בינה. אם אין קמח, אין תורה. אם אין תורה, אין קמח:

כב הוא היה אומר, כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר: והיה כערער בערבה, ולא יראה כייבא טוב. ושכן חררים במדבר, ארץ מלחה ולא תשב: אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפלו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר: והיה כעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבא חם, והיה עלהו רענן. ובשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי:

כג רבי אלעזר (בן) חסמא אומר, קנין ופתיח נדה, הן הן גופי הלכות. תקופות וגימטריאות, פרפראות לחכמה:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש

בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶךָ הֲרַבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יי חֲפֹץ לְמַעַן
צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְעַמּוֹד כָּל־ם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. יִצַּר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדָי לְהַתְּפַאֵר:

פרק רביעי

א בְּרִזּוּמָא אוֹמֵר, אֵיזָהוּ חֲכָם? הַלּוֹמֵד מִכָּל־אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר: מִכָּל־
מְלַמְדֵי הַשְּׂפִלְתִּי, כִּי יַעֲדוּתִיךָ שִׂיחָה לִּי. אֵיזָהוּ גִבּוֹר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת־יָצְרוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר: טוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגִּבּוֹר, וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מְלוֹכֵד עִיר. אֵיזָהוּ
עָשִׂיר? הַשֹּׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ.
אֲשֶׁרִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא. אֵיזָהוּ מְכַבֵּד? הַמְּכַבֵּד אֶת־
הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד וּבְזֵי יִקָּלוּ:

ב בְּרִעְזָאֵי אוֹמֵר, הֵוִי רָץ לְמִצְוָה קְלָה כְּבַחְמוּרָה, וּבּוֹרַח מִן הָעֲבָרָה.
שְׂמִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה, וְעֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה. שְׂשֹׁכֵר מִצְוָה – מִצְוָה,
וּשְׂכֹר עֲבָרָה – עֲבָרָה:

ג הוא הָיָה אֹמֵר, אֵל תְּהִי בָּז לְכָל־אָדָם, וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכָל־דָּבָר,
שְׂאִין לָךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה, וְאִין לָךְ דָּבָר שְׂאִין לוֹ מְקוֹם :

ד רַבִּי לְוִיטָס אִישׁ יִבְנֶה אֹמֵר, מְאֹד מְאֹד הָיָה שֹׁפֵל רוּחַ, שְׁתַּקּוֹת אָנוּשׁ
רָמָה :

ה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן־בְּרוּקָה אֹמֵר, כָּל־הַמְּחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִתְרָה, נִפְרָעִין
מִמֶּנּוּ בְּגִלּוּי. אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מִזִּיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :

ו רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנוֹ אֹמֵר, הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד, מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמּוֹד
וְלַלְמֹד. וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת, מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמּוֹד וְלַלְמֹד, לְשִׁמּוֹר
וְלַעֲשׂוֹת :

ז רַבִּי צְדוּקָה אֹמֵר, אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר, וְאֵל תַּעֲשֵׁ עֲצָמָךְ כְּעוֹרְכֵי
הַדִּינִין, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲטָרָה לְהַתְגַּדֵּל בָּהּ, וְלֹא קֶרְדִּים לְחִפּוֹר בָּהּ. וְכֹךְ הָיָה
הַלֵּל אֹמֵר, וְדָאֲשַׁתְּמִשׁ בְּתַגָּא חֲלָף. הָא לְמַדְתָּ, כָּל־הַנְּהַנְּהָ מִדְּבָרֵי
תוֹרָה, נוֹטֵל חַיִּיו מִן הָעוֹלָם :

ח רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, כָּל־הַמְּכַבֵּד אֶת־הַתּוֹרָה, גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת. וְכָל־
הַמְּחַלֵּל אֶת־הַתּוֹרָה, גּוֹפּוֹ מְחַלֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת :

ט רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּנוֹ אֹמֵר, הַחוּשֵׁף עֲצָמוֹ מִן הַדִּין, פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה
וְגַזְלֵי וְשְׁבוּעַת שָׁוְא. וְהִגֵּס לְבוֹ בְּהוֹרָאָה, שׁוֹטֵה רֶשַׁע וְגִס רוּחַ :

י הוּא הָיָה אֹמֵר, אֵל תְּהִי דָן יְחִידִי, שְׂאִין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד. וְאֵל
תֵּאמַר, קִבְּלוּ דַעְתֵּי! שְׁהוּ רִשְׁאִין, וְלֹא אַתְּהָ :

יא רַבִּי יוֹנָתָן אֹמֵר, כָּל־הַמְּקַיֵּם אֶת־הַתּוֹרָה מֵעוֹנֵי, סוֹפּוֹ לְקִיּוּמָהּ
מֵעֶשֶׂר. וְכָל־הַמְּבַטֵּל אֶת־הַתּוֹרָה מֵעֶשֶׂר, סוֹפּוֹ לְבִטּוּלָהּ מֵעוֹנֵי :

יב רבי מאיר אומר, הוי ממעט בעסק ועסק בתורה, והוי שפל רוח בפני כלאדם. ואם בטלת מן התורה, יש לך בטלים הרבה כנגדך. ואם עמלת בתורה, יש לו שכר הרבה לתן לך:

יג רבי אליעזר בריעקב אומר, העשה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד, והעובר עברה אחת, קונה לו קטגור אחד. תשובה ומעשים טובים, כתריס בפני הפרענות:

יד רבי יוחנן הסנדלר אומר, כלכנסיה שיהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים:

טו רבי אלעזר בן שמוע אומר, יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשליך, וכבוד חברך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים:

טז רבי יהודה אומר, הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד עולה זדון:

יז רבי שמעון אומר, שלשה כתרים הם, כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהן:

יח רבי נהוראי אומר, הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר שיהא תבוא אחריה, שחבריה יקיימוה בידך, ואלבינתך אל תשען:

יט רבי ינאי אומר, אין בידינו לא משלות הרשעים, ואף לא מיסורי הצדיקים:

כ רבי מתאי בורחיש אומר, הוי מקדים בשלום כלאדם, והוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים:

כא רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין:

כב הוא הָיָה אוֹמֵר, יָפָה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבֵּעַ וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִפְּלִחֵי הָעוֹלָם הַבָּא. וְיָפָה שְׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרַת רוּחַ בְּעוֹלָם הַבָּא, מִפְּלִחֵי הָעוֹלָם הַזֶּה :

כג רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרֵאֶלְעָזָר אוֹמֵר, אֵל תִּרְצֶה אֶת־חֲבִרְךָ בְּשַׁעַת כַּעֲסוֹ, וְאַל תִּנְחַמְהוּ בְּשַׁעַת שְׁמִתּוֹ מִטַּל לְפָנָיו, וְאַל תִּשְׁאַל לוֹ בְּשַׁעַת נְדָרוֹ, וְאַל תִּשְׁתַּדַּל לְרֵאוֹתוֹ בְּשַׁעַת קְלָקְלָתוֹ :

כד שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר : בְּנִפְל אוֹיְבְּךָ אֵל תִּשְׁמַח, וּבִכְשָׁלוֹ אֲלִיגַל לְבָבְךָ, פְּרִירָאָה יֵי וְרַע בְּעֵינָיו, וְהָשִׁיב מֵעָלָיו אִפּוֹ :

כה אֱלִישֶׁע בֶּן־אֶבְיָה אוֹמֵר, הַלּוֹמֵד יֵלֵד לָמָּה הוּא דוֹמָה? לְדִיו כְּתוּבָה עַל נֶגֶד חֲדָשׁ. וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לָמָּה הוּא דוֹמָה? לְדִיו כְּתוּבָה עַל נֶגֶד מַחֻוּק :

כו רַבִּי יוֹסִי בְרֵי־הוֹדָה, אִישׁ כָּפַר הַבְּבֵלִי אוֹמֵר, הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטָנִים, לָמָּה הוּא דוֹמָה? לְאוֹכֵל עֲנָבִים קְהוֹת, וְשׁוֹתָה יַיִן מִגֵּתוֹ. וְהַלּוֹמֵד מִן הַזְּקֵנִים, לָמָּה הוּא דוֹמָה? לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת, וְשׁוֹתָה יַיִן יָשׁוּן :

כז רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אֵל תִּסְתַּכַּל בַּקִּנְקוֹן, אֲלָא בְּמַה־שֵּׁישׁ בּוֹ. יֵשׁ קִנְקוֹן חֲדָשׁ מְלֵא יָשׁוּן, וְיָשׁוּן שְׁאֵפְלוֹ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ :

כח רַבִּי אֶלְעָזָר הַקַּפָּר אוֹמֵר, הַקִּנְיָה וְהַתְּאַנָּה וְהַכְּבוֹד, מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן הָעוֹלָם :

כט הוא הָיָה אוֹמֵר, הַיְלֹוֹדִים לָמוֹת, וְהַמְּתִים לַחֲיוֹת, וְהַחַיִּים לְדוֹן. לֵידַע, וּלְהוֹדִיעַ, וּלְהוֹדֵעַ, שֶׁהוּא אֵל, הוּא הַיּוֹצֵר, הוּא הַבוֹרֵא, הוּא הַמְּבִיֵן, הוּא הַדִּין, הוּא הַעֵד, הוּא בַּעַל־דִּין, הוּא עֲתִיד לְדוֹן. בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לְפָנָיו לֹא עֲוֹנָה, וְלֹא שְׂכָחָה, וְלֹא מִשׂוֹא פָּנִים, וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. וְדַע, שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן. וְאַל יִבְטִיחַ יָצָרְךָ, שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מְנוּס לָךְ, שְׁעַל כְּרַחֲךָ אֲתָה נוֹצֵר, וְעַל כְּרַחֲךָ אֲתָה נוֹלָד, וְעַל כְּרַחֲךָ אֲתָה חַי, וְעַל

כְּרַחֵם אֶתְּהָ מוֹת, וְעַל כְּרַחֵם אֶתְּהָ עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רַבִּי חֲנַנְיָא בְּרֵעֲקֻשְׁיָא אָמַר: רְצָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְזָכוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶךָ הַרְבֵּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יִי חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְעַמֶּךָ כָּל־יְצִדִיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. יִצְרָח
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

פרק חמישי

א בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמָה תִּלְמוּד לֹאֲמַר, וְהֵלֵא בְּמֵאֻמְרָא
אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרָאוֹת? אֵלֵא לְהַפְרַע מִן הַרְשָׁעִים שֶׁמֵאַבְדִּין אֶת־הָעוֹלָם,
שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים שֶׁמְקִיְמִין אֶת־
הָעוֹלָם, שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת:

ב עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ, לְהוֹדִיעַ כְּפָה אֶרֶץ אֲפִים לְפָנָיו, שֶׁכָּל־
הַדוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבְאִין, עַד שֶׁהִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַמַּבּוּל. עֲשָׂרָה

דורות מנחם ועד אברהם, להודיע כמה ארץ אפים לפניו, שכל הדורות
היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר כלם:

ג עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם, להודיע כמה
חבתו של אברהם אבינו:

ד עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ועשרה על היס. עשר מכות
הביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים, ועשר על היס. עשרה
נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר, שנאמר: וינסו
אתי זה עשר פעמים, ולא שמעו בקולי:

ה עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש, לא הפילה אשה מריח
בשר הקדש. ולא הסריח בשר הקדש מעולם. ולא נראה זבוב בבית
המטבחיים. ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים. ולא כבו הגשמים
אש של עצי המערכה. ולא נצחה הרוח את עמוד העשן. ולא נמצא
פסול בעמר, ובשתי הלחם ובבלחם הפנים. עומדים צפופים
ומשתחוים רוחים. ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם. ולא
אמר אדם לחברו, צר לי המקום שאלין בירושלים:

ו עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן: פי הארץ,
ופי הבאר, ופי האתון, והקשת, והמון, והמטה, והשמיר, והכתב,
והמכתב, והלוחות. ויש אומרים, אף המזיקין, וקבורתו של משה,
ואילו של אברהם אבינו. ויש אומרים, אף צבת בצבת עשויה:

ז שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם, אינו מדבר לפני מי שהוא
גדול ממנו בחכמה ובמנון, ואינו נכנס לתוך דברי חברו, ואינו נבהל
להשיב, שואל פענן ומשיב כהלכה, ואומר על ראשון ראשון ועל
אחרון אחרון, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, ומודה על האמת.
וחלופיהו בגלם:

ח שְׁבַע מִיָּנִי פְּרַעֲנִיּוֹת בָּאִין לְעוֹלָם, עַל שְׁבַע גּוֹפֵי עֲבָרָה. מְקַצְתָּן מְעַשְׂרִין וּמְקַצְתָּן אֵינָן מְעַשְׂרִין, רָעַב שֶׁל בְּצֻרַת בָּא, מְקַצְתָּן רְעֵבִים וּמְקַצְתָּן שְׁבַעִים. גָּמְרוּ שְׁלֵא לְעֵשֶׂר, רָעַב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרַת בָּא. וְשְׁלֵא לְטוֹל אֶת־הַחֲלָה, רָעַב שֶׁל כְּלִיָּה בָּא. דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה שְׁלֵא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית. חָרַב בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲנוּי הַדִּין, וְעַל עוֹוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בְּתוֹרָה שְׁלֵא כִּהְלָכָה:

ט חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם, עַל שְׁבוּעַת שְׁוֹא, וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם. גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, וְעַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ. בְּאַרְבַּע פְּרָקִים הַדְּבַר מְתַרְבֵּה, בְּרַב־יעִית, וּבְשְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרַב־יעִית, מִפְּנֵי מְעַשֵּׂר עָנִי שֶׁבְּשְׁלִישִׁית. בְּשְׁבִיעִית, מִפְּנֵי מְעַשֵּׂר עָנִי שֶׁבְּשְׁשִׁית. בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, מִפְּנֵי פְּרוֹת שְׁבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי הַחֵג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, מִפְּנֵי גְּזֹל מִתְּנוֹת עֲנִיִּים:

י אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם: הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי, וְשֶׁלֶךְ שֶׁלֶךְ – זוּ מִדָּה בִּינוּנִית, וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, זוּ מִדַּת סְדוּם. שְׁלִי שֶׁלֶךְ, וְשֶׁלֶךְ שְׁלִי – עִם הָאָרֶץ. שְׁלִי שֶׁלֶךְ וְשֶׁלֶךְ שֶׁלֶךְ – חֲסִיד. שְׁלִי שְׁלִי, וְשֶׁלֶךְ שְׁלִי – רָשָׁע:

יא אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת: נַח לְכַעוֹס וְנַח לְרַצוֹת, יָצָא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ. קִשָּׁה לְכַעוֹס וְקִשָּׁה לְרַצוֹת, יָצָא הַפְּסָדוֹ בְּשִׁכְרוֹ.

(כך גרס הרע"ב, ויש גורסים להפך). קִשָּׁה לְכַעוֹס וְנַח לְרַצוֹת, חֲסִיד. נַח לְכַעוֹס וְקִשָּׁה לְרַצוֹת, רָשָׁע:

יב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים: מְהִיר לְשִׁמוּעַ וּמְהִיר לְאַבֵּד, יָצָא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ. קִשָּׁה לְשִׁמוּעַ וְקִשָּׁה לְאַבֵּד, יָצָא הַפְּסָדוֹ בְּשִׁכְרוֹ. מְהִיר לְשִׁמוּעַ וְקִשָּׁה לְאַבֵּד, זֶה חֶלֶק טוֹב. קִשָּׁה לְשִׁמוּעַ וּמְהִיר לְאַבֵּד, זֶה חֶלֶק רָע:

יג ארבע מדות בנותני צדקה: הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן, עינו רעה בשל. יתן ויתנו אחרים, חסיד. לא יתן ולא יתנו אחרים, רשע:

יד ארבע מדות בהולכים לבית המדרש: הולך ואינו עשה, שכר הליכה בידו. עשה ואינו הולך, שכר מעשה בידו. הולך ועשה, חסיד. לא הולך ולא עשה, רשע:

טו ארבע מדות ביושבים לפני חכמים: ספוג ומשפך, משמרת ונפה. ספוג, שהוא סופג את הכל. משפך, שמכניס בזו ומוציא בזו. משמרת, שמוציאה את היין וקולטת את השמרים. ונפה, שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת:

טז כלאהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר בטלה אהבה. ושאינה תלויה בדבר, אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר? זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר? זו אהבת דוד ויהונתן:

יז כל מחלקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים? זו מחלקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים? זו מחלקת קרח וכל עדתו:

יח כלהמזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. וכלהמחטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, שנאמר: צדקת יי עשה, ומשפטיו עם ישראל. גרבעם בונבט חטא והחטיא את הרבים, חטא הרבים תלוי בו, שנאמר: על חטאות גרבעם אשר חטא, ואשר החטיא את ישראל:

יט כלמי שיש בו שלשה דברים הללו, הוא מתלמידיו של אברהם אבינו, ושלשה דברים אחרים, הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין

טובה, ורוח נמוכה, ונפש שפלה – מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה – מתלמידיו של בלעם הרשע. מהבין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע? תלמידיו של אברהם אבינו, אוכלין בעולם הזה, ונוחלין בעולם הבא, שנאמר: להנחיל אהבי יש. ואוצרותיהם אמלא: אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גהנם, ויורדין לבאר שחת, שנאמר: ואתה אלהים תורדם לבאר שחת, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם. ואני אבטח בך:

כ יהודה ברתיםא אומר, הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגבור כארי, לעשות רצון אביך שבשמים:

כא הוא הנה אומר, עז פנים לגהנם, ובשת פנים לגן עדן. יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית המקדש במהרה ביימינו, ותן חלקנו בתורתך:

כב הוא הנה אומר, ברחמש שנים למקרא. בועשר למשנה. בושלש עשרה למצות. ברחמש עשרה לתלמוד. בושמונה עשרה לחפה. בן עשרים לרדוף. בן שלשים לכח. בן ארבעים לבינה. בן חמשים לעצה. בן ששים לזקנה. בן שבעים לשובה. בן שמונים לגבורה. בן תשעים לשוח. בן מאה, כאלו מת ועבר ובטל מן העולם:

כג בן בג בג אומר, הפך בה והפך בה, דכלא בה, ובה תחזי, וסיב ובלה בה, ומנה לא תזוע, שאין לך מדה טובה הימנה:

כד ברהא הא אומר: לפום צערא, אגרא:

רבי חנניא ברעקשיא אומר: רצה הקדוש

בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶךָ הֲרַבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יי חֲפֹץ לְמַעַן
צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְעִמָּךְ כָּל־צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. יִצָּר
מִטַּעֲי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפַאֵר:

פּרָק שְׁשִׁי

שְׁנֵי חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמְּשֻׁנָּה, בְּרוּךְ שֶׁבָחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנֵתָם:

א רַבִּי מְאִיר אֹמֵר, כָּל־הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמּוֹה, זוֹכֶה לְדַבְּרִים הֲרַבָּה.
וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁכָּל־הַעוֹלָם כָּלוּ כְּדָאֵי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע, אֶהוּב, אוֹהֵב
אֶת־הַמָּקוֹם, אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת, מְשַׁמַּח אֶת־הַמָּקוֹם, מְשַׁמַּח אֶת־
הַבְּרִיּוֹת, וּמְלַבֵּשֵׁתוֹ עֲנֻה וִירָאָה, וּמְכַשְׂרֵתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק, וְחָסִיד, וְיֹשֵׁר
וְנֶאֱמָן, וּמְרַחֲקֵתוֹ מִן הַחֲטָא, וּמְקַרְבֵּתוֹ לְיַדֵּי זְכוּת, וְנִהְיֵין מְפֻנֵּן עֲצָה
וְתוֹשִׁיָּה, בִּינָה וּגְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה. אֲנִי בִּינָה לִי גְבוּרָה:
וְנוֹתַנְתָּ לּוֹ מַלְכוּת וּמְמַשְׁלָה וְחַקוֹר דִּין, וּמְגַלִּין לוֹ רִזֵּי תּוֹרָה, וְנַעֲשֵׂה
כְּמַעֲנֵן הַמְּתַגַּבֵּר וּכְנֶהֱר שְׁאִינוּ פוֹסֵק, וְהוֹה צְנוּעַ, וְאֶרְךְ רוּחַ, וּמוֹחַל עַל
עֲלֻבוֹנוֹ, וּמְגַדְּלֵתוֹ וּמְרוֹמְמֵתוֹ עַל־כָּל־הַמַּעֲשִׂים:

ב אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לוּי, בְּכָל־יוֹם וַיּוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִהָר חוֹרֵב וּמִכְרִזֹּת וְאוֹמְרָת, אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מֵעֲלֻבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁכָּל־מִי שֶׁאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, נִקְרָא נְזוּף, שֶׁנֶּאֱמַר: נָזַם זֶה בְּאָף חָזִיר. אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם: וְאוֹמֵר: וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה. וְהַמְכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא, חָרוּת עַל הַלַּחַת: אֵל תִּקְרָא חָרוּת אֶלָּא חָרוּת, שֶׁאִין לָךְ בְּרַחוּרִין, אֶלָּא מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הֵרִי זֶה מִתְעַלֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר: וּמִמִּתְנָה נִחְלִיאֵל. וּמִנִּחְלִיאֵל בָּמוֹת:

ג הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ פָּרַק אֶחָד, אוֹ הִלְכָה אַחַת, אוֹ פָּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר אֶחָד, אוֹ אֶפְלוֹ אוֹת אַחַת, צָרִיךְ לְנַהוֹג בּוֹ כְּבוֹד. שֶׁכֵּן מְצִינוּ בְּדוֹד מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפֵל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד, קָרָאוּ רַבּוֹ, אֱלוֹפוֹ וּמִיִּדְעוּ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאַתָּה אָנוּשׁ כְּעַרְכִּי, אֱלוֹפִי וּמִיִּדְעִי. וְהֵלֵא דְבָרִים קַל וְחֹמֶר, וּמֵה־דוֹד מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתָפֵל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד, קָרָאוּ רַבּוֹ, אֱלוֹפוֹ וּמִיִּדְעוּ – הַלּוֹמֵד מִחֲבֵרוֹ פָּרַק אֶחָד, אוֹ הִלְכָה אַחַת, אוֹ פָּסוּק אֶחָד, אוֹ דְבוּר אֶחָד, אוֹ אֶפְלוֹ אוֹת אַחַת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְנַהוֹג בּוֹ כְּבוֹד? וְאִין כְּבוֹד אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: כְּבוֹד חַכְמִים יִנְחָלוּ. וְתַמִּימִים יִנְחָלוּ טוֹב: וְאִין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי לָקַח טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם. תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ:

ד כִּדּוּם הֵיא דִּרְפָּה שֶׁל תּוֹרָה, פֶּת בְּמַלְחָת תֹּאכֵל, וּמִים בְּמִשׁוּנְרָה תִשְׁתֶּה, וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן, וְחַיֵּי צַעַר תִּחִיָּה, וּבִתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל. אִם אַתָּה עוֹשֶׂה כּוֹ, אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ, אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא:

ה אֵל תִּבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ, וְאַל תִּחְמוֹד כְּבוֹד. יוֹתֵר מִלְמוּדֶךָ עֲשֵׂה, וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנִים שֶׁל מְלָכִים, שֶׁשִּׁלְחָנְךָ גְּדוֹל מִשִּׁלְחָנִים, וְכִתְרְךָ גְּדוֹל מִכִּתְרֵם, וְנֶאֱמַן הוּא בְּעַל מְלֹאכְתְּךָ, שֶׁיִּשְׁלַם לָךְ שֶׁכֶר פְּעֻלָּתְךָ:

ו גְּדוּלָּה תּוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמְּלָכוּת, שֶׁהַמְּלָכוּת נִקְנִית בְּשִׁלְשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה, וְהַתּוֹרָה נִקְנִית

בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה דְבָרִים. וְאֵלוֹ הֵן: בְּתַלְמוּד, בְּשִׂמְיעַת הָאָזֶן, בְּעִרְיַת שְׁפָתַיִם, בְּבִינַת הַלֵּב, בְּאַיְמָה, בְּיִרְאָה, בְּעֲנוּה, בְּשִׂמְחָה, בְּטְהָרָה, בְּשִׁמוּשׁ חֲכָמִים, בְּדַקְדּוּק חֲבָרִים, בְּפִלְפּוּל הַתְּלַמִּידִים, בְּיִשׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּמַעוֹט סְחוּרָה, בְּמַעוֹט דֶּרֶךְ אֶרֶץ, בְּמַעוֹט תַּעֲנוּג, בְּמַעוֹט שְׁנָה, בְּמַעוֹט שִׁיחָה, בְּמַעוֹט שְׁחוּק, בְּאַרְךְ אַפִּים, בְּלֵב טוֹב, בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וּבִקְבֻלַת הַיְסוּרִין, הַמְּפִיר אֶת־מְקוֹמוֹ, וְהַשְׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ, וְהַעֲשֶׂה סִיג לַדְּבָרָיו, וְאֵינוֹ מַחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ, אֶהוֹב, אוֹהֵב אֶת־הַמְּקוֹם, אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת, אוֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת, אוֹהֵב אֶת־הַמִּישָׁרִים, אוֹהֵב אֶת־הַתּוֹכָחוֹת, וּמְתַרַחֵק מִן הַכְּבוֹד, וְלֹא מְגִיֵּס לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, וְאֵינוֹ שֹׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה, נוֹשֵׂא בְעַל עִם חֲבֵרוֹ, וּמְכַרְיֵעוֹ לְכַף זְכוּת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֲמִתּוֹת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם, וּמְתַיַּשֵּׁב לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב, שׂוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד, וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת, הַמְּחַפֵּים אֶת־רְבוֹ, וְהַמְּכַוֵּן אֶת־שְׂמוּעָתוֹ, וְהַאֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָאֵל לְמִדְתּוֹ, שֶׁכָּל־הַאֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: וַתֹּאמֶר אֱסֹתֶר לְמַלְךְ בְּשֵׁם מְרֹדֶכֶי:

ז גְּדוּלָּה תוֹרָה, שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעַשְׂיָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר: כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם. וְלְכָל־בְּשָׂרוֹ מֵרַפָּא: וְאוֹמַר: רַפְּאוֹת תִּהְיֶי לְשָׂרְךָ. וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמַר: עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתַמְכִּיָּה מְאֹשֶׁר: וְאוֹמַר: כִּי לִוְיַת חוֹן הֵם לְרֵאשֶׁךָ. וְעֲנֻקִים לְגִרְגָּרְתֶיךָ: וְאוֹמַר: תִּתֵּן לְרֵאשֶׁךָ לִוְיַת חוֹן. עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת תִּמְגֶנֶךָ: וְאוֹמַר: כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ. וְיִוְסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמַר: אֶרֶךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ. בְּשִׂמְחָה עֲשֶׂר וְכְבוֹד: וְאוֹמַר: כִּי אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים. וְשְׁלוֹם יִוְסִיפוּ לְךָ: וְאוֹמַר: דְּרַכֶּיךָ דְּרַכֵּי נֹעַם. וְכָל־נִתְיַבּוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:

ח רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּרַמְנְסִיָּא מְשׁוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּרַיּוּחַאֵי אוֹמַר, הַנוּי, וְהַפְּתַח, וְהַעֲשֶׂר, וְהַכְּבוֹד, וְהַחֲכָמָה, וְהַזְּקֵנָה, וְהַשִּׁיבָּה, וְהַבְּנִים, נֶאֱמַר לְצַדִּיקִים וְנֶאֱמַר לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת שִׁיבָה. בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצָא:

ואומר: עֲטֹרַת חֲכָמִים עֲשָׂרָם. ואומר: עֲטֹרַת זְקֵנִים בְּנֵי בָּנִים.
ותפארת בָּנִים אֲבוֹתָם: ואומר: תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כְּחָם. והדר זְקֵנִים
שִׁיבָה: ואומר: וְחִפְרָה הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, כִּי־מֵלֶךְ יִי צָבָאוֹת בָּהֶר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם, וְנִגְדַד זְקֵנָיו כְּבוֹד: רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַמְנְסִיָּא אוֹמֵר, אֱלוֹ
שְׁבַע מִדּוֹת שְׁמֵנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים, כֻּלָּם נִתְקִימוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו:

ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַקְסָמָא, פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וּפָגַע בִּי
אָדָם אֶחָד, וְנָתַן לִי שְׁלוֹם, וְהִחֲזַרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם. אָמַר לִי, רַבִּי, מֵאִיזָה
מְקוֹם אַתָּה? אָמַרְתִּי לוֹ, מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי.
אָמַר לִי, רַבִּי, רְצוֹנָךְ שֶׁתִּדּוֹר עִמָּנוּ בְּמְקוֹמֵנוּ, וְאֲנִי אֶתֶּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים
דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת? אָמַרְתִּי לוֹ, בְּנֵי, אִם אַתָּה נוֹתֵן
לִי כָּל־כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֵינִי דֹר אֶלָּא
בְּמְקוֹם תּוֹרָה. לָפִי שֶׁבִּשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, לֹא
כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּלִבָּד, שֶׁנֶּאֱמַר: בְּהִתְהַלֵּךְךָ תִּנְחָח אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.
וְהַקִּיצוֹת הֵיא תְּשִׁיחֶךָ: בְּהִתְהַלֵּךְךָ תִּנְחָח אֶתְךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁכְבְּךָ
תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, בַּקֶּבֶר. וְהַקִּיצוֹת הֵיא תְּשִׁיחֶךָ, לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן כְּתוּב
בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, טוֹב־לִי תּוֹרַת פִּיךָ. מֵאֲלֵפֵי זָהָב
וְכֶסֶף: ואומר: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב. נֶאֱמַר יִי צָבָאוֹת:

י חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְאֱלוֹ הוּא: תּוֹרָה קִנְיֵן
אֶחָד, שָׁמַיִם וְאֶרֶץ קִנְיֵן אֶחָד, אַבְרָהָם קִנְיֵן אֶחָד, יִשְׂרָאֵל קִנְיֵן אֶחָד,
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קִנְיֵן אֶחָד. תּוֹרָה קִנְיֵן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: יִי קִנְיֵי רֵאשִׁית
דִּרְכּוֹ. קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאִז: שָׁמַיִם וְאֶרֶץ קִנְיֵן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: כֹּה
אָמַר יִי, הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאֶרֶץ הַדָּם רַגְלֵי, אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי,
וְאֵיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי: ואומר: מֵה־רְבוּ מַעֲשֵׂיךָ יִי, כֻּלָּם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.
מִלֵּאָה הָאֶרֶץ קִנְיֵיךָ: אַבְרָהָם קִנְיֵן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: וַיְבָרַכְהוּ
וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיוֹן, קָנָה שָׁמַיִם וְאֶרֶץ: יִשְׂרָאֵל קִנְיֵן אֶחָד

מַנִּין, דְּכַתִּיב: עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ, עַד־יַעֲבֹר עִסְזוּ קִנְיֹת: וְאוֹמֵר:
לְקַדְוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה. וְאֲדִירִי כָּל־חִפְצֵי בָּם: בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קִנְיֹן
אֶחָד מַנִּין, דְּכַתִּיב: מָכוֹן לְשִׁבְתָּךְ פְּעֻלָּתְךָ יְיָ, מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יְדִיד:
וְאוֹמֵר: וַיְבִיֵאֵם אֶל־גְּבוּל קְדֻשׁוֹ. הַרְצָה קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ:

יֵא כָּל־מַה־שֶּׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בָּרָא אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי, וְלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו. יִצְרָתִיו אֶף־עֲשִׂיתִיו:
וְאוֹמֵר: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבִּי חֲנַנְיָא בְּרֵעֲקֵשְׁיָא אוֹמֵר: רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת־
יִשְׂרָאֵל, לְפִיכֶךָ הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: יְיָ חֲפָץ לְמַעַן צְדָקוֹ.
יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאֲדִיר: